

உ.

‘கடவுள் துணை’.

நாற்கவிராசநம்பி யியற்றிய

அகப்பொருள் விளக்கம்

மூலமு முரையும்.

இவை

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து அகத்திராசனாதிபதியாயிருந்த

பாலவன்னத்தம் ஜமீந்தார்

ஸ்ரீ மாந் -

பொ. பாண்டித்திரைத்தேவாஸர்களால்

பரிசோதிக்கப்பட்டன.

செந்தமிழ்ப்பிரகாரம்—உச.

மதுரை.

தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலைப்

பதிப்பு.

1913.

வட ௫௦.௦௦

(கடவுளைச் சேவிக்க.)

உ
அகப்பொருள்விளக்கம்
முகவுரை.

பண்டைக்காலத்து வழங்கிவந்த தமிழிலக்கியங்களைக் கற்போர் எளிதி னுணர்தற் குபகாரமாகவும், கற்றுவல்லோர் மற்று மிலக்கியங்க ளியற்றுவதற்குக் கட்டளையாகவும் முன்னேரால் விதிக்கப்பட்ட பழைய இலக்கணநூல்கள் பலவற்றுள்ளும் தொல்காப்பியம் மிகச் சிறந்தது. அது எழுத்துச் சொற் பொருள் என்னும் மூன்றதிகா ரங்களை யுடையதாய் எழுத்ததிகாரத்தில் எழுத்திலக்கணங்களையும் சொல்லதிகாரத்துட் சொல்லிலக்கணங்களையும் விரித்தும், பொருள்தி காரத்துள் அகம் புறம் என்னும் இருபகுதியாகிய பொருளிலக்கணங் களையும் அவைபற்றி நிகழும் யாப்பிலக்கண முதலியவற்றையும் அக் காலவழக்கொடு பொருந்த வேண்டுமளவு விதித்தும் முடிக்கப்பெற் றுள்ளது.

அரும்பெருநூல்களைக் கற்குமாற்றன் மிக்குள்ள முற்காலத்தவ ரால் அந்நூல் எளிதி னுணரப்பட்டிருப்பினும் அவ்வாற்றல் குன்றி வரும் பிற்காலத்துக் கல்விமுதிர்ச்சி யுடையார்க்கன்றிக் கற்குஞ் சிறுர்க்கெல்லாம் அங்ஙன முணர்தற்கரியதாயிற்று. ஆகவே, பிற் காலத்து அவ்விலக்கணங்களுள் எழுத்துச் சொல் என்னும் இரு வகை யிலக்கணங்களையும் தற்காலவழக்குநோக்கிப் புதியன புகுத் துக் கற்போர் எளிதினுணரத் தொகை வகை விரியாற் சுருங்கியதா தப் பவணந்திமுனிவரால் நன்னூலென்னு மிலக்கணநூலொன்று செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறே பன்னிருபடலத்துள் விரிந்து பரந்துகிடந்த புறப்பொருளிலக்கணங்களைக் கற்பவர்கள் தெளிவுறு மாறு முறைப்படுத்தி ஐயனாரிதனனால் 'வெண்பாமாலை' யென்னும் புறப்பொரு ளிலக்கணநூலும் ஒன்று செய்யப்பட்டுள்ளது. மற்றும் யாப்பிலக்கணங்களைப் பிற்கால வழக்கு நோக்கி விரித்து யாப்பருங் கலமென்னும் இலக்கணநூல் ஒன்று பிருகதல்லாகரராற் செய்யப்பட்ட து. அதனைக் கற்போர் எளிதி னுணருமாறு, அவ்விலக்கணங்க ளைச் சுருக்கி 'யாப்பருங்கலக்காரிகை' யென்னும் யாப்பிலக்கணநூ லொன்று அமுதசாகரராற் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அங்ஙனம் அணி யிலக்கணங்களுந் பிறராற் செய்யப்பட்டுள்ளன.

II

அம்முறையில் 'அகப்பொருள் விளக்க' மென்னுமிந்நூலும் நாற்கவிராசநம்பி என்பவரால், தொல்காப்பியத்து வேற்றிலக்கண வியல்களிலும் விரிந்து, பரந்து கிடந்த அகப்பொருளிலக்கணங்களைத் தற்காலத்துச் சான்றோரிலக்கியங்களுக்கிடையே முறைப்படத் தொகுத்துப் பொருளினிதுவிளங்கச் சூத்திரம் வகுத்து உரையுமெழுதி உதாரணமுங் காட்டி முடிக்கப்பெற்றது.

இது, அகப்பொருளிலக்கணங்களைத் தெளிவுற விளக்குமியல் புடைய தென்பதுபற்றி 'இலக்கணவிளக்க' நூலுடையாரால் அகப்பொருளிலக்கணங் கூறுமிடத்துப் பெரும்பாலும் இந்நூற் சூத்திரங்களைக்கொண்டே அவ்விலக்கணங்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்நூலாசிரியரது ஊர் பாண்டிநாட்டுட் பொருநையாற்று வடகரையருகிலுள்ள திருப்புளிங்குடி என்னுந் திருப்பதி. இவரது பெயர் நம்பிநயினர் என்பதே. இவரது ஸமயம், ஜைனம்; இவர் வடமொழியிலும் வல்லுநர். இவர் தமது புலமைத் திறமைகொண்டு நாற்கவிராசர் என்னும் சிறப்புப்பெயரும் பெற்றமையால் நாற்கவிராசநம்பி என வழங்கப்பெறுகின்றனர். இவர் தந்தையார் முத்தமிழ்ப் புலமையும் உத்தமகுணங்களு மொருங்கமைந்த உய்யவந்தநயினர் என்பார். இவர் ஆசிரியபதம் பெற்றவர். இந்நூல் அரங்கேறிய இடம் பாண்டியன் குலசேகரன் அவைக்களம். இவையெல்லாம் இந்நூலின் சிறப்புப்பாயிரத்தாலும் அதனுரையாலும் நன்கு விளங்குகின்றன.

இந்நூலை, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கஸ்தாபகரும் அச்சங்கத் தலைவருமாயிருந்த தமிழ்பிமானம்பூண்ட பாலவந்தம் ஜமீந்தார் ஸ்ரீமான் பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள் அச்சிடக்கருதிப் பலராலும் சங்கத்துக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஏட்டுப்பிரதிகள் பலவற்றையும் ஒப்புநோக்கிப் பரிசோதித்துச் செந்தமிழ்ப் பிரசுரமாக வெளியிட்டுவந்தார்கள். அப்பிரதிகளுட் சில தஞ்சைவாணன்கோவைச் செய்யுண் மட்டுமே யுதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. வேறுபல பிரதிகளில் தஞ்சைவாணன்கோவைச் செய்யுளுடன் ஏற்றபெற்றி இடையிடையே பல னுறைகளுக்கு நற்றிணை குறுந்தொகை அகநானூறு முதலிய சங்க நூற் செய்யுள்களும், அகப்பொருட்டுறையிற் றற்பரியமில்லாத சில

III

பிறநூற் செய்யுள்களும் உதாரணம் காட்டப்பட்டிருந்தன. சங்கச் செய்யுள்களில் சில துறை வேறுபடக் காட்டப்பட்டுள்ளன. அகப் பொருட்டுறையிற் றுற்பரியமில்லாத உதாரணச் செய்யுள்களில் சில பொருந்தாதனவுமிருந்தன. அவை இடைச்செருகலென விலக்கப் பட்டன. இடையிடையே யுதாரணமாகக் காட்டப்பட்ட சங்கச் செய்யுள்கள் பலவும் பல பிரதிகளிலும் பிழைபட்டுக் கடந்தமையால் அவற்றை இயன்றவளவு திருத்தியும், தெளிவில்லாத செய்யுள்கள் பலவும் தேவரவர்கள் விருப்பத்தின்படி மஹாமஹோபாத்தியாய பிரம்மபுரீ உ. வே. சாமிநாதையரவர்களாற் றிருத்தியனுப்பப்பெற்றும் பெரும்பாகமும் அச்சிட்டு முடியும்தருணத்தில் தேவரவர்கள் தெய்வ கதியால் தேகவியோகமடைந்துவிட்டார்கள்.

பின்பு எஞ்சிய சிறிதுபாகமும் அவர்கள் திருத்திவைத்திருந்த பிரதியைக்கொண்டு அச்சிட்டு முடிக்கவேண்டியதாயிற்று. இத்தருணத்தில் மஹாமஹோபாத்தியாய ஐயரவர்கள் திருத்தியனுப்பிய உதாரணச் செய்யுள்கள் அகப்படாமையால் மறுமுறையும் அவர்க ளுக்குச் சிரமங்கொடுக்க நேர்ந்தேன். அவர்கள் எனது வேண்டுகோ ளுக்கிணங்கி, தங்கள் இடையில்லாத காரியங்களுக்கிடையே சிரமம் பாராட்டாது திருத்தியனுப்பிய பரோபகாரப் பெருந்தகைமை பாராட்டற்பாலது.

இப்புத்தகம் பதிப்பித்த பிரதிகளில் செந்தமிழிற் செலவானவை போக எஞ்சியவை சிலவேயுள்ளனவாதலால் கூடியவிரைவில் மறு முறையும் பதிப்பிக்கவேண்டிய நிலையி லிருக்கிறது. அப்பதிப்பு, இன்னும் சிறிது செப்பம்செய்து மேற்கோள்விளக்க முதலிய விஷய சூசிகைகளுடன் வெளியிடப்படுமாயைால் இப்பொழுது முடிந்த மட்டில் பரீகைக்குப் படிப்பவர்களுக்கு விரைவி லுபயோகப்படும் படி புத்தகரூபமாக்கப்பெற்றிருக்கிறது.

இங்ஙனம்,

திரு. நாராயணையங்கார்,

‘பத்திராதிபர்.

“செந்தமிழ்.”

அகப்பொருள் விளக்கம்.

மூலமும் உரையும்.

பாயிரம்.

பூமலி நாவன் மாமலைச் சென்னி
யீண்டிய விமையோர் ஷெண்டலிற் போந்து
குடங்கையின் வந்த நெடுங்கிரி மிகைதீர்த்
தலைகட லடக்கி மலையத் திருந்த
விருந்தவன் மன்பா லியற்றமி முணர்ந்த
புலவர் பண் னிருவருட் டலைவ. னாகிய
தொல்காப் பியனரு ளொல்காப் பெரும்பொரு
ளகப்பொரு ளிலக்கண மகப்படத் தழீஇ
யிகப்பருஞ் சான்றோ ரிலக்கிய நோக்கித்
தொகுத்து முறைநிறீஇச் சூத்திரம் வகுத்தாங்
ககப்பொருள் விளக்கமென் றதற்கொரு நாமம்
புலப்படுத் திருளறப் பொருள்விரித் தெழுதினன்
மாந்தருந் தேவரும் வாழ்த்தமுக் குடைக்கீ
ழேந்தெழி லரிமா னேந்துபொன் னணைமிசை
மதிமூன்று கவிப்ப வுதய மால்வரைக்
கதிரொன் றிருந்தெனக் காண்டக விருந்து
தத்துவம் பகர்த்தோன் சரணம் பொருந்திய
வுத்தமன் புளிங்குடி யுய்யவந் தானெனு
முத்தமி ழாசான் மெந்த் னித்தலத்
திருபெருங் கலைக்கு மொருபெருங் குரிகில்
பாற்கடற் பல்புகழ் பாப்பிய
நாற்கவி ராச நம்பியென் பவனே.

என்பது பாயிரம். பாயிரமென்பது புறவுரையென்றவாறு. ஆயின் தூல் கேட்பான் புகுந்தே தூல் கேளாது புறவுரை கேட்டாற் பயனென்னையெனின் ; “பருப்பொருட்டாகிய பாயிரங்கேட்டார்க்கு துன்பொருட்டாகிய தூலினிது விளங்கு” மென்பவாகலாற் பாயிரங்கேட்டே தூல்கேட்கவேண்டும். அப்பாயிரம் பொதுப்பர்யிரமுஞ்சிறப்புப்பாயிரமுமென விரண்டுவகைப்படும். அவற்றுண் முன்னையது தூன்முகத்துரைப்பினுமுரையா தொழியினு மமையுமாதலிற் பொதுப்பர்யிரமென்றாயிற்று. பின்னையது தூன்முகத் துரைக்கவேண்டெலிற் சிறப்புப்பாயிரமென்றாயிற்று. அச்சிறப்புப்பாயிரம் எட்டுவகைப்படும். “ஆக்கியோன்பெயரே வழியேயெல்லை - தூற் பெயர்யாப்பே துதலிய பொருளே - கேட்போர் பயனோ டாயெண் பொருளும் வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே” என்றாராகலின். இனியதினைக் காலமுங், களனும், காரணமங்கூட்டிப்பதினென்றென்பாருமுளர். என்னை? “காலங்களனே காரணமென்றிம் - மூவுகையேற்றிமொழிநரு”முளரே” என்றாராகலின். ஆக்கியோன் பெயரென்பது தூல்செய்த வாசிரியரின் பெயராயிற்று, வழி தூலின் வழியாயிற்று, எல்லை தூன்டக்கு மெல்லையாயிற்று, தூற்பெயர் தூலின் பெயராயிற்று, யாப்பு தொகுத்தலும் விரித்தலுந்தொகைவிரியு மொழிபெயர்த்தலு மென்னு நான்கனுள் ஒன்றனூல்செய்தலாயிற்று, துதலிய பொருள் தூலாற் கருதப்பட்ட பொருளாயிற்று, கேட்போர் தூல்கேட்டற்குரியாராயிற்று, பயன் தூல் கற்றதனாலாய பயனாயிற்று, காலம் தூல் செய்தகாலமாயிற்று, களன் தூலாங்கேறியவவைக்களமாயிற்று, காரணம் தூல்செய்தற்குக் காரணமாயிற்று. இப்பதினென்றனுள்ளும் பாயிரக்குத் திரத்து னெடுத்தோதப்படாதன எல்லையுங், கேட்போரும், பயனும், காலமுங், களனும்மென்னுமைத்துமாம். அவற்றையும் ஒருவாற்றினுய்த்துணர்ந்து அல்லாதவாறு மிச்சுத்திரப் பேருரையிற் காண்க.

(இதன் பொருள்) பூமலி நாவல்-வேண்டலிற் போந்து என்பது. பூமிக்க நாவலையுடைய பெரிய மேருவினதுச்சியின்கண்ணே திரண்ட முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் வேண்டிக்கொள்கையாலே அங்குரின்றும்போந்து எ - று. குடங்கை - அடக்கி எ - து குழிந்தகையாலே விந்தமென்னு நெடிய மலையினது மிகையைத்தீர்த்து அலைகடலினையடக்கி எ - று. (குடங்கையி னென்பதனை யிரண்டிடத்துங் கூட்டிக்கொள்க.) மலையத் - தன்பால் எ - து பொதியமலையின்கண்ணையிருந்த பெருந்தவத்தோனாகிய வகத்தியன் பக்கத்து எ - று. இயற்றமிழ் - பன்னிருவருள் எ - து இயலிசைநாடக மென்னு முத்தமிழுள்ளுமியலாகியதவிழைக்கற்றமாணுக்கர்பன்னிருவருள்ளும் எ - று. தலைவ -- பெரும்பொருள் எ - து முதல்வனாகிய தொல்காப்பியனா ளுளிக்கெய்யப்பட்ட கோடாத பெரிய பொருளென்னு தூலுள் எ - று.

அத்ப் — தழீஇ. எ - து அகப்பொருட்குரிய விலக்கண்தை யுளப்படக் கூட்டிக்கொண்டு. எ - று. இகப்—நோக்கி எ-து அகப்பொருளிலக்கணத் தைத் தடவாத சங்கத்தாருடைய செய்யுட்களை யாராய்ந்து எ-று. தொகு— நிறீஇ எ-து அவ்விலக்கண விலக்கியங்களுட் கலந்துகிடந்த கிளவிகளைச்சேர் த்தடைவுடனிறுத்தி எ - று. சூத்திரம்வகுத்தாங்கு எ-து அவ்வடைவிற் கேற் பச்சூத்திரஞ்செய்து எ-று. அகப்-படுத்த எ-து அந்நாற்ககப்பொருள் விளக் கமென்றொரு பெயரை வெளிப்படுத்தி எ-று. இருளற—எழுதினன் எ-து மயக்கந்தீர வுரையைப் பரப்பி யெழுதினன் எ-று. மாந்தரும்--வாழ்த்த எ-து அமரரு மனிதரு மதிக்க எ-று. முக்குடைக்கீழ் எ-து * முக்குடை யின் கீழ் எ-று. எந்—மிசை எ-து உயர்ந்தவழிகளையுடைய சிங்கஞ்சுமந்த பொன்னணைமேல் எ - று. மதி—விருந்து எ-து நிறை மதி மூன்று கவிப் பவுத்யமென்னும் பெரிய மலையின்சண்ணையிளஞாயிறொன்றிருந்தாற்போல வழகுதகவிருந்தருளி எ - று. தத்துவம்—மைந்தன் எ-து உண்மைப்பொ ருளை யருளிச்செய்தோனுடைய திருவடிகளைச்சேர்ந்த மேலோனென்றுந் திருப்புகிங்குடி யென்னு மூரகத்துத்தோன்றிய வய்ய வந்தானென்றுஞ் சொல்லப்படாநின்ற முத்தமிழாசானுடைய மைந்தன் எ-று. இத்தல—சூரி சில் எ-து இவ்வுலகத்தின் கண்ணுண்டாயவாரியமுத்தமிழென்னு மிரண்டு கலை க்குமொருபெரிய நாயகன் எ-று. பால்—என்பவனே எ-து பாற்கடல்போ லும் பலவாகிய புகழைப் பரப்பின நாகவிராச நம்பியென்னும் பெயருடை டயோன் எ - று.

மாமலைச்சென்னி யென்புழி யாறுமுருபுஞ், சென்னியீண்டிய வென்புழி யேழாமுருபுந் தொக்கன. போந்து, தீர்த்து, அடக்கியென்னும் வினையெச்சங் களடுக்காய் இருந்தவென்னும் பெயரெச்சத்தோடு முடிந்தன; அப்பெயரெச்ச மிருந்தவென்னும் பெயர்கொண்டது. இயற்றமிழென்பதிருபெயரொ ட்டு. தமிழை யென விரண்டாவது விரிக்க. பெரும்பொருளென்புழியுள் ளென்னுமேழா முருபு தொக்கது. தழீஇ, நோக்கித், தொகுத்து, நிறீஇ வகுத்துப், புலப்படுத்தென்னும் வினையெச்சங்கள் அடுக்காய் எழுதின னென்னு முற்றுவினையென்கொண்டன. ஆங்கென்பதசை. வாழ்த்தப்பகர்த்தோ னெனவியையும். இருந்தென்னும் வினையெச்சம் பகர்த்தோனென்னுந் தொழிற்பெயருட் பகர்தலென்னுந் தொழிலோடு முடிந்தது. பரப்பியவென் னும் பெயரெச்சம் நாகவிராசனென்னுஞ் சிறப்புப் பெயர் கொண்டது. நாகவியாவன ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரமென்பனவாம். பாற்

* முக்குடை, சந்திராதித்தியம், நித்தியவிநோதம், சகலபாஜனம் என் பனவாம்.

கடற்பல்புகழென்புழியுவமந்தொக்கது. நம்பியென்னுமியற்பெயர் எழுதின
 னென்னுமுற்றுவினைப்பயனிலை கொண்டது.

ஆக்கியோன் பெயர் நம்பி. வழிதொல்காப்பியத்தின்வழி. அதன்வழியா
 யினுந் தொல்காப்பியம் வழிநூலானமையின் இது சார்ந்துலெனப்படும்.
 எல்லையு மதனானையடங்கும். நூற்பெயர் அகப்பொருள்விளக்கம். யாப்பு
 தொகுத்தியாத் தல். நூதலிய பொருள் அகப்பொருள். கேட்போர் நற்றுவல்
 லோர். பயன் வீடுபேறு. காலம் பாண்டியன் துலசேகரன் காலம். களம்
 அறிவோரவைக்களம். காரணம் கிளவிகளையடைவுறக் கோத்தல். இவை
 யெல்லாம் பாயிரத்தியல்பெனக் கொள்க. (க)

நூல்.

அகத்திணையியல்.

க. மலர்தலை யுலகத்துப் புலவோ ராய்ந்த
வருந்தமி முகப்பொருள் கைக்களை யைந்திணை
பெருந்திணை யெனவெழு பெற்றித் தாகும்.

என்பது சூத்திரம். மேற் பாயிரத்திலக்கண முணர்த்திப்போந்தாம் இனி நூலிலக்கண முரைக்கின்றும். அஃதுரைக்குங்கா ணானுதலிய துரைத் தலும், நூலு ளதிகாரதுதலிய துரைத்தலும், அதிகாரத்து ளோத்துதுதலிய துரைத்தலும், ஒத்தினுட் சூத்திரதுதலியதுரைத்தலு, மெனநான்கு வகை யா ழுரைத்தல் வேண்டும். அவற்று ணானுதலிய துரைக்குங்கால் நூலா மா றும், நூலென்ற சொற்குப்பொருளாமாறு முரைத்தல் வேண்டும். அவற் றுள் நூலாமாறுரைக்குங்கால், நூன் மூன்றுவகைப்படும். முதனூலும், வழிநூ லும், சார்புநூலுமென. என்னை? “முதல்வழிசார்பென நூன்மூன்றாகும்” என்றாகலின். அவற்றுள் முதனூலாவது வரம்பிலறிவன் பயந்ததாகும் என்னை? “வினையினீங்கி விளங்கிய வறிவின்-முனைவன்கண்டது முதனூலாகும்” என்றாகலின். வழிநூலாவது முதநூலின் வழிதப்பாமற் பின்ன ரும் வேண்டும் விகற்பங்காட்டி வழுவாமற்சொல்வது; என்னை? “முன்னோர் நூலின் முடிபொருள்கொத்துப்-பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங்கூறி-யழி யாமரபின்து வழிநூலாகும்” என்றாகலின். சார்புநூலாவது அவ்விருவர் நூலின் முடிந்த பொருளையோருபகார நோக்கியொருகோவைப்படவைப் பது; என்னை? “இருவர் நூற்குமொருசிறை தொடங்கித்-திரிபுவேறுடையது புடைநூலாகும்” என்றாகலின். நூலென்றசொற்குப் பொருளுரை க்குங்கால், தத்திரமென்னும் வடமொழியை நூலென்று வழங்குவது தமிழ் வழக்கெனக்கொள்க. நூனுதலியதுரைத்தலாவது, இந்நூலின்னது கரு திற்றென்றுரைத்தல். அது தமிழ்துதலிற்றென்றல்; அந்நூல் மூன்றுவகை ப்படும் இயனூலு, மிசைநூலு, நாடகநூலு மென. அவற்றுள், இயனூல் மூன்றுவகைப்படும் எழுத்துஞ், சொல்லும், பொருளுமென; என்னை “தமிழ் கூறுநல்லுலகத்து-வழக்குஞ் செய்யுளுமாயிரு முதலி-னெழுத்துஞ் சொல் லும் பொருளுநாடி” என்றாகலின். அஃதேல், யாப்புமலங்காரமும் அவ ற்றுள் யாதனுளடங்குமோவெனின்; அவ்வயிரண்டும் பொருளினுளடங்கு மெனக்கொள்க. அதிகாரதுதலியதுரைத்தலாவது இவ்வதிகாரமின்னது கருதிற்றென்றல். ஆயினிவ்வதிகார மென்னுதலிற்றோவெனின்; அது பாயி ரவுரையுருரைத்துப் போந்தாம். இவ்வதிகாரம் அகத்திணையியலும், களவி

யலும், வரைவியலும், கற்பியலும், மொழியியலுமென வைந்தோத்துங்கொண்டதாம். அதிகாரத்து னோத்துதலியதுரைத்தலாவது இவ்வதிகாரத்துள் இவ்வோத்து இன்னது கருகிறதென்றல். ஆயினிவ்வதிகாரத்துள் இவ்வோத்தென்னுதலிற்றோவெனின்; அகத்திணை யிலக்கணமுணர்ந்துதனுதலிற்றெனக்கொள்க. ஒத்தினுட் சூத்திராறுதலியதுரைத்தலாவது இவ்வோத்தினுளிச் சூத்திரமின்னது கருகிறதென்றல். ஆயினிவ்வோத்தினுள் இச்சூத்திரமென்னுதலிற்றோவெனின்; அகப்பொருளெல்லாம் தொகுத்துணர்த்துதனுதலிற்று. அன்னதாதல் இச்சூத்திரப்பொருளுரைப்பவே விளங்கும். அப்பொருளுரை நான்குவகைப்படும் கருத்துரைத்தலும், கண்ணழித்துரைத்தலும், பொழிப்புத்திரட்டலும் மகலங்கூறலுமென. என்னை? “கருத்துரை கண்ணழிப்பு பொழிப்புத்திரட்டல்கலங்கூற வெனநால்வகைத்தே - புகலுஞ் சூத்திரப் பொருளுரை யென்ப” என்றாகலின். அவற்றுள் கருத்துரைத்தலாவது சூத்திரத்துட்கோளுரைத்தல். என்னை? “சூத்திரத்துட்கோள் சொல்லல் கருத்துரை” என்றாகலின். கண்ணழித்தலாவது சூத்திரத்துட் சொற்றொறுஞ் சொற்றொறும் பொருளுரைத்தல். என்னை? “சொற்றொறுஞ் சொற்றொறுந் துணிபொருளுரைத்தல்—கற்றிபுலவர் கண்ணழிபென்ப” என்றாகலின். பொழிப்புத்திரட்டலாவது சூத்திரத்துப்பொருளை யெல்லாம் தொகுத்துரைத்தல். என்னை? “பொழிப்பெனப்படுவது பொருந்திய பொருளைப்-பிண்டமாகக் கொண்டிரைப்பதுவே” என்றாகலின். அகலங்கூறலாவது சூத்திரப்பொருளைத் தூய்மை செய்தற்குக்கடாவும் விடையுமுள்ளுறுத்துவிரித்துரைத்தல். என்னை? “அகலமென்பதாசறக்களப்பின் விகலமின்றி விரித்துரைப்பதுவே” என்றாகலின். அவற்றுள் கருத்துரை முற்கூறப்பட்டது.

இனி கண்ணழிக்குமாறு:— மலர்தலையுலகத்தென்பது — பார்த்தவிடத்தையுடைய தமிழ் நாட்டகத்தென்றவாறு. புலவோராய்ந்தவருந் தமிழகப்பொருளென்பது - தலைச்சங்கத்தோரு மிடைச்சங்கத்தோருங் கடைச்சங்கத்தோருமாகிய சான்றோராலாராயப்பட்ட வரியதமிழ் நூலகத்தகப்பொருளென்றவாறு. கைக்கிளையைந்திணை பெருந்திணை யெனவெழு பெற்றித்தாகும் என்பது—கைக்கிளையுமைந்திணையும் பெருந்திணையுமென வேழியல்பினையுடைத் தென்றவாறு. என்னை “கைக்கிளை முதலாப்பெருந்திணையியுவாய்-முற்படக்கிளந்த வெழுதிணையென்ப” என்றாகலின்.

பொழிப்புத்திரட்டுமாறு:— பார்த்தவிடத்தை யுடைத்தாகிய தமிழ்நாட்டிட்டுத்து மூன்றுவகைப்பட்ட சங்கத்தோராளுராயப்பட்ட வரியதமிழ் நூலகத்தகப்பொருளாவது கைக்கிளையுமைந்திணையும் பெருந்திணையுமென வேழியல்பினையுடைத்தா மென்றவாறு.

இனி அகலங் கூறுமாறு:—இச்சூத்திரத்துள் மலர்தலை யென்பது யாதோ வெனின் வினைத்தொகை யெனக்கொள்க. வினைத்தொகையாவது ஒரு காலத்திற்கேயுரித்தாகாது மூன்று காலத்திற்கும் பொதுவாய் நிற்பதாம். மூன்றுகாலமாவன இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வென்பனவாம். அஃதவற் றோடு வருங்கால் மலர்ந்த வென்றும், மலராகின்றவென்றும், மலருமென் றும் வரும். அவற்றுள் ஈண்டு மலர்ந்தவென்பதே பொருளாம். தலையுலகத் தென்புழி இரண்டாமுருபு மேழாமுருபுத் தொக்கன. புலவோரென்னு மெழுவாய்க்கு ஆய்ந்தவென்னும் வினை பயநிலையாமாயினு மதுபெயரொச்ச வாய் பாடாதலான் அருந்தமிழென்னும் பெயரோடு முடிந்தது. அருந்தமி ழகப்பொருளென்புழி ஐழாமுருபு தொக்கது. அகப்பொருளென்னு மெழுவாய், பெற்றித்தென்னுங் குறிப்புவினை கொண்டது. கைக்கிளை, யைந்திணை பெருந்திணையென வும்மைத்தொகையாயெழென்னுந் தொகைபெற்றன. என வென்பதெண்ணிடைச்சொல்.

(க)

உ. அதுவே, புணைந்துரை யுலகிய லெனுந்திற மிரண்டினுந் தொல்லியல் வழாமற் சொல்லப் படுமே.

(இச் - ம்) மேற்சொல்லப்பட்ட வகப்பொருட்குரிய விதி யுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) அதுவே, அவ்வகப்பொருளில்லது முன்னதுமாகிய விரண்டு கூறுபாட்டினும் பழையநெறி பிழையாமற்கூறப்படுமென்றவாறு. என்னை? “நாடகவழக்கினு முலகியல் வழக்கினும் - பாடல் சான்ற புலனெறி வழக் கந் - கலியே பரிபாட்டாயிரு பாங்கினு - முரிய தாகு மென்மனார் புலவர்” என்றாகலின்.

(உ)

ங. அவற்றுட், கைக்கிளை யுடைய தொருதலைக் காமம்.

(இச் - ம்) நிறுத்த முறையானே கைக்கிளைக்குரிய காமப்பொருளுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட வகப்பொருள் விகற்பமாகிய வேழனுட் கைக்கிளை யென்பதனுடைய பொருள் ஒருதலைக் காமமாமென்றவாறு. அவற்றுளென்பதனை மேல்வருகின்ற சூத்திரமிரண்டற்குத்தந்துரைக்க.

(ங)

ச. ஐந்திணையுடைய தன்புடைக் காமம்.

(இச்-ம்.) ஐந்திணைக்குரிய காமப்பொருளுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஐந்திணையென்பதனுடைய பொருளன்புடைக் காமமாமென்றவாறு.

(ச)

டு. பெருந்திணை யென்பது பொருந்தாக்காமம்.

(இச் - ம்) பெருந்திணைக்குரிய காமப்பொருளுணர்ந்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பெருந்திணையென்பது தனுடைய பொருள் பொருந்தாக்காமம் மென்றவாறு. இவற்றின் விகற்பமெல்லா மேலே காட்டப்படும். (டு)

சு. குறிஞ்சி பாலை முல்லை மருத

நெய்தலைந்திணைக் கெய்திய பெயரே.

(இச் - ம்) நிலம் வகுக்கப்படாத கைக்கிளையும் பெருந்திணையுமொழித்து நிலம் வகுக்கப்படு மைந்திணைக்குமுரிய பெயருணர்ந்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்) குறிஞ்சியும் பாலைமூலையும்மருதமும் நெய்தலும்வவந்து திணைக்கும். பொருந்திய பெயராமென்றவாறு. என்னை? “மய்யோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ் - சேய்யோன் மேய மைவரை யுலகமும் - வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும் - வருணன் மேய பெருமண லுலகமு - முல்லைகுறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச் - சொல்லிய - முறையாற்சொல்லவும்படுமே” என்று ராகவின். மற்றிதனுட் பாலைக்குத்திணையிலையாலோவெனின்; அது நில மின்மையா னொழிக்கப்பட்டதெனக்கொள்க. அஃதே லீண்டிக்கூறியதென் னையெனின் மதுரைக்காஞ்சியுட் ‘பாலைசான் தசா ள்சார்ந்தொருசா’ரென்பத னானும் பிறவாற்றினுங் கூறப்பட்டதெனக்கொள்க. அஃதற்கு, முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலென்றிம்முறையெண்ணுது குறிஞ்சிபாலை முல்லைம ருத நெய்தலென் வெண்ணிய தென்னையோவெனின்; அச்சுத்திரத்துட் “சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும்படு” மென்றவும்மையாற் பிறவாற்ற னும் சொல்லப்படும் என்பதுபட நின்றலானும், பத்துப்பாட்டுங் கலித்தொ கையு மைங்குறுநூறுங் கீழ்க்கணக்குஞ் * சிற்றட்டகமு முதலாகிய சான்றோ ர்செய்யுட்களெல்லாம் வேண்டியமுறையானே வைத்தலானுமிவ்வாற்றானெ ண்ணப்பட்ட தெனக்கொள்க. மற்றும் குறிஞ்சிமுதலாகிய பெயரிந்நில ங்கட் கெய்தியவாதென்னையெனின்; உலகத்தார் வழங்கிப்போந்த முறை யாமெனக்கொள்க. அன்றியும் குறிஞ்சியும் பாலைமருதமும் நெய்தலு மெ ன்னும் பொருள்கள் அவ்வநிலத்திற்குச்சிறந்தனவாதலானவற்றாற், பெற்ற பெயரெனவுமாம். என்னை? “கருங்கோற்குறிஞ்சிப்பூக்கொண்டு - பெருந் தேனிறைக்கு” மெனவும், “கோடுது பல்காய் வாலிணர்ப்பாலை” யெனவும், முல்லையந்தன்பொழி” லெனவும், “மருதமாநீழ” லெனவும், பரசடை நில, ந்த கணைக்கானெய்தலெனவுஞ்சான்றோராலெடுத்துக்கூறப்படுதலானெனக் கொள்க. இவையாகுபெயராம். (சு)

எ. அவைதாம், முதற்பொருள் கருப்பொரு ளுரிப்பொரு ளெனமுறை
துதற்பொருண் மூன்றினு துவலப் படுமே.

..(இச் - ம்.) ஐத்திணைக்குமுரிய பொதுவாகிய பொருளுணர்த்துத னுத
லிற்று.

(இ-ள்.) மேற்கொல்லப்பட்ட குறிஞ்சி முதலாகிய வைத்திணைதாம்.
முதற்பொருளுங் கருப்பொருளு முரிப்பொருளுமென முறையானே கருது
தலையுடைய பொருண் மூன்றினுஞ் சொல்லப்படுமென்றவாறு. என்னை?
“முதல்கருவுரிப் பொருளென்றமூன்றே-துவலுங்காலமுறைசிறத்தனவே-
பாடலுட்பயின்றவை நாடுங்கால” என்றாராகலின். அவைதாம் துவலப்படு
மெனக்கூட்டுக. எனவென்பதெண்ணிடைச்சொல். (எ)

அ. நிலமும் பொழுதுமென முதலிரு வகைத்தே.

(இச்-ம்.) சிறுத்தமுறையானே முதற்பொருளின் பாகுபாடுணர்த்துத
னுதலிற்று.

(இ-ள்.) முதற்பொருளாவது நிலமும் பொழுதுமென விரண்டுகூற்
றினை யுடைத்தா மென்றவாறு. என்னை? “முதலெனப்படுவதுநிலம்பொழு
திரண்டி-னியல்பெனமொழிபவியல்புணர்ந்தோரே.” என்றாராகலின். (அ)

க. வரையே சுரமே புறவே பழனந்
திரையே யவையவை சேர்தருமிடனே
யென விரைவகைத் திணையிய னிலமே.

(இச்-ம்.) முதற்பொருளின் பாகுபாடாகிய விரண்டனுள்ளும் முன்ன
தாகிய நிலத்தின் வரையறை யுணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்கொல்லப்பட்ட வியல்பினையுடைய நிலமென்னுமுதற்
பொருள் வரையும் வரைசார்ந்தவிடமுஞ் சுரமுஞ் சுரஞ்சார்ந்த விடமும்
புறவும் புறவு சார்ந்தவிடமும் பழனமும்-பழனுஞ்சார்ந்த விடமுங் கடலுங்
கடல் சார்ந்த விடமுமெனப் பத்துவகையினையுடைத்தென்றவாறு. இவற்
ற்றிற்கு விதிமேலே காட்டப்பட்டன. இவற்றையெய்திற்கும் நிர்ணயையாகக்
கொள்க. புறவெனினுங் காடெனினு மொக்கும். பழனமென்புழி யேகாரந்
தொக்கதாயினுங் குற்றமின்றும்; என்னை? “எண்ணைகாரமிடையிட்டுக்
கொளினு - மெண்ணுக்குறித்தியலுமென்மனார் புலவர்.” என்றாராகலின்.
அணையவியலெனப் பாலது அணையியலென விகாரமாயிற்று. (க)

க௦. பெரும்பொழு தென்றா சிறுபொழு தென்றா
விரண்டு கூற்ற தியம்பிய பொழுதே.

(இச் - ம்.) பொழுதென்னு முதற்பொருளின் பாகுபாடுணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட பொழுதென்னு முதற்பொருள் பெரு ம்பொழுதென்றுஞ் சிறுபொழுதென்று மிரண்டு பகுதியினையுடைத்தென்ற வாகு, என்றவென்ப தெண்ணிடைச்சொல், (க0)

கக. காரே கூதிர் முன்பனி பின்பனி
சீரிள வேனில் * வேனி லென்றங்
கிருமூன்று திறத்தது தெரிபெரும் பொழுதே.

(இச் - ம்.) நிறுத்த முறையானே பெரும்பொழுதினது பாகுபாடுண ர்த்துதலிற்று,

(இ-ள்.) கார்முதலாக வேனிலீராகச் சொல்லப்பட்ட வாறுபகுதியி னையுடைத்தாம் புலவோரானாயப்பட்ட பெரும்பொழுதென்றவாகு. ஆங் கு - அசை. (கக)

கஉ. மாலை யாமம் வைகறை யெற்படு
காலை வெங்கதிர் காயுநண்பகலெனக்
கைவகைச் சிறுபொழு தைவகைத் தாகும்.

(இச் - ம்.) சிறுபொழுதின் பாகுபாடுணர்த்துதலிற்று.

(இ-ள்.) மாலைமுதலாக நண்பகலீராகச் சொல்லப்பட்ட வைகையி னையுடைத்தாம் அவ்வவ் பொழுக்கத்திற்குரியசிறுபொழுதென்றவாகு. அவற்றுள், மாலையாவது நிசியின்முன்னு மெற்பாட்டின் பின்னுமுண்டா கிய காலம். யாமமாவதிடையிசவு. வைகறையாவது விடியற்காலம். † எற் படுகாலையாவது ஆதித்தன் படுகிறபொழுது. நண்பகலாவதுச்சிற்பொ ழுது. கையென்பதொழுக்கம். (கஉ)

கங. அவற்றுள், கூதிர் யாம முன்பனி யென்றிவை
யோதிய குறிஞ்சிக் குரிய வாகும்.

(இச் - ம்.) குறிஞ்சிக்குரிய பெரும்பொழுதுஞ் சிறுபொழுதுமுணர் த்துதலிற்று.

(இ-ள்.) பெரும்பொழுதுஞ் சிறுபொழுதுமாகிய பதினென்றனுள் ளுங் கூதிரும்யாமமும் முன்பனியுமாகிய மூன்றும் மேற்சொல்லப்பட்ட

* முதவேனிலென்றும் பாடம்.

† எற்பாடு - ஞாயிற்றினுதயமென்பர் தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்திகாரர்.

குறிஞ்சிக்குரியவாமென்றவாறு. இதனுட் பெரும்பொழுதாகிய மூன்பனியைக் கூதிருன்பதனோடு -சோக்கூறுதியாமமாகிய சிறுபொழுதின் பிற்கூறியதென்னையோவெனின், அது கூதிரின் றுணைச் சிறப்புடைத்தன்மையினவ்வாறு கூறப்பட்டதெனக்கொள்க. வருகின்ற சூத்திரத்திற்குமொக்கும். -(கங)

கசு. வேனி னண்பகல் பின்பனி யென்றிவை

பான்மையி னுரிய பாலை தனக்கே.

(இச் - ம்.) பாலைக்குரிய பெரும்பொழுதுஞ் சிறுபொழுதுமாமாறுணர்த்துதலிற்று.

(இ-ள்.) * பாலைக்குவேனிலு நண்பகலும் பின்பனியுமாகிய மூன்றும் விதியானுரியவாமென்றவாறு. இனியவற்றது சிறப்புண்மையுஞ் சிறப்பின்மையுமெற்றற் பெறுவதெனின் “குறிஞ்சி - கூதிர்யாமமென் மனர்புலவர்” எனவும், “பனியெதிர் பருவமு முரித்தென மொழிப” எனவும், “நடுவுநிலத்தினையே நண்பகல்வேனிலொடு—முடிவுநிலைமருங்கின் முன்னியநெறித்தே,” எனவும், “பின்பனிதானு முரித்தென மொழிப” எனவும் கூறியவதனற் பெறுதுமெனக்கொள்க. (கசு)

கரு. மல்குகார் மாலை முல்லைக் குரிய.

(இச் - ம்.) முல்லைக்குரிய பெரும்பொழுதுஞ் சிறுபொழுதுமுணர்த்துதலிற்று.

(இ-ள்.) மிகுநின்ற கார்காலமுமாலைக்காலமுமாகிய விரண்டுகாலமும் முல்லைக்குரியவென்றவாறு. என்ன? “காருமாலையு முல்லைக்குரிய” என்றாராகலின். (கரு)

கசு. இருள் புலர்கூலை மருதத்திற் குரித்தே.

(இச் - ம்.) மருதத்திற்குரிய சிறுபொழுதுணர்த்துதலிற்று.

(இ-ள்.) மருதத்திற்கு விடியற்கால முரித்தென்றவாறு. என்ன? “வைகுறுவிடியன் மருதம்” என்றாராகலின். (கசு)

கள. வெய்யோன் பாடு நெய்தற் குரித்தே.

(இச் - ம்.) நெய்தற்குரிய சிறுபொழுதுணர்த்துதலிற்று.

* பாலைக்கருவேனிலு நண்பகலும் பின்பனியுமாகிய நான்கும் என்றும் பாடம்.

† வைகறை என்றும் பாடம்.

(இ-ள்.) ஆதித்தன் படுகின்றகாலம் நெய்தற்குரித்தென்றவாறு. என்னை? “எற்பாடு, நெய்தலாதன் மெய்ப்பெறத் தோன்றும்” என்றாகலின். (1)

கஅ. மருத நெய்தலென் றிவையிரண் டிற்கு
முரிய பெரும்பொர்முதிருமுன் றும்மே.

(இச் - ம்.) மருதத்திற்கு நெய்தற்குமுரிய பெரும்பொழுதுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மருதமு நெய்தலு மென்னு மிரண்டற்கும் பெரும்பொழு தாறு முரியவாமென்றவாறு. இஃதெற்றாற்பெறுதுமெனின் ஞாபகத்தாற்பெறுதுமெனக்கொள்க. அஃதியாதோவெனின் ஏனெனன்றற்கும் பெரும்பொழுது கூறிப் * போந்து மருதத்திற்கு நெய்தற்கும் பெரும்பொழுதுகூறாதனென்க. அதனாற், பெரும்பொழுதாறு முரியவாமெனக்கொள்க. (கஅ)

கக. ஆரணங் குயர்ந்தோ ரல்லோர் புள்விலங்
கூர்நீர் பூமர முணுப்பறை யாழ்ப்பன்
டொழிலெனக் கருவீரெழுவகைத்தாகும்.

(இச் - ம்.) கருப்பொருளின் பாகுபாடுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தெய்வமுதலாகத் தொழிலீரு கச்சொல்லப்பட்ட பதினாஞ் வகையினையுடைத்தாம் கருப்பொருளென்றவாறு. என்னை? “தெய்வ மு ணவே மாமரம்புட் பறை -செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ- † யிவ்வகை பிறவுங் தருவென மொழிப” என்றாகலின். மற்றக்கருப்பொருளெண் பதினான்கென்று வரையறுத்ததென்னை? இதனுளெடுத்தோதப்பட்ட தெட்டன்றேவெனின், ஒழிந்தவாறு மிச்சுத்திரத்துப் பிறவென்னு மிலே சானே பெறப்பட்டனவென்க. (கக)

உ0. விறற்சேய் பொருப்பன் வெற்பன் சிலம்பன்
குறத்திஃகொடிச்சி குறவர் காண்வர்
குறத்தியர் கினிமயின் மறப்புலி குடாவடி-
கறையடி சீயஞ் சிறுகடி யருவி
நறுஞ்சனை வேங்கை குறிஞ்சி கார்த
ளாரந் தேக்ககி லசோக நாகம்

* போந்தார் என்றும் பாடம். † ஆவ்வகை என்றும் பாடம்.

வேர லைவனந் தோரை யேனல்
கறங்கிசைத் தொண்டகங் குறிஞ்சியாழ் குறிஞ்சி
வெறிகோ லைவனம் வித்தல் செறிசூர்
பைந்திணை காத்தல் செந்தே னழித்தல்
செழுங்கிழங் ககழ்தன் முழங்கிவி முருவியொடு
கொழுஞ்சுனை யாடல் குறிஞ்சிக் கருப்பொருளே.

(இச் - ம்.) குறிஞ்சிக்குரிய கருப்பொருளுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) சேய்முத்தலாகச் சுனையாடலீராகச் சொல்லப்பட்டனவெல்
லாக் குறிஞ்சிக்கருப்பொருளாமென்றவாறு. (20)

உக. கன்னி விடலை காளை மீளி
யின்னகை பெயிற்றி பெயின் ரெயிற்றியர்
மறவர் மறத்தியர் புறவு பருந் தெருவை
கழுகு செந்நாய் கல்கெழு * குறும்பு
குழிவறுங் கூவல் குராஅ மராஅ
வுழிஞ்சில் பாலை யோமை யிருப்பை
வழங்குகதிக் கொண்டன செழும்பதிக் கவர்ந்தன
பகைத்துடி பாலையாழ் பஞ்சரம் வெஞ்சமம்
பகற்குறை யாடல் பரலைக் கருப்பொருளே.

(இச் - ம்.) பாலைக்குரிய கருப்பொருளுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) கன்னிமுதலாகச் குறையாடலீராகச் சொல்லப்பட்டனவெ
ல்லாம் பாலைக்கருப்பொருளாமென்றவாறு. (21)

உஉ. நெடுமால் குறும்பொறை நாடன் றோன்றல்
வடுவில் கற்பின் மனைவி சிழத்தி
யிடைய ரிடைச்சிய ராய ராய்ச்சியர்
கான வாரண மான்முயல் பாடி
குறுஞ்சுனை தான்யாறு சூல்லை முல்லை
நிறங்கிளர் தோன்றி நிறங்கலர்ப் பிடவங்
கொன்றை காயா மன்றலங் குருந்தந்
தாற்றுக் கதிர்வர கொடுசரணங் கழிந்திரா

* குறும்பூர் என்றும் பாடும்.

யேற்றுப்பறை முல்லை யாழ்சா தாரி
 சாமை வரகு தாமுடன் வித்த
 லவைகளை கட்ட லரிதல் கடாவிடல்
 செவிகவர் தொன்றைத் தீங்குழ லூதன்-
 மூவின மேய்த்தல் சேவினந் தழுவல்
 கழுழிய குரவையொடு கான்யா நென்றிவை
 முழுதுட னுடன்முல் லைக்கருப் பொருளே.

(இச் - ம்.) முல்லைக்குரிய கருப்பொருளுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நெடுமான் முதலாகக்கான்யாறுடலீராகச் சொல்லப்பட்ட
 னவெல்லா முல்லைக்கருப்பொருளாமென்றவாறு. (உஉ)

உஉ. இந்திர னூரன் பைந்தார் மகிழ்நன்
 கெழுதகு கற்பிற் கிழத்தி மனைவி
 புழுவ ருழத்தியர் கடையர் கடைச்சியர்
 மழலைவ ண்டான மகன்றி னாரை
 யன்னம் போதா நன்னிறக் கம்புள்
 குருகு தாரா வெருமை நீர்நாய்
 பெருகிய சிறப்பிற் பேரூர் மூதூர்
 யாறு மனைக்கிண றில்ஞ்சி தாமரை,
 நாறிதழ்க் கழுநீர் நறுமலர்க் குவளை
 காஞ்சி வஞ்சி பூஞ்சினை மருதஞ்
 செந்நெல் வெண்ணெ லந்நெல் லரிகினை
 மன்றன் முழுவ மருதயாழ் மருத
 மன்றணி விழாக்கோள் வயற்களை கட்ட
 லரிதல் கடாவிட லகன்குளங் குடைதல்
 வருபுன லாடன் மருதக்கருப் பொருளே.

(இச் - ம்.) மருதத்திற்குரிய கருப்பொருளுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இந்திரன்முதலாக வருபுனலாடலீராகச் சொல்லப்பட்டன
 வெல்லர் மருதக்கருப்பொருளாமென்றவாறு. (உஉ)

உச. வருணன் னேயன் விரிதிரைப் புலம்பன்
 பரும வல்குந் பரத்தி னுனைச்சி

நுனையர் நுனைச்சியர் பரதர் பரத்திய
 ரளவ ரளத்திய ரலேகடற் காக்கை
 சுறவம் பாக்கம் பெறலரும் பட்டின
 முவரீர்க் கேணி கவரீர். நெய்தல்
 கண்டகக் கைதை முண்டக மடம்பு
 கண்டல் புன்னை வண்டியிர் ஞாழல்
 புலவு மீனுப்பு விலைகளிற் பெற்றன
 நளிமீன் கோட்பறை நாவாய் பம்பை
 விளரியாழ் செவ்வழி மீனுப்புப் படுத்த
 லுணங்கவை விற்றன்மீ னுணக்கல் புள்ளோப்ப
 நெடுங்கட லாடனெய் தற்கருப் பொருளே.

(இச் - ம்.) நெய்தற்குரிய கருப்பொருளுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) வருணன் முதலாகக் கடலாடலீறாகச் சொல்லப்பட்டனவெ
 ல்லா நெய்தற்கருப்பொருளாமென்றவாறு. இக்குத்திரங்களுட் டெய்வமு
 தலாகத் தொழிலீறாகச்சொல்லப்பட்ட கருப்பொருள் பதினான்குமுறையா
 னே வந்தவாறு கண்டுகொள். (உச)

உரு. புணர்தலும் பிரிதலு மிருத்தலு மூடலு
 மிரங்கலு மிவற்றி னிமித்தமு மெனவாங்
 கெய்திய வுரிப்பொரு ளையிரு வகைத்தே.

(இச் - ம்.) உரிப்பொருளின் பாகுபாடுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேலெய்திய வுரிப்பொருள் புணர்தலும், புணர்தனிமித்த
 மும், பிரிதலும், பிரிதனிமித்தமும், இருத்தலும், இருத்தனிமித்தமும்,
 ஊடலும், ஊடனிமித்தமும், இரங்கலும், இரங்கனிமித்தமும் எனப்பத்
 துவகையினை யுடைத்தாமென்றவாறு. என்னை? “புணர்தல் பிரித லிரு
 த்தலிரங்க- லூடலிவற்றி னிமித்தமென்றிவை—தேருங்காலேத் தினைக்குரி
 ப்பொருளே” என்றாராகலின். இக்குத்திரத்தானு மைந்திணையையும் வே
 ண்டியமுறையானே வைத்தெண்ணலாமென்பது பெறப்பட்டது. (உரு)

உச. அளவி லீன்பத் தைந்தினை மருங்கிற்
 களவுகற் பெனவிரு கைகோள் வழங்கும்.

(இச் - ம்.) ஐந்திணைக்குரிய கைகோள்வரையறை யுணர்த்துதலுதலி
 ற்று.

(இ-ள்.) எல்லையில்லாத விற்பத்தையுடைய வைத்தினையிடத்துக்களவுங்கற்புமென விரண்டொழுக்க நிகழுமென்றவாறு. களவுங்கற்புமெனவும் மைவிரிக்கக் கைகோளென்பது ஒழுக்கம். (உசு)

உஎ. இயற்கைப் புணர்ச்சியிடந்தலைப் பாடு
பாங்கற் கூட்டம் பாங்கியிற் கூட்டமென்
றுணர்த்திய களவிற்புணர்ச்சிநால் வகைத்தே.

(இச் - ம்.) நிறுத்தமுறையானே களவென்னுங் கைகோளிற்புணர்ச்சியுணர்த்துதுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட களவென்னுங் கைகோளிற்புணர்ச்சியியற்கைப்புணர்ச்சி, யிடந்தலைப்பாடு, பாங்கற்கூட்டம், பாங்கியிற் கூட்டமென நான்குவகையினை யுடைத்தாமென்றவாறு. என்னை? “காமப்புணர்ச்சியுமிடந்தலைப்பாடும் - பாங்கொடுதழாலுந் தோழியிற்புணர்வுமென் - ருங்கநால் வகையினு மடைந்தசார்பொடு - மறையெனமொழிதன் மறையோராறே.” என் ருராகலின். (உஎ)

உஅ. மெய்க்கிளை யாழோர் வேண்டும் புணர்ச்சிமுன்
கைக்கிளை நிகழ்தல் கடனென மொழிப.

(இச் - ம்.) கைக்கிளை நிகழுமிட முணர்த்துதுதலிற்று.

(இ-ள்.) பொருள்படுங் கிளைநரம்பினையுடைத்தாய் யாழினையுடைய கந்திருவர் விரும்புங் களவிற்புணர்ச்சிமுன் கைக்கிளைநிகழ்தல் கடனென்று சொல்லுவர் புலவர்என்றவாறு. (உஅ)

உக. அதுவே, காமஞ்சான்ற விளமை யோள்வயிற்
குறிப்பறி காறுங் குறுகாது நின்னு
குறிப்படு நெஞ்சொடு கூற லாகும்.

(இச் - ம்.) கைக்கிளைக்குரிய விலக்கமுணர்த்துதுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட கைக்கிளையாவது காமஞ்சான்றகண்மந்த விளமையுடைய தலைமகளிடத்துண்பாடிய குறிப்பினைத்தானறியுமளவுந் தலைமகன்வளைச் சாராதுநின்று தன்வசமாகிய நெஞ்சினோடு சொல்லுதல் லாமென்றவாறு. (உக)

உட. மறையோர் மன்னவர் வணிகர்க்குத் திரரெனு.
மிறையோர் * தத்தமக் கெய்துமற் றதுவே.

* தமக்கே என்றும். பாடம்.

(இச் - ம்.) கைக்கிளைக்குரிய தலைமக்களை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்) மேற்சொல்லப்பட்ட கைக்கிளை மறையோரும், மன்னரும், வணிகருள், சூத்திரருமாகிய நால்வகைத்தலைமக்கட்கே கூடுவதாமென்ற வாறு. (௩௦)

௩௧. அதுவே, மொழிந்தோர் நால்வரு மொழிந்தைக் நிலத்துறை யிழிந்தோர் தம்மு ஞாயர்ந்தோரு மெய்துப.

(இச் - ம்.) கைக்கிளைக்கெய்துவதோர் வேறுபாடுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்) மேற்சொல்லப்பட்ட கைக்கிளையை நால்வகைத்தலைமக்களு மன்றி யைந்துநிலத்துமுறையு நிலைமக்களுட்டலைமக்களும் பெறுவனொன்ற வாறு. உம்மை யிழிவுசிறப்பாதலாற் சிறுபான்மைநோக்கிநின்றதெனக் கொள்க. (௩௧)

௩௨. தெய்வந் தன்னி னெய்தவுங் கிழத்தியி
னெய்தவும் படுஉ மியற்கைப் புணர்ச்சி.

(இச் - ம்.) இயற்கைப்புணர்ச்சிக் கிலக்கணமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்) மேற்சொல்லப்பட்ட நால்வகைப்புணர்ச்சியுள் று மியற்கைப் புணர்ச்சியாவது தெய்வத்தாற்பெறவும்படுங் தலைமகளாற்பெறவும்படுமென் றவாறு. படுமென்றதனை யிரண்டிடத்துங் கூட்டிக்கொள்க. (௩௨)

௩௩. இயற்கைப் புணர்ச்சி தெய்வத்தி னெய்துழி
முயற்சி யின்றி முடிவ தாகும்.

(இச் - ம்) இயற்கைப்புணர்ச்சித் கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவினியுணர் த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்) அவ்வியற்கைப்புணர்ச்சி தெய்வத்தாற்பெறுங்காலத்து முயற்சியின்றித் தானேமுடிவதாமென்றவாறு. எனவே அப்புணர்ச்சி தலைம களாற் பெறுங்காலத்து முயற்சியானே முடிவதாகுமென்பதாயிற்று. முயற் சியின்றி முடிவதற்குவிதி “சொல்லிய நுகர்ச்சி வல்லே பெற்றுழி” யென் பதாம். (௩௩)

௩௪. உள்ளப் புணர்ச்சியு மெய்யுறு புணர்ச்சியுங்
கள்ளப் புணர்ச்சியுட் காதலர்க் குரிய.

(இச் - ம்.) எய்தாததெய்து வித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உள்ளத்தார் புணரும்புணர்ச்சியு மெய்யுற்றுப்புணரும் புணர்ச்சியுமென்னு மிரண்டுத் தலைமகற்குத் தலைமகட்டுமுரியவாங் களவுப்புணர்ச்சிக்கண்ணென்றவாறு. கள்ளமென்பது களவு. (ஙச)

ஙடு. பொரு விறந் தோற்குப் பெருமைபு முரனு
நன்னுதற் கச்சமு நாணு மடனு
மன்னிய குணங்க ளாதலின் முன்ன
நுள்ளப் புணர்ச்சி யுரிய தாகும்.

(இச் - ம்.) உள்ளப்புணர்ச்சிநிகழு மிடமுணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) பெருமையுமுரனுத் தலைமகற்கு நிலபெற்ற குணமாதலானும், அச்சமுநாணுமடனுத் தலைமகட்டுநிலபெற்றகுணமாதலானும், மேற் சொல்லப்பட்ட விரண்டிபுணர்ச்சியுள்ளு முள்ளப்புணர்ச்சி முன்னிகழ்தற் குரித்தாமென்றவாறு. உரனெனினு மறிவெனினுமொக்கும். பெருமையென்பது பழியும் பாவமுமஞ்சுதல். அறிவென்பது தக்கதறிதல். அச்சமென்பது காணாததொன்றுகண்டாற் பெண்டிரிடத்து நிகழ்வது. நாணமென்பது பெண்டிர் கியல்பாகியகுணம். மடமென்பது பேதைமையெனக் கொள்க. அவையவர்க்குக்குணமாகியவா நென்னையெனின்; “பெருமைபு முரனு மாடுஉ மேன” எனவும் “அச்சமு நாணு மடனுமுத்துறுத்த-னிச்சமும் பெண்பாற் குரிய வென்ப” எனவும் சொன்னாராதலி னெனக்கொள்க. (ருஉ)

ஙசு. காட்சி முதலாச் சாக்கா டுறாக்
*காட்டிய பத்துங் கைவருமெனினே
மெய்யுறு புணர்ச்சி யெய்துதற் குரித்தே.

(இச் - ம்.) மெய்யுறுபுணர்ச்சி நிகழுமிடமுணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) காட்சியும், வேட்கையு, மொருதலையுள்ளுதலு, மெலிதலு, மாக்கஞ்செப்புதலு, நாணுவரையிறத்தலு, நோக்குவவெல்லாமவையே போதலு, மறத்தலு, மயக்கமுஞ், சாக்காடுமென்னும் பத்தவத்தையு மொருங்கே நிகழுமாயிற் தலைமகற்கு மெய்யுறுபுணர்ச்சிகூடுதற்குரித்தாமென்றவாறு. அவற்றுள், காட்சியாவது தலைமகளைத் தலைமகன் றனியிடத்துக் காண்டல். வேட்கையாவது இவளைப்பெறவேண்டுமென்னுமுள்ளநிகழ்ச்சி. ஒருதலையுள்ளுவதாவது இடைவிடாது நினைத்தல். மெலிதலாவது உடம்புளாடுதல். ஆக்கஞ் செப்பலாவது தன்னெஞ்சின்கண் வருத்தமிகு கின்றபடியைப் பிறர்க்குரைத்தல். நாணுவரையிறத்தலாவது நாணத்தி

னெல்லையைக் கடத்தல், நோக்குவவெல்லாமவையே போறலாவது காணு
மவையெல்லா மவனுறுப்புக்களேபோலத்தோற்றுதல். மறத்தலாவது
அறிவுதிரிதல். மயக்கமாவது மோகித்தல். சாக்காடாவது இறந்துபடுதல்.
இவற்றுட் சாக்காடொழிந்தவொன்பது மேலேகாட்டுதல். அஃதேலிவ
ற்றுக்கிலக்கணம் யாண்டுப்பெறுதுமெனின் ; “ஒத்தகிழவனுங்கிழத்தி
யுங் காண்ப” எனவும், “வேட்கையொருதலையுள்ளுதன்மெலித - லாக்கஞ்
செப்பனாணுவரையிறத்த - னோக்குவவெல்லாமவையேபோறன் - மறத்தன்
மயக்கஞ் சாக்காடென்றச் - ிறப்புடைமரபினவைகளவென மொழிப” என
வும்வந்த சூத்திரங்களிற் பெறுது மெனக்கொள்க. (௩௬)

௩௭. பகற்குறி யிரவுக் குறியெனும் பான்மைய
புகற்சியி னமைந்தோர் புணர்ச்சி நிகழிடனே.

(இச் - ம்.) குறியின்பாகு பாடிணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அன்பினுலமைந்தோர் புணர்ச்சி நிகழிடம் பகற்குறியுயிரவுக்
குறியுமென்னும் இரண்டு பகுதியினையுடையவா மென்றவாறு. (௩௭)

௩௮. இல்வரை யிகந்தது பகற்குறி யிரவுக்குறி
யில்வரை யிகவா வியல்பிற் றாகும்.

(இச் - ம்.) குறிகட் கிலக்கண மூணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பகற்குறி யில்லினெல்லையைக்கடந்ததா, மிரவுக்குறி யில்லி
னெல்லையைக் கடவாததாமென்றவாறு. (௩௮)

௩௯. ஒருவழித் தணத்தல் வரைவிடை வைத்துப்
பொருள்வயிற் பிரிதலென் றிருவகைத் தாகு
நிறைதரு காதன் * மறையினிற் பிரிவே.

(இச் - ம்.) களவின்கட் பிரியும் பிரிவுவகையறை யுணர்த்துதனுதலி
ற்று.

(இ - ள்.) ஒருவழித்தணத்தலும், வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வ
யிற் பிரிதலுமென விரண்டுபகுதியினையுடைத்தாம் நிறைந்த காதலையுடைய
களவின்கட்பிரியும் பிரிவென்றவாறு. அவற்றுள் ஒரு வழித்தணத்தலா
வது ஒருநின்கண்ணு மொருநாட்டின்கண்ணும்பிரிதல், வரைவிடைவைத்
துப் பொருள் வயிற் பிரிதலாவது வரை விடை வைத்துக் காடிடையிட்டும்
நாடிடையிட்டும் பொருள்வயிற் பிரித் தெனக்கொள்க. (௩௯)

ச௦. அவற்றுள், ஒருவழித் தணத்தற்குப் பருவங் கூறார்.

(இச் - ம்.) ஒருவழித் தணத்தற்குரியதோரி லக்கணமுணர்ந்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட விரண்டினுள்ளு மொருவழித் தணத்தல் காடிடையிட்டும் நாடிடையிட்டும் பிரியப்படாமையி னிதற்குப்பருவவரையறை சொல்லார் சான்றோரென்றவாறு. (ச௦)

சக. வரைவிடை வைத்துப்பொருள்வயிற் பரிவோரிருதுளின் கண்ணுடைத் தென்மனார் புலவர்.

(இச் - ம்.) வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற் பரிதற் றிலக்கணமுணர்ந்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற் பரிதல் காடிடையிட்டும் நாடிடையிட்டும்பிரிதலி னஃ திரண்டுதிங்குளினிகவாமையையுடைத்தென்று சொல்லுவாராசிரியரென்றவாறு. என்னை? “களவினுட்டவிர்ச்சி வரைவினீட்டல் - திங்குளிரண்டினகமெனமொழிப” என்றாகலின். (சக)

சஉ. களவு வெளிப்படா முன்னும் பின்னும் விளையு நெறித்தென விளம்பினர் வரைவே.

(இச் - ம்.) வரைவுகிகழு மிட முணர்ந்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) களவு வெளிப்படாமுன்னுங் களவு வெளிப்பட்டபின்னும் விளையுநெறியினையுடைத்தாம் வரைவென்று சொல்லுவர் புலவரென்றவாறு. களவு வெளிப்படாமுன்னு மென்றதனாற் களவுவெளிப்பட்டபின்னுமெனத்தந்துரைக்கப்பட்டது. இவ்வாறுரைத்தற்கிலக்கணம் யாதோவெனின்; “களவுவெளிப்படா முன்னுறவரைதல் - களவுவெளிப்பட்ட பின்னுறவரைதலென் - றுயிரண்டென்பவரைதாலாதே” என்பதாம் (சஉ)

சக. நான்குவகைப் புணர்நினுந் தான்மெருண்டு வரைதலும் பாங்கினிற் பாங்கியிற் மெருளுற்று வரைதலும் களவு வெளிப்படா முன் வரைதலாகும்.

(இச் - ம்.) களவு வெளிப்படா முன்னிகழும் வரைவுக்கிலக்கணமுணர்ந்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட வியற்கைப்புணர்ச்சி முதலாகிய நான்குவகைப்புணர்ச்சிக் கண்ணுந் தலைமகன்றானேதெருண்டுகொத்தலும், பாங்கு

ஞ்லாதல் புங்கியாலாதல் தெருட்டப்பட்டி வரைதலுமாகிய அவை களவு வெளிப்படாமுன் வரைவாமென்றவாறு. (சங்)

சச. உடன்போய் வரைதலு மீண்டு வரைதலு
முடன் போக்கிடையீ டிற்று வரைதலுங்
களவு வெளிப்பட்ட பின்வரைத லாகும்.

(இச் - ம்.) ஸ்ளவு வெளிப்பட்ட பின்னிகழும் வரைவிற்கிலக்கணமு ணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) புணர்ந்துடன்போய்த் தலைமகன் தன்னூரின்கண்ணே வரை தலு, மீண்டுவந்து தம்மூரின்கண்ணே வரைதலு, முடன் போக்கிடையீடுப ட்டித் தலைமகன் தலைமகடமரைவழிபட்டுவரைதலுமாகியவிலை களவுவெ ளிப்பட்டபின் வரைதலாமென்றவாறு. (சங்)

சரு. அவற்றுள், உடன்போய் வரைத லொருவகைத் தாகும்.

(இச் - ம்.) உடன்போய்வரைத லுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட மூன்றனுள், உடன்போய்த் தன்னூரி ன்கண்ணே வரைதலாகியவஃ தொருவகையினையுடைத்தாமென்றவாறு. ()

சசு. அவண்மனை வரைதலுந் தன்மனை வரைதலு
மென்மீண்டு வரைத லிருவகைத் தாகும்.

(இச் - ம்.) மீண்டுவரைதலின் வகையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைமகள் மனையின்கண்ணேவரைதலுந், தலைமகள் மனையி ன்கண்ணேவரைதலுமென் விரண்டுவகையினையுடைத்தா முடன்போய் மீண்டு தம்மூரின்கண்ணேவரைதலென்றவாறு. (சசு)

சஎ. ஆற்றா றஞ்சினு மவன்வரைவ மறுப்பினும்
வேற்றுவரைவு நேரினுங் காப்புக்கை மிகினு
மாற்றறுத் தோன்று மறத்தொடு நிலையே.

(இச் - ம்.) அறத்தொடு நிலைகழுமிட முணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைமகன்வரும் வழியுண்டாகிய வேதத்தினையஞ்சியவிட த்துந், தமர் வரைவெதிர்கொள்ளாத விடத்தும், பிறர்வரைவு நேருமிடத் துங், காவல் கைமிருந்த விடத்தும் நெறிப்பட்ட புலப்படும் அறத்தொடுநிலை யென்றவாறு. என்ன? “காப்புக்கைமிக்குக் காமம்பெருகினு - நொதுமலர் வரையும் பருவ்மாயினும் - வரை வெதிர்கொள்ளாது தமாவண் மறுப்பினு-

மவனு றஞ்சுந்காலமாயினு - மந்நாவிடத்து மெய்நாணொர் இ - யறத்தொடு
நிற்ற ரோழிக்குமுரித்தே.” என்றாகலின். (௪௭)

௪௮. தலைவி பாங்கிக் கறத்தொடு நிற்கும்
பாங்கி செவிலிக் கறத்தொடு நிற்குஞ்
செவிலி நற்றாய்க் கறத்தொடு நிற்கு.
நற்றாய் தந்தை தன்னையர்க் கறத்தொடு
நிற்கு மென்ப நெறியுணர்ந் தோரே.

(இச் - ம்.) அறத்தொடு நிற்றற் குரியாரை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைமுதலாய நால்வருமில்வாறறத்தொடுநிற்றற் குரியனொ
ன்று சொல்லுவாகப்பொருளிலக்கண மறிந்தோ ரென்றவாறு. (௪௮)

௪௯. ஒருபுணர் வொழிந்தவற் றெருவழித் தணப்பவும்
வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரியவு
மிறைவனைச் செவிலி குறிவயிற் காணவு
மனைவயிற் செறிப்பவும் வருத்தங் கூரின்
வினவியக் கண்ணும் வினவாக் கண்ணு
மனநடைக் கிழத்தி யறத்தொடு நிற்கும்.

(இச் - ம்.)- தலைமகளறத்தொடுநிற்குமிட முணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பாங்கியிற் கூட்டமென்னுமொன்றுநீக்கிய மூன்றுபுணர்ச்சி
க்கண்ணுந் தலைமக னெருவழித்தணத்தலானும், வரைவிடைவைத்துப் பொ
ருள்வயிற் பிரிதலானுஞ், செவிலி தலைமகனைக் குறிவயிற் காண்டலானு, மிற்
செறித்தலானுந், தனக்குவருத் தமிசுமாயிற் றன்னை யவள் வினவியவிடத்தும்
வினவாதவிடத்தும், தலைமகள் பாங்கிக் கறத்தொடுநிற்கு மென்றவாறு.
பாங்கிக்கென்ப ததிகாரத்தான்வந்தது. இதற்கு விதியாதோவெனின்;
“வரைவிடை வைத் த காலத்து வருந்தினும் - வரையா நாளிடை வந்தோன்
முட்டினு - முரையெனத் தோழிக்குரைத்தற் கண்ணுந் - தானேகூறு ந்கால
மு முளவே.” என்பதாம். (௪௯).

௫௦. முன்னிலைப் புறமொழி முன்னிலை மொழிகளிற்
கின்மொழிப் பாங்கி செவிலிக் குணர்த்தும்.

(இச் - ம்.) பாங்கியறத் தொடுநிற்குந் திறமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) முன்னிலைப்புறமொழியு, முன்னிலை மொழியுமாகிய விர
ண்டினுமும் பாங்கி செவிலிக் கறத்தொடுநிற்கு மென்றவாறு. (௫௦)

௧௧. செவிலிநற் றாய்க்குக் கவலையின் றுணர்த்தும்.

(இச் - ம்.) செவிலியறத்தொடு நிற்குந் திறமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) செவிலி யறத்தொடுநிற்குங்காலத்து நற்றாய்க்கு விளங்கவுறி
விக்குமென்றவாறு. (௧௧)

௧௨. நற்றா யறத்தொடு நிற்குந் காலக்

ஞாவனுந் தன்னையுங் குறிப்பி னுணர்ப.

(இச் - ம்.) நற்றாயறத்தொடுநிற்குந் திறமுணர்த்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நற்றா யறத்தொடுநிற்குங்காலத்துச் சொல்லாடப்பெறுளாத
லிற் தலைமகடந்தையுந் தன்னையுமவள்குறிப்பினுனையறிவொன்றவாறு. என்
னே? “தந்தையுந் தன்னையுமுன்னத்தி னுணர்ப” என்றாகலின். (௧௨)

௧௩. பாங்கி தலையியை வினவுஞ் செவிலி

பாங்கியை வினவும் பாங்கி தன்னையு

நற்றாய் தானும் வினவுஞ் செவிலியிற்

பொற்றொடிக் கிழத்தியை யுற்று நோக்கின்.

(இச் - ம்.) அறத்தொடு நிற்பார்க்குவினா நிகழுமிட முணர்த்துதனுத
லிற்று.

(இ-ள்.) தலைமகன்மாட்டு வேறுபாடுகண்மீழிப் பாங்கி முதலாகிய
மூவருயிவ்வாறுவினவப்பெறுவொன்றவாறு; பாங்கி தன்னையுமென்ற வும்
மை நற்றாய் செவிலியைவினவுதலன்றி என்னும் பொருள்படநின்றது. நற்
றாய்தானுமென்னுமும்மை பாங்கியைச் செவிலி வினவுதலன்றி என்னும்
பொருள்படநின்றது. இவ்வாறு நற்றாய்வின்வுவது செவிலியைப்போலத்
தலைமகனாயுற்றுப்பார்த்தவிடத்தெனக்கொள்த. (௧௩)

௧௪. ஆங்குடன் போயுழி யறத்தொடு நிற்ப

பாங்கியுஞ் செவிலியும் பயந்த நற்றாயும்.

(இச் - ம்.) புணர்ந்துடன் போயினவிடத்தறத்தொடுகிற்றற் குரியா
ரையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைமகனூந்தலைமகனும் புணர்ந்துடன்போய்காலத்தறத்தொ
டுநிற்பார் தோழியுஞ்செவிலியுந் நற்றாயுமென்றவாறு. ஆங்கென்பதனை. (௧௪)

௧௫. களவின்வழி வந்த கற்பும் பொற்பஹம்

களவின்வழி வரமாக் கற்புமென் றாங்கு.

முற்படக் கிளந்த கற்பிரு வகைத்தே.

(இச் - ம்.) கற்பின்பாகுபா டினார் த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட கற்பு, களவிற்புணர்ச்சிவழியான்வந்த கற்புங், களவிற்புணர்ச்சிவழியின்வாராக்கற்புமென விசண்டிபருதியினையுடைத்தாமென்றவாறு. அஃதேற் களவின்வழிவந்தகற்பினை மும்கூறியதென்னையெனின்; “முற்படப்புணர்த்த சொல்லின்மையிற் - கற்பெனப்படுவது களவின்வழித்தே” என்றராகலின் அதன் சிறப்புநோக்கியெனக்கொள்க.

ருசு. அவற்றுள், களவின் வழிவந்த கற்பிற்புணர்ச்சி
கிளோருரி நெய்தாக் கேண்மையு முடைத்தே
புடன்போய் வரைதலு முண்மை யான.

(இச் - ம்.) - களவின்வழிவந்த கற்பிற்புணர்ச்சிக்கெய்தியதோர் வேறு பாடுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட விருவகைக்கற்பினுள்ளுங் களவின்வழிவந்தகற்பினுட்புணரும் புணர்ச்சி தலைமகள் சுற்றத்தாராற் பெறப்பட்டாத கோட்பாட்டினையுமுடைத்தாம் புணர்ந்துடன்போய்த் தலைமகன்றன்னூரின்கண்ணே வரைந்துகோடலு முண்டாதலானென்றவாறு. என்னை? “கொடுப்போ ரின்றியுங் காண முண்டே - புணர்ந்துடன் போகிய காலே யான” என்றராகலின்.

(ருசு)

ருள குரவரிற் புணர்ச்சி வாயிலிற் கூட்டமென்
நிருவகைத் தாகுங் கற்பிற் புணர்ச்சி.

(இச் - ம்.) கற்பென்னுங் கைகோளிற் புணர்ச்சிவரைபறை புணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) கற்பென்னுங் கைகோளிற்புணர்ச்சி குரவராற் புணரும்புணர்ச்சியும் வாயில்களாற் புணரும்புணர்ச்சியுமென விசண்டிபருதியினையுடைத்தென்றவாறு. இவற்றுள் குரவராற்புணரும் புணர்ச்சியாவது வதுவைகூட்டிப்புணரும் புணர்ச்சி. வாயில்களாற் புணரும்புணர்ச்சியாவது புலவிதீர்த்துப்புணரும் புணர்ச்சியெனக்கொள்க.

(ருள)

ருஅ. மறையிற் புணர்ச்சியு மன்றற் புணர்ச்சியு
மிறைவற் கெய்தலுண் டிருவகைக் கற்பினும்.

(இச் - ம்.) தலைமகற்குக் கற்புக்காலத்துநிகழு மொழுக்கவேறுபாடுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட விருவகைக்கற்பின்கண் ணூந் தலைமகற் குக் களவிற்புணர்ச்சியும் வதுவைப்புணர்ச்சியும் பொருந் துதலுண்டென்ற வாறு. (௫௮)

௫௯. காதற் பரத்தையர் காமக் கிழத்தியர்,
பின்முறை வதுவைப் பெருங்குலக் கிழத்தியென்
றன்னவ ருரிய ரவையிரண் டிற்கும்.

(இச் - ம்.) அவ்வொழுக்க மிரண்டிற்குமுரியமகளிரையுணர்த்துதனு தலிற்று.

(இ-ள்.) காதற்பரத்தையர் முதலாகிய மூவகையோருந் தலைமகனவ் வர்றொழுகு மொழுக்கமிரண்டற்கு முரியரென்றவாறு. (௫௯)

௬௦. அவற்றுட், காதற் பரத்தையர் களவிற் குரியர்.

(இச் - ம்.) களவிற்குரிய மகளிரை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட மூவகையோருள்ளவ் காதற்பரத்தையர் களவொழுக்கத்திற்குரிய ரென்றவாறு. (௬௦)

௬௧. ஒழிந்தோர் மன்றற் புணர்ச்சிக் குரியர்.

(இச் - ம்.) வதுவைப்புணர்ச்சிக்குரிய மகளிரையுணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) காமக்கிழத்தியும், பின்முறைவதுவைப்பெருங்குலக் கிழத் தியும்கிய விருதிற்றோரும் வதுவைப்புணர்ச்சிக்குரியமகளிரென்றவாறு. (௬௧)

௬௨. பரத்தையிற் பிரித லோதற்குப் படர்த
லருட்டரு காவலொடு தூதிற் ககற
லுதலிக் கேக னிதியிற் கிகத்தலென்
றரைபெறு கற்பிற் பிரிவறு லகைத்தே.

(இச் - ம்.) கற்பிற்பிரியும் பிரிவின்வரையறை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பரத்தையிற்பிரிதன் முதலாக நிதியிற்கிகத்தலீராக வாறுவ கையிணையுடைத்தாக் கற்பின்கட்பிரியும் பிரிவென்றவாறு. என்னே? “ஒதல் காவல் பகைதணிவினையே- வேந்தர்க்குற்றழி பொருட்பிணிபரத்தையென்- றுங்கவ்வாறே யவ்வயிற் பிரிவே” என்றராகலின்; அஃதேலீண்டுப் பரத்தையிற் பிரிவு முற்கூறியதென்னையோவெனின்; அது தொல்காப்பியனாரது துணிபெனக்கொள்க. (௬௨)

௬௩. அயன்மனைப் பிரிவயற் சேரியி னகற்சி
புறநகர்ப் போக்கிவை புரவலற் குரிய
பரத்தையிற் பிரியும பருவத தான.

(இச் - ம்.) தலைமகற்குரிய சிலதொழிலுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அயன்மனைப்பிரிவு முதலாகிய மூன்றுபிரிவுந் தலைமகற்குரியனவாம் பரத்தையின்பிரியுந்காலத்தென்றவாறு. (௬௩)

௬௪. கெழீஇய காமக் கிழத்தியர் பொருட்டாத்
தழீஇய வயன்மனைத் தலைவன் பிரியும்.

(இச் - ம்.) கிறுத்த முறையானேயன்மனைப்பிரிவுக் கேதுவுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பொருந்தியகாமக்கிழத்தியர் காரணமாகத் தலைமகன் றொடர்ந்தவயன் மனைக்கண்ணேபிரியுமென்றவாறு. (௬௪)

௬௫. பின்னர் வரைந்த பெதும்பையும் பரத்தையு
மின்னியல் விழவு மேது வாக
வவனபற் சேரியி னகலு மென்ப.

(இச் - ம்.) அயற்சேரியின்பிரிவுக் கேதுவுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இரண்டாவது வரைந்துகொள்ளப்பட்ட பெதும்பைப்பருவக் கிழத்தியுங், காதற்பரத்தையும், இனியதன்மையுடைய விழவுக் காரணமாகத் தலைமகனயற் சேரியின் கண்ணே பிரியுமென்றவாறு. (௬௫)

௬௬. விருந்தின் பரத்தையைப் பெருந்தேர் மிசைக்கொண்
டிளமரக் காவின் விளையா டற்கும்
புனலாடற்கும் புறநகர்ப்போகும்.

(இச் - ம்.) புறநகர்ப்போக்குக் கேதுவுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இளமரக்காவின் கண்ணே விளையாடுதல் காரணமாகவும், புனலாடுதல் காரணமாகவும் தலைமகன்புதியளாகிய பரத்தையைத்தேர்மேலேற்றிக்கொண்டு நகர்ப்புறத்திலே போவென்றவாறு. நகர்ப்புறமென மாறுக. (௬௬)

௬௭. ஊட லவ்வழிக் கூடுங் கிழத்திக்கு.

(இச் - ம்.) தலைமகளுக்கூடனிகழுமிடமுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அம்மூன்றுபிரிவின்கண்ணுந் தலைமகக்கூடல் பொருந்துமென்றவாறு. (௬௭)

சுஅ. கொளைவல் பாணன் பாடினி கூத்த
ரிளையர் கண்டோ ரிருவகைப் பாங்கர்
பாகன் பாங்கிச்செவிவி ருறிவர்
காமக் கிழத்தி காதற் புதல்வன்
விருத்தாற் ருமை யென்றிவை யூடன்
மருந்தாய்த் தீர்க்கும் வாயில்க ளாகும்.

(இச் - ம்.) மேற்சொல்லப்பட்ட வாயில்களாவன விவையென்பதுணர்
த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பாணன் முதலாக வாற்றாழையீராகச்சொல்லப்பட்ட விவையினைத்துந் தலைமகளுடலைத்தீர்க்கும்வாயில்களாமென்றவாறு. இதனுரையர் திணையு மஃறிணையும் விரவியெண்ணி யிவையென வஃறிணையாற்றெருகை கொடுத்தது என்னை? “பலவயினுமெண்ணுத் திணைவிரவுப்பெய - ஃறிணை முடிபினசெய்யுளுள்ளே.” என்றாகலின். (சுஅ)

சுசு. ஓதற் றெழிலுரித் துயர்மூ வர்க்கும்.

(இச் - ம்.) ஓதற்றெழிற்குரியதோர் சிறப்புணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஓதலென்னுந் தொழிலந்தணரரசர்வைசியரென்கின்ற மூவர்
க்கு முரித்தென்றவாறு. (சுசு)

எ௦. அல்லாக் கல்வி யெல்லார்க்கு முரித்தே.

(இச் - ம்.) ஒழிந்தகல்வியதுதன்மையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வேதமல்லாதகல்வி நால்வர்க்கு முரித்தென்றவாறு. (எ௦)

எக. படைக்கலம் பயிறலும் பகடுபிற வூர்தலு
முடைத்தொழி லவர்க்கென வுரைத்திசீ னோரே.

(இச் - ம்.) நாலினற்கற்குங்கல்வியல்லாத தொழிலுரிமையுணர்த்துத
னுதலிற்று.

(இ-ள்.) படைக்கலங்களைக்கற்றலும், யானையுந்தேருங் குதிரையு முத
லாயினவூர்தலு மூவர்க்குமுடைமையாகிய தொழிலெனைச் சொன்னார் புலவ
ரென்றவாறு. பிறவென்றதனற்றேருங் குதிரையு முதலாயினவங் கொள்
ளப்பட்டன. பகடுபிறவென்றது உம்மைத்தொகை. (எக)

எஉ. அறப்புறங் காவ னாகா வலெனச்
சிறப்புறு காவற் றிறமிரு வகைத்தே.

(இச் - ம்.) காவற்றொழிலின் பாகுபாடுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அறப்புறங்காவலு, நாகாவலுமென விருகூற்றதாமேம்மா
மற்ற காவற்றொழிலின் பாகுபாடென்றவாறு. (எஉ)

எங். அவற்று, எறப்புறங் காவ லனைவர்க்கு முரித்தே.

(இச் - ம்.) அறப்புறங்காவற்றன்மை யுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லிய வீரன்டினுள்ளு மறப்புறங்காவலென்பது நா
ல்வர்க்கு முரித்தென்றவாறு. (எங்)

எசு. மற்றைக் காவல் கொற்றவர்க் குரித்தே.

(இச் - ம்.) நாகாவற் றன்மையுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நாகாவலென்பதாசர்க்குரித்தென்றவாறு. (எசு)

எரு. வேத மாந்தர் வேந்தரென் றிருவர்க்குந்
தூது போதற் றொழி லுரித் தாகும்.

(இச் - ம்.) தூதுபோதற் றொழிலின் றன்மை யுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பார்ப்பாரும் வேந்தரு மென்னு மிருவர்க்குமுரித்தாந்தூது
போதற் றொழிலென்றவாறு. பகைதணிவினையெனினுந் தூதுவினையெனி
னுமொக்கும். “வயலக்கொடியின் வாடியமருங்கு-லயவலூர்திப் பயலைப்பா
ர்ப்பா-டெல்லிவந்து நில்லாதுபுக்குச்-சொல்லிய சொல்லோசிலவேயதற்கே-
யேணியுஞ்சீப்பு மாற்றி-மாண்வினையானையு மணிகளைந்தனவே” என்பதனா
லும், “மடந்தாழுநெஞ்சத்துக்கஞ்சனாள்வஞ்சங் - கடந்தானை தூற்றுவர் பாளுற்
றியையும்போற்றத்-தொடர்ந்தாரணமுழங்கப்பஞ்சவர்க்குத் தூது-நடந்தானை
யேத்தாத நாவென்னநாவே-நாராயணுவென்னா நாவென்னநாவே” என்பத
னாலும் விருவர்க்குத் தூதுபோதற் றொழி லுரித்தாயினவாறு காண்க. (எரு)

எசு. சிறப்புப் பெயர்பெறிற் செப்பிய விரண்டு

முற்றஞரி மரபின வொழிந்தோ ரிருவர்க்கும்.

(இச் - ம்.) நாகாவற்றொழிற்குந் தூதுபோதற் றொழிற்குமுரியதோர்
வேறுபாடுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அரசனாற் சிறப்புப்பெயர் பெற்றாராயின் வைசியருஞ்ஞத்திரரு
மென்னுமிருவர்க்கு மேற்கூறியநாகாவற்றொழிலுந் தூதுபோதற் றொழிலு
மாயவிரண்டும் பொருந்துதற்குரிய மரபினவாமென்றவாறு. உரியமரபென்
பது விகாரம். (எசு)

எஎ. உதவி யந்தணரொழிந்தோர்க் குரித்தே.

(இச் - ம்.) உதவியிற்றொழிலுரிமை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வேந்தர்க்குற்றுழியாகிய தொழிலந்தணரொழிந்த மூவர்க்கு முரித்தாமென்றவாறு. (எஎ)

எஅ. பரத்தையிற் பிரிவும் பொருள்வயிற் பிரிவு
முறைத்த நால்வர்க்கு முரிய வாகும்.

(இச் - ம்.) நால்வர்க்கும்பொதுவாகிய தொழிலிவையென்ப துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பரத்தையிற் பிரிவும், பொருள்வயிற் பிரிவுமாகியவிரண்டு மேற்சொல்லப்பட்ட நால்வர்க்குமுரியவா மென்றவாறு. (எஅ)

எக. இழிந்தோர் தம்க்கு மிவற்றுண்மேம் பட்டவை
யொழிந்தன வாமென மொழிந்தனர் புலவர்.

(இச் - ம்.) சிலமக்களுட்டலை மக்கட்குரிய தொழிலுணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) இவ்வறுவகைத் தொழிலுள்ளுமேம்பட்டனவாகிய வேதலு நாகொவலுந் தூதுபோதலுமாகிய மூன்றுமொழித்தல்லாதனவெல்லா மிழிந் தோமாகிய சிலமக்களுட்டலைமக்கட்கு முரியவாமெனச்சொன்னு ரறிவோ ரென்றவாறு. (எக)

அ௦. கல்வி முதல வெல்லா வினைக்குஞ்
சொல்லி யகறலுஞ் சொல்லா தகறலு
முரியன் கிழவோன் பெருமனைக் கிழத்திக்கு.

(இச் - ம்.) பிரியுந்தலைமகற்குரியதோரிலக்கண்முணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) கல்விமுதலாகிய * வெல்லாவினைக்குந் தலைமகட்குச் சொல் விப்பிரிதலுஞ், சொல்லாது பிரிதலு முரியன்றலைமகனென்றவாறு. (அ௦)

அக. சொல்லா தகலினுஞ் சொல்லும் பாங்கிக்கு.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) தலைமகன்றலைமகட்குச் சொல்லாதுபிரியுமாயினுந் தோழிக் குச் சொல்லியே பிரியுமென்றவாறு. (அஉ)

அங். காலிற் சேறலுங் கலத்திற் சேறலு

மூர்தியிற் சேறலு நீதி யாகும்.

(இச் - ம்.) பிரியுங்காலத்து நால்வர்க்கும்பொதுவாகியதுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) காலிற்சேறன்முதலாகிய மூன்றுமெல்லாப்பிரிவின் கண்ணுமெல்லார்க்குமியல்பா மென்றவாறு. (அங்.)

அசு. புலத்திற் சிறந்த புரிநூன் முதல்வர்க்குக்

கலத்திற் சேறல் கடனன் மென்ப.

(இச் - ம்.) அந்தணர்க்காகாதொழிலுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) காலிற்சேறன்முதலாகிய மூன்றுள்ளுங் கலத்திற்சேறலாகிய தொழில் கல்வியினுண்டிக்க வந்தணர்க்குமுறைமையன்றென்று சொல்லுவர்புலவரென்றவாறு. (அசு.)

அரு. வலனுயர் சிறப்பின் மற்றை மூவர்க்குங்

குலமட மாதரோடு கலமிசைச் சேறலும்

பாசறைச் சேறலும் பழுதென மொழிப.

(இச் - ம்.) அசர்முதலாகிய மூவர்க்குமாகாத தொழிலுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) குலமடமாதரோடு கலமிசைச்சேறலுங், குலமடமாதரோடு பாசறைச்சேறலுமாகிய விரண்டும் வெற்றியுயர்ந்த சிறப்பினை யுடைய வேந்தர் முதலாகிய மூவர்க்குங்குற்றமென்று சொல்லுவர் கற்றுவல்லோரென்ற வாறு. குலமடமாதரென்பதனை ஈரிடத்துக்கூட்டிக்கொள்க. “மணன்மலிபூங்கானல் வருகலன் கீணுக்கிக் - கணவன்வரக் கல்லுருவரீத்தான்” என்பதனாற் குலமடமாதரோடு கலமிசைச்சேறலாகாமையறிக. “பனியிருங்கங்குலுந்தரியணீந்தித்-தம்மூரோளே நன்னுதல்யாமே - யிரவுத்துயின்மடிந்ததானை-யுரவுச்சினவேந்தன்பாசறையோமே” என்பதனாற்குலமாதரோடுபாசறைக்கட்செல்லாமையறிக. குலமாதரோடுசெல்லாரெனவே பரத்தையரோடு செல்வரென்பதுபெற்றும். “துயிலின்றியானீந்தத்தொழுவையம் புனலாடி-மயிலியலார்மருஷன்ம மறந்தமைகுவான்மன்னே-வெயிலொளியறியாதவிரிமலர்த்தண் கர்விற்-குயிலாலும் பொழுதெனக் கூறுந் ருளரரீயின்” என்பதனாற் பரத்தையரோடு பாசறைக்கட் சென்றவாறறிக. ஏனையதுவந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (அரு.)

அசு. ஓதன் முதலா வோதிய வைந்தினும்

பிரிவோ நழுங்கற்கு முரிய னாகும்.

(இச் - ம்.) தலைமகற்குப்பிரிவிடத்தூரிய வேறுபாடுணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஓதன்முதலாகச் சொல்லப்பட்ட வைந்தின் கண்ணும்பிரியுந் தலைமகன் போதற்கேயன்றிப் போகாமைக்குமுரியது மென்றவாறு. (அசு)

அஎ. இல்லத் தழுங்கலு மிடைச்சுரத் தழுங்கலு
மொல்லு மவற்கென வுரைத்திசு னேரே.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) பிரியக்கருதிய தலைமகனவ்வில்லின் கண்ணே செலவழுங்கு தலு, மிடைச்சுரத்தின்கண்ணே செலவழுங்குதலும் பொருந்துமெனக் கூறி னார் புலவரென்றவாறு. இவற்றுக்கிலக்கியம் “புணரிற்புணராது பொருளே பொருள்வயிற் - பிரியிற்புணராது புணர்வேயாயிடைச் - சேறினுஞ்செல்லா யாயினுநல்லதற் - குரியைவாழியென் னெஞ்சேபொருளே - வாடாப்பூவின் பொய்கைநாப்ப - னேனுமீன்வழியிற் கெகிகயானே - விழுநீர்வியலகந் தூணி யாக - வெழுமாணனக்கும் விழுநிதிபெறினுங் - கனங்குழைக்கமர்த்த சேயரி மழைக்க - ணமர்ந்தினிதுநோக்கமொடு செகுத்தன - னெனையதாகுக வாழி யபொருளே” எனவும்; “புறந்தாழ்ப்பிருண்ட கூந்தற்போதி - னிரங்கினர் கிரையிதழ்ப் பொலிந்தவுண்க - ணுள்ளம்பிணிச்சொண் டோள்வயினெஞ் சே - செல்லநீர்க்கஞ் செல்வாமென்னுஞ் - செய்வீனை முடியா தெவ்வஞ்செ ய்த - லெய்யாமையோ டிழிவுதலைத் தருமென - வுறுதிதூக்கத் தூங்கியறி வே - சிறுநுனிவிரைய லென்னுமாயிடை - யொளிநேர்துமருப்பிற் தளி ருமாறுபற்றிய - தேய்புரிப் பழங்கயிறுபோல - வீவதுகொல்லென் வருந்தி யவுடம்பே.” எனவும் வரும். (அஎ)

அஅ. தலைவி தன்னையுந் தன்மனந் தன்னையு
மலமா லொழித்தற் கழுங்குவ தல்லது
செல்வத் தோன்றல் செல்லா னல்லன்.

(இச் - ம்.) எய்தியது விலக்குவதோரிலக்கணமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இல்லகத்துத் தலைமகளையுந் தன்னெஞ்சினையுந் தேற்றுதல் காரணமாகவு, மிடைச்சுரத்துத் தன்னெஞ்சினைத்தேற்றுதல் காரணமாகவு மழுங்குதல் மாதிராமல்லது தலைமகன் போகானல்ல நென்றவாறு. இல்லகத் துத் தலைமகளைத் தேற்றுதற்குச்செய்யுள். “பொன்னினுமணியினும் போ லுமயாழின் - நன்னர்மேனியு நாறிருங்கதும்பும் - போதும்பணையும் போலும் யாழின் - மாடாழின் கணும் வனப்பின்றேளு - மிவைகாண்டோறு மகமெலி ந்தியானு” என்பற்றோரையேயன்றன்றலைப் - பொல்தொடிப்பிதல்வ

னும் பெரியதல்கற்றனன் - வினையும்வேறு புலத்தினேனினையின் -யாதுரிற் பிரிகோ மடந்தை - காதருணங் கடலினும்பெரிதே” எனவரும். பிறவுமன்ன.

(அஅ)

அக. அவற்று, ளோதற் பிரிவுடைத் தொருமூன் நியாண்டே.

(இச் - ம்.) ஓதற்பிரிவுக்கு யாண்டுவரையறை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட பிரிவுகளு ளோதற்குப் பிரியும்பிரிவு மூன்றியாண்டெல்லையினையுடைய தென்றவாறு. என்னை? “வேண்டியகல் வியாண்டுமூன் நிறவாது” என்றராகலின்.

(அக)

கஃ. தூதிற் பிரிவுந் துணைவயிற் பிரிவும்

பொருள்வயிற் பிரிவு மோர்யாண் டுடைய.

(இச் - ம்.) தூதிற்பிரிவுமுதலாய மூன்றுபிரிவிற்கும் யாண்டுவரையறையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தூதுகாரணமாகப் பிரியும்பிரிவு, முதலிகாரணமாகப் பிரியும் பிரிவும், பொருள்காரணமாகப் பிரியும்பிரிவுமோர் யாண்டெல்லையினையுடையவென்றவாறு. என்னை? “வேந்துறுதொழிலையாண்டினதகமே” எனவும், ‘பிரிவுநீட்டனிலம்பெயர்ந்துறைவோர்க்-குரியதன்றையாண்டுவரையறுத்தல்’ எனவும், “தூதும்பொருளுமோதியதாகும்” எனவுஞ்சொன்னாராகலின். அஃதேற்பரத்தையிற் பிரிவுக்கும் காவற்பிரிவுக்கும்யாண்டுவரையறுத்த தென்னையோவெனின்; அவைகாடிடையிட்டும் நாடிடையிட்டும் பிரியப்படாமையினீண்டுவரையறுத்திலரெனக்கொள்க.

(கஃ)

கக. பூத்த காலைப் புனையிழை மனைவியை

நீரா டியபின் னீராறு நாளுந்

கருவயிற் றுறாஉங் கால மாதலீற்

பிரியப்பெறாஅன் பரத்தையிற் பிரிவோன்.

(இச் - ம்.) பரத்தையிற்பிரிந்ததலைமகற்குரியதோ ரிலக்கணமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நீராடியபின், பன்னிரண்டுநாளுந் கருப்படுங் காலமாதலாற் பரத்தையிற் பிரிந்ததலைமகனும், பன்னிரண்டு நாளுந்தலைமகளைப் பிரியப்பெறாந் பூப்புநிகழுங்காலத் தென்றவாறு. என்னை? “பூப்பின்புறப்பா டீராறு நாளுநீத்தகன்றுரை யா ரென்மனார்புலவர்- பரத்தையிற்பிரிந்த காலையான்” எனவும், “திண்டிர்நாண்முந்நாளுநோக்கார்நீராடியபின்-நீராறுநாளுபிகவற்க வென்பவே- பேரறிவாளர்துணிவு” எனத்தொல்காப்பியனாரும்பெருவாயின் முள்ளியாறும்மத்தேஜாதினாராகலின்.

(கக)

கஉ. ஒதற் ககன்றோர் நொழிந்திடை மீண்டு
போதற் கியையவும் புலம்பவும் பெறுஅன்.

(இச் - ம்.) ஒதற்குப்பிரிந்த தலைமகற் காகாததோரிலக்கணமுணர்த்து
தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஒதற்குப்பிரிந்த தலைமகனவ்வோதலை யொழிந்திடையிட்டு மீ
ண்வெருதற்குடம்படவு, மவ்விடத்துத் தலைமகளை நினைந்துபுலம்பவும்பெறு
னென்றவாறு. (கஉ)

க௩. தூதுந் துணைமையு மேது வாகச்
சென்றோ னவ்வினை நின்றூட்டி டித்துழிப்
புலந்து பாசறைப் புலம்பவும் பெறுமே.

(இச் - ம்.) தூதுத்துணைமையுங் காரணமாகப் பிரிந்ததலைமகற் கெய்
துவதோர் வேறுபாடுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தூதுகாரணமாகவு, முதலிகாரணமாகவும் பிரிந்ததலைமகனத்
தொழில்கள் பிரிவிற்றூரியதோர் யாண்டின்கண்முடியாதுநீட்டித்தகாலத்
துப் பாசறைக்கண்ணேயிருந்து தலைமகளைநினைந்து வெறுத்துப் புலம்புதல்
பெறுமென்றவாறு. அஃதாயினவாறென்னையெனின்; “மூன்றன் பகுதியு
மண்டிலத்தருமையுட்-தோன்றல் சான்றமாற்றோர் மேன்மையும்- பாசறைப்
புலம்பலும்” என்னுநிலக்கணத்தா னாயிற்றெனக்கொள்க. (க௩)

க௪. பூத்தமை சேடியிற் புரவலற் குணர்த்தலு
நீத்தமை பொறுது நின்று கிழவோனைப்
பழிக்குங் காமக் கிழத்தியைக் கழறலுங்
கிழவோற் கழறலும் வழிமுறை மனைவியைக்
கொழுநொடு வந்தெதிர் கோடலு மவனொடு
பாங்கொடு பரத்தையைப் பழித்தலு நீங்கிப்
புறநகர்க் கணவனொடு போகிச் செறிமலர்ச்
சோலையுங் காவு மாலையங் கழனியு
மாலைவெள் ளருவியு மலையங் கானமுங்
கண்டுவினை யாடலுங் கடும்புனல் யாறும்
வண்டிமிர் கமல வானியுங் குளனு
மாடிவினை யாடலுங் கூடுங் கிழத்திக்கு.

(இச் - ம்.) தலைமகட்குக் கற்புக்காலத்தூரிய வொழுதலாதெல்லாங் தொகுத்துணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பூத்தமைசேடியிற் புரவலற்குணர்த்தன் முதலாகக்குளா டலீராகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாங் கற்புக்காலத்துத்தலைமகட்குப்பொ ருந்துமென்றவாறு. கற்பென்பததிகாரத்தான் வந்தது. இவற்றுக்குதார ணமேலே காட்டப்படும். (க௯)

கூரு. வாயில் வேண்டலும் வாயினேர் வித்தலுஞ்
சேயிழை யூட நீர்த்தலும் போயுழி
யவணலங் தொலைவுகண் டழுங்கலு மவன்வயிற்
செல்ல விரும்பலுஞ் சென்றவற் குணர்த்தலுஞ்
சொல்லிய கூற்றெனச் சொல்லலுங் கிழுவோன்
வரவு மீண்டுவந் தரிவைக் குணர்த்தலு
மணிநலம் * பெறமை யறியான் போன்றவட்
பணிவொடு வினாதுலும் பாணற் குரிய.

(இச் - ம்.) வாயில்களுட்பாணற்குரியன வெல்லாங்கொகுத்துணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வாயில்வேண்டன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் பா ணற்குரியனவென்றவாறு. (க௯)

கூசா. செலவிற் றேற்றலும் புலவியிற் றணித்தலும்
வாயில் வேண்டலும் வாயினேர் வித்தலுந்
தெரியிழை விறலிக் குரிய வாகும்.

(இச் - ம்.) விறலிக்குரியனவெல்லாங் தொகுத்துணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) செலவிற் றேற்றன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் விறலிக்குரியனவாமென்றவாறு. (க௯)

கூள. செல்வம் வாழ்த்தலு நல்லறிவு கொளுத்தலுங்
கலனணி புணர்த்தலுங் காமநுகர் புணர்த்தலுங்
புலவி முதிர்காலைப் புலங்கொள வேதுவிற்
றேற்றலுஞ் சேய்மை செப்பலும் பாசறை
மேற்சென் றுரைத்தலு மீண்டுவர வுணர்த்தலுங்
கூற்றரு மாயிற் கூத்தர்க் குரிய.

* பெற்றமை என்றும்பாடம்.

(இச - ம்.) கூத்தர்க் குரியனவெல்லாந் தொகுத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) செல்வம்வாழ்த்தன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாங் கூத்தர்க்குரியனவாமென்றவாறு. (க௭)

கூஅ. மடந்தையை வாயில் வேண்டலும் வாயி
லுடன்படுத் தலுமவ ஞாட நீர்த்தலுங்
கொற்றவற் குணர்த்தலுங் குற்றேவல் செய்தலுஞ்
சென்றுமுன் வரவு செப்பலு மவன்றிற
மொன்றிநின் றுரைத்தலும் ஷீனமுடி புரைத்தலும்
வழியியல்பு கூறலும் வழியிடைக் கண்டன
மொழிதலு மினையோர் * தொழிலென மொழிப.

(இச - ம்.) இனையோர்க்குரியனவெல்லாந் தொகுத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மடந்தையை வாயில்வேண்டன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லா மினையோர்க்குரியனவாமென்றவாறு. (கூஅ)

கூகூ. தீதுடைப் புலவி தீர்த்தலு மவன்வரல்
காதலிக் குரைத்தலுங் கண்டோர்க் குரிய.

(இச - ம்.) கண்டோர்க்குரியனவெல்லாந் தொகுத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) புலவிதீர்த்தன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாங் கண்டோர்க்குரியனவாமென்றவாறு. (கூகூ)

கூ௦௦. இளமையும் யாக்கையும் வளமையு மேனவு
நிலையாத் தன்மை நிலையெடுத் துரைத்தலுஞ்
செலவமுங்கு வித்தலுஞ் செலவுடன் படுத்தலும்
பிறவு மெல்லா மறையோர்க் குரிய.

(இச - ம்.) இருவகைப்பாங்கறிற் பார்ப்பனப்பாங்கர்க் குரியனவெல்லாந் தொகுத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இளமைமுதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் பார்ப்பனப் பாங்கர்க்குரியனவாமென்றவாறு. பிறவுமென்றதனால் வாயில்வேண்டன் முதலாயினவுக்கொள்க. (கூ௦௦)

* தொழிலெனற்குரிய என்றும் பாடம்.

க௦௧. நன்மையி னிறுத்தலுந் தீமையி னகற்றலுஞ்
சொன்னவை பிறவுஞ் சூத்திரர்க்குரிய.

(இச் - ம்.) சூத்திரப்பாங்கர்க் குரியனவெல்லாந் தொகுத்துணர்த்து
தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நன்மையினிறுத்தன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லா
ஞ் சூத்திரப்பாங்கர்க் குரியனவாமென்றவாறு. சொன்னவையும் பிறவுமெ
ன்றதனால் வாயில்வேண்டன்முதலாயினவுங்கொள்க. (க௦௧)

க௦௨. சேயிழைக் கிழத்தியை வாயில் வேண்டலும்
வாயினேர் வித்தலும் வயங்குதுனி தீர்த்தலும்
வினைமுடித் ததன்பின் வியன்பதி சேய்த்தென
வினைவோற் றேற்றலும் பாகற் கியல்பே.

(இச் - ம்.) பாகற்குரியனவெல்லாந் தொகுத்துணர்த்துதனுதலிற்று;

(இ-ள்.) தலைகளை வாயில்வேண்டன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டன
வெல்லாம் பாகற்கியல்பாமென்றவாறு. (க௦௨)

க௦௩. பிரிவுழி விலக்கலும் பிரிவுடன் படுத்தலும்
*பிரிவுழித் தேற்றலும் பிரிவுழி யழுங்கலும்
பிறவு முரிய விறைவளைப் பாங்கிக்கு.

(இச் - ம்.) பாங்கிக்குரியனவெல்லாந் தொகுத்துணர்த்துதனுதலி
ற்று.

(இ-ள்.) பிரிவுழிவிலக்கன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் பா
ங்கிக்குரியனவாமென்றவாறு. பிறவுமென்றதனால் வாயில்வேண்டன்முத
லாயினவுங்கொள்க. (க௦௩)

க௦௪. முன்வரு நீதியு முலகியன் முறைமையும்
பின்வரும் பெற்றியும் பிறவு மெல்லாந்
தெற்றெனக் கூறல் செவிலித் தாய்க்கு
முற்ற வறிவர்க்கு முர்யன வாகும்.

(இச் - ம்.) செவிலிக்கும், அறிவர்க்குமுரியனவெல்லாந் தொகுத்து
ணர்த்துதனுதலிற்று.

* பிரிந்துழித்தேற்றலுமிருந்துடனிரங்கலும் என்றும்பாட்டம்.

(இ-ள்.) முன்வருநீதிமுதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் தெளியச் சொல்லுதல் செவிலித்தாய்க்கும், பொருந்திய வறிவர்க்குமுரியனவாமென்றவாறு. பிறவுமென்றதனாலவாயில் வேண்டன்முதலாயினவுக்கொள்க. ()

க௦௫. குடிப்பிறந் தோரை வடுப்படுத் துரைத்தலு
மனைவியைப் பழித்தலும் வாடா லூடலு
ளனையவற் கழறலு மனைவிக் கமைந்த
வொழுக்கமுங் காமக் கிழத்தியர்க் குரிய.

(இச் - ம்.) காமக்கிழத்தியர்க்குரியனவெல்லாம் தொகுத்துணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) குடிப்பிறந்தோரை வடுப்படுத்தாரத்தன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் காமக்கிழத்தியர்க்குரியனவாமென்றவாறு. (க௦௫)

க௦௬. கிழவோன் றன்னையுங் கிழத்தி தன்னையு
மிகழ்தலுந் தம்மைப் புகழ்தலு நிகழ்பொருள்
காத்தலும் பரத்தையர் கடனென மொழிப.

(இச் - ம்.) பரத்தையர்க்குரியனவெல்லாம் தொகுத்துணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைமகளையுந் தலைமகளையு மிகழ்தன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவெல்லாம் பரத்தையர்முறையென்றவாறு. (க௦௬)

க௦௭. பரத்தையர் காதற் பரத்தையைப் புகழ்தலுந்
தம்மை மிகழ்தலுந் தம்முளுங் கூறுப.

(இச் - ம்.) பரத்தையர்க்குரியதோர் வேறுபாடுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) காதற்பரத்தையைப்புகழ்தலுந், தங்களையிகழ்தலுந் தம்முளையுங்கூறுவர் பரத்தையரென்றவாறு. (க௦௭)

க௦௮. இனையர் கிழவோற் கிரவும் பகலுங்
சுளைத லில்லாக் கவசம் போல்வார்.

(இச் - ம்.) இனையரதுரிமை யுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) இனையராவார் தலைமகற்கு நீங்காக்கவசம்போலுந் தன்மையரி
ரவுப்பகலுமென்றவாறு. (க௦௮)

க௦௯. இருவகைப் பாங்கரு மொருபெருங் குரிசிற்
கின்னுயிர்த் துணையா விருபெருங் குரவருங்
தன்னை யளித்த தகைமை யோரோ.

(இச் - ம்.) பாங்கரதுரிமையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பார்ப்பணப்பாங்கருஞ் சூத்திரப்பாங்கருமென்னு மிருவருங்
தலைமகற்கினிய வுயிர்த்துணையாக வவன் ருயுத்தந்தையுமவனை யடைக்கல
மாகக்கொடுக்கப்பட்ட தன்மையோரென்றவாறு. (க௦௯)

க௧௦. தோழி செவிலி மகளாய்ச் சூழ்தலோ
சொத்துணை யாகி யசாத்தணி வித்தற்
குரிய காதன் மருவிய துணையே.

(இச் - ம்.) தோழியதுரிமையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தோழியென்பாள் செவிலிக்குமகளாய் நன்மையுந்தீமையுமா
ராய்தலுடனே தலைமகட்டுசாத்துணையா யவளது வருத்தந்தீர்த்ததற்குரிய
வன்புபொருத்திய துணையாமென்றவாறு. (க௧௦)

க௧௧. செவிலி நற்றாய் தோழி யாகி
யவல நீக்கி யறிவுமா சாரமுங்
கொளுத்தித் தலைவியை வளர்த்த தாயே.

(இச் - ம்.) செவிலியதுரிமையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) செவிலியென்பாள் தலைமகளுடைய நற்றாய்க்குத்தோழியா
கித் தலைமகட்டு வருந்துக்கங்களைந்து நல்லறிவுமாசாரமுங்கொளுத்தித் தலை
மகளைவளர்த்த தாயாமென்றவாறு. (க௧௧)

க௧௨. அறிவர் ஈழமேவான் கிழத்தியென் றிருவர்க்கு
முறுதி மொழிந்த வுயர்பெருங் குரவர்.

(இச் - ம்.) அறிவரதுரிமையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அறிவரென்பார் தலைமகற்குந்தலைமகட்டு முறுதியைப்பயக்
குமுபதேசங்களைச்சொல்லும் மேம்பட்ட குருக்களென்றவாறு: (க௧௨)

க௧௩. ஒருவன் றனக்கே யுரிமை பூண்டு
வருகுலப் பரத்தையர் மகனி ராகிக்
காமக்கு வரைந்தோர் காமக் கிழத்தியர்.

(இச் - ம்.) காமக்கிழத்தியரதுரிமையுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) காமக்கிழத்தியரென்பார் சேரிப்பரத்தையர்போலப் பலர்க்கு முரியாரன்றி யொருவற்கேயுரிமைபூண்டுவருங் குலப்பரத்தையர்மகளிராய்க் காமங்காரணமாகத் தலைமகனால வரைந்துகொள்ளப்பட்டாரென்றவாறு.

ககச. யாரையு நயவா வியல்பிற் சிறந்த
சேரிப் பரத்தையர் மகளி ராகிக்
காதலிற் புணர்வோர் காதற் பரத்தையர்.

(இச் - ம்.) காதற்பரத்தையர துரிமையுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) காதற்பரத்தையரென்போர் யாவரையும்விரும்பாத வியல்பினுன்மிக்க சேரிப்பரத்தையருடைய மகளிராய்த்தம்மன்பினுற் தலைமகனோடுகூடுவாரென்றவாறு. (ககச)

ககடு. அவருளும் வரைதற்புருரியோ ருளரே.

(இச் - ம்.) காதற்பரத்தையர்க்குரியதோர் சிறப்புவிதியுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) காதற்பரத்தையருள்ளுமுளர் தலைமகனால வரைந்து கோடற்குரியரென்றவாறு. (ககடு)

ககசு. மக்களொடு மகிழ்ந்து மனையறங் காத்து
மிக்க காம் வேட்கை தீர்ந்துழித்
தலைவனுந் தலைவியுந் தம்பதி நீங்கித்
தொலைவில் சுற்றமொடு துறவறங் காப்ப.

(இச் - ம்.) தலைவனுந்தலைவியுந் துறவறங்காங்குங்கால முணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மக்களொடுகூடிமகிழ்ந் தில்லறத்தினைக்காத்துத் தமக்குப் பெருகிய காமவேட்கையெல்லாந் தீர்த்தகாலத்துத் தலைமகனுந்தலைமகனும் தம்மூர்நீங்கி வனத்தின் கட்சென்றெல்லையில்லாச் சுற்றத்தோடு துறவறத்தினைக்காப்பரென்றவாறு. (ககசு)

முதலாவது அகத்திணையியல் முற்றிற்று.

இரண்டாவது களவியல்.

ககள. உளமலி காதற் களவெனப் படுவ

தொருநான்கு வேதத் திருநான்கு மன்றலுள்
யாமோர் கூட்டத் தியல்பின தென்ப.

என்பது சூத்திரம். இவ்வோத்தென்ன பெயர்த்தோவெனின்? களவு
ணர்த்தினமையாற் களவியலென்னும் பெயர்த்து. இதனுளித்தலைச்சூத்
திரமென்னுதலிற்றோவெனின்? களவுகற்பென்னுங் கைகோளிரண்டனுட்
களவென்னுங்கைகோளின திலக்கணமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.), உளமலி தற்குக்காரணமாகிய வன்பிணையுடைய களவென்று
சொல்லப்படுவது, நான்காகிய வேதத்துட்சொல்லப்பட்ட வெட்டாகியமண
த்துட் காந்தருவமணத்தோடொத்த வியல்பிணையுடையதென்று சொல்லு
வர் புலவரென்றவாறு.

என்னை? “இன்பமும்பொருளு மறனுமென்றாங் - கன்பொடுபுணர்ந்த
வைந்திணை மருங்கிற்-காமக்கூட்டங்காணுங்காலே-மறையோர்தேடுத்து மன்
றலெட்டினுட்-ஓறையமை நல்யாழ்த்துணைமையோ ரியல்பே” என்றாகலி
ன். வேதம் நான்காவன, இருக்குமுதலாயின. மன்றலெட்டாவன, பிரமம்,
பிராசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்தருவம், ஆசரம், இராக்கதம், பை
சாசம் எனவிலை. என்னை? “அறநிலையொப்பே பொருள்கோடெய்
வம்-யாமோர் கூட்ட மரும்பொருள் வினையே-யிராக்கதம் பேய்நிலையென்
றிக்கறிய-மறையோர் மன்றலெட்டிவையவற்றுட் - ஓறையமைநல்யாழ்த்து
ணைமையோ ரியல்பிதன்-பொருண்மையென்மனார் புலமையோரே” என்ற
ராகலின். ஆவற்றுட் பிரமமாவது, பிரமசாரியாய்த் தக்கானுமாயிருப்பானுக்
குக்கன்னியையலங்கரித்துத்தீமுன்னர்க்கொடுப்பது. பிராசாபத்தியமாவது,
தலைமகன்ருவார்வேண்டத் தலைமகள் ருவருமறாதேயுடன்பட்டுத் தலை
மகளையலங்கரித்துத் தீமுன்னர்க்கொடுப்பது. ஆரிடமாவது, ஒன்றினுமிர
ண்டானு மர்வுமானேறும் வாங்கிக்கொண்டு கன்னியையலங்கரித்துத் தீமு
ன்னர்க்கொடுப்பது. தெய்வமாவது, வேள்வியாசிரியனுக்குக் கன்னியையல
ங்கரித்துத் தீமுன்னர்க்கொடுப்பது. காந்தருவமாவது, கொடுப்பாருங்கேட்
பாருமின்றித் தலைமகனுந்தலைமகளுந் தனியிடத்தெதிர்ப்பட்டுத் தாமேகூ
டுவது. ஆசரமாவது, தலைமகன்குப்பொன்பூட்டிச் சுற்றத்தார்க்கும் வேண்டு
வன கொடுத்துக்கொள்வது. இராக்கதமாவது, தலைமகடன்னினுந்தமரினும்

பெருதுவலிதிற்கொள்வது. பைசாசமாவது, துயின்றேறணமாட்டுங் களித் தோண்மாட்டுஞ்சென்று சேர்வது. இவற்றுள், ஆசாமுதலாகிய மூன்றுங் கைக்கிளைக்குரியவாம். தெய்வமீறுகிய நான்கும் பெருந்திணைக்குரியவாம். என்னை? “மூன்றையமூன்றுங் கைக்கிளைக்குறிப்பே - பின்னையநான்கும் பெருந்திணைபெறுமே” (தொல்-பொரு-க௦௫) என்றராகவின். (க)

ககஅ. காட்சி யையந் துணிவுகுறிப் பறிவென
மாட்சி நான்கு வனகத்தே கைக்கிளை.

(இச் - ம்.) மேற்சொல்லப்பட்ட வேழுதிணையுள்ள முதலாகிய கைக் கிளைத்திணையின் பாசுபாடுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) கைக்கிளையாவது, காட்சிமுதலாகக்குறிப்பறிதலீறாகச் சொல்லப்பட்ட நான்குவகையினையுடைத்தாமென்றவாறு. (உ)

ககக. புணர்ப்பதும் பிரிப்பது மாகிய பால்சுநட
புணர்க்கும் பாலுட் பொருவிற் தொத்த
கறையேற் காளையுங் கன்னியுங் காண்ப
விறையோ னுயரினுங் குறையின் மென்மனார்.

(இச் - ம்) நிறுத்தமுறையானே காட்சிக்கிலக்கண்முணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) முற்பிறப்பினுங் காமநுகர்ந்தாரிருவரையும்றுபிறப்பினுங் கூட்டுவதும் பிரிப்பதுமாகிய நல்லிணைவீவினையென்னு மிரண்டனு ணல்வினையவத்தாற் றனியிடத்தெதிர்ப்படுவர், குலத்தானுஞ் செல்வத்தானுமறிவானும் பிறவாற்றானுந் தம்மோடொத்தாருமிக்காருமின்றித் தம்மிற்றாமே யொத்த தலைமகனுந் தலைமகளும். அவருட் டலைமகனுயர்ந்தனனையினுங் குற்றமின்றென்றுசொல்லுவார் புலவரென்றவாறு. என்வே, தலைமகளாய்தல் குற்றமென்பதாம். என்னை? “ஒன்றேவேறேயென்றிருபால்வயி - றென்றியுயர்ந்தபாலதானையி - றெடுத்தகிழவனுங்கிழத்தியுங் காண்ப - மிக்கோனாயினுங்கழவரையின்றே” (தொல்-பொரு-கூஉ) என்றராகவின். ஈண்டுக் * காளையென்றது பருவங்குறித்துவந்ததோ ராகுபெயரெனக்கொள்க. அதற்குச் செய்யுள்:—“புயலேசமந்துபிறையேயணிந்துபொருவி லுடன், தயலேமணந்தகமலம்லாந்தொருகற்பகத்தி, நயலேபசும்பொற்கொடியின்றதால்வெள்ளையன்னஞ்செந்நெல், வயலேதடம்பொய்கைசூழ்தஞ்சைவாணன்மலையத்திலே” (தஞ்சைவாணன்கோவை-க.) எனவும், “கருந்தடங்கண் வண்டாகச்

* இதனைப்பருவங்குறித்துவருவதோரிருதிணையாண்பாற் பொதுப் பெயரென்பர் சேனாவரையர்.

செவ்வாய்தளிரா; வரும்பியமென்முலைதொத்தாகப் - பெரும்பிணைத்தோட, பெண்டகைப்பொலிந்தபூங்கொடி, கண்டேங்காண்டலுங்களித்தவெங்கண் ணே” (வெ-கைக்கிளை-க.) எனவும்வரும். (ங)

க௨௦. மடபா னோக்கி வடிவுங் கண்ட விடமுஞ் சிறந்துழி யெய்துவ தையம்.

(இச் - ம்.) ஐயநிகழுமிட முணர்ந்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைமகள்வடிவும் அவளைத்தான் கண்டவிடமுஞ் சிறப்புடையவாகாலத்துத் தலைமகன்பாலையநிகழுமென்றவாறு. எனவே, யனை சிறப்புடையவல்லாதகாலத் தையநிகழாதென்பதாம். என்னை? * “சிறந்துழியையஞ்சிறந்ததென்ப, விழிந்துழியிழிபேசுட்டலான” (தொல்-பொரு-க௭) என்றாகலின்; அத்தஞ்செய்யுள் :- “பாணங்கோதிருப்பர்கடலீன்றபங்கேருகத்தி, னோணங்கோவெற்புறையணங்கோவயுப்பாவலர்க்கு, வாரணங்கோடிதருந்தஞ்சைவாணன்றென்மாறையைய, நீரணங்கோடுஞ்சமேதனியேயிங்குநின்றவரே” (தஞ்சை - ௨.) எனவும், “அணங்குகொலாய்மயில் கொல்லோகனங்குழை, மாதர்கொன்மாலுமென்னெஞ்சு” (குற-க௦௮௧.) எனவும், “தாமரைமேல்வைகியதையல்கொருத் தளிர்க், காமருபூங்கணையான் காதலிகொ-நேமொழி, மையமருண்கண்மடந்தைக, ணையமொழியாதாழுமென்னெஞ்சே” (வெ-கைக்கிளை-ங.) எனவும்வரும். (ச)

க௨௧. எழுதிய வல்லியுந் தொழில்புனை கலனும்
வாடிய மலருங் கூடிய வண்ம
நடைபயி லடியும் புடைபெயர் கண்ணு
மச்சமும் பிறவு மவன்பா நிகழுங்
கச்சமி லையங் கடிவன வாசும்.

(இச் - ம்.) துணிவு நிகழ்த்தற்கேதுவாவன விவையென்பதுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) எழுதியவல்லிமுதலாக வச்சமீருகச்சொல்லப்பட்டவேறும் அவைபோல்வன பிறவுந் தலைமகன்மாட்டுநிகழாநின்ற வெண்ணிலாவையங் களைப்போக்குவனவாமென்றவாறு. பிறவுமென்றதனால் நிழல் வியர்வு முத

* இம்மேற்கோட் சூத்திரவுரை இந்நூலாசிரியர் கருத்துக்கிணங்கவில்லை. வேறுரையுளதுபோலும்.

† “தளிரிற் - காமருவும் வானோர்கள் காதலிகொல்” என்பது; புறப்பொருள் வெண்பாமலை உரையாசிரியர் பாடம்.

லாயினவுங்கொள்க. என்னை? “வண்டேயிழையேவள்ளிப்பூவே, கண்ணேயலமா லிமைப்பேய்ச்சமென், நன்னவை பிறவு * மாங்கணிகழ் கின்ற, வையங்களையுங்கருவியென்ப” (தொல்-பொரு .) என்றராகலின். அதற்குச் செய்யுள்: —“மையார்குவளைவயற்றஞ்சைவாணனைவாழ்த்தலர்போல், நையா தொழிம திருன்னெஞ்சமேயினிநம்மினுந்தன், நெய்யார்கருங்குழற்செம்மலர் வாடினரீலுவுண்கண், கையாலழைப்பவர்போலிமையாநிற்குங் காரிகைக்கே” (தஞ்சை-௩.) எனவும், “திருநாதல்வோரும்புந்தேங்கோதைவாடு, மிருகிலஞ் சேவடியுந்தோயு—மரிபார்த, போகிதழுண்கணுமிமைக்கு, மாகுமற்றிவள கலிடத்தணங்கே” (வெ-கைக்கிளை-௩.) எனவும்வரும். (இ)

கஉஉ. அரிவை நாட்ட மகத்துநீகழ் வேட்கை
தெரிய வுணர்த்துங் குரிசிற் கென்ப.

(இச்- ம்.) குறிப்பறிதற்கேதுவுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைமகளுள்ளத்துநிகழாநின்ற வேட்கையினைத் தலைமகற்கு விளங்கவறிவிக்குமவள்கண்ணென்றவாறு. என்னை? “நாட்டமிரண்டு மறிவு டம்படுத்தற்குக், கூட்டியுரைக்குங் குறிப்புரையாகும்” (தொல்-பொரு-௧௬) என்றராகலின். அதற்குச்செய்யுள்: — “மண்ணிற்சிறந்தபுகழ்த்தஞ்சைவாணன் மலயவெற்பிற், பெண்ணிற்சிறந்தவிப்பேதைதன்பார்வைபெருவினையே, நெண்ணிற்சிறந்தவிருந்துயர்நோய்தனக்கின் மருந்தாய்க், கண்ணிற் சிறந்தவுறுப்பில்லையாவதுங்காட்டியதே” (தஞ்சை-௪.) எனவும், “இருநோக்கிவருண்கணுள்ளதொருநோக்கு, நோய்நோக்கொன்றநோய்மருந்து” (குற-௧௦௧௧) எனவும்வரும். (சு)

கஉ௩. இயற்கைப் புணர்ச்சிவன்புறை தெளிவே
பிரிவுழி மகிழ்ச்சி பிரிவுழிக் கலங்க
விடந்தலைப் பாடு பாங்கற் கூட்டம்
பாங்கிமதி யுடம்பாடு பாங்கியிற் கூட்டம்
பாங்கமை பகற்குறி பகற்குறி யிடையீ
புரவுக் குறியே யிரவுக்குறி யிடையீடு
வரைவு வேட்கை வரைவு கடாத
லொருவழித் தணத்தல் வரைவிடை வைத்துப்

* ‘ஆங்கவணிகழ் நின்றவைகளையுங்கருவியென்ப’. என்பது தொல்காப்பிய உரையாசிரியர் பாடம்.

பொருள்வயிற் பிரிதலென் றொருபதி னேழங்
களவிற் குரிய கிளவித் தொகையே.

(இச் - ம்.) களவிற்குரிய கிளவித்தொகையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இயற்கைப்புணர்ச்சிமுதலாக வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதலீராகச் சொல்லப்பட்ட பதினேழங் களவென்னுங் கைகோளிர் குரிய கிளவியின்றொகையாமென்றவாறு. (எ)

கஉச. தெய்வம் புணர்ப்பச் சிந்தை வேறாகி
யெய்துங் கிழத்தியை யிறையோ டென்ப.

(இச் - ம்.) இயற்கைப்புணர்ச்சியதிலக்கணமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தெய்வங்கூட்டத் தன்முனம்வேறாய்த் தலைமகளாக்கிடந் தலைமகனென்று சொல்லுவர்புலவொன்றவாறு. (அ)

கஉரு. கலந்துழி மகிழ்தலு நலம்பா ராட்டலு
மேற்புற வணிதலு மென்னுமிம் மூன்றும்
போற்றிய தெய்வப் புணர்ச்சியின் விரியே.

(இச் - ம்.) இயற்கைப்புணர்ச்சியின் பாகுபாடாகிய விரண்டினுமுன்னையதாகிய தெய்வப்புணர்ச்சியின் விரியுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) கலந்துழி மகிழ்தலு நலம்பா ராட்டலு மேற்புறவணிதலுமென்னுமிம்மூன்றுகிளவியு மகத்திணையிலுட்போற்றப்பட்ட தெய்வப்புணர்ச்சியின் விரியாமென்றவாறு. (க)

கஉசு. வேட்கை யுணர்த்தன் மறுத்த லுடன்படல்
கூட்டமென் றிறைவியிற் கூட்டநால் வகைத்தே.

(இச் - ம்.) தலைமகனாற்புணரும் புணர்ச்சியின்வகையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வேட்கையுணர்த்தன்முதலாகக் கூட்டமீராகச் சொல்லப்பட்ட ட நான்குவகையிணையுடைத்து தலைமகனாற்புணரும் புணர்ச்சியென்றவாறு.

கஉஎ. இரந்துபின் னிற்றற் கெண்ணலு மிரந்து
பின்னிலே கிற்றலு முன்னிலை யாக்கலு

மெய்தொட்டுப் பயிறனும் பொய்பா ராட்டாலு
மிடம்பெற்றுத் தழாஅலும் வழிபாடு மறுத்தலு
மிடையூறுகிளத்தலு நீடுநினைந் திரங்கலு
மறுத்தெதிர் கோடலும் வறிதுநகை தோற்றலு
முறுவற்குறிப் புணர்தலு முயங்குத லுறுத்தலும்
புணர்ச்சியின் மகிழ்தலும் புகழ்தலும் பிறவு
முணர்த்திய தலைவியிற் புணர்ச்சியின் விரியே.

(இச் - ம்.) தலைமகளாற்புணரும் புணர்ச்சியின்விரியுணர்த்துதலுதலி
ற்று.

(இ-ள்.) இரந்துபின்னிற்றற்கெண்ணன்முதலாகப் புகழ்தலீரூகக்
சொல்லப்பட்ட பதினென்தம் பிறவு மேற்சொல்லப்பட்ட தலைமகளாற்புண
ரும்புணர்ச்சியின்விரியாமென்றவாறு. அவற்றுள், இரந்துபின்னிற்றற்கெண்
ணற்குச்செய்யுள்:—“தெங்கியகாதாவாதாஞ்செப்பித்தன்செப்பிணைபோல்,
வீங்கியமாமுலேமெலுதும்பாய்விசயக்கொடிமேல், வாங்கியகாபமுயர் த்தவன்
போர்வென்றவாணன்னவையர், தாங்கியமாலனையான் தஞ்சைசூழ்வரைத்தாழ்
குழற்கே” (தஞ்சை-௫.) எனவும், “மருந்திற்றீராதுமணியினகா, தருந்தவமு
யற்சியினகற்றலுமரிதே, தான்செய்தோய்க்குத்தான்மருந்தாகிய, தேனி
மிர்நவின்னேறல்போல், நீதாவந்தநிறையழிதுயர், மாடுகொடிமருங்குனின்
னருளினல்லது, பிறிதிற்றீராதுதன்பதுபின்னின், றறியக்கூறுதுமெழுமோ
நெஞ்சே, நாடுவளங்கொண்புகழ்நெதல்வேண்டித்தன், னுமெழைத்தடக்கை
யறுத்துமுறைநிறுத்த, பொற்கைநறுந்தார்ப்புணைதேர்ப்பாண்டியன், கொற்
கையம்பெருந்துறைக்குளிதிரைதொகுத்த, விளங்குமுத்துறைக்கும்வெண்
பற், பன்மாண்சாயற்பாதவர்மகட்கே” (இ-வ்-உ தாரணம்) எனவும்வரும்.

இரந்துபின்னிலகின்றற்குச்செய்யுள்:—“செறிவேழவெஞ்சிலவேடஞ்
சைவாணன்றிருந்தலர்மே, லெறிவேலைவென்றகண்ணென்னுயர்க்கேவியிரு
ண்டறல்போல், நெறிவேயலங்கன்முடித்தலைசாய்த்திங்ஙனிற்பதுதா, னறி
வேயறிந்தவுனக்கலர்மாளிகையாணங்கே” (தஞ்சை-௬.) எனவும், “ஒடுந்தி
மில்கொண்டியிர்கொல்வரின்னையர், கோடும்புருவத்துயிர்கொல்வையமன்னீ
யும், பீடும்பிறொவ்வம்பாராய்முலசுமந்து, வாடுஞ்சிறுமென் மருங்கிழவல்
கண்டாய்” (சில-கானல்-கக) எனவும்வரும்.

முன்னிலையாக்கற்குச் செய்யுள்:— “வழுதியர்நாமம்வளர்க்கின்றவா
ணன்றென்மாவைவண்டு, -கொழுதியலார்செய்குமுன்மடவீர்துங்குற்றேவல்
செய்து, தொழுதியலாயத்தொருதியொடாடிச்சுனைகுடையா, தெழுதிய

பாவையைப்போன்றிந் தவாடுதன்னியம்புமினே” (தஞ்சை-எ.) எனவும், “ஒள்ளிழைமகளிரோடோரையுமடாய் வள்ளிதழ்நெய்தற்ருடலையும்புனை யாய், விரிபூங்காநெல்லாருகிறைநின்றேராய், யாரையோநிற்குமுதன்மலின வுதும், கண்டோர் தண்டாநலத்தைதெண்டினாப், பெருங்கடற்பாப்பின மார்ந்துறையணங்கே, யிருங்கழிமருங்கினிலைபெற்றனையோ, சொல்லுநீமடந் தையென்றென்னெனதெதிர், முள்ளெயிற்றுமுறுவலுந்திறந்தனள், பல் விதமுண்கணும் பரந்தவாற்ற்பனியே” (நற்றி-கருசு) எனவும்வரும்.

மெய்தொட்டிப்பயிற் குச்செய்யுள்:—“நல்லார்விழிபோலிருந்துமளியெ னுநாமம்பெற்று, மல்லார் குழலிலமர்ந்திருந்தாலமராரைவெல்ல, வல்லான்வ ரோதயன்வாணன்றென் மானைமதுகரங்கா, ணில்லாதிடையுமக்கோபுழிசால ிலிலைற்குமே” (தஞ்சை-அ.) எனவும், “பிண்துதல்நீள்கொங்கைப்பெருக்கத் தாற்றேய்த்து, குறையுமிடைகண்டுங்கொண்டற் - பொறையளகத், தண் டேனசையாற்சனநாதன்றெண்டியின்வாய், வண்டேமகிழ்ந்தேதறல்வந்து” (...) எனவும்வரும்.

பொய்பாராட்டிற் குச்செய்யுள்:— “பருந்தொன்றுகூரிலேவெற்படைவா ணன்பரிமளப்பூஞ், செருந்தொன்றுசோலத்தென் மானையன்னைச்செழுந்தி ன்குளுங்கண், முருந்தொன்றுசோதிமுக்கங்கண்டுநாணிமுயன்மறுத்தீர், மருந் தொன்றுநாடியன்றேருவடமேருவலங்கொள்வதே” (தஞ்சை-க.) எனவும், “மாதர்முகம்போலொளிவிடவல்லையேற், காதுலவாழிமதி” (குற-கககஅ) எனவும்வரும்.

இடம்பெற்றுத்தழாற்குச் செய்யுள்:—படம்பட்டவாளாவல்குலிலேத னைபட்டநெஞ்சம், விடம்பட்டவாள்பட்டவேதனைதீரவிண்டோய்பொழி னுந், தடம்பட்டவாவிருஞ்ருத்தஞ்சைவாணன்மமிழ்க்கிரிநா, மிடம்பட்டவாரமு லைத்தடந்தோய்தற்கிடமிதுவே” (தஞ்சை-க௦.) எனவரும்.

வழிபாடுமறுத்தற்குச்செய்யுள்:— தேருததெவ்வென்றவாணன்றென் மானைச்செந்தேனருவி, யுருதகாவத்துமுறுதண்சாரலொதுக்கிடந்தந், தா ருதசோகமுமாற்றுதல்வேண்டுமசோகமெய்தி, மாருததண்ணளிகுடர்மலர் வாண்முகமாதவியே” (தஞ்சை-கக.) எனவரும்.

இடையுறுகினத்தற்குச்செய்யுள்:—“சினையாருளரித்திருமாளிகையிற் சிறத்தென்றெ, னிதயாஅவிந்தத்தினிதிருப்பீரிருகோட்டொருகை, மதயா னைவாணன்வருந்தஞ்சைகுழுவையையாட்டுஹைவோர், புனையார் தனமென்ப தேதாமதர்வேற்கண்புதைத்ததுவே” (தஞ்சை-கஉ.) எனவும், “சொல்லிற்சொல் லெதிர்கொள்ளாயாழநின், நிருமுகமிறைஞ்சிராணுதிசுதுடுமணக், காமங்கை

களவியு

நிகிறுங்குதலெளிதோ, கொங்கேழி
டிப்புலவுறாறுவேழத்தின், றலைமருப்பே
ணைகதுவவல்லநண்ணா, ராண்டலை* மதில
கடந்தவடுபோர்ச்செழியன், பெரும்பெயாடலன்னநின்,
தோளுமுடையவாலணங்கே” (நற்-நக) எனவும்வரும்.

நீடுநினைத்திரங்கற்குச்செய்யுள்:— “தமிழ்தங்கியதஞ்சைகாவலன்வீர
ன்றடஞ்சிலம்பிற், குமிழ்தங்கியமதிக்கொம்பான்னீர்குளர்வெண்ணிலவு, டி
மிழ்தண்டாளப்பவளச்செங்கேழ்வள்ளத்துள்ளிருக்கு, மமிழ்தந்தருவதென்
றோபெருவேட்கையென்றருயிர்க்கே” (தஞ்சை-கக.) எனவும், “தீண்டலுமி
யைவதுகொல்லோமாண்ட, வில்லுடையிலையர் † கல்லிடுபெடுத்த, நனந்த
லைக்காணத்தின்னத்தலைப்பிரிந்த, புன்கண்மடமானேர்படத்ததைந்த, சிலைமா
ண்கடுவிசைக்கலைறித்தழுத்திக், குருதியொடுபறித்தசெங்கோல்வாளி, மூ
றுகொண்டன்னவுண்க, ன்றிருங்குந்தற்கொடிச்சிடோளே” (குறு-உஎஉ.)
எனவும்வரும்.

மறுத்தெதிர்கோடற்குச்செய்யுள்:— “சுறையாரிலங்கிலவேலன்பர்காம
க்கடற்கெதிர்த, ன்றையாம்வம்பினிநிற்பதன்ருனிறைநீருலதைழுறையா
மல்வன்கவிமாற்றியவாணன்றென்மாதையினும், பொறையார்வவஞ்செய்தி
லெடுஞ்சமையென்புசுவதுவே” (தஞ்சை-கச.) எனவும், “பண்டொம், வேழல்
லமெழன்பதொன்றுண்டாலவடுவொடு, மாறுண்டோடுநஞ்சேர்க்கு” (கலி-
குறி-உ௭.) எனவும்வரும்.

வறிதுகைதேற்றற்குச்செய்யுள்:— “எறிதேனலம்புஞ்சிலம்புபிடுனப்
போதுமிரந்திவன்பின், வெறிதேதிரிந்துமெலிந்தனநாமுள்ளமெல்லிற்றகுப்,
பிறிதேகொலென்னும்பெருந்தகைதேறப்பெரிதுயிர்த்து, வறிதேமுறுவல்
செய்தாடஞ்சைவாணன்வரையணங்கே” (தஞ்சை-க௭.) எனவும், “அன்னை
யோ, மன்றத்துக்கண்டாங்கேசொன்றார்மகளிரை, யின்றியமையலுன்னின்
னவுஞ்சொல்லுவாய்” (கலி-மூல்-க௦.) எனவும்வரும்.

முறுவற்குறிப்புணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “வின்மலைவேலன்னநன்னுதல்
வாட்கண்ணிவேட்கையெண்ணா, னென்மலைவேலென்னுமென்னுயிர்தாங்கு
மெதிர்தவொன்றார், மன்மலைவேழத்திறைறகொண்டசேய்தஞ்சைவாணன்ம
ஞ்சார், தென்மலைவேயுநிறரும்பெருந்தோளிகிறுகையே” (தஞ்சை-கக.)
எனவும், “முகைமொக்குளுள்ளதுநாற்றம்போற்பேதை, நகைமொக்குளுள்
ளதொன்றுண்டு” (குற-கஉஎச) எனவும்வரும்.

* மதிலாராகவும் என்பது பிரதிபேதம்.

† கல்லிடுபெடுத்த என்பது பிரதிபேதம்.

தீர்த்த முடிபு முறையும்

“வீரன் கருத்தினை மண்ணில் மூடி
காண்க” என்ற துறாவிலிருந்து,
புணர்ச்சியின் மகிழ்ச்சியும், “கோடலென்ற முகைப் பச்சுவிழு
நிதழ்க்குவனியோடிடைப்படவிரைஇ, யைதுதொடைமரண்டகோ
பாலு, நறியநல்லோண்மேனி, முறியினும்வாய்வது முயங்கந்ருமினிகே”
(குறு. சுஉ.) எனவும்வரும்.

புணர்ச்சியின் மகிழ்ச்சி தற்குச்செய்யுள் :— “மலைநாடுகொண்டவழுதிகண்
போல்பவன்வாணனெண்ணெண், கலைநாடு தஞ்சையர்காவலன் மால்வரைக்க
ன்னிபொன்னொண், மூலநாடு முயன்று முயங்கினமான் முயன்ருலினியைந், த
லைநாடுகண் மணியும்பெறலாமித்தரணியிலே” (தஞ்சை சுஅ.) எனவும், “கண்டு
செட்டிண்டியிர்த்துற்றறியுமைம்புலனு, மொண்டொடிகண்ணேயுள்” (குற-
சுஅ.) எனவும்வரும்.

புகழ்தற்குச்செய்யுள் :— “திரண்மாமரகதச்செய்குன்றுகாளென்றுஞ்செ
ல்வின்நீர், முரண்மாதவங்கண்முயன்றுசெய்தாலுமுளரிமங்கை, சரண்மா
றைவாணின் நமிழ்த் தஞ்சைகாட்டென்றனியுரிக்கோ, சரண்மானையகண்
லுள்ளசொங்கைபோறலரிதுமக்கே” (தஞ்சை-சுஅ.) எனவரும்.

இவற்றுள்புது பின்னிற்றற்கெண்ணன் முதலாக நீடுநினைந்திரங்கலீருக
ஞ்சொல்லப்பட்டவொன்பதனுள், வழிபாடுமறுத்தலொன்றுமொழித்தல்லா
நன் எட்டும் வேட்கையுணர்த்தற்குரியவாம். வழிபாடுமறுத்தலாயவொன்
றுத் தலைமகன்மறுத்தற்குரித்தாம். மறுத்தெதிர்கோடலும் வறிதுநகை
தோற்றலு மென்னுமிரண்டுந் தலைமகனுடன்பாட்டிற்ருரியவாம். முறுவற்
ருறிப்புணர்தலு முயங்குதலுறுத்தலும் தலைமகனுடன்பாட்டிற்ருரியவாம்.
புணர்ச்சியின் மகிழ்ச்சியும் புகழ்தலுமென்னுமிரண்டுந் தலைமகன்கூட்டத்திற்
ருரியவ பிறவுமென்றதனாலணிதலுந் கொள்ளப்படும். இலக்கிய மேலே
காட்டப்படும். (சுஅ.)

சுஉ. ஐயந் தீர்த்தல் பிரிவறிவுறுத்தலென்
றெய்திய வன்புறையிருவகைத் தாகும்.

(இசு.ம்.) வன்புறையின் வகையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்) மேற்சொல்லப்பட்ட வன்புறையையுணர்த்தலும் பிரிவறிவு
றுத்தலுமென்னுமிரண்டுந் தலைமகனுடன்பாட்டிற்ருரியவாம். இலக்கிய மேலே
காட்டப்படும். (சுஅ.)

யாராகியரோ, 'வெந்தையுந் தையு மெம்முறைக்கேளிர, யானுநீயுமெவ்வழி யறிதுஞ், செம்புலப்பெய்கீர்போல, வன்புடைநெஞ்சந்தாங்கலத்தனவே' (குறுங் - ௪௦.) எனவும்வரும்.

பிரிந்துவருதென்றற்குச்செய்யுள்:—“சென்றேறபகைவென்றதின்படை வாணன் செழுந்தஞ்சைசூழ், நன்றேறதருவையைநாடனையாய்நமதாருயிர் போ, லொன்றேறெயனதுரையுங்குயர்சோலையினூடொளித்து, நின்றேறவரு வலிங்கேவினையாடுகநீசிறிதே” (தஞ்சை-௨௪.) எனவரும்.

இடமணித்தென்றற்குச்செய்யுள்:—“மணிபொன்சொரியுங்கை வாணன் றென்மாறைமருவினர்போற், மணிபொன்சொரியுந்தடமுலையாயுயர் சந்த முந்தி, யணிபொன்சொரியுமருவியெஞ்சாரலகத்தலர்தேங், கணிபொன்சொ ரியுநின்சாரன்மென்காந்தளங்கையகத்தே” (தஞ்சை-௨௫.) எனவும், “நெடு வேறுடக்கியநீர்நீங்குமதிகாதல், வடிவேறுடக்கியநீர்மாதோ-நெடுவேய்க், கண மாமழைக்குவட்டெங்கார்வரைப்பூஞ்சாரன், * மணநாறுநுங்குன்றின்வந்து” (..) எனவும்வரும். இவற்றுள், முன்னையமும் ஐயந்தீர்த்தற்குரிய, பின் னையமும் பிரிவறிவுறுத்தற்குரிய எனக்கொள்க. (கங.)

கங.௦. தலைவன் மாற்றற் தலைவ் தேற்றற்

தெளிவா'மென்பர் நெளிந்திசி னேரோ.

(இச் - ம்.) தெளிவுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) தலைமகன்சொல்லுத்தலைமகடெளிதலைத் தெளிதலென்று சொல்லுவர் புலவரென்றவாறு. அதற்குச்செய்யுள்:—“எத்துந்தமதுரைதே றினின்றேனையிங்கேதனியே, வைத்தங்ககன்றுமற்றதுறையார்வறியோர்கவர, முத்துநுகிருமிரங்குந்தாங்கமுகந்தெறிந்து, தத்துங்கரைவையைசூழ்தஞ் சைவாணன்றமிழ்வுற்போ” (தஞ்சை-௨௬.) எனவும், “நின்றசொல்லநீடுதா றினியுரென்றுமென்றோள் பிரிவறியலரே, தாமரைத்தண்டாதுதிமீமிசைச், ஈந்திற்கொண்டதீந்தேன்போலப், புரையமன்றபுனையோர்கேண்மை, ஈரி ன்றமையாதுலகம்போலத், தம்மின்றமையாநெயந்தருளி, நறுநுதல்பசத்த லஞ்சிச், சிறுமையுறுபசெய்பறியலரே” (நற் - ௧.) எனவும்வரும். (கச)

கங.௧. செல்லுங் கிழத்தி செலவுகண் டொத்தொடு

சொல்லலும் பாகனெடு சொல்லலு பிரண்டும்

பிரிவுழி மகிழ்ச்சியின் விரியெனக் கொளலே.

(இச் - ம்.) பிரிவுழிமகிழ்ச்சியின் விரியுணர்த்துதனுதலிற்று.

* மணநாறுநுங்குன்றின்மேல்வந்து என்பது பிரதிபேதம்.

(இ - ள்) அவ்வாறவ்விடத்துநீங்கித் தலைமகடன்னைக்காணுமற்றா
 னவ்வைக்காண்பதேதாரணிமைக்கணின்றதலைமகன்புணர்ச்சிக்களத்தினின்றும்
 போகாநின்றதலைமகளதுசெலவுகண்டுதன்னெஞ்சொடுகூறலும், பாகடுறொடு
 கூறலுமாகியவிரண்டும் பிரிவுழிமகிழ்ச்சியின்விரியாமென்றவாறு. இங்குக்.
 கிளவிப் பன்மையின்மையின் வகையின்றாயிற்று.

செல்லுங்கிழத்திசெலவுகண்டுளத்தொடுசொல்லற்குச்செய்யுள்:—“அகி
 லேந்துகூந்தலொருகையிலேந்தியசைந்தொருகை,துகிலேந்தியேந்துந்துணை
 ச்சிலம்பார்ப்பத்துளிகலந்த, குகிலேந்துபூம்பொழில்சூழ்தஞ்சைவாணன்மு
 ற்நீர்த்துறைவாய், நகிலேந்துபூங்கொடிபோற்செல்லுமாமெனஞ்சநம்முயிரே.”
 (தஞ்சை-உள்) எனவும், “காணுமாபிறுயிரொனமொழிவோர், நர்ணிலர்மன்ற
 பொய்ம்மொழிந்தனரே, யாஅங்காண்டமெம்மரும்பெறலுயிரே, சொல்லு
 மாடுமென்மெலவியலுங், கணைக்காணுணுகியதூசப்பின், மழைக்கண்மாதர்
 பணைப்பெருந்தேரட்டே.” (தொல்-பொரு-கரு.) எனவும்வரும்.

பாகடுறொடுசொல்லற்குச் செய்யுள்:— “தென்பாற்றிலகமன்னொன்றஞ்சை
 வாணன்றென்மாறைமுற்றீர், வன்பாற்றிரண்முத்தவண்டலின்மேல்வருமே
 தமஞ்சி, முன்பார்த்தென்னெஞ்சம்வரும்வழிபார்த்துமுறைமுறையே, பின்
 பார்த்தொதுங்குதல்காண்வலவாவொருபெண்ணணங்கே.” (தஞ்சை-உள்.)
 எனவரும். இவையிரண்டற்குமிலக்கணவிதியிவையாகக்கொள்க. (கரு)

கரு. மருளுந் துரைத்த மெருளுந் துரைத்தலென்
 றிருவகைத் தாகும் பிரிவுழிக் கலங்கல்.

(இச் - ம்) பிரிவுழிக்கலங்கலின் வகையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்) மருளுந்துரைத்தலுந் தெருளுந்துரைத்தலுமென விரண்டு
 வகையினையுடைத்தாம் பிரிவுழிக்கலங்கலென்றவாறு. இக்கிளவி “பிரித்
 துழிக்கலங்க” (தொல்-பொரு-கரு.) லென்பதனாற்றொள்ளப்பட்டது. (கரு)

கரு. ஆய வெள்ளம் வழிபடக் கண்டிது
 மாயமோ வென்றலும் வாயில்பெற்றுய்தலும்
 பண்பு பாராட்டலும் பயந்தோர்ப் பழிச்சலுங்
 கண்படை பெருது கங்குலே தலுமெனு
 மைந்தும் பிரிவுழிக் கலங்கல்விரியாகும்.

(இச் - ம்) பிரிவுழிக்கலங்கலின் விரியுணர்த்துதனுதலிற்று.

* கலங்கலின் விரியே என்றும் பிரதிபேதம்.

(இ-ள்.) தலைமகளை யாயவெள்ளம் வழிபடக்கண்டிதுமாயமோவென்றன் முதலாகக் கண்படைபெறுது கங்குளுதலீராகச்சொல்லப்பட்ட வைந்தும் பிரிவுழிக்கலங்கலின்விரியாமென்றவாறு. ஆயவெள்ளம் வழிபடக்கண்டிது மாயமோவென்றற்குச்செய்யுள்:—“சீயங்கொலோவெனத்தெவ்வென்றவாணன்றென்மானைறவையத், தோயங்கொலோவெனுநேயநம்பால்வையத்துச்சோலைமஞ்ஞை, யாயங்கொலோவெனுமாயத்துள்ளாளிவ்வரிவையென்ன, மாயங்கொலோநெஞ்சமேமணம்போலிங்குவந்துற்றதே.” (தஞ்சை-உக.) எனவும், “மனவோல்குன் மடங்கைகட்டங், கனவேதெரியினுமயாவது, நனவேதெரியினுண்ணலோவரிதே.” (.....) எனவும் வரும்.

வாயில்பெற்றுய்தற்குச்செய்யுள்:— “பெருமான்மருந்தொன்றுபெற்றனம்யாநெஞ்சம்பேதுறல்பார், மருமான்வரோதயன்வாணன்றென்மானைமணங்கமழ்பூர், திருமான்முகமலர்ச்சேயரிபாய்கயல்சென்றுசென்றவ், வெருமானகைமுகமாமலரோடையுலாவருமே.” (தஞ்சை-ஈ௦) எனவும், “நோக்கினும்பிறர்முகநோக்காள்சாரினும், பூக்குழன்மடங்கைதேதோன்சாரும்மே, யன்னதலையளியுடைமையி, னின்னுயிர்ந்தோழியேந்திழையிடக்கே.” (.....) எனவும் வரும்.

பண்புபாராட்டற்குச்செய்யுள்:— “மயலார்களிற்றண்ணல்வாணன்றென்மானையிலவாய்த்தவர்கண், டயலாமெனிற்கயல்கள்ளங்கொள்ளாகருந்தாழளகம், புயலாமெனிற்புயல்போதுகொள்ளாவிப்புனையிழையா, ரியலாமனைத்தையும்வேறென்னபேரிட்டியம்புவதே.” (தஞ்சை-ஈக.) எனவும், “குன்றநாடன்குன்றத்துக்கவாஅற், பைஞ்சுனைபூத்தபருவாய்க்குவனையு, மஞ்சிலோதி * யசைநடைக்கொடிச்சி, கண்போன்மலர்தலரிதிவ, டன்போற்சாயன்மஞ்ஞைக்குமரிதே.” (ஐங்குறு-உசக.) எனவும்வரும்.

பயந்தோர்ப்பழிச்சற்குச்செய்யுள்:— “அணியுஞ்சுடர்விரிசங்குபங்கேருகமாடகமு, மணியுந்தரமன்னிவாழியரோதஞ்சைவாணன்வெற்பிற், தணியுந்தொழிலொழித்தின்பமுந்துன்பமுத்தன்பதமே, பணியும்பணிபெனக்குப்பயந்தாளிப்பயந்தவரே.” (தஞ்சை-ஈஉ.) எனவும், “அல்குபடருழந்தவரிமதர்மழைக்கட், பல்பூம்பகைத்தழைதுடங்குமல்குற், திருமணிபுறையுமேனிமடவோள், யார்மகள் கொல்லவடங்கைவாழியர், துயரமுறீஇயினளெம்மையகல்வய, லரியுநாரிந்துதருவனபோற்றுந், தன்சேறுதாயமதனுடைநோன்றாட், கண்போனெய்தல்போரிற்பூக்குந், திண்டேர்ப்பொறையன்றெருண்டித், தன்றிறம்பெறுகவிவளின்றதாயே.” (நற்றிணை-அ.) எனவும்வரும்.

கண்படைபெறுது கங்குளேதற்குச்செய்யுள்:—“வாமக்கலையல்குல்வா
ணுதலார்தஞ்சைவாணன்வெற்பில், நாமக்கலவிலலங்கவர்போதுநமக்களித்த,
காமக்கனலவர்தையகல்காலேக்கடிம்பனிகூர், யாமக்கடலகத்தூந்தணியாதினி
யென்செய்துமே.” (தஞ்சை-௩௩.) எனவும், “ஓதமுமொவ்யோவின்றேயு
தையுந், தாதுளர்கானற்றவவோவின்றே, மணமலிமூதூரகநெடுந்தெருவிந்,
கூடைச்சேவல்குராலோடேறி, யாரிருஞ்சதுக்கத்தஞ்சுவர்க்குழறு, மணங்குகா
ல்கிளருமயங்கிருணடுநாட், பாவையன்னபலராய்வனப்பிந், நடமென்பனைத்
தோண்மணமிகுருறமகள், சுணங்கணிவனமுலேமுயங்குதலுள்ளி, மீன்கண்டு
ஞ்சும்பொழுதும், யான்கண்டுஞ்சேன்யாதுகொனிலையே” (நற்றிணை-௩௧௧.)
எனவும்வரும். இவற்றுளாயவெள்ளம் வழிபடக்கண்டிதுமாயமோவென்றலா
கியவொன்றும் மருளுற்றுரைத்தற்குரித்து. ஏனையநான்குந்தெருளுற்றுரை
த்தற்குரியன. இவையையதுகிளவிக்கு மீன்குக்காட்டியசெய்யுளே யிலக்க
ணமாகக்கொள்க. (க௭)

க௩௪. தெய்வந் தெளிதல் கூடல் விடுத்தலென்
றிவ்வோர் மூவகைத் திடந்தலைப் பாடே.

(இச் - ம்.) இடந்தலைப்பாட்டினிலக்கணமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) இடந்தலைப்பாடென்பது தெய்வந்தெளிதலுங் கூடலும்கி
டுத்தலுமென மூன்றுவகையினையுடைத்தென்றவாறு. ஓர் அகை. இக்கிளவி
“பெற்றவழிமிகிழ்ச்சி” (தொல்-பொரு-௧௦௨.) யென்பதனாற் கொள்ளப்பட்டது.
(க௮)

க௩௫. தந்த தெய்வந் தருமெனச் சேறலு
முந்துறக் காண்டலு முயங்கலும் புகழ்தலு
முடன்புண ராயத் துய்த்தலு மெனவைந்
திடந்தலைப் பாட்டி னிலக்கண விரியே.

(இச் - ம்.) இடந்தலைப்பாட்டினிலக்கண விரியுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) தந்த தெய்வந் தருமெனச் சேறன் முதலாக வுடன்புணரா
யத்துய்த்தலீறாகச் சொல்லப்பட்டவைந்து மிடந்தலைப்பாட்டினிலக்கணவிரி
யா மென்றவாறு. தந்ததெய்வந் தருமெனச்சேறற்குச் செய்யுள்:— “மன்
றும்பொதியினுமாமயில்சேர்தஞ்சைவாணன்வெற்பிந், றுன்றும்புயலிளஞ்
சோலையின்வாய்ச்சுறவுக்குழையைச், சென்றுந்துசேல்வழியின்னை முன்னாட்
டந்ததெய்வநம்க், கின் றுந்தருநெஞ்சமேயெழுவாழியிங்கென்னுடனே” (தஞ்
சை-௩௪) எனவரும்.

நிந்தற்காண்டற்குச்செய்யுள்:—“மருவாயநாப்பண்மயிலுருவாய்நென்
னல்வாணன்றஞ்சைத், தருவாய்த்தழைக்கொய்துதண்புனங்கரத்துத்தடங்கு
டைந்து, திருவாய்மலர்ந்துசிலம்பெகிர்கூயின்றொர்நெய்வதப்பெண்; ணுரு
வாடியாருதனியேநின்றதாடென் ணுயிர்க்குயிரே.” (தஞ்சை-௩௩.) எனவரும்.

முயங்கற்குச்செய்யுள்:— “யாளுதான்.றஞ்சைவாணன்வரோதயன்மா
நைமுன்னாள், தாளுவிசின்நல்லர்தாமமையேயுத்தடமலர்வா, யாளுதொழுது
செந்தீதனல்லிமேவுமாசவன்னம், யாளுகிடைப்பதுவேயன்னபான்மையிரு
வர்க்குமே.” (தஞ்சை-௩௪.) எனவரும்.

புகழ்தற்குச்செய்யுள்:—“அரும்பாமளவிற்றனத்தொடொவ்வாயலராம
ளவிற்கு கரும்பாமொழிவதனத்தொடொவ்வாய்களியாண்செம்பொன்;றரும்
பாரிவாணன்றமிழ்த்தஞ்சையான்றரியாரின்முன்செய், பெரும்பாவமல்லது
நீர்நின்றபேறல்லிபெற்றிலேயே.” (தஞ்சை-௩௫.) எனவரும்.

ஆயத்துய்த்தற்குச்செய்யுள்:—“மேவிக்கலைக்கடலென்புலன்¹ னுண்டு
மீண்டிவந்தென், னாவிக்கமலத்தமான்னமேநின்னயில்விழிபோல், வாவிக்கய
லுகளுந் தஞ்சைவாணன்வரையினுடன், கூவிக்கயங்குடைநின்ருயிலாயங்குறு
குகவே.” (தஞ்சை - ௩௬.) எனவரும்; இவற்றுட், டந்ததெய்வந் தருமெனச்
சேறலாகியவொன்றுந் தெய்வந்தெளிதற்குரித்தாம். காண்டலுமுயங்கலும்
புகழ்தலுமாகியமூன்றுங் கூடற்குரியவாம். ஆயத்துய்த்தலாகியவொன்றும்
விதித்தற்குரித்தாமெனக்கொள்க. (சக.)

க௩௬. சார்தல் கேட்டல் சாற்ற லெதிர்மறை
நேர்தல் கூடல் பாங்கிற் கூட்டலென்
றுக்கெழு வகைத்தே பாங்கற் கூட்டம்.

(இச் - ம்.) பாங்கற்கூட்டத்தின் வகையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) சார்தன்முதலாகப் பாங்கிற்கூட்டலீறாக வேழுவகையினை
யுடைத்தாம் பாங்கற் கூட்ட மென்றவாறு. ஆங்கு - அசை. (௨௦)

க௩௭. தலைவன் பாங்கனைச் சார்தலும் பாங்கன்
றலைவனை யுற்றது வினாதுலந் தலைவ
னுற்ற துறைத்தலுங் கற்றறி பாங்கன்
கழறலுங் கிழவேவான் கழற்றிதிர் மறுத்தலுங்
கிழவேவாற் புழித்தலுங் கிழவேவான் வேட்டகை,
தாங்கற் கருமை சாற்றலுங் பாங்கன்

முன்மனத் தாமுங்கலூர் தலைவனோடமுங்கலூர்
மெவ்விடத் தெவ்வியற் றென்றலு மவனஃ
திவ்விடத் திவ்வியற் றென்றலும் பாங்க
னிதைவனைத் தேற்றலுந் குறிவழிச் சேறலு
பிறைவியைக் காண்டலு மிகழ்த்ததற் கிரங்கலூர்
தலைவனை வியத்தலுந் தலைவியை வியத்தலுந்
தலைவன் றனக்குத் தலைவிரிலை கூறலுந்
தலைவன் சேறலுந் தலைவியைக் காண்டலுந்
கலவியின் மகிழ்தலும் புகழ்தலுந் தலைவியைப்
பாங்கியொடு வருகெனப் பகர்தலுந் பாங்கிற்
கூட்டலு மென்றிங் கீட்டுநா லாறுந்
காட்டிய பாங்குந் கூட்டத்து விரியே.

(இச் - ம.) பாங்கற்கூட்டத்து விரியுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ - ள்.) தலைவன்பாங்கனைச் சார்தன்முதலாகப்புகழ்க் கிட் டலீ
ருகவிவ்விடத்துத்தொகுத்தவிருபத்துநான்கும் பேரந்தாட்டியபாங்கிற்கூட்
டத்துவிரியாமென்றவாறு. அவற்றுள் தலைவன்பாங்கனைச் சார்தற்குஞ்செய்
யுள்:—“புனையாழியங்கைப்புயல்வளர்பாற்கடற்பூக்கொழிவாழ், முனையாகிய
தஞ்சைவாணனென னொருமன்றிங்கனே, யினையாதெழுமதிநன்னெஞ்ச
மேநமக்கின்னுயிரோ, யினையானருட்புனலாலனக்கானலமாற்று தற்கே.” (த
ஞ்சை-௩௬.) எனவரும்.

பாங்கன் தலைவனையுற்றது வினாதற்குச்செய்யுள்:—“வலம்புரிபேரற்கொ
டைவாணன் னென்மாறை மழைவளர்பூஞ், சிலம்புறைசூர்வந்து தீண்மன போ
கிலானிதேம்பியிவ்வா, றுலம்புனைசோளுநின் னுள்ளமும் வாடியருகிநின் று,
புலம்புவதென்னைகொல்லோ சொல்லவேண்டும்பாவலனை.” (தஞ்சை-௩௭.)
எனவரும்.

தலைவனுற்ற துரைத்தற்குச்செய்யுள்:—“மலைமுழுதுங்கொற்றம்வைக்
கின்றவாணன் னென்மாறைநண்பா, சிலைமுழுதுஞ்சுற்றுமுற்றிமெய்யாநிற்
பச்சென்றித்தே, கொலைமுழுதுங்கற்றகரியவாளிகுளிப்பவின் றென், கலை
முழுதும்பட்டதாலொருமான்முடிக்கண்ணியிலே.” (தஞ்சை-௪௧.) எனவும்,
“எலுவசிராஅரொட்டமுறுநண்புலவகோழிகேளாயத்தை, மாக்கடனடுவெண்
ண்ணாட்பக்கத்துப், பருவெண்டிங்கடோன்றியாங்குக், கதுப்பயல்விளங்குஞ்
சிறுதுதல், புதுக்கோள்யானையிற் பிணித்தற்றாலெம்மே” (குறுந்-௧௨௬.) என
வும் வரும்.

பாங்கன் கழறற்குச்செய்யுள்:—“தருகற்பகமன்னசந்திரவாணன் நடஞ் சிலம்பின், முருகக்கடவுளையெவற்பா முகிலும்பிபையுஞ், செருகக்கிளர்வ ரைவந்தவொர்பேதைக்குன் சிந்தையெல்லா, முருகக்கலங்கினை நீதருமோமற் றுளக்கிதுவே.” (தஞ்சை-௪௨.) எனவும், “பெருவரைமிசையதுநெடுவென் னருவி, முதுவாய்க்கோடியர்முழுவிற்தும்பிச், சிலம்பினிழிதருமிலங்குமலை வெற்ப, நோதக்கன்றேகாமமயர்வது, நன்றெனவுண்ரார்மாட்டுஞ், சென்றே நிற்கும்பெரும்பேதைமைத்தே.” (குறுந்-௭௮.) எனவும் வரும்.

கிழவோன் கழற்றெதிர் மறுத்தற்குச் செய்யுள்:—“மாலாய்மதம்பொ ழிமா தங்கவாணன்றென் மாயையன்றார், சேலார்கருங்கண் ணுஞ்செங்கனிவா யுஞ்சிறியதுண்ணேர், தூலார்மருங்கும்பெருந்தனபா முதும்மையன்றி, மே லானவருங்கண்டா லுரையாரித்தவீரங்களே.” (தஞ்சை - ௪௩.) எனவும், “அம்மவாழிகேளிர்புன்னின்று, கண்டனிராயிற்கழறலீர்மன்னே, தூண்டா துபொதிந்தசெங்காற்கொழுமுகை, முண்டகங்கெழீஇயமோட்டிமணலடை கரை, பேஎய்த்தலையுபிணரரைத்தாழை, யெயிறுடைநெடுந்தோடுகாப்பப் பலவுடன், வயிறுடைப்போதுவாலிதின்விரிந்து, புலவுப்பொருதழித்தபூநா றுபாப்பி, னிவர்திரைத்தவீரங்கதிர்முத்தங், கவர்நடைப்புரவிகால்வடித்த புக்கு, நற்றேர்வழுதிகொற்கைமுன்றுறை, வண்டவாய்திறந்தவாங்குகழி நெய்தற், போதுபுறங்கொடுத்தவுண்கண், மாதர்வாண்முகமதைஇயநோக்கே” (அகநா-௧௩௦.) எனவும் வரும்.

பாங்கன் கிழவோற் பழித்தற்குச் செய்யுள்:—“சூரார்சிலம்பிற்சிலம் பிமென் னூல்கொண்டுகுற்றவெற்றிப், போரார்களிறுபுலம்பினைந்தாங்கொரு பூவைகொங்கை, வாராலணைப்பவருந்தினை நீதஞ்சைவாணன்வெற்பா, வேரா ழிருமுலகத்தெவரேநின்னையொப்பவரே.” (தஞ்சை- ௪௪.) எனவும், “காமங்கா மமென்பகாம, மணங்கும்பினியுமன்றேநினைப்பின், முதுச்சுவற்கலித்தமுற் று*விளம்புன், மூதாக்கைவந்தாங்கு, விருந்தேகாமம்பெருந்தோளுனக்கே.” (குறுந்-௨௦௪.) எனவும் வரும்.

கிழவோன்வேட்கை தாங்கற்கருமைசாற்றற்குச் செய்யுள்:—“பொறை கொண்டதாமரைப்போதன்னகொங்கையும்பொங்கரிசேர், கறைகொண்ட வாளன்னகண்களுங்கொண்டொருகன்னிதெவ்வைத், திறைகொண்டவாண ன்செழுந்தஞ்சைசூழுஞ்சிலம்பிலின்றென், னிறைகொண்டவாறறியாதிகழா ரிற்றிரீயுளின்றே.” (தஞ்சை-௪௫.) எனவரும்.

பாங்கன் நன்மனத்தழுங்கற்குச்செய்யுள்:—“சீதளவாரங்கமழ்தஞ்சை வாணன்றென்மாயையன்றார், காதளவாவெங்குவளவாவொளிர்காலியந்த ண், போதளவாவிழியென்னுமென்னுசைப்புறத்தளவா, சூதளவாமூலையெ ன்னுமென்னுமினிச்சொல்லுவதே.” (தஞ்சை-௪௬.) எனவரும்.

* இளம்புனமென்றும் பாடம்.

பாங்கன் றலைவனோடமுங்கற்குச்செய்யுள்:— “என்மேலறைவதியா னிங் குரின்செவிக்கென்சொல்லெல்லாம், வன்மேலடர்கொங்கைகாரணமாய்த் தஞ் சைவாணன்வெற்பா, கன்மேலறைதின் றமென்முளைபோ லுங்கடல்வெதும் பிற், றன்மேல்விளாவுவுண்டோ தரைமேலொரு தண்புனலே”(தஞ்சை-௪௭) எனவரும்.

பாங்கனெவ்விடத்தெ தவ்வியற்றென் றற்குச்செய்யுள்:— “முகத்திற்பகழி யிரண்டெடையார்க்கிடமுரிமுந்நீ, ரகத்திற்பிற்ந்தவரவிந்தமோவடையாந்தம க்கு, மகத்திற்சனியன்னசந்திரவாணன் றென்மறைவெற்போ, றுகத்திற்பக் லனையாய்தன்மையெது துவலெனக்கே.” (தஞ்சை-௪௮.) எனவரும்.

தலைவனஃதிவ்விடத்திவ்வியற்றென் றற்குச்செய்யுள்:— “கனமேகுமூல் செங்கயலேவிழிமொழிகார்க்குயிலே, தனமேமுகையென்றினிடுஞ்சமேயி டைதன்பகைக்கு, வனமேயருளியவாணன் றென்மறைமணிவரைசூழ், புன மேயிடமிங்ஙனையென்னைவாட்டியபூங்கொடிக்கே.” (தஞ்சை-௪௯.) எனவும், “கடற்கோடுசெறிந்தவளைவார்முன்கைக், கழிப்பூத்தொடர்ந்தவிரும்பல்கூந் தற், கானன் றாழற்கவின்பெறுதழையன், வரையாமஞ்ரினரியளென், னி றையருடுஞ்சங்கொண்டொளித்தோளே.” (ஐங்குறு-௧௧௭.) எனவும் வரும்.

பாங்க னிறைவனைத் தேற்றற்குச் செய்யுள்:— “மழைவளர்மாளிகை மாறைவரோ தயன்வாணன்வெற்பி, னிழைவளர் வார்முலையேரிளந்தோகை யையிக்கணம்போய்க், கழைவளர்சாரலிற்கண்டுனையான்வந்துகாண்பளவுந், தழைவளர் தாரண்ணலே தணிவாய்நின் றகவின்மையே.” (தஞ்சை-௫௦.) என வரும்.

பாங்கன் குறிவழிச்சேற்றற்குச் செய்யுள்:— “பாரித்ததிண்மையெம்மண் ணலுண்ணீரைப்பருகிநின்று, பூரித்தசெவ்வளநீர்களுந்தாங்கியப்பூங்கொடி தான், வாரித்தலம்புகழ்வாணன் றென்மாறைவரைப்புணஞ்சூழ், வேரித்தடம் பொழில்வாய்வினையாடுங்கொன்மேவிகின்றே.” (தஞ்சை-௫௧.) எனவரும்.

பாங்கனிறைவியைக்காண்டற்குச்செய்யுள்:— “கானேயளகங்கரும்புய லேயியல்கார்மயிலே, மானேவிழிமுகமாமதியே தஞ்சைவாணன்வெற்பிற், தேனேய்தொடையலச்சேயினையான்சொன்னசேயிழையன், தானேயிவளி துவேயிடமாகியதண்புனமே.” (தஞ்சை-௫௨.) எனவரும்.

பாங்கனிகழ்ந்ததற்கிாங்கற்குச்செய்யுள்:— “கொலகாலயிற்படைநேரி யர்கோனகங்கோடவங்கைச், சிலகாலவளைத்துத்திருத்தியவாணன் றென்மா றைவெற்பின், முலைகல்லெகா னக்கண்டினைத்தநுண்ணலிடைமுற்றிழைகண், வலைகால்பிணிப்பவந்தார்வருந்தார்ல்லர்மாலுந்நே.” (தஞ்சை-௫௩.) என

வும், “இரவினனுமின்றுயிலறியா, தரவுறுதுயரமெய்துபதொண்டித், தண்ணுநெய்தனாறும், பின்னிநுங்குந்தவணங்குற்றேரோ. (ஐக்குறு-க௭௩.) எனவும் வரும்.

பாங்கன் தலைவனையியத்தற்குச்செய்யுள்:— “தலங்காவலன்றஞ்சைவாணன்முந்நீர்பொருந் தண்பொருந்தத், திலங்காரவல்வடக்கெங்கைவெற்பாவிணைநீலவுண்கண், பொலங்காமவல்லிகடைந்தவப்போதுபுடைபெயர்ந்து, கலங்காதிருந்ததெதவ்வாறெம்பிரான்றன்குலைக்கடலே.” (தஞ்சை-௧௫௬.) எனவும், “தாழைதவழிந் துலாம்வெண்மணற்றண்கானன், மாழைதுளையர்மடமகளேழை, யிணைநாடிவல்லாவிருந்தடங்கண்கண்டுந், துணைநாடினன்றோமிலன்.” (திணை மா-௪௩.) எனவும் வரும்.

பாங்கன் தலைவியையியத்தற்குச்செய்யுள்:— “வெங்கோன்மழைபொழிவானவர்போர்வென்றமினவார்தஞ், செங்கோன்முறைமைசெலுத்தியவாணன்றென்மாவைவெற்பில், நங்கோன்மெலியாவிசின்றகாமவெந்நஞ்சினையிப், பைங்கோன்மணிவளையார்தணியாரல்லர்பார்வைகொண்டே.” (தஞ்சை-௧௫௭.) எனவும், “துறைமேய்வலம்புரிதோய்த்துமணலுழுததோற்றமாய்வான், பொறைமலிபூப்புண்ணைப்பூவுதிர்த்துதுண்டாதுபோர்க்குங்கான, னிறைமதிவாண்முகத்ததுநேர்கயற்கண்செய்த, வுறைமலியுய்யாநோயூர்சுணங்கின்மென்முலையேதீர்க்கும்போலும்.” (சிலப்-கானல்-௮.) எனவும் வரும்.

பாங்கன் தலைவன் தனக்குத் தலைவிநிலைகூறற்குச்செய்யுள்:— “வளங்கனிமாவைவரோதயன்வாணன்மலையவெற்பா, வுளங்கனிகாதலுடனின்றதானின்னுடலமெல்லாங், களங்கனிபோலக் கருகிவெண் கோட்டுக்களிறுண்டதோர், விளங்கனிபோல்வறிதாநிறைவாங்கியமென்கொடியே.” (தஞ்சை-௧௫௮.) எனவரும்.

தலைவன் குறிவழிச்சேறற்குச்செய்யுள்:— “புறங்கூரிருட்க்குல்போன்றகநண்பகல்போன்றபொங்கர், நிறங்கூர்படைக்கண்ணினின்றனளேநிழலேச்சுளித்து, மறங்கூர்களிற்றண்ணல்வாணன்றென்மாவையிலவாணுதலா, ளறங்கூர்மனத்தருளானின்றதர்மென்தாருயிரே.” (தஞ்சை-௧௫௯.) எனவரும்.

தலைவன் தலைவியைக் காண்டற்குச் செய்யுள்:— “பாகையுந்தேனையும் போன்மொழியார் தமிழ்ப்பைந்தொடையும், வாகையுஞ்ருடியவாணன்றென்மாவைவளமுமவ, னீகையும்போலுமெழிவியைநோக்கியிரங்குபுள்ளுந், தோகையும்போனின்றவாதனியேயிந்தச்சேலையிலே.” (தஞ்சை-௧௬௦.) எனவரும்.

தலைவன் கலவியின் மகிழ்தற்குச்செய்யுள்:— “யாரும்பர்தம்புதமென்போலவெய்தினரிம்பாம்பொன், வாருந்துறைவையைகுழ்தஞ்சைவாணன்மலய

வெற்பிற், நேருந்தொறுமினிதாந்தமிழ்போன் நிவன்செங்கனிவா, யாருந் தொறுமினிதாயமிழ்தாமெனதாருயிர்க்கே.” (தஞ்சை-டுக.) எனவரும்.

புகழ்தற்குச்செய்யுள்:— “தழல்கண்டதன்னகலிவெம்மையாறத்தன் ண்ணளியால், நிழல்கண்டசந்திரவாணன்றென்மாறைநிழல்பொலியுங், கழல் கண்டதன்னகதிர்முத்தமாலிகைக்காரிகைநின், சூழல்கண்டபின்னல்லவோ வறனீருட்குளித்ததுவே.” (தஞ்சை-கூ0.) எனவரும்.

தலைவன் தலைவியைப் பிராங்கியொடுவருகெனப்பகர்தற்குச் செய்யுள்:— “என்காதலினென்றியம்புகின்னீடுனிங்ங்னிவருங்காட், நின்காதலியொடுநீவ ரல்வேண்டிநிலமடந்தை, தன்காதலன்றஞ்சைவாணன்றென்மாறைத்தண் டாமரைவாழ், பொன்காதல்கொண்டுதொழுஞ்சிலம்பாரடிப்பூங்கொடியே.” (தஞ்சை-கூக.) எனவும், “எமக்குநயந்தருளினையாயிற்பனைத்தே, ளொண் ணுதலரிவையொடுமென்மெலவியலி, வந்திசின்வாழியோமடந்தை, தொண் டியன்னநின்பண்புபலகொண்டே.” (ஐங்குறு-கஎடு.) எனவும் வரும்.

தலைவன் தலைவியைப்பாங்கிற் கூட்டற்குச்செய்யுள்:— “என் னாடுநின்ற விளங்கொடியேசங்கமேயந்துகுழாந், தன்னாடுசெல்லுஞ்சலம்போற்ற ஞ்சைவாணன்வெற்பிற், பொன்னாடுசெல்லும்புகழ்மணிபோனின் புடையக லா, மின்னாடுதுண்ணிடையாருடனீசென்றுமேவுகவே.” (தஞ்சை - கூஉ.) எனவரும்.

இவற்றுள் முன்னையமூன்றுஞ்சார்தல்கேட்டல் சாற்றலென்னுமூன்றற் குமுரியவாம். பாங்கன்கழறன் முதலாகக்கிழவோன்வேட்கைதாங்கற் கரு மை சாற்றலீருகச்சொல்லப்பட்ட நான்குமெதிர் மறுத்தற்குரியவாம். பாங் கன்றன்மனத் தழுங்கன்முதலாகத்தலைவன் தனக்குத் தலைவிரிவே கூறலீரு கச் சொல்லப்பட்ட பதினென்று நேரத்தற்குரியவாம். தலைவன்சேறன் முத லாகத் தலைவியைப்புகழ்தலீருகச்சொல்லப்பட்ட நான்குங்கூடற்குரியவாம். தலைவன் தலைவியைப் பாங்கியொடு வருகெனப்பகர்தலும் பாங்கிற்கூட்டலு மாகிய விரண்டும் பாங்கிற்கூட்டற் குரியவாம். இதனுட் பாங்குகொடு தலை வன் கூறினவெல்லாம் “நிற்பவைநினைஇ நிகழ்பவைபுரைப்பினு” (தொல்- பொரு-கனவி, ௧௧) மென்பதனாற் கொள்ளப்பட்டன. பாங்கன்கூற்றாயின வெல்லாம் “குற்றங்காட்டியவாயில் பெட்டினு” (தொல்-பொரு-ஐடி, ௧௧) மென்பதனாற் கொள்ளப்பட்டன. (உக)

கூடடி. முன்னுற வுணர்தல் குறையுற வுணர்த
விருவரு முளவழி யவன்வர வுணர்தலென்
றொரு *மூ வகைத்தே பாங்கிமதி யுடன்பாடு.

(இச்-ம்.) பாங்கிமதியுடன் பாடுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.)—முன்னுறவுணர்தலுங் குறையுறவுணர்தலு மிருவருமுனவழியவன் வரவுணர்தலுமென மூன்றுவகையினையுடைத்தாம் பாங்கிமதியுடன் பாடென்றவாறு. அவற்றுள், முன்னுறவுணர்தலாவது பாங்கிதலைமகளது வடிவுவேறுபாடுகண்டு, அதனானே கூட்டமுண்மையறிதல். குறையுறவுணர்தலாவது தலைமகன் தழையுங் கண்ணியுங்கொண்டுதன்பாற் குறையுற்றுநீற் பதுகண்டதனாலே கூட்டமுண்மையறிதல். இருவருமுனவழியவன் வரவுணர்தலாவது தலைமகனூந்தானுமொருங்கிருந் துழித்தலைமகனவ்வாறு வரக்கண்டதனாலே கூட்டமுண்மையறிதல். (உஉ)

ககக. நாற்றமுந் தோற்றமு மொழுக்கமு முண்டியுஞ்
செய்வீனை மறைப்புஞ் செலவும் பயில்வுமென்
றிவ்வகை யேழினு மையமுற் றேர்தலு
மவ்வகை தம்மா லையந் தீர்தலு
மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலை பிழையாது
பல்வேறு கவர்பொருட் சொல்லினு டலுமென
முன்னுற வுணர்தன் மூன்றா குமீம்.

(இச்-ம்.) முன்னுறவுணர்தலின்பாடுபாடுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நாற்றமுதலாகப் பயில்வீராகச் சொல்லப்பட்ட வவ்வகையுடைய வேழினனும் பாங்கியையமுற்றாராய்தலும், அவற்றினையையந் தீர்தலும், மெய்யினனும் பொய்யினனும் * குற்றேவறப்பாமற்பலவாய்வேறுபட்டவிருபொருட்பட்ட சொற்களானாராய்தலுமென முன்னுறவுணர்தன் மூவகையாமென்றவாறு. என்னை? “நாற்றமுந் தோற்றமு மொழுக்கமுமுண்டியுஞ், செய்வீனை மறைப்பினுஞ்செலவினும்பயில்வினும், புணர்ச்சியெதிர்ப்பாடுள்ளுத்துவருஉ, முணர்ச்சியேழினுமுணர்ந்தபின்னை, மெய்யினும்பொய்யினும்வழிநிலைபிழையாது, பல்வேறுகவர்பொருளுடத்தானும்” (தொல்பொருள். களவி. உஉ) என்றாராகலின்; அவற்றுள் நாற்றமாவது, தான் பண்டியின்றியாததோர் நாற்றம். தோற்றமாவது கூட்டத்தாற்றிற்றந்த தோரழகு. ஒழுக்கமாவது, தெய்வத்தோழாமை முதலாயின. உண்டியாவது, பண்டையிற்குறைந்தவுண்டி. செய்வீனை மறைதலாவது, தலைமகடான் செய்யுத்தொழிலைப்பாங்கிக்கு மறைத்தல். செலவாவது, ஆயத்தைநீங்கித் தனியே பெயர்தல். பயில்வாவது, எப்பொழுதுமோரிடத்தேகிற்தல்.

* குற்றேவனிலைதப்பாமல்-என்பது பிரதிபேதம்.

பாங்கியவற்றானைய முற்றோர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “வண்டலையாயத்துடையார்ந்தோவன் நிவண்டி மிர்பூந், தண்டலையாரத்தைழுகள்கொய்தோ தஞ்சை வாணன்வெற்பிற், புண்டலேவலினுங்கண்சிவப்பாரப்பொலஞ்சுனைத்தேன், கொண்டலேநீர்குடைந்தோலிவண்மேனிகுழைந்ததுவே.” (தஞ்சை-௬௩.) எனவும், “கண்ணுஞ்சேயரிபரத்தன்றுதுதலு, துண்டவையர்பொறித்துவண்டார்க்கும்மே, வாங்கமைமென்றோண் மடந்தை, யாங்காயினள்கொடுலென்னுடென்னெஞ்சே” (தொல்-பொரு-கள-௨௩-உரை.) எனவும்வரும். பிறவுமன்ன.

ஐயத்தீர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “திளைக்குத்திரைமேலுனக்குமுன்றோன்றலிற்செம்பொன்வெற்பை, வளைக்கும்பிரான்முடிவைகுதலாற்றஞ்சைவாணன் மண்மேல், வளைக்கும்புகழ்போல்விளங்குதலாற்றசெக்கர்விண்பிறைகார், தளைக்குங்குழற்றிருவேடெதாழவேதகுத்தன்மையதே.” (தஞ்சை-௬௪.) எனவும் “முன்னுந்தொழத்தோன்றிமுள்ளையிற்றயத்திசையே, யின்னுந்தொழத்தோன்றிற்றீதேகாண்-மன்னும், பொருகளிமாலயாணைப்புகார்க்கிள்ளிபூண்போற், பெருகொளியான்மிக்கபிறை.” (தொல்-பொரு-கள-௨௩-உரை) எனவும்வரும். பிறவுமன்ன.

மெய்யினும் பெய்யினும் வழிநிலைபிழையாது பல்வேறுகவர்பொருட் சொல்லிநாடலுட்கூறையப்புரைத்தற்குச்செய்யுள்:— “பூட்டியவார்க்கிலைவரைவென்றெற்பொருப்பினுஞ்சீர், தீட்டியவாணன்றென்மாரையன்னீரிதழ்ச்செம்மையுமை, யூட்டியவாளின்சருமையுந்தான்கொண் டமக்கிங்கனே, சூட்டியவாறுநன்றான்முல்லைமாலேசுனைப்புனலே.” (தஞ்சை-௬௫.) எனவரும்.

சுளைவியந்துரைத்தற்குச்செய்யுள்:— “மறலாயெதிர்த்தமறமன்னர்வேழமலையெறிவேற், நிறலார்முருசன்செழுந்தஞ்சைவாணன்றென்மாரைவைவைய, யறலார்குழலாய்துதற்குறுவேர்வுமழ்குநின்போற், பெறலாமெனிற்றுகுடைவேனடியேனும்பெருஞ்சுளையே.” (தஞ்சை-௬௬.) எனவும், “பையுண்மாலைப்பழுமரம்படரிய, கொவ்வுப்பறைவாவனேன்சிநகைய்க்கு, மடிசெலிக்குழவிதழீஇப்பெயர்த், திடுகுசுவுண்மடப்பிடியெவ்வங்கூடா, வெவ்நிறலாளிவெளீஇச்சந்தின், பொரியரைமிளிரக்குத்திவாண்கே, முருவவெண்கோடியக்கொண்டுகழியுங், சுடுங்கண்யாணைகாலுறவொற்றலிற், கோவாவாரம்வீழ்த்தெனக்குளிர்கொண்டு, பேளாறுந்தாழ்நீர்ப்பனிச்சுனை, தோளாடுவல்லளைதளிர்ப்பநின்போல், யானுமாடிக்காண்கோதேழி, வரையயிறுதித்தகடரிலைநடுவேற், நிகழ்பூண்முருகன்றீம்புணலலையாய்க், கம்பழ்பூம்புறவிற்கார்பெற்றுக்களித்த, வொண்பொறிமஞ்ஞைபோல்வதோர், கண்கவர்காரிகைபெறுதலுண்டெனினே.” (தொல்-பொரு-கள-௨௩-உரை.) எனவும் வரும்.

தகையணங்குறுத்தற்குச்செய்யுள்:—“குவளைசிவத்துக்குமுதம்வெளுத்த குறையல்லவே, லவளைமறைத்துன்னைக்காட்டலுமாமலர்த்தேன்குதிக்கத், தவளைகுதிக்குத் தடம்பொய்கைகூழ்தஞ்சைவாணன்வெற்பி, லிவளைவரக்கண் றிந்யணங்கேபின்னெழுந்தருளே.” (தஞ்சை-கூள்.) எனவும், “அம்மவாழிவெ ம்முலையணங்கே, றிலனோவிசும்போரீரோவரையோ, வலமருந்தனிக்கோல ன்சிதைச்சேவ, லுளிவாய்ப்புட்கொடியினியன்றெண்டித், தண்கயத்தலர்ந்த செந்தாமரையோ, யாவதாகநின்னுறைபதிதானே, மாயிருஞ்சிலம்பின்மடம கண்மாவின், தண்டளிர்புரையுமேனியண்டுகொளச், சொரிமதுவிழித்தபின் னருங்குழை, நின்னேபோலுமின்னிசைத்தேதமொழி, டெயன்னினைக்குறும் கட்பிரிந்தவென், னின்னெனஞ்சத்தொன்றுதெரிவிலனே.” (.....) என வும்வரும்.

நடுங்கநாட்டத்திற்குச்செய்யுள்:— “பால்போன்மொழிவஞ்சியஞ்சினி ன்நேனிந்தப்பார்முழுது, மால்போற்புரந்தவன்மறைவரோதயன்வாணன் வென்றி, வேல்போற்சிவந்துநெறிமுறைகோடியவேந்தன்வெய்ய, கோல்போ ற்கொடியனவாங்கொலையானையின்கோடுகண்டே.” (தஞ்சை-கூள்.) எனவும், “பண்டிப்புனைத்துட்பகலிடத்தேனலுட், கண்டிக்களிறுநறையறிவன்மற்-றின் டிக், கதிரன்பழையனூர்க்காரநீலக்கண்ணாய், யுதிமுடைத்திதன்கோடு.” (இதால்-பொரு-கூள்-உரு-உரை.) எனவும் வரும்.

இவற்றுள், முன்னையமூன்றும் மெய்யினுற்சொல்லிப் பின்னையமூன் றும் பொய்யினுற்சொல்லியது. பிறவுமன்ன. இவற்றுள், நடுங்கநாட்டத்திற் குச்சான்றோர்செய்யுளில்லையாகவினா. திலக்கணமன்று. (உரு)

கூசு0. பெட்ட வாயில்பெற் றிரவுவலியுறுத்தோன்
கண்ணியுந் தழையு மேந்தி நண்ணி
யூர்பெயர் கெடுத்தியோ டொழிந்தவும் வினாவழி
யாரே யிவர்மனத் தெண்ணமி யாதெனத்
தேர்தலு மெண்ணந் தெளிதலு மெனவாக்
கோரிரண் டாகுங் குறையுற வுணர்தல்.

(இச்-ம்.) குறையுறவுணர்தலின்பாகுபாடுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இயற்கைப்புணர்ச்சிப்பின்னே தலைமகளாற்பேணப்பட்ட வாயிலைப்பெற்றுப் பின்னி ரந்துகுறையுறுதலைவலியுறுத்ததலைமகன் கண்ணி யுந்தழையுமேந்திச்சார்த்துநின் னாரும்பெயருங்கெடுதியுமொழிந்தவும் வினா ய விடத்திவரயாரெனவு மனத்தின்கணுளதாயிவ வெண்ணம் யாதெனவும் பா

ஐந்தியாராய்தலும் துவனகத்தெண்ணத்தினைத் தெளிதலுமெனவிரண்டாங்குறையுறவுணர்தலென்றவாறு. அவற்றுள், பாங்கியையிரவுவலியுறுத்தற்குச் செய்யுள்:—“பொருமணிவெண்டுகைப்பைக்கடல்வங்கம்பொருந்திமுன்பு, தருமணிபின்பெற்றணிபவர்போற்சென்மசார்ந்திர்த்து, பருமணிநன்கலப்பாங்கியைநீங்கியப்பாவையநா, மருமணிவண்டுறைதார்வாணன்மாரைமருவதுமே.” (தஞ்சை-௬௬.) எனவரும்.

ஊர்வினாதற்குச்செய்யுள்:— “புதியேன்மிகவிப்புனத்திற்கியான்றணிப்போந்தன்னும், பதிமேதுச்செல்லம்படிசொல்லுவீர்படிமேற்படிந்த, மதியேய்சுதைமதில்குழ்தஞ்சைவாணன்றென்மாரைவையை, நதியேய்கழிநிகரும்பழிநீருந்திநல்லவரே.” (தஞ்சை-௭௦.) எனவரும்.

பேர்வினாதற்குச்செய்யுள்:— “கரைத்தாவியுந்தியகாவிரிவைகியகாலத்தினுந், தரைத்தாதுவண்ணசெந்தண்ணளிவாணன்றமிழ்த்தஞ்சைகுழ், வரைத்தாழ்சிலம்பினும் பாழ்பதியீதென்றுவஞ்சியன்னீ, ருரைத்தாழிழிவதுண்டேற்பெயரேனுமுரைமின்களே.” (தஞ்சை-௭௧.) எனவரும்.

கெடுதிவினாதற்குச்செய்யுள்:— “தண்பட்டமேவுமவயற்றஞ்சைவாணன்றமிழ்ச்சிலம்பிற், பண்பட்டதேமொழிப்பாவையன்னீர்பனைபட்டகையும், மண்பட்டகோமதம்பட்டவாயும்வடிக்களைதோய், புண்பட்டமேனியுமாய்வந்ததோவொருபோர்க்களிறே.” (தஞ்சை-௭௨.) எனவும், “சீதவினாக்கனகச்செந்தாமரைப்பொகுட்டு, மாதனையீரம்போடுவந்ததோ—சோதிப், பொருதாரைவேற்கண்டன்பூபாலதீபன், கருதாரிவிங்கோர்களிறு.” (.....) எனவும்வரும்.

ஒழிந்ததுவினாதற்குச்செய்யுள்:— “வனமார்சூழுகைப்பகைக்குரலாமெனவாணன்றஞ்சைப், புனமார்சூழிரிப்புடைப்பொலியாற்கிள்ளைபோயினமீண், டினமாமெனவந்திவவேனெல்லாம்வெளவுமென்பதற்கோ, கனமாநறுங்குழலீர்மொழியாதொழிகாரணமே.” (தஞ்சை - ௭௩.) எனவரும். பிறவுமன்ன.

யாரேயிவர்மனத்தெண்ணியாதெனத்தேர்தற்குச்செய்யுள்:— “தரையாவண்புகழ்தேக்கியவாணன்றமிழ்த்தஞ்சைகுழ், வரையாதுதும்பதியாதுதும்பேரென்பர்வாரதுளிக்கார், புரையானையம்பொடுபோந்ததுண்டோடுவன்பர்சூங்கொடியீ, ருரையாததென்னென்பராவென்கொலோவிவருட்கொண்டதே.” (தஞ்சை-௭௪.) எனவும், “கையதுசெயலையந்தழையேவிரைய, தையபுண்வாய்மாவேகைவிட், டகலானம்மவிவ்வகன்புனந், தகையோனுள்ளியதறிந்லுமிதே” (.....) எனவும்வரும்.

எண்ணந்தெளிதற்குச்செய்யுள்:—“யாரேயிவென் ற்றினின் றிலெமெதி
ர்ந்தாரைவென்று, வாரேய்கழற்புனைவாணன் றென்மாவைவரையுறைவீ, ரு
ரேதெனமுன் வினாவிப்பின்வேறென் றுரைப்பதெல்லா, நேரேயிவன்பொரு
ட்டாலென்றுதோன்றுமென்னெஞ்சினுக்கே.” (தஞ்சை - எஞ.) எனவும்,
“பூத்தவேங்கைவியன்சினையேறி, மயிலினமகவுநாட, என்னுதற்கொடிச்சிம
னத்தகத்தோனே.” (தொல்-பொரு-செய-க00. உரை) எனவும் வரும்.

இவையெல்லாம் “பெட்டவாயில்பெற்றிரவுவலியுறுப்பினு, மூரும்பெய
ருக்கெடுதியும்பிறவு, நீரிற்குறிப்பினிரம்பக்கூறித், தோழியைக்குறையுறும்
பகுதியுத்தோழி, குறையவட்சார்த்திமெய்யுறக்கூறலு” (தொல்-பொரு-
கள்-கக.) மென்பதனாலவந்தன. (உச)

கசக. கையுறை யேந்திவந் தவ்வகை வினாவுழி
யெதிர்மொழி கொடுத்தலு மிறைவனை நகுதலு
மதிநி வைவரவர் மனக்கருத் துணர்வுமென்
றிருவரு முளவழி யவன்வர வுணர்ந்
லொருமுன் றுகுந் தெரியுங் காலே.

(இச-ம்.) இருவருமுளவழியவன் வரவுணர் தலின் பாசூபானெர் த்துத
னுதலிற்று.

(இ - ள்.) இருவருமுளவழி யவன்வரவுணர் தலென்பது தலைமகன்
றையுங் கண்ணியுமேந்திமுன்புபோல ஊர் பெயர் முதலியனவினாவினவிடத்
துத் தோழியதற் கெதிர்மொழி கொடுத்தலு மிறைவனை நகுதலுமதியினி
வரவர் மனக்கருத் துணர் தலுமென வொருமுன் றுகுமாராயுங்காலத் தென்ற
வாறு. கையுறையேந்திவருதற்குச்செய்யுள்:—“தண்டாமரைமலர்ப்பொன்
னையும்பார்மங்கைதன்னையும்போல், வண்டார்முழன் மடவார்மணந்தார்சென்
றுவாணன் றஞ்சை, துண்டாதணிபொங்கர்நீழலின் கீழ்நுடங்கிடையார்க், க
ண்டாதரவையெல்லாஞ்சொல்லவேல்லகாலமிதே.” (தஞ்சை-எசு.) என
வரும்.

தலைவனவ்வகை வினாதற்குச்செய்யுள்:—“வல்லாரிளங்கொங்கைவஞ்சி
யன்னீர்தஞ்சைவாணனைக்கண், டெல்லார்களைத்தினுடைந்ததுபோலவொ
ருகலைபோர், வில்லார்க்கணதைப்பெய்சோர்ந்தினம்விட்டுவெய்துயிர்த்துப்,
புல்லார்வதுமின்றியேவந்ததோதும்புனத்தயலே.” (தஞ்சை-எஎ.) எனவரும்.
பிறவுமன்ன.

பாங்கியெதிர்மொழிகொடுத்தற்குச்செய்யுள்:— “வாக்குந்திறனுமதனை யொப்பீர்தஞ்சைவாணன்மஞ்சு, தேக்குக்குமிச்சிறுமலைக்கே திரிகோட்டிர லை,கோக்குஞ்சா முக்குருதியுஞ்சோர்க்கொடிச்சியரேங், காக்கும்புனமருங்கே தனியேவரக்கண்டிலமே.” (தஞ்சை-௭௮.) எனவும், “வேங்கைமலரவெறி கமழ்தண்சிலம்பின்,வாங்கமைமென்றோட்குறவர்மகளிரோஞ், ‘சோர்ந்துருரு தியொழுமற்றிப்புனத்தே, போந்திலவையகளிறு.” (திணைமொழி யைம் ப்து. கூ.) எனவும்வரும்.

பாங்கியிறைவனைநகுத்தற்குச்செய்யுள்:— “மைவாளிலங்குகண்மங்கைந ல்லாய்தஞ்சைவாணன்வெற்பி, லிவ்வாளிமொயம்பரின்றெய்தமெய்ம்மானி ளாமூர்தளிரின்,செவ்வாளியுங்கொண்டுசேட்சென்றதாலன்றுசீதைகொண்க ன்,கைவாளியுங்கொண்டுபோனபொய்ம்மானினுங்கள்ளத்தே.” (தஞ்சை- ௭௯.) எனவரும்.

பாங்கிமதியினவரவார்மணக்கருத்துணர்த்தற்குச்செய்யுள்:—“புனங்காவலன் றிவன்பூண்டது மாண்டகைப்போந்ததுமா,னிநங்காவலின் கலையெய்யவன்றாவி கலாழிவிந்தை, தனங்காவலன் தஞ்சைவாணன் னாட்டிவர் தங்களிற்று,மனங் காவல்கொண்டதெல்லாங்கண்களேசொல்லும்வாய்திறந்தே.” (தஞ்சை-௮௦.) எனவும், “எனல்காவலிவருமல்லன், மான்வழிவருகுவிவனுமல்ல, னார்ந தங்கண்ணியிலோடிவளிடைக், கார்தவுள்ளமொடுகருதியதுபிறிதே, நம்மு ன்னாணினர்போலத்தம்முண், மதுமறைந்துண்டோர்ம்கிழ்ச்சிபோல, வுள்ள த்துள்ளேமகிழ்ப், சொல்லுமாடுபகண்ணினானே.” (தொல்-பொரு-கள-௨௩௦ உரை.) எனவும்வரும். இவையெல்லாந்தோழிகூற்றுள் “வந்தகிழவனை மாய ஞ்செப்பிப்,பொறுத்தகாரணங்குறித்தகாலையும்.” (தொல்-பொரு-கள-௨௩௦) என்பதனாற்கொள்ளப்பட்டன. (௨௫)

கசஉ. ஈங்ஙனமியம்பிய விருநான்கு கிளவியும்
பாங்கிமதியுடன் பாட்டது விரியே.

(இச்-ம்.) பாங்கிமதியுடன் பாட்டின் விரியிவையெனவுணர்த்துத்து தலிற்று.

(இ-ள்.) ஐயமுற்றோர்தன்முதலாக மதியினவரவர் மணக்கருத்துணர் தலீராகச் சொல்லப்பட்ட வெட்டுக்கிளவியும் பாங்கிமதியுடம்பாட்டதுவிரி யாமென்றவாறு. (௨௬)

கச௩. இரந்துபின் னிற்றல் சேட்படை மடற்கூற்று
மடல்விலக் குடன்படன் மடற்கூற் றொழிதல்

குறைநயப் பித்த நயத்தல் கூட்டல்
கூட லாயங் கூட்டல் வேட்டலென்
றீரறு வகைத்தே டிசுளையிற் கூட்டம்.

(இச்-ம்.) பாங்கியிற் கூட்டமுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இரந்துபின்னிற்றன் முதலாகவேட்டலீரகச்சொல்லப்பட்ட
பன்னிரண்டுவகையினையுடைத்துப்பாங்கியிற் கூட்டமென்றவாறு. (உள்)

சுசு. தலைவ னுட்கோள் சாற்றலும் பாங்கி
குலமுறை கிளத்தலுந் தலைவன் றலைவி
தன்னை யுயர்த்தலு நன்னுதற் பாங்கி
யறியாள் போன்று வினாது மிறையோ
னின்றவி தன்மை யியம்பலும் பாங்கி
தலைவி யருமை சாற்றலுந் தலைவ
னின்றியமை யாமை யியம்பலும் பாங்கி
நிங்குறை நீயே சென்றுரை யென்றலும்
பாங்கியைத் தலைவன் பழித்தலும் பாங்கி
பேதைமை யூட்டலுங் காதலன் றலைவி
முதறி ஷுடைமை மொழிதலும் பாங்கி
முன்னுறு புணர்ச்சி முறையறக் கூறலுந்
தன்னிலை தலைவன் சாற்றலும் பாங்கி
யுலகிய லுரைத்தலுந் தலைமகன் மறுத்தலும்
பாங்கி யஞ்சியச் சுறுத்தலு மூங்கவன்
கையுறை புகழ்தலுந் தையன் மறுத்தலு
மாற்று நெஞ்சினே டவன்புலத் தலுமவ
ளாற்றுவித் தகற்றலு மாகுநா லைந்து
மிரந்துபின் னின்றற்குஞ்சேட்படுத் தற்கும்
பொருந்துவ வென்மனார் தெரிந்திசி னேரே.

(இச்-ம்) பாங்கியிற் கூட்டத் தின்வீரியுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைவ னுட்கோள் சாற்றன் முதலாகப் பாங்கி யாற்றுவித்த
கற்றலீரகச் சொல்லப்பட்ட விருபது மிரந்துபின்னிற்றற்குஞ் சேட்படுத்
தற்கும் பொருந்துங் கிளவியென்று சொல்லுவராய்தோரென்றவாறு. அவ

ற்றுள், தலைவனுட் கோள் சாற்றற்குச் செய்யுள்:—“வாவுங்கலைவிந்தைகாவ
லன்வாணன் னென் மாதையன் னீ, ரோவுந் தோழிலெனக்கே தியலா ததிங்கே நு
மக்கோர், மேவுஞ்செய்குன் றமுஞ்சோலையுமா கப்பொன்வெற்பும்விண்ணோர்,
காவந்தரவும்வல்லேனேனையா ளுங்கடைக்கண்வைத்தே.” (தஞ்சை - ௮௧.)
எனவரும்.

பாங்கி குலமுறை கிளத்தற்குச் செய்யுள்:—“நீவேறுரைக்கின் றதென்
குறமாடு தங்கணெரிழைபோர், மாவேழுவன்படைவாணன் னென் மாதைமணி
யையன் றித், தாவேதுயில்லா த்தமனியமீ துதலம்புரக்குங், கோவேயமுத்துவ
ரோவறியோருங்குருவிந்தமே.” (தஞ்சை-௮௨) எனவும், “இவளே, கானநண்
ணியகாமர்சிறுகுடி, நீனிற் பெருங்கட ல்கலங்கவுள் புக்கு, மீனெறிபர தவர்ம
களேநீயே, ரெடுங்கொடி துடங்குரியமமு தூர்க், கடுந்தேர்ச்செம்மல்கா த்ன்மக
னே, நிண்சுருவறு த்தவுணங்கல்வேண்டி, யினப்புளோப்புமெமக்குலென
வளே, புலவுநாறு துஞ்செலகின் றீமோ, பெருநீர்விளையுளெஞ்சிறுநல்வாழ்க்
கை, நும்மொடுபுரைவதே தாவன்றே, யெம்மளோரி ற்செம்மலுமுடைத்தே.”
(நற்றிணை-௪௩.) எனவும் வரும்.

தலைவன் தலைவியை யுயர்த்திக் கூற்றற்குச் செய்யுள்:—“மிக்காருள ரல்லர்
மெல்லியன் மா தரினமே தினிமேற், நக்கார்புகழ்த் தஞ்சைவாணப் பிரான் றமிழ்
நாடனையாய், மைக்கார்நிகர்குழல்வன் ளிசெவ்வேளுக்குவல்லவையா, மிக்கரா
ணமுணராடு தன்கொலோநின் றியம்புவதே.” (தஞ்சை-௮௩.) எனவும், “திங்
களுள் வில்லெழு தித்தேரா துவேல்விளக்கித், தங்களுளா னென்னுந்தகவினா
லிங்கட், புண்காக்கவைத் தார்போற்பூங்குழலைப்போந்தென், மனங்காக்க
வைத்தார் மருண்டு.” (திணைமாலையா-௩௦.) எனவும் வரும்.

பாங்கியறியாள் போன்று வினாதற்குச் செய்யுள்:—“பொன்னியலுசலு
ம்பொய்த லுமாடிபெப்போதுநன்னீர், மன்னியநீலமுநி த்திலமுங்குற்றுவா
ணன் றஞ்சை, யின்னியலாருமிளமரக்காவினிடம்பிரியாக், கன்னியர்தாம்ப
லர்யாநின்னை வாட்டியகாரிகையே.” (தஞ்சை-௮௪.) எனவும், “வாங்கிருங்
கானலுள்வண்டலயருந், தேங்கமழ்கூத்தன் மகளிருள், யாங்காகியதோபாங்
குரின்னருளே.” (.....) எனவும் வரும்.

இறையோனிறைவி தன்மை யியம்பற்குச்செய்யுள்:—“தாளிணை மாந்த
ளிர்லுஞ் லொற்றேரிடைசங்கைகொங்கை, கோளிணை கோலக் குரும்பைகை
காந்தன்கொடிக்கரும்பார், தோளிணை வேய்முகந் திங்கன் செவ்வாயிதழ்தொ
ண்டையுண்கண், வாளிணை வார்குழலாய்வாணன் மாதையம்மன் னுயிர்க்கே.”
(தஞ்சை-௮௫.) எனவும், “முலையேமுகிழ்முகிழ்த்தன வேதலையி, கிளையே
மென்ருர ல்கிழக்குவீழ்த்தன வே, செறிநிரைவெண்ப லும்பறிமுறைநிரம்பின

சுணங்குஞ்சிலதோன்றினவேயணங்குதற்கியான் தன்ன நிவலென்ன நியல,
ளே, யாங்காகுவன்கொருனே, பெருமுதுசெல்வனொருமடமகளே.” (குறுந்
தொ-நூ.௭.) எனவும்வரும்.

பாங்கி தலைவியருமைசாற்றற்குச் செய்யுள்:—“புகழார்வரையெம்புரவ
லன்கா தற்புதல்வியைநீ, ரிகழாவெளியளென்றெண்ணப்பேற்றோ மக்கென்று
ம்வண்மை, திகழாபாணன்செழுந்தஞ்சைவாணன் சிலம்பினுள்ளீ, ரகழார்கலி
யுலகித்புலனா வணங்கவளே.” (தஞ்சை-அசு.) எனவும், “நெருநலுமுன்ற
ளெல்லையுமொருசிறைப், புதுவீராதலிற்கிளத்தஞாணி, நேரிழைவளைத்தோ
ணின்னோழிசெய்த, வாருயிர்வருத்தங்கனையாயோவென, வெற்குறையுறுதி
ராயிற்சொற்குறை, யெம்பதத்தெளியளல்லளெமக்கோர், கட்காண்கடனா
ல்லளோபெரும,வாய்கொன்மிளகினமலையங்கொழுங்கொடி,துஞ்சபுலிவரிப்
புறந்தைவரு, மஞ்சுகுழம்மணிவரைமன்னவன்மகளே.” (தொல்-பொரு-கள-
உ.நூ-உ.ரை.) எனவும் வரும்.

தலைமகனின்றியமையாமையியம்பற்குச் செய்யுள்:— “வனைந்தாலன
கொங்கைமாதுருவாய்த்தஞ்சைவாணன்வெற்பிற், புனைந்தாலனையபுனத்த
யல்லவாய்வண்டுபோத்தகத்தே, நனைந்தாலனையவென்னல்வினை தான்வந்து
ண்ணிற்றென்று,நனைந்தாலனங்கனையாய்தமியேனுயிர்நிற்கின்றதே.” (தஞ்
சை-அள.) எனவரும்.

பாங்கி நின்குறையே சென்றுரையென்றற்குச் செய்யுள்:—“மருப்
பாவியதொங்கல்வாணன்றென்மறைவனசமலர்த், திருப்பாவையன்னவெ
ன்சேயிழையாட்குன்றிருவுளத்து, விருப்பாகியகுறையுள்ளதெல்லாஞ்சொல்
லிவேண்டுகநீ, பொருப்பாமொழியப்பெறாமைமனோரிவைபோல்வனவே.”
(தஞ்சை-அசு.) எனவும், “தன்னையுந்தானாணுஞ்சாயலாட்குதரைப்பி, நெ
ன்னையுநாணப்படுங்கண்டாய்-மன்னிய, வேயெய்மன்றோளிருவேருவினி
யொருநா, ணீயேயுரைத்துவிடு.” (தொல்-பொரு-கள-உ.நூ-உ.ரை.) எனவும்
வரும்.

பாங்கியைத் தலைவன் பழித்தற்குச் செய்யுள்:—“வல்லார்துதல்வெய்ய
வேலார்விழிக்கென்மெலிவுசொல்ல, வல்லாரிலேசொல்லவல்லையென்றியான்
றஞ்சைவாணன்றெவ்வி, னெல்லாதிதுதுமக்கென்றுணரோனின்றணங்கியிந்
நா, நெல்லாமிரந்ததுநின்குறையேயல்லவென்குறையே.” (தஞ்சை-அசு.) என
வும், “மாதர்குறைமுடிக்கவல்லாயைவல்லையெனக், காதல்கிறப்பக்கருதிய
து-மேதகைய,பாம்படுதேரல்லுப்பயம்படுநீர்மானமான், தேம்படுவெண்டே
ர்மேற்கெல்ல,” (இலக்க-பொரு-அகத்-கந.க.உரை-சிறந்தகத்தியம்.)

பாங்கி பேதைமை யூட்டற்குச்செய்யுள்:—“தேனுஞ்சரும்புஞ்செறிதொங்
கல்வாணன் றென்மாவை வெற்பா, மாணுங்கலையும்வடிக்கணையாலெய்துமன்
னுயிரு, மூனுங்கவர்கின்ற தன்னையர்போலயிலொத்தகண்ணான், தானும்பிற
ருள்ளுரையறியாததகைமையளே.” (தஞ்சை-௯௦) எனவும், “நறுந்தண்ட
கரம்பருளமிவற்றை, வெறும்புதல்போல்வேண்டாதுவெட்டி.—யெறிந்துமு
து, செந்தினைவித்துவார்தங்கைபிறர்நோய்க்கு, நொந்தினையவல்லளோரோ
க்கு.” (திணைமாலே தூ-௨௪.) எனவும் வரும்.

காதலன் நலவிழுதறிவுடைமை மொழிதற்குச்செய்யுள்:—“வருநீர்வ
னமுலமங்கைநல்லாய்செங்கைவாணன்வையை, தருநீர்மலிவயற்றஞ்சைய
ன்னானன்றுதஞ்சமிலே, னருநீர்நவைவறுக்கண்மலர்நீர்தெளித்தாற்றினளா,
வருநீர்நிலங்கொள்ளுமோவறியாளென்னுமிவ்வுரையே.” (தஞ்சை-௯௧.) என
வும், “அணங்குடைப்பனித்துறைத்தொண்டியன்ன, மணங்கமழ்பொழிற்
குறிநல்கினனுணங்கிடைப், பொங்கரிபார்தவுண்க, ணங்கலுழ்மேனியசை
இயலெமக்கே.” (ஐங்குறு-௧௭௪.) எனவும் வரும்.

பாங்கி முன்னுறுபுணர்ச்சி முறையுறக் கூறற்குச்செய்யுள்:—“செறிவ
ளர்காவியயற்றஞ்சைவாணன்சிறுமலைமேல், செறிவளர்வார்குழனேரிழையா
ளன்னீர்மையளேற், குறிவளர்காவின்முன்கூடியவாறின்னுங்கடுகை, கறி
வளர்ச்சாலைவெற்பாபிறராலென்னகாரியமே.” (தஞ்சை-௯௨.) எனவரும்.

தன்னிலைதலைவன் சாற்றற்குச்செய்யுள்:—“உரைத்தென்பிறவந்தப்பை
ந்தொடியாகமுராவிலவெண், டிரைத்தென்கடன்முத்துந்தென்மலைச்சந்தீ
ஞ்செழும்பனிநீ, ரரைத்தென்புருகமெய்யப்பினும்வெப்பமுறினினின், வ
ரைத்தென்கருமெல்லாந்தஞ்சைவாணன்வரையணங்கே.” (தஞ்சை-௯௩.)
எனவும், “தொனுகூந்தலும்பலபாராட்டி, வாழ்தலொல்லுமோவண்கோற்
குடிலென், றேண்டியன்னவேற்கட், கண்டெய்துநீநல்காக்காலே.” (ஐங்குறு-
௧௭௫.) எனவும் வரும்.

பாங்கியுலகியலுரைத்தற்குச் செய்யுள்:—“விரையகநாண்மலர்மெல்லிய
ன்மாதைவிரும்பினையேல், வரையகநாடவரைந்துகொணீர்ஞ்சைவாணன்மு
ந்நீர்த், தரையகநான்மறைக்கேள்வியர்வேள்வியர்சான்நவர்த, முரையகநாடி
முன்னிட்டனதாருமலகியலே.” (தஞ்சை-௯௪.) எனவும், “கோடொல்வளை
க்கொழுமடற்கூந்த, லாய்தொடிமடவால்வேண்டுகியாயிற், றெண்கழிச்சே
யிரப்படுஉந், தண்கடற்சேர்ப்பவரைந்தனைகொண்மோ” (ஐங்குறு-௯௬)
எனவும் வரும்.

தலைமகன் மறுத்தற்குச்செய்யுள்:—“வெண்டாமரைமங்கைகாதலனாகி
யவேதியன்பா, லுண்டாகியதொல்லுலகியலாலுங்களாரணங்கை, வண்டா

ரஞ்சுலிவரைந்துகொள்வேன் றஞ்சைவாணன்வண்மை, கண்டாலருளுள் ளரீ
டெனதாருயிர்காத்பின்னே.” (தஞ்சை-௧௬.) எனவரும்.

பாங்கியஞ்சியச்சுறுத்தற்குச்செய்யுள்:—“மல்லார்புயன் றஞ்சைவாணன்
வெற்பாவெமர்வந்தினியிக், கல்லார்வியன்புனங்காவல்லிடாரவர்காணின்மிக
ப், பொல்லாரிருண்டதுபோதுமற்றியாங்கனும்போதுமிங்கு, நில்லாடெழுந்
தருணியுமிப்போதுநெடுத்தகையே.” (தஞ்சை-௧௭.) எனவும், “விரைகமழ்சா
ரல்வினாபுனங்காப்பார், வரையிடைவாரனீயைய — வுரைகடியர், வில்லினர்
வேலர்விரைசெலுமம்பினர், கல்லிடைவாழ்நரெமர்.” (திணைமொழி-௧௭.) என
வும் வரும்.

தலைமகன் கையுறை துபுகழ்த்தற்குச்செய்யுள்:—“சுமையார்மலயத்தமிழ்த்த
ஞ்சைவாணன்சிறுமலைமே, லமையாகியதடந்தோளன்னமேயணியத்தகுமா,
லுமையாளிறைவன்பயில்கயிலாயத்துமும்பர்தங்கு, மிமையாசலத்துமல்லா
லில்லையானிகரித்தழைக்கே.” (தஞ்சை-௧௮.) எனவும், “கண்ணிதகைசிறந்
தனவேதண்ணென், பூந்தழைசெவ்வியபோலும்வாங்கிருங், கூந்தலுமல்கு
லும்பொலியு; வேந்திழைக்கொள்கயாம்விழைகுவம்பெரிதே.” (.....) என
வும் வரும்.

பாங்கிகையுறை மறுத்தற்குச்செய்யுள்:—“மல்குற்றதண்புனல்குழ்த்தஞ்
சைவாணன்மலயவெற்பா, நல்குற்றவையிந்தநாட்டுளவன்மையின்னுதலா,
ளல்குற்றடத்தெமர்கண்டாலயிர்ப்பரதுவுமன்றிப், பல்குற்றழும்வருமால்யா
ங்கள்வாங்கேம்பசுந்தழையே.” (தஞ்சை-௧௯.) எனவும், “நொதுமலாளர்கொள்
ளாரிவையே, யெம்மொடுவந்துகடலாடுமகளிரு, நெய்தலம்பகைத்தழைப்பா
வைபுனேவா, ருடலகங்கொள்வோரின்மையிற், ரொடலைக்குற்றசிலபூவின
ரே.” (ஐங்குறு-௧௮.) எனவும் வரும்.

தலைமகனாற்றுகெஞ்சிகேளுவன்புலத்தற்குச்செய்யுள்:— “உழையும்
வெங்காளமும்மே லுங்கண்ணொளொருகாலமுள்ளங், குழையுமெம்பாலென்று
கொண்டநெஞ்சேகலிக்கோடைமண்மேன், மழையுமந்தாரமும்வந்தனவாண
ன்றென்மாதையின்மாந், தழையுமப்போலிங்கனேகலின்வாடத்தவஞ்செய்த
தே.” (தஞ்சை-௨௦.) எனவரும்.

பாங்கியாற்றுவித்தகற்றற்குச்செய்யுள்:—“சேர்லையில்வாழினந்தோகைய
ன்னுளாத்தொழுதிரந்திம், மாலைலில்வாழிவரங்கொள்வல்யான் றஞ்சைவாண
ன்வெற்பா, வேலையில்வாழுகிரன்னவெய்யோன்வெயில்வெற்பின்மல்குந்,
காலையில்வாழின்னையென்கையதாகுநின் கையுறையே.” (தஞ்சை-௨௦.) என
வும், “நாள்வேங்கைபொன்சொரியுநன்மலைந்நாட, கொள்வேங்கைபோற்

கொடியரொம்மையர்—கோள்வேங்கை, யன்னைபானியுமருந்தழையாமேலாமைக், கென்னையோநாளையெளிது.” (திணைமாலேதூ-உ௦.) எனவும் வரும்.

இவற்றுள்:—தலைமகன் கூற்றாயினவெல்லாமிரந்து பின்னிற்றற்கும் பாங்கிகூற்றாயினவெல்லாஞ் சேட்படுத்தற்குமுரிய வெணக்கொள்க. (உ௮)

கசடு. இரந்து குறைபெறுது வருந்திய கிழவோன்
மடலே பொருளென மதித்தலும் பாங்கிக்,
குலகின் மேல்வைத் துரைத்தலும் மதனைத்
தன்மேல் வைத்துச் சாற்றலும் பாங்கி
தலைமக ளவயவத் தரும சாற்றலும்
தலைமகன் றன்னைத் தானே புகழ்தலும்
மலர்முலைப் பாங்கி யருளியல் கிளத்தலும்
கொண்மினிலே கூறலும் மென்றிவை யேழு
மடற்கூற் றிற்கு மடல்விலக் கிற்கும்
கடவ வென்மனார் கற்றறிந் தோரே.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) இரந்துகுறை பெறுது வருந்தியகிழவோன் மடலேபொருளென மதித்தன் முதலாகப்பாங்கிகொண்டு நிலைகூறலீறாகச்சொல்லப்பட்ட வேழந் தலைமகன் மடற்கூற்றிற்குத் தோழிமடல் விலக்கிற்குமுரிய கிளவியென்று சொல்லுவர்கற்றுணர்ந்தோரென்றவாறு. பாங்கியையிரந்து குறைபெறுது வருந்திய கிழவோன்மடலே பொருளென மதித்தற்குச் செய்யுள்:—
“திருந்தார்தொழுங்கழற்சேயன்னவாணன்றென் மாறாவெற்பி, லருந்தாவமுதன்னவஞ்சொன்னல்லாழகரர்குழைதோய், பெருந்தாரைவேல்விழித்த வெங்காமப்பிணிதனக்கு, மருந்தாவதுநெஞ்சமேயில்லைவேறுமடலன்றியே” (தஞ்சை-க௦௧.) எனவும், “காமமுழந்துவருந்தினூர்க்கேம, மடல்லல்தில்லைவலி.” (திருக்குறட்-க௧௩.) எனவும் வரும்.

பாங்கிக்குத்தலைமகன் மடலேற்றினையுலகின்மேல்வைத்துரைத்தற்குச் செய்யுள்:— “விரையூர்குழலியர்த்தசிந்தாகுலவெள்ளநிறைத், கரையூர்பொழுதிளங்காளையர்தாங்கிழிகைப்பிடித்துத், தரையூர்தொழும்பெண்ணை மாமடலூர்வர்தவிர்த்துபின்னும், வரையூர்வர்தஞ்சையர்கோன்வாணன் மாறையில்வாணுதலே.” (தஞ்சை-க௦௨.) எனவும், “மாவெனமடலுழர்ப்பூவெனக், குவிமுகிழெருக்கங்கண்ணியுஞ்சூடுப, மறுகினூர்க்கவும்படுப, பிறிதுமா குபகாமங்காழ்கொளினே” (குறுங்-௬௭.) எனவும் வரும்.

அம்மடலேற்றினைத் தலைமகன் நன்மேல்வைத்துச் சாற்றற்குச்செய்யுள்:-“வன்பணிபேரணிலந் தாங்கியவாணன் றென் மறைவெற்பின், மின்பணி பூண்முலை மெல்லியலீர்குறை வேண்டியுங்கண், முன்பணிவேனின் றுநானே வெண்பூளை முகிழெருக்கோ, டென்பணி வேன்மடன் மேல்வருவேனிறை யென்பணியே” (தஞ்சை-க0௯.) எனவும், “தொடலைக்குறுந்தொடிதந்தான் மடலொடி, மாலையுழக்குந்துயர்.” (திருக்குற-௧௧௩௩.) எனவும்வரும்.

பாங்கி தலைமகனாவயவத்தருமைச் சாற்றற்குச்செய்யுள்:-“தொடையே யெருக்கென்புரியணிந்தாலென்னை குழுவனையூர், மடையேயவயற்றஞ்சைவா ணன்வெற்பாமலரோன்வகுத்த, படையேயநம்படைத்தபொற்பாவைபடி யெடுக்க, விடையேதெனத்தொரியா துரையாணி யிடவரிதே.” (தஞ்சை - க0௯.) எனவும், “தம்பமதயானைக்கண்டன்கடற்றொண்டிக், கொம்பர்விழிக் குவமைகூறுவதெ—னம்பு, சருநீலஞ்செங்குவனா காலன்வேலாலம், பெருநீர் மைதோற்றழிந்தபின்.” (..... ..) எனவும் வரும்.

தலைமகன் நன்னைத் தானேபுகழ்த்தற்குச்செய்யுள்:-“நறையலராவிரைப் போதிசையாதிசைநான்முகத்து, மறையலராவந்தமான்மகன்யான் றஞ்சை வாணன்வையைத், துறையலரா வியங்காவியங்கண்ணிதுணிந்துசொல்லுங், குறையல ரார்குமுலாட்கினித்தீரக்குறையிலேயே.” (தஞ்சை-க0௩.) என வரும்.

பாங்கியருளியல் கிளத்தற்குச்செய்யுள்:-“செயலார் குடம்பையிற்செந் தலையன்றிற்சினையுளபைங், கயலார்வனவெண்குருகின்வண்பார்ப்புளகைக் கடங்கா, மயலார்களிற்றண்ணல் வாணன் றென் மறைவை யைத்துறை வா, வியலா தருளுடை யார்க்கென்று மாமட லேறுவதே.” (தஞ்சை-க0௯.) எனவும், “வெள்ளாங்குருகின் பிள்ளையும் பலவே, யவையினும்பலவே சிறுக ருங் காக்கை, யவையினும்பலவேகுலிமடலோங்கிரும், பெண்ணைமீமிசைத் தொடுத்த, தூக்கணங்குரீஇக்கூட்டுள சினையே.” (தொல்-பொரு-௧௭-௨0) எனவும் வரும்.

பாங்கிகொண்டிலை கூற்றற்குச்செய்யுள்:-“வெண்டோடணிமுகப்பை ன்குரும்பைக் கொங்கைவெய்யவுண்கட், கண்டோர் விரும்புங் கரும்பனையா ரைக்கடற்றுறைவா, கொண்டோர்குறைமுடி கொம்பனை யார்நின் குறைம றுத்தால், வண்டோலிடுந்தொங்கலான்வாணன் மறைவளநகர்க்கே.” (தஞ்சை-க0௭.) எனவும், “முளவுமாவல்சி யெயினர் தக்கை, யிளமா வெயிற்றிக் குமிநிலையறிடச், சொல்லினெனிரக்கு மளவை, வெள்வேல்விடலைவிரையா தீமே.” (ஐங்குறு-௩௬௪.) எனவும் வரும்.

இது தலைமகனிலையைத் தாங்கிக்கொண்டு நின்றலாற் கொண்டுநிலையா யிற்று. இச்சூத்திரத்துட் தலைமகன் கூற்றாயின வெல்லாமடற் கூற்றிற்கு ம், பாங்கி கூற்றாயின வெல்லாம் மடல் விலக்கிற்குமுரியவெனக்கொள்க. இவ்விரண்டு சூத்திரத்துள்ளு மெடுத்தோதப்பட்ட கிளவிகளில்வியலுட் பாங்கி கூற்றுள், “குறையுற்றகெதிரிய கிழவனைமறையுறப், பெருமையிற் பெயர்ப்பினு முலகுரைத் தொழிப்பினு, மருமையினகற்சியுமவளறி வுறுத் துப், பின்வாவென்றலும் பேதைமை யூட்டலு, முன்னுறு புணர்ச்சி முறை நிறுத்துரைத்தலு, மஞ்சியச்சுறுத்தலுமுரைத்துழிக்கூட்டமோ,டெஞ்சாது கிளந்தவிருநாங்குகிளவியும்.” (தொல்-பொரு - கள-உங்.) என்பதனாலும், தலைமகன்கூற்றுள்:— “தண்டா திரப்பினுமற்றையவழியுஞ், சொல்லவட் சார்த்தலிற் புல்லியவகையினு, மறிந்தோளியாப்பினவ்வழிமருங்கிற், கேடும் பீடுங்குறலுந்தோழி, நீக்கலினுகியநிலையுநோக்கி, மடன்மாகூறுமிடனுமாரு ண்டே.” (தொல்-பொரு. கள. கக.) என்பதனாலும், “இரந்துகுறையுற்றகி ழுவனைத்தோழி, நிரம்பகீக்கிநிறுத்தலன்றியும், வாய்மைகூறலும்பொய்தலைப் பெய்தலு, கல்வகையுடையநயத்திற்கூறியும், பல்வகையானும்படைக்கவும்பெ றுமே” (தொல். பொரு. பொருளி-சங்.) என்பதனாலுங்கொள்ளப்பட்டன.

கசு.சு. தலைவி யிளமைத் தன்மை பாங்கி
தலைவர் குணர்த்தலுந் தலைவன் றலைவி
வருத்திய வண்ண முரைத்தலும் பாங்கி
செவ்வி யருமை செப்பலுந் தலைவன்
செவ்வி யெளிமை செப்பலும் பாங்கி
யென்னை மறைப்பி நெளிதென நகுதலு
மந்கை பொறாது தவன்புலம் பலுமவ
டேற்றலுங் கையுறை யேற்றலுங் கிழவோ
றற்றலு மென்னு மவ்வொன் பாணங்
குறைநேர் தற்கு மடற்கூற் றொழிதற்கு
முறைமையி னுரிய முன்னுங் காலே.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) தலைவியிளமைத்தன்மை பாங்கிதலைவற்குணர்த்தன் முதலா கக்கிழவோறற்றலீரகச் சொல்லப்பட்டவொன்பதும் பாங்கி குறை நேர்தற் குந் தலைமகன்மடற்கூற்றொழிதற்கு முறையானேயுரியவாங்குறுதுங்காலத் தென்றவாறு. தலைவியிளமைத்தன்மைபாங்கி தலைவற்குணர்த்ததற்குச் செய்

யுள்:—“களவரும்பாகருநீலங்கள் கா மக்கடவுளுமால், கொளவரும்பாபைங்கு
ரும்பைக்குலஞ்செங்குமுதத்துவெண், டளவரும்பாண்பென்தஞ்சைவாண்
ன்மறிழ்வையையாட், டிளவரும்பாமிவண்மாட்டென்கொலோரின்நிரப்பது
வே.” (தஞ்சை. ௧௦௮.) எனவும், “நெறிமருப்பெருமைநீலவிரும்போத்து,
வெறிமலர்ப்பொய்கையாம்பன்மயக்குங், கழனிபூன்மகளிவன், பழனவெதி
ரின்கொடிப்பிணையலனே.” (ஐங்குறு-௬௬.) எனவும் வரும்.

தலைவன் தலைவிவருத்தியவண்ணமுரைத்தற்குச்செய்யுள்:—“சிலையில்வா
ணுதன்மின்னேபிறந்தவச்செவ்வியிலே, கொலையினுக்குருளையப்போ
ற்குறியோனிருத்த, மலையில்வார்தமிழ்வாணன் நென்மாறைமயிலனையா,
ளலையிலால்வியிலையெனதாவியணங்கினனே.” (தஞ்சை-௧௦௯.) எனவும்,
“குன்றக்குறவன் கா தன்மடமகள், வண்டுபயில்கூந்தற்றண்டைழக்கொடிச்சி,
வளையன்முளவாளையிற்ற, ளினையளாயினுமாரணங்கினனே.” (ஐங்குறு-
௨௫௬.) எனவும் வரும்.

பாங்கிதலைமகள்செவ்வியருமை செப்பற்குச்செய்யுள்:—“எடாரலங்கலி
லங்கிலேவெவ்வெற்பவேழுலகும், வாடாமல்வந்தருள்வாணன் நென்மாறை
யில்வல்லியன்னாள், குடாள் குவளையுமுல்லையஞ்சுட்டிஞ்சுனையும்பந்து, மாடா
டனக்கென்கொலோவடியேன்சென்றறிவிப்பதே.” (தஞ்சை-௧௧௦.) எனவும்,
“நெறிநீரிருங்கழிநீலமுஞ்சுடாள், பொறிமாண்வரியலவனாட்டலுமாட்டா
ள், சிறுதுதல்வோரும்பச்சித்தியாநின்றாட், கெறிநீர்த்தன்சேர்ப்பயானென்
சொல்லிச்செல்கோ.” (அதல். பொரு. கள. ௨௩-௨௪.) எனவும் வரும்.

தலைவன் தலைவிசெவ்வியெளிமை செப்பற்குச்செய்யுள்:—“தென்வந்த
வாயிதழ்ச்சேயிழையாயினஞ்செவ்விரவ்வி, மான்வந்தவாள்வியிவஞ்சிக்குநீதஞ்
சைவாணன்வெற்பில், யான்வந்தவாசென்றியம்புதியேலவர்பாவொன்னாள்,
தான்வந்தவாவுடனேநின்னையாத்தழிஇக்கொளுமே.” (தஞ்சை-௧௧௧.) என
வும், “நீர்வளராம்பற்றும்புடைத்திரள்கா, னாருரித்தன்னமதனின்மாமைக்,
குவளையன்னவேந்தழின்மழைக்கட், டிதலையல்குற்பெருந்தோட்குறுமகட்,
கெய்தச்சென்றுசெப்புநர்ப்பெறினே, வவர்பாரென்னகுவளல்லண்முனாஅ, தத்
தக்குமிழின்கொடுமக்குவின்கனி, யேறிருமடமாற்குவல்சியாகும், வல்லிலோ
ரிகாணாறு, மிரும்பலொலிவருங்கூத்தல், பெரும்பேதுறுவளியாம்வந்தன
மெனவே.” (நற்றிணை. ௭.) எனவும் வரும்.

பாங்கியெண்ணைமறைப்பினெளிதென நகுதற்குச்செய்யுள்:—“மண்ணு
ம்பயில்வித்துமொன்றினுஞ்சந்திரவாணன்வெற்பா, நண்னும்புனலின்நியங்
குரியாதுங்கண்விலையாந், கண்ணுங்கருத்துங்கலந்தனவாயினுங்கண்ணினு

மும், னெண் ணுங்குறையென்னைநீர் மறைத்தாலங்கியல்வதன்றே.” (தஞ்சை ககஉ.) எனவரும்.

அந்நகைபொறு அதவன்புலம்பற்குச் செய்யுள்:—“வெவ்வேலேறிந்தவிழுப் புண்ணின்மீட்டும்வெதுப்பியதோர், செவ்வேனுழைப்பவர்சீலமன்றோ திரு வேமருவார், வைவேலமர்வென்றவாணன்றென் மாரைமயில்பொருட்டால், னைவேனையஞ்சலென்றாதினனவாறுநகைக்கின்றதே.” (தஞ்சை. கக௩.) எனவும், “நயனின்மையிற்பயனிதுவென்னாது, பூம்பொறிபொலிந்தவழலுமிழகன் பைப், பாம்புயிரணங்கியாங்குத்தீங்கிது, தகாதுவாழியோருறுமகணகாஅ, து னைமதியுடையுமென்னுள்ளஞ்சாரம், கொகிவிற்கானவன்கோட்டுமாதோலைச் சிப், பச்சுன்பெய்தபகழிபோலச், சேயரிபாந்தமாயிருமழைக்க, ணுறுஅ நோக்கமுற்றவென், பையுனெஞ்சமுய்யுமாதே.” (நற்றிணை. ௭௫.) எனவும் வரும்.

பாங்கிதலைமகனைத்தேற்றற்குச்செய்யுள்:—“தன்கண்ணையதன்பாங் கியருள்ளுந்தனக்குயிரா, மென்கண்ணருள்பெரிதெம்பெருமாட்டிக்கிண் ம லைந்தார், வன்கண்ணமர்வென்றவாணன்றென் மாரையிலவந்தவனாற், புன் கண்ணடையலைநீயினிவாடல்புரவலனை.” (தஞ்சை. ககச.) எனவரும்.

பாங்கிகையுறையேற்றற்குச் செய்யுள்:—“ஒலிதென்கடல்புடைகுழல கேழினுழமுல்வினைதான், வலிதென்பதனைவயக்கியதாற்றஞ்சைவாணன்வெற் பா, கலிதெங்குமாவுங்கமுரும்பலாவுங்கதலிகளும், பொலிதென்போதியிலி ன்மேற்சந்தனாடவிப்பூந்தழையே.” (தஞ்சை. கக௫.) எனவரும்.

கிழவோளுற்றற்குச்செய்யுள்:—“மைப்போதணிதொங்கல்வாணனெ ன்னொரெனவல்லீனையேற், சுப்போதடைந்தவருந்துயர்நீங்கியரும்பியபொற், செப்போதிளமுலையாணகைவாண்முகத்திங்களைக்கண், டிப்போதிளகியதா லிந்துகாந்தங்கொலென்னெஞ்சமே.” (தஞ்சை. கக௬.) எனவும், “உறுஅதவர் போற்சொலினுஞ்செருஅர்சொ, லொல்லையுணரப்படும்.” (திருக். க௦௬.) எனவும் வரும்.

இதனுட்பாங்கிகுற்றாயினவெல்லாங்குறைநேர்த்தற்கும், தலைமகன்குற் றாயினவெல்லாமடற்குற்றொழிதற்கு முரியனவெனக்கொள்க. இதனுளெ டத்தோதப்பட்டகிளவிகள்; “பண்பிற்பெயர்ப்பினும்பரிவுற்றுமெலியினு, ம ன்புற்றுநகினுமவட்பெற்றுமலியினு, மாற்றிடையுறுதலுமவ்வினைக்கியல்பே” (தொல். பொரு. ௧௭. சூத். ௧௨.) என்பதனாற் கொள்ளப்பட்டன. இவற்றுட் சான்றோர்செய்யுள் இல்லாதவற்றிற்குச் சூத்திரத்தன்னையே இலக்கியமாகக் கொள்க. (ந.௦.)

கசௌ. இறைவன் றனக்குக் குறைநேர் பாங்கி
யிற் றவிக்கவன்குறையுணர் த்தலு மிறைவி
யறியாள் போன்று குறியாள் கூறலும்
பாங்கி யிறையோற் கண்டமை பகர்தலும்
பாங்கியைத் தலைவி மறைத்தலும் பாங்கி
யென்னை மறைப்ப தென்னெனத் தழாலும்
கையுறை புகழ்வுமென் நிவ்விரு மூன்று
மெலிதாகச் சொல்லிக் குறைநயப் பித்தற்கும்
வலிதாகச் சொல்லி மறுத்தற்கு முரிய.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) * இறைவன் றனக்குக் குறைநேர் பாங்கியிறைவிக்கவன்குறையு
ணர் த்தன்முதலாகப் பாங்கிகையுறை புகழ்தலீறாகச் சொல்லப்பட்டவாறும்
பாங்கிமெலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்தற்கும், தலைமகள்வலிதாகச்சொ
ல்லி மறுத்தற்குமுரிய கிளவியாமென்றவாறு. இறைவன் றனக்குக்குறைநே
ர் பாங்கியிறைவிக்கவன்குறையுணர் த்தற்குச்செய்யுள்:— “இருவர்கண்டால்
வருமேதமென்றெண்ணியெனக்கெதிரே, வருவர்வந்தாலுந்தன்வாய்திறவார்
தஞ்சைவாணன்வெற்பி, நெருவர்நஞ்சா லுழையகலார் தழையுள்ளதெல்லா
ர், ந்ருவர்வம்பார்முலையென்கொலோசெய்தத்தகதுவே.” (தஞ்சை-ககௌ.)
எனவும், “தன்குறையீதென்னுன்றழைகொணருந்தன்சிலம்ப, னின்குறை
யென்னுநினைப்பினையப்-பொன்குறையு, நாள்வேங்கைநீழலுநண்ணுனெவ
ன்கொலோ, கோள்வேங்கையன்னுந்நிறிப்பு.” (திணைமாலேநூ. ௩௧.) என
வும் வரும்.

இறையியறியாள் போன்றுகுறியாள் கூற்றஞ்செய்யுள்:—“கலைதெர்ட்க்
கீண்டசுருவியந்தேதன்பலகால்கொடுமா, மலைதொடுத்தார்ந்துவருகின்றதாற்ற
ஞ்சைவாணன்வென்றிச், சிலைதொடுத்தாங்கெழில்சேந்துதலாய்பயில்செம்ப
மூக்காய்க், குலைதொடுத்தோங்குபைங்கேழ்ப்பூகநாகக்குழாங்கவந்தே.” (தஞ
சை-ககௌ.) எனவும், “தூய்மைசான்றதொல்குடித்தோன்றி, வாய்மைநாவின்
மதியான்போல, வயர்தவமுனிவர்சார்வாப், பெயரானிலையதுபிறங்குதிரும
லையே.” (.....) எனவும் வரும்.

பாங்கியிறையோற்கண்டமை பகர்தற்குச்செய்யுள்:—“திவாகாணையன்
னபேரொளிவாணன் றென்மறைநண்ணுட், டிவர்மதிபோலுமொளிர்முகத்தர்
யென்னொளிப்பதுன்மே, லவாவின்னாகியொர்மானை வினாவ்வந்தான்யின்றி

க், கவானுயர்சோலையின்வாய்வண்டலாருழைக்கண்டனமே.” (தஞ்சை-ககக) எனவும், “வலையணிமுன்கைவாலெயிற்றமர்நகை, விலையாடுந்தழையவிழ்கான், குறுந்துறைவின்வின்ன, நெடுந்தோளண்ணற்கண்டிகும்பாமே.” (ஐங்குறு. ககஅ.) எனவும் வரும்.

பாங்கியைத்தலைவிமறைத்தற்குச் செய்யுள்:—“செவ்வண்ணவேல்விழியாய்தஞ்சைவாணன்றென்மறைநன்னாட், டிவ்வண்ணநீசொல்வதேற்பதன்முனின்னிடையெனத்தா, மெய்வண்ணம்வாடிவெறிதேவருந்திவிருந்தினராய்க், கைவண்ணவார்தழைகொண்டிசென்றார் தடைக்கண்டுகண்டே.” (தஞ்சை-கஉ௦.) எனவும், “தெருவின்கட், காரணமின்றிக்கலங்குவார்க்கண்டிநீ, வாரணவாசிப்பதம்பெயர்தலேதில, நீநின்மேற்கொள்வதெவன்.” (கலித்-க௦.) எனவும் வரும்.

பாங்கியெண்ணைமறைப்பதென்னெனத்தழாற்குச் செய்யுள்:—“பாக்கின்றசெவ்விதழ்ப்பங்கயப்பாதம்பணிந்துநின்னை, யிராக்கின்றதொன்றையுமெண்ணலையாலெழுபார்முழுதும், புரக்கின்றகோன்றஞ்சைவாணன்பொதியிலிற்பொய்த்தென்னைநீ, காக்கின்றதென்னைகொலென்னுயிராகியகாரிகையே” (தஞ்சை-கஉ௧.) எனவும், “வான்போழ்வானத்துவயங்குகுதிர்சிதறிக், கோள்சேர்ந்துகிடந்தகுழவிப்பிறையெய்ப்பப், பொறியணிதுலகநறுதுதல்வியர்ப்பப், பொறப்பினைந்தநற்போதவிழ்ந்து, நறியநாறுநின்கூந்தலுமன்றி, யருங்கடிமூதூர்மருங்கிற்போகி, விசும்புதொடநிவந்தவியன்பெருங்கோயில், பசும்பொன்னகலம்பரிசிலாக, வடையார்த்துறந்தவருந்திறலயிலவன், படைத்தலைபெயர்த்தகறையெஃகம்போலக், கடைசிவந்தனவேகருங்கயன்மழைக்கண், னென்னெனுகுழாயாகினின்னே, டாடலஞ்சுவரோழீநீஇறை, கிறைகடலுமிழ்ந்தநீணீர்ப்பறைவா, யோதத்துப்பனித்திரைபொருதகால்காய்புன்னைக்காமர்புதுப்பூவுதிர, நூல்கான்முத்தினுண்ணிதினுறைய, நெடும்பணைப்பள்ளிவீழு, மிடுமணலெக்கர்க்கானல்யானே.” (.....) எனவும் வரும்.

பாங்கிகையுறைபுகழ்தற்குச் செய்யுள்:—“சூடத்தருவனவல்லவெல்லாம் படிசொல்லினுந்தாம்; வாடத்தருவனவல்லவல்லாம் தஞ்சைவாணன்வெற்பார், தேடத்தருவனவல்லதல்லாதசிலம்பினுள்ளார், நாடத்தருவனவல்லகல்லாம் நறுந்தழையே.” (தஞ்சை-கஉ௨.) எனவும், “பெய்யொடுமயக்கியவுழுந்துநூற்றன்ன, வயலையஞ்சிலம்பின்றலையது, செயலையம்பகைத்தழைவாடுமன்றாய்.” (ஐங்குறு. உக௧.) எனவும் வரும்.

இதனுட்பாங்கிகூற்றாயினவெல்லாங்குறைநயப்பித்தற்குத் தலைமகள் கூற்றாயினவெல்லாங்குறைமறுத்தற்குமுரியவெனக்கொள்க. (ஙக.)

கச அ. தோழி கிழவோன் றுயர்நிலை கிளத்தலு
மறுத்தீந் கருமை மாட்டலுந் தலைவன்
குறிப்புவே ருக் கெறிப்படக் கூறலுந்
தலைவியை முனிதலுந் தலைவி பாங்கி
தன்னை முனிதலுந் தன்னைக் கையுறை
யேற்றலு மெனமுறை சாற்றிய வாறும்
வலிதாகச் சொல்லிக் குறைநயப் பித்தற்கு
மெலிதாகச் சொல்லி மேவற்கு முரிய.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) தோழிகிழவோன் றுயர்நிலைகிளத்தன் முதலாகக்கையுறையே
ற்றலீருக் முறையே சொல்லப்பட்டவாறும் வலிதாகச்சொல்லிக்குறைநயப்
பித்தற்கு மெலிதாகச் சொல்லிமேவற்கு முரியகிளவிகளாமென்றவாறு:—
தோழிகிழவோன் றுயர்நிலை கிளத்தற்குச்செய்யுள்:— “வீனையுங்குழல்வஞ்
சிவாணன்மென்மாதைவரைக்களிறு, தினையுந்தழையும்பிடியொடுமேய்து
தெளிந்தவின்னீர், கனையுண்டசோகரிழந்தசோகரிக்கித்துயில்வதுசண், டெ
னையுங்கடைக்கணியாலினையாநிற்பரே திலரே.” (தஞ்சை-கஉக.) எனவும்,
“பருவரனெஞ்சமேவறவிராது, செருவேலுதியன்சேண்விளங்குமுசுறிக், க
ருங்கழிக்காவியொடுகலாங்கருதிய,பெருங்கண்மாயோனேநாங்கடிகொண்ட,
செந்தினைகவர்ந்தபைங்கண்வேழந், சுருவரைப்பிரசங்கையின்வாங்கி, யீயின
மிரியவீசி, வயவுப்பிடியின்வாயுறக்கொடுத்த, செவ்வீரோக்கி, யுருகுநெஞ்ச
மொடுநீடுநீனந், தருகுசென்ருமலியுமென்னையுநோக்கிக், கழலொலிகரப்ப
வொதுங்கி, நிழலெனநிற்பனொருநீனநீனந்தே.” (.....) எனவும்வரும்.

தோழிதலைமகனைமறுத்தற்குமை மாட்டற்குச்செய்யுள்:—“கையுந்த
ழையுமுன் காண்டொறுங்காண்டொறுங்கட்டுரைத்த, பொய்யுந்தொலைந்தன
பூந்தழைபோலரிபோர்த்துஞ்சு, மையுங்கலந்துண்டவாள்வியியாய்தஞ்சை
வாணன்வெற்பர், மெய்யுந்துவண்டதென்னான்முடியாதுவெளிரிந்தகவே.” (த
ஞ்சை-கஉச.) எனவும், “தேர்சேணிக்கித்தமியனில்வந்து, நுமழார்யாதென்
றுன்னிநனியொதுங்கி, முன்னாட்போகியதுறைவனென்ன, லகலிலைநாவலு
ண்டிறையுநிர்த, கனிகவின்சிறையவாங்கிக்கொண்டதன், ருழைவேரனே
வீழ்துணைக்கிடுஉ, மலவற்காண்டிகநற்பாற்றிதுவென, கினைந்தநெஞ்சமொ
டுநெடிதுபெயர்ந்தோனே, யுதுக்காண்டோன்றுந்தேரேயின்று; நாமெதிர்
கொள்ளேமாகின்றானது, துணிகுவவன்போலநாணுழிகவுடையன், வெண்ம

ண்ணெடுக்கோட்டிமறைகோ, வம்மவாழிகூறுமதியெமக்கே.” (அகநா-௩௮௦.) எனவும் வரும்.

தோழி தலைமகன்குறிப்பு வேறாக நெறிப்படக்கூற்றஞ்ச்செய்யுள்:—
“விடையான்மிசைவருமேருவில்லாநெடுமேழிவென்றிப், படையாநெடுமீ
வெம்பகைகொள்வதோபகல்போ லுமெய்ம்மை, யுடையாநுயர் தஞ்சைவாண
நென்னொரெனவொல்கியதுண், ணிடையாய்பிறிதுகொலோவறியேன்வெற்
பொண்ணுவதே.” (தஞ்சை-௧௨௫.) எனவும், “மறவல்வாழிதோழிதுறைவர்,
கடல்புரைபெருங்கிளைநாப்பண், மடல்புனைந்தேறிகிற்பாடும்பொழுதே.”
(தொல்-பொரு-௧௪-௨௩. ௨௪.) எனவும் வரும்.

தோழி தலைவியைமுனிதற்குச்செய்யுள்:—“தூற்றாதலரைமறைப்பவர்க்
கேகுறைசொல்லுகுற்ற, மேற்றுதொழியெனையெம்பெருமாட்டிசென்றேற்
றவர்க்கு, மாற்றாதருள்செக்கைவாணன்றென்மாதையிலவந்துநெஞ்சம், போ
ற்றுதுகின்றயலேன்சொன்னதீங்குபொறுத்தருளே.” (தஞ்சை-௧௨௬.) என
வும், “மாயோனன்னமால்வரைக்கவாஅன், வாலியோனென்னவயங்குவெள்
ளருவி, யம்மலைக்கிழவோனின்னயந்தென்றும், வருந்தினென்பதோர்வா
ய்ச்சொற்றேறாய், நீயுங்குண்டுறுமரோடுமெண்ணியறிவறித்தளவல்வேண்டும
றுத்தற், கரியர்வாழிதோழிபெரியோர், நாடிநடப்பினல்லது, நட்டுநாடார்த
மொட்டியோர்ஐந்தே.” (தொல். பொரு. ௧௪. ௨௩. ௨௪.) எனவும்
வரும்.

தலைவிபாங்கியை முனிதற்குச்செய்யுள்:—“மற்றேதவர்கிளைவார்த
ஞ்சைவாணன்வரையின்முந்நாட், பொற்றேரின்வந்துபுணர்ந்துசென்றார்
பொருட்டுநம்மைக்குற்றேவன்மங்கைகுறையிரந்தாளெனுங்குற்றமிந்நா, ளெ
ற்றேதவறுநம்பாலில்லையாகவுமெய்தியதே.” (தஞ்சை. ௧௨௭.) எனவும்,
“விட்டகுதிரைவியப்பினன்ன, விசும்புதோய்பசுக்கழைக்குன்றநாடன், யாந்
தற்படர்ந்தலையறியான்ருனும், வேனினானேறுபோலச், சாயினென்ப
நம்மாணலநயந்தே.” (குறுந்தொ. ௪௪.) எனவும் வரும்.

தலைவிபாங்கி தன்கைக்கையுறையேற்றற்குச் செய்யுள்:—“ஆற்றுந்தலைவ
ரருந்துயாற்றினுமாற்றலனாண், மாற்றும்புனையின்மயிலனையாய்தஞ்சைவா
ணன்றெவ்வீற், போற்றுகொடுவினையேன்புனையாவிடிந்போந்தலரே, தூ
ற்றுந்தழையென்றிதொன்றெங்கனெவந்துதொன்றியதே.” (தஞ்சை-௧௨௮.)
எனவும், “சிலம்பின்மேயந்தகிறுகோட்டுச்சேதா, வலங்குருலைக்காந்தஉண்
டித்தாதுகக், கன்றுதாய்ம்ருளுங்குன்றநாட, னுடுக்குந்தழைத்தனனைய
வையா, முடுப்பின்யாயஞ்சுதுமேகொடுப்பிற், கேளிடையகித்தலுமஞ்சுது
மாயிடை, வாடுவகொல்லோதாமேயவார்மலைப், போருடைவருடையும்பா

யாச், குருடையதிக்கத்தகெரயற்கருந்தழையே.” (நற்றிணை, ௩௫௯.) எனவும் வரும்.

இதனுட்பாங்கிகூற்றாயினவெல்லாங் குறைநயப்பித்தற்குத் தலைவிகூற்றாயினவெல்லாங்குறைநேர்த்தற்குமுரியகிளவியெனக்கொள்க. (௩௨)

கசக. இறைவி கையுறை யேற்றமை பாங்கி
யிறைவற் குணர்த்தலுங் குறியிடங் கூறலுங்
குறியிடத் திறைவியைக் கொண்டு சேறலுங்
குறியிடத் துய்த்து நீங்கலு மிறையோ
னிடத்தெதிர்ப் படுதலு மியைதலும் புகழ்த்தலும்
விடுத்தலும் பாங்கி மெல்லியற் சார்ந்து
கையுறை காட்டலு மையுறை கண்ணியைப்
பாங்கிற் கூட்டலு நீக்கித் தலைவற்
கோம்படை சாற்றலு முலகியன் மேம்பட
விருந்து விலக்கலும் பெருந்தகை விருந்திறை
விரும்பலு மென்னத் தெரிந்த பன்மூன்றுங்
கூட்டன் முதலா வேட்ட லீரூப்
பாங்கிக்கு வகுத்த நான்கிற்கு முரிய.

இதுவுமது.

(இ-ள்.) இறைவிகையுறையேற்றமைபாங்கி யிறைவற்குணர்த்தன் முதலாகத்தலைமகன் விருந்திறைவிரும்பலீரூகவாராய்ந்தபதின்மூன்றுங் கூட்டலுங்கூடலும்பாங்கிற் கூட்டலும்வேட்டலுமென நான்கிற்குமுரியவா மென்றவாறு. இறைவிகையுறையேற்றமை பாங்கியிறைவற்குணர்த்தற்குச் செய்யுள்:— “போயானளித்தலுங்கைகுவித்தேற்றபின்போற்றியன்பாற், சாயாதகொங்கையின்மேலணைத்தாட்டுசைவாணன்வெற்பா, காயாமலான் நமேனிமெய்யாககின் கையுறையை, நீயாகவல்லது மாந்தழையாககினைந்தில னே.” (தஞ்சை-௧௨௬.) எனவும், “தந்துநீயளித்ததண்டழைகாண்டலும், வந்தனளெ திரந்தமடந்தைதன்னெஞ்சு, மண்மிசைவிளங்கியவழுத்தீர்மதியா, னுண்ணியற்பனுவனுழைபொருணுனித்த, வாய்மொழியமுத்தமிழ்குவண்ம ன்னே, யானிறைபெற்றதுமில்லே.” (.....) எனவும் வரும்.

பாங்கிதலைமகற்குக்குறியிடங் கூறற்குச்செய்யுள்:— “அணிமாமலர்ம யிலெப்புயத்தூணங்கொளாகமெனு, மணிமாளிகைவைத்தவாணன்வண்காவ லன்மாறைவெற்பா, துணிமாமரகதப்பாசறைவேலைச்சடாவன்போற், பணி

மாமணிதிகழும்கல்யாங்கன்பயிலிடமே.” (தஞ்சை-கந்.0.) எனவும், “கடும் புலால்புண்ணைகடியுந்துறைவ, படும்புலாற்புட்கடிவான்புட்க-தடம்புலாந், தாழைமாஞாழற்றைதந்துயர்ந்ததாழ்பொழி, லேழைமாறோக்கியிடம்.” (இணைமால தூ. சசு.) எனவும் வரும்.

பாங்கிருறியிடத்திறைவியைக்கொண்டு சேற்றஞ்செய்யுள்:—“நாமாவி மூழ்கிநறுமலர்குற்றநந்தாவனத்துத், தேமாவின்னத்தளிர்செவ்வண்ணங்கொய்துசிலம்பெதிர்கூய், வாமானெடுங்கண்மடந்நைநல்லாய்தஞ்சைவாணன்வெற்பிற், பூமாதவிப்பந்தர்வாய்விளையாடுகம்போதுகவே.” (தஞ்சை. கந்.க.) எனவரும்.

பாங்கிதலைமகளைக்குறியிடத்துய்த்துநீங்கற்குச்செய்யுள்:— “கண்சாயல் கையுருக்கொண்டுதன்வேன்மயில்காந்தள்வள்ளி, யெண்சாயவென்றையென்றுசெவ்வேளிவரும்பவளம், வண்சாயொசிக்கும்வயற்றஞ்சைவாணன்மலயமராத், தண்சாயரின் நணங்குந்தையனீநிற்கசாரவிலே.” (தஞ்சை. கந்.உ.) எனவும், “செங்களம்படக்கொன்றவுணர்த்தேய்த்த, செங்கோலம்பின்செங்கோட்டியானைக், கழறொடிச்சேஎய்குன்றங், குருதிப்பூவின்னூலக்காந்தட்டே.” (குறுந்தொகை. க.) எனவும் வரும்.

இறைவியிறையோனிடத்தெதிர்ப்படுத்தற்குச்செய்யுள்:— “முயங்கியநூபுரப்பங்கயத்தாளுமுலைசுமந்து, தயங்கியநூலிடைதானுமென்போலத்தளர்வுறவிங், கியங்கியவாறென்மணத்திருணைக்கவென்றேதுணிந்தோ, வயங்கியசீருடையான்வாணன்மாறைமணிவிளக்கே.” (தஞ்சை. கந்.க.) எனவரும்.

புணர்ச்சியின்மகிழ்தற்குச்செய்யுள்:—“தருந்தாருவஞ்சுங்கொடையுடையான் தஞ்சைவாணனின்சொற், செருந்தார்பசுந்தமிழ்த்தென்வரைமேற்செம்பொன்மேருவெற்பாற், கருந்தாரைநஞ்சுமிழ்வாசுகியால்தெவண்கடல்கடைந்து, வருந்தாவமுதளித்தான்வல்லளாமிம்மடக்கொடியே.” (தஞ்சை. கந்.சு.) எனவரும்.

புகழ்தற்குச்செய்யுள்:—“மயனார்விதித்தன்னமாமதில்குழ்தஞ்சைவாணன்வெற்பிற், பயனார்பயோதரப்பாவையன்னீர்பசும்பொற்குழைதோய், நயனாவிர்த்ததுநஞ்சுதும்வாயிதழ்நல்லமுத, மயனார்படைத்திலரோலடங்காதவ்வானுக்குமே.” (தஞ்சை. கந்.ரு.) எனவரும்.

தலைமகளைத்தலைமகன்விடுத்தற்குச் செய்யுள்:— “நேயம்புகலிடமின்றிநின்பால்வந்துநின்றதுபோலாயம்புகலவடைந்தருணியடையாதமன்னர்,வா

யம்புகவில்வணக்கியவாண் ன்றென் மாரைநன்னீர்த், தேயம்புகரிணை வேல்
வியுய்யநின் றுணையுடனே.” (தஞ்சை. க. ௩௬.) என வரும்.

பாங்கி தலைவியைச்சார்ந்துகையுறைகாட்டற்குச் செய்யுள்:— “பொய்போ
லிடைநின் விழிபோற்ருவனையம்போ திவைநின், மெய்போலசோகமிளிர் பூந்த
ழையிவமெல்லியனின், கைபோற்கவின் கொள்செங்காந்தளம்போ திவைக
ண்டருள் யான், மைபோற்ருழிதந்தேன் றஞ்சைவாணன் வரையினின் றே.”
(தஞ்சை. க. ௩௭.) எனவும், “நறும்பூங்கண்ணியும்பெருந்தண் கோதையு, நகை
வாய்ப்பிணையலுமுடைகவாய்ச்சூட்டி, புனைந்தனையருளல்வேண்டுந், சினன்
கொடாணைச்செழுமடமானே.” (.....) எனவும் வரும்.

பாங்கி தலைவியைப்பாங்கிற் கூட்டற்குச்செய்யுள்:— “குனிநாண்மதிநு
தற்கோகிலமேநின்ருழிலெல்லாப், பனிநாண்மலரும்பறித்தணிந்தேனின் த
ப்பார்மடந்தை, தனிநாயகன் றஞ்சைவாணன் றன்சார் ற்றனித் துநிலலா, தினி
நாமகண் றினையார்வினையாடிடமெய்து துமே.” (தஞ்சை. க. ௩௮.) எனவரும்.

பாங்கி தலைவியைநீங்கித் தலைவற்சோம்படைசாற்றற்குச் செய்யுள்:—
“சின்னாண்மலர்க்குழல்காரண மாச்செவ்வியார்த்துழன்று, பன்னாளுரைத் த
பணிமொழிநோக்கிப்பரிநமக்கி, தென்னாதிடைப்பட்டவெண்ணிலைமறவே
லிறைவா, தன்னாகமெய்ப்புகழான் றஞ்சைவாணன் றமிழ்வெற்பிலே.” (தஞ்
சை. க. ௩௯.) எனவும், “அவரைபொருந்தியபைங்குரலேனற், கவரிமடமாக்க
து உம்படர்சாரற், காண்கநாடமறவல்லவாங்கிழைக், கியானிடைநின் றபுணை.”
(ஐந்திணையெழுபது. க.) எனவும் வரும்.

பாங்கி தலைமகனையுலகியன் மேம்படவிருந்துவிலக்கற்குச் செய்யுள்:—
“வலைப்பெய்தமான் றைசேதென்றேய்த் தருந்திமரைமுலைப்பா, லுலைப்பெய்
தவார்தினைமுரலுமுண்டிளங்கூருவகை, தலைப்பெய்தநாளையான் றஞ்சை
வாணன்சயிலத்தெழு, நிலைப்பெய்ததாழ்ஞரம்பைத்தங்கினாலுமக்கென் வரு
மே.” (தஞ்சை. க. ௪௦.) எனவும், “பன்னாளுவ்வந்தீர்ப்பகல்வந்து, புன்னையம்
பொதும்பினின்னிழறழீஇ, மாலையான்கொள நோக்கிப்பண்ணாய்ந்து, வலவன்
வண்டேரியக்களியு, செலவிருப்புறுதலொழிகுதில்லம்ம, செல்லாநல்லிசை
ப்பொலம்பூட்டிரையன், பல்பூங்காணற்பவத்திரியனவிவ, ண்லெழிலின் ன
லந்தொலையவொல்லெனக், கழியேயோதமல்கின் றுவழியே, வள்ளெயிற்றா
வொடுவயின் கொட்குஞ், சென்றோர்மன்றமாறின்றுபொழுதென, நின்றி
றத்தவலம்வீடவின் றிவட், சேப்பினெவனெய்க்கேழ்புலம்ப, பசுமினெடுத் த
வெண்ணென்மா அத்து, அயிர் மிதிமா வார்துவ நினக்கே, வடவர்தந்தவான்கே
ழ்வட்டங், குடபுலவுறுப்பிற்கூட்டுபுகழ்த்திய, வண்டிமிர்நறுஞ்சார்தணிசுவ

ந்திண்டிமி, லெல்லுத்தொழின் மடுத்தவல்லினைப்பரதவர், கூருளிக்கவிசை மாட்டலிற்பாப்புடன், கோட்சுருக்கிழித்தகொடுமுடிநெடுவலை, தண்கடல சைவளியெறிதொறுமவினைவிட்டு, முன்றிறுழைதூங்குந், தெண்கடற்பரப் பினெம்முறைவினூர்க்கே.” (அகநா. நூ. 0.) எனவும் வரும்.

தலைமகன்விருந்திதைவிரும்பற்குச்செய்யுள்:—“மஞ்சூட்டியன்னகதை மதில்குழ்தஞ்சைவாணன்வெற்பிற், பஞ்சூட்டியமென்பதயுகத்தீருங்கன்பா டியின்மான், வெஞ்சூட்டிமுதன்னவனுமபந்தேனும்விருந்தினர்க்குச், செ ஞ்சூட்டினகுபொன்போற்றினைமூரலுந்தள்ளமுதே.” (தஞ்சை. கசக.) என வும் வரும்.

இதீனுட்பாங்கிகூற்றாயினவெல்லாங்கூட்டற்கும் வேட்டற்குமுரியன தலைமகன்கூற்றாயினவெல்லாங் கூடற்குங்கூட்டற்கு முரியவெனக்கொள்க. இம்மூன்றுகுத்திரத்துள்ளுமெடுத்தோதப்பட்டகிளவிகள், பாங்கிகூற்றுள் “நன்னயம்பெற்றுழிநயம்பரி.” (தொல். பொருள். களவியல். உரு.) என்பத னானுந்தலைமகன்கூற்றுள் “வேளாணென்கிரும்விருந்தின்.” (தொல். பொருள். களவி. கச.) என்பதனானுகொள்ளப்பட்டன. (நூ.)

கரு. அற்றையில் சிறப்பினிவ் வறுபத் தொன்றுங்

குற்றியில் பாங்கியிற் கூட்டத்து விரியே.

(இச்-ம்.) பாங்கியிற்கூட்டத்துவிரியெல்லாந்தொகுத்துணர்த்துதனுத லிற்று.

(இ-ள்.) தலைமகனுட்கொள்சாற்றன்முதலாக விருந்திதை விரும்பலீ ராகச்சொல்லப்பட்ட விவறுபத்தொருகிளவியும் பாங்கியிற்கூட்டத்துவிரி யாமென்றவாறு. (நூ.)

கரு. கூட்டல் கூடல் பாங்கிற் கூட்டல்

வேட்டலென் றொருநால் வகைத்தே பகற்குறி.

(இச்-ம்.) பகற்குறியின்வகையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) கூட்டன்முதலாக வேட்டலீ ராக நான்குவகையினையுடைத்து ப்பகற்குறியென்றவாறு. (நூ.)

கரு. குறியிடங் கூறன் முதலாப் பெறலரும்
விருந்திதை விரும்ப னீரூப் பொருந்தப்
பகர்த்தபுன் னிரண்டும் பகற்குறி விரியே.

(இச்-ம்.) பகற்குறியின் விரியுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) குறியிடங்கூறன்முதலாக விருந்திறைவிரும்பலீராக மேற்பாங்கியற் கூட்டத்துளெடுத்தோதப்பட்ட பன்னிரண்டும் பகற்குறிவிரியாமென்றவாறு.

உதாரணமேற்காட்டினவெனக்கொள்க.

(நக.)

க்ருக. இரங்கல் வன்புறை யிற்செறிப் புணர்த்தலென்
றொருங்கிய மூவகைத் தொருசார் பகற்குறி.

(இச்-ம்.) ஒருசார்பகற்குறியின்வகை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இரங்கலும்வன்புறையுமிற்செறிப்புணர்த்தலுமென மூன்று வகையினையுடைத்தொருகூற்றுப்பகற்குறியென்றவாறு. (நக.)

கருசு.- கிழவோன் பிரிந்துழிக் கிழத்தி மாலையம்
பொழுதுகண் டிரங்கலும் பாங்கி புலம்பலுந்
தலைவ னீடத் தலைவி வருந்தலுந்
தலைவியைப் பாங்கி கழறலுந் தலைவி
முன்னிலைப் புறமொழி மொழிதலு மின்னாயிர்ப்
பாங்கியொடு பகர்தலும் பாங்கியச் சிறுத்தலு
நீங்கற் கருமை தலைவிநினைந் திரங்கலுந்
தலைவிக் கவன்வரல் பாங்கி சாற்றலுஞ்
சிறைப்புற மாகச்-செறிப்பறி வுறுத்தலு
முன்னிலைப் புறமொழி மொழிந்தறி வுறுத்தலு
முன்னின் றுணர்த்தலு முன்னின் றுணர்த்தி
யோம்படை சாற்றலுமேம்படு கிழவோன்
றஞ்சம் பெறாது நெஞ்சொடு கிளத்தலு
மென்றவி ரோழு மெல்லுக்குறி விரியே.

(இச்-ம்.) ஒருசார்பகற்குறி விரியுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) கிழவோன்பிரிந்துழிக் கிழத்திமாலையம்பொழுது கண்டிரங்கன் முதலாகக் கிழவோன் றஞ்சம்பெறாது நெஞ்சொடுகிளத்தலீராகச் சொல்லப்பட்ட பதினான்குமொருசார் பகற்குறிவிரியாமென்றவாறு. ஒருசாரொன்றதிகாரத்தால் விரித்துரைக்கப்பட்டது. அவற்றுள்;

கிழவோன்பிரிந்துழிக் கிழத்திமாலையம் பொழுதுகண்டிங்கற்குச்செய்யுள்:—“ஆழ்ந்தார்தமக்கருளாதவர்போலிவ்வளவிலன்பு, சூழ்ந்தார்செலத்தொங்கல்கூழ்முழலாய்சொற்பொருள்படைத்து, வாழ்ந்தார்புகழ்தஞ்சைவாணனைப்பேணலர்மானவெய்யோன், வீழ்ந்தார்கலிக்கர்தான்பனிமாலேவெளிப்படவே.” (தஞ்சை. ௧௪௨.) எனவும், “நெய்தல்கூம்பநிழல்குணக்கொழுக்க, கல்சேர்மண்டிலஞ்சிவந்துசினந்தணியப், பல்பூங்காநலுமல்கிறன்றே, யினமணியொவிப்பவேர்படப்பூட்டி, மெய்ம்மலிகாமத்தியாங்கொழுதொழியத், தேரோசெல்புறமறையுமூரோ, டியாங்காவதுகொருனேதேம்பட, ஆதுவண்டியிருங்கோதைமார்பின், மின்னிவர்கொடும்பூட்கொண்களே, டின்னகைமேவநாமாடியபொழிலே.” (நற்றிணை. ௧௮௭.) எனவும் வரும்.

பாங்கிபுலம்பற்குச்செய்யுள்:—“காலையம்போருகவாண்முகத்தாளன்பர்கையகல, மாலையம்போதுவருவித்தநீர்தஞ்சைவாணன்றெவ்வ, ராலையம்போலுங்களாதவன்கோயிலழல்கொளுந்த, வேலையம்போடுழல்வீர்பரிகாளென்றுமவெய்துயிர்த்தே.” (தஞ்சை. ௧௪௩.) எனவும், “பெருமுதுசெல்வர்பொன்னுடைப்புதல்வர், சிறுதோட்கோத்தசெவ்வரிப்பறையின், கண்ணகத்தெழுதியுரீஇப்போலக், கோல்கொண்டலைப்பப்பலையர்மாதோ, வீராவேண்மான்வெளியன்றித்தன், முரசுமுதற்கொளீஇயமாலேவிளக்கின், வெண்கோடியம்பதுண்பனியரும்பக், கையறவந்தபொழுதினமெய்சோர்ந், தவலநெஞ்சினெம்பெயரவயாந்திரைநீநீர்ப்பனித்துறைச்சேர்ப்ப, ளோடுதேர்நுண்ணுகதுறைந்தமாவே.” (நற்றிணை. ௫௮.) எனவும் வரும்.

தலைவனீடத்தலைவிவருந்தற்குச்செய்யுள்:— “ஆராதவின்பவிடந்தொறுநீங்கியவாயமென்பால், வாராதமுன்னம்வருகிலராதற்கஞ்சைவாணன்வெற்பிற், கூராதநல்கிவல்லவினையெனல்கொள்ளுகொண்டு, தேராதவனுடனேநென்னன்மாலையிந்தசென்றவரே.” (தஞ்சை. ௧௪௪.) எனவும், “இருடிணரிந்தன்னவீரந்தண்கொழுநிழல், நிலவுருவித்தன்னவெண்மணலொருசிறைத், கருங்கோட்டுப்புண்ணெப்பூம்பொழில்புலம்ப, வின்னும்வரார்வருஉம், பன்மீன்வேட்டத்தென்னையர்திமிலே.” (குறுந்தொகை. ௧௨௩.) எனவும் வரும்.

தலைவியைப்பாங்கிகழற்குச்செய்யுள்:— “சிறந்தார்தெரிந்தசெழுந்தமிழ்வாணன்றென்மறைவெற்பர், துறந்தாரோனையென்றுசோருவதேனிந்தத்தொல்லுலகிற், பிறந்தாரோவர்க்கும்பிரிவெய்துமால்வெய்யபோமார்க்கட், புறந்தாழ்கரியகுழ்த்செய்யவாயையபூங்கொடியே.” (தஞ்சை. ௧௪௫.) எனவும், “மகிழ்நன்மார்பேவெய்யையானீ, யழியல்வாழிதோழிநன்ன, னறுமாகொன்றருட்பிற்போகிய, வென்றுமொழிக்கோசர்போல, வன்கட்கூழ்ச்சியும்வேண்மொற்சிறிதே.” (குறுந்தொகை. ௭௩.) எனவும் வரும்.

தலைவிமுன்னிலைப்புறமொழிமொழி தற்குச்செய்யுள்:—“பூவலர்வாவியி
னீர்ந்தபோது நற்புண்மையல்லாந், காவலர்காமந் துறக்கிலென்னுங்கூடும்பா
ய்மதுகை.-மாவலவாணன்வயற்றஞ்சைவேந்தனைவாழ்த்தல்செய்யா,மேவலர்
போலுங்கழற்றுரையாளர்வியனறிவே.” (தஞ்சை. ௧௪௬.) எனவும், “யாவது
மறிகிலர்கழறுவோரே, தாயின்முட்டைபோலவுட்கிடந்து, சாயினல்லதுபிறி
தெவனுடைத்தோ, யாமைப்பார்ப்பினன்ன, காமங்காதலர்கையறவீடினே.”
(குறுந்தொகை. ௧௮௨.) எனவும் வரும்.

தலைவிபாங்கியொடுபகர்த்தற்குச்செய்யுள்:—“மூலையார்முயக்கினுமல்லா
விடத்தினுமரிமுநீ, மூலையாமுதழுநஞ்சமும்போலவணங்கனையாய், தொ
லையாதவன்புமந்துன்புமங்காட்டுவர் தூங்கருவி, மலையாசலத்தமிழ்தேர்வா
ணன்மாறையும்மன்னவரே.” (தஞ்சை. ௧௪௭.) எனவும், “நோமெனெஞ்சே
நோமெனெஞ்சே, புன்புலத்தமன்றசிறியிலெந்ருஞ்சி, கட்கின்புதுமலர்முற்
பயந்தாஅங், கினியசெய்தநங்காதல, ரின்னஞ்சைத்தனோமெனெஞ்சே.” (கு
றுந்தொகை. ௨௦௨.) எனவும், “என்கைகொண்டுதன்கடுனாற்றியுந், தன்கை
கொண்டென்னன்னுதனீவியு, மன்னைபோலவிலீரியகடறியுந், கள்வர்போலக்
கொடியன்மாதோ, மணியோடிழிதருமருவிபொன்னென, வேங்கைதாய
வோங்குமலையடுக்கத், தாடுகழைநிலந்தபைங்கண்மூங்கி, லோடுமழைழிகிக்கு
ஞ்சென்னிக், கோடுயர்பிறங்கன்மலேகிழுவோனே.” (நற்றிணை. ௨௮.) என
வும், “அசுணங்கொல்பவர்கையேபோன்று, மின்பமுந்துன்பமுமுடைத்தே,
தண்கமழ்நுந்தார்விறலோன்மார்பே.” (நற்றிணை. ௩௦௪.) எனவும் வரும்.

தலையையப்பாங்கியச்சுறுத்தற்குச்செய்யுள்:—“பேணற்கரியநின் பெண்
மையுநாணமும்பேணியவர், காணத்தகுமென்றுகாண்பதல்லாற்கழிகாதனெ
ஞ்சுபூணத்தருகினும்பொற்பல்லவாகுதல்கந்தல்லவால், யாணர்த்தமிழுடை
யான்வாணன்மாறையினின்முதே.” (தஞ்சை. ௧௪௮.) எனவும், “மனங்காவ
லருழைவைத்துமென்கூர்வனைவாய்ப்பசும்பு, ளினங்காவன்மாற்றியவேனல்க
ண்டாலன்னையெப்படியுந், சனங்காவல்கொண்ட கழையிருஞ்சாரற்கனங்கு
ழைநின், புனங்காவன்மாற்றும்மதன்பின்னர்க்காவலும்பூணும்வந்தே.” (இலக்
கண. அகத். ௧௪௦. உரை.) எனவும், “மெய்யிறநீராமேவருகாமமோ,டெய்யா
யாயினுமுரைப்பறேழி, கொய்யாமுன்னுருங்குரல்வார்புதினையே, யருவியார்
ந்தபைங்காரேறு, மிருவிதோன்றினபலவேளையே, மூருகுமுரண்கொள்ளுந்
தேம்பாய்கண்ணிப், பரியநாயொடுபன்மலேப்படரும், வேட்டுவப்பெறலோட
மைந்தனையாழநின், பூக்கெழுதொடலேதுடங்கவெழுந்து, தின்னைத்தெள்விலி
யிடையிடையிற்றி, யாங்காங்கொழுகாயாயினனை, சிறுகிளிகடிதேற்றாளி
வளெனப், பிறர்த்தந்துகிறுக்குவளாயினுதற்கரிதாகுமவன்மணந்தமார்பே.”
(அகநா. ௨௮.) எனவும் வரும்.

நீங்கற்கருமைதலைவிநினைந்திரங்கற்குச்செய்யுள்:— “குன்றாகியபொன்னும்பேழைக்குழாமுக்கொடைபுகழ்ந்து, சென்றார்முகக்குஞ்செழுந்தஞ்சைவாணன்மென் மாறைறவெற்பி, னன்றாமிதைவர்க்குநன்றியிலேற்குமுன்னமுதத்தேர், னென்றாவிதித்திலனையுயிர்போலவுடம்பையுமே.” (தஞ்சை. கசு௯.) எனவரும்,

தலைவிக்கவன்வரல்பாங்கிசாற்றற்குச்செய்யுள்:— “நெஞ்சகவாய்மலான்னகண்ணீர்மல்கநின்றவஞ்சொற், கிஞ்சகவாய்வஞ்சிகேட்டருணியுங்கிளைத்தழிழோர், தஞ்சகவாய்மொழிநெஞ்சுடையான்றஞ்சைவாணன்வெற்பின், மஞ்சகவார்த்தனவாலவர்தேரின்மணிக்குரலே.” (தஞ்சை. க௯௦.) எனவும், “கவர்பரிநெடுந்தேர்மணியுமிசைக்கும், பெயர்படவிளங்கியவிளைஞருமொலிப்பர், கடலாடுவியலிடைப்போணிப்பொலிந்த, திதலைவல்குனலம்பாராட்டிய, வறமேமதோழிவார்மணந்தேர்ப்ப, னிழல்படவாங்கியமுழவுமுதற்புன்னை, மாவரைமறைகம்வம்மதிபாளுட், பூவிரிகான்ற்புணர்குறிவந்துநம், மெல்லிணர்நூல்மெப்பிழற்காண, வல்லலரும்படர்காண்கநாஞ்சிறிதே.” (நற்றிணை. ௩௦௭.) எனவும் வரும்.

தேரழிசிறைப்புறமாகத்தலைமகற்குச்செறிப்பறிவுறுத்தற்குச்செய்யுள்:— “தொடைக்கணியார் தடந்தோளவர்கேளலர்தோகையன்றோ, ருடைக்கணியார்தழைக்கொய்யர்ருழுவருடைத்ததெண்ணீர், மடைக்கணியாரமிடுத்தஞ்சைவாணன்வரையின்முன்போற், கடைக்கணியார்கணியார்நம்மைநானாக்கருங்கணியே.” (தஞ்சை. க௯௧.) எனவும், “வினைவினையச்செல்வம்வினாவதுபோனீடாப், பனைவினைவுநாமெண்ணப்பாத்தித்-தினைவினைய, மையார்தடங்கண்மயிலன்றாய்தீத்தீண்டு, கையார்பிரிவித்தல்காண்.” (திணைமாலே. ௮.) எனவும் வரும்.

தோழிதலைமகற்குமுன்னிலைப்புறமொழிமொழிந்திற்செறிப்புணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “பயில்காளபந்திப்புயலன்னவோதியைப்பைங்கிள்ளைகாண், மயில்காள்சிறிதுமறக்கப்பெறீர்தஞ்சைவாணன்வெற்பிற், குயில்காளமெங்குமியும்புதண்ணசோலையிற்கூடியின்ப, மயில்காளவெங்குதிர்வேலன்பர்சாவவயர்ப்பினுமே.” (தஞ்சை. க௯௨.) எனவும், “முறஞ்செவியானைத்தடக்கையிற்றடைஇ, யிறைஞ்சியகுரலைபந்தாட்செத்தினை, வரையோன்வண்மைபாடினர்போலக், கிளையோடுண்ணும்பினைவாய்ப்பாசினங், குல்லைகுளவிகூதளங்குவளை, வில்லெமொடுமிடைந்தவீர்த்தண்கண்ணியன், சுற்றமைவில்லென்சோலைத்தோன்று, நற்றார்மார்பற்காண்குறிற்சிறிய, மற்றவற்கறியவுரையின்பிறை, யணங்குமணங்கும்போலவணங்கிய, வறும்புணங்காவல்விடாமை, யறிந்தனிரல்லரோவறனில்யாடியே.” (நற்றிணை. ௩௧௬.) எனவும் வரும்.

பாங்கிதலைமகன் முன்னின்றுசெறிப்பறிவுறுத்தற்குச்செய்யுள்:--“காணலங்காண்மலர்க்கள்வாய்க்கருங்கணிகட்டிரையாற், கடனலஞ்சாய்பொற்றாஹுங்கொய்தாரொமர்கொற்றவயா, மேனலங்காவலுமின்றேயொழிந்தனவேழ்புவிக்குந், தானலங்காரமன்னுன்றஞ்சைவாணன்றமிழ்வேற்பிலே.” (தஞ்சை. கடுக.) எனவும், “மால்வரைவெற்பவணங்குராலைனல், காவலியற்கையொழிந்தேம்யாந்-தாவருவி, பூங்கண்கழுமும்புறவிற்றாய்ப்பொன்விளையும், பாக்கமுதுவெம்மிடம்.” (ஐந்திணையம்பத்து. கட.) எனவும் வரும்.

பாங்கிதலைமகன் முன்னின்றுசெறிப்புணர்த்தியோம்படை சாற்றற்குச்செய்யுள்:--“கனஞ்சாயநல்கிய்கையுடையானெ திர்கன்றினர்தம், மனஞ்சாயவென்றருள்வாணன்வரோதடன்மானைவெற்பிற், சினஞ்சாலும்வேலண்ணலைமறவேலெம்மைச்செவ்வியிரு, தனஞ்சாயினுமினிநின்னையல்லாதுவீலத்தாழ்குழற்கே.” (தஞ்சை. கடுச.) எனவும், “எறிந்தெமர்தாமுமுதவீரங்குரலைன்ன, மறந்துகிளியினமும்வாரி-கறங்கருவி, மாமலைநாடமடமொழிதன்கேண்மை, நீமறவனெஞ்சுத்துக்கொண்டு.” (ஐந்திணையம்பத்து. கஅ.) எனவரும்.

தலைமகன் தஞ்சம்பெறுது நெஞ்சொடுகிளத்தற்குச்செய்யுள்:-- “ஏவலரேயவழிமாந்தளிர்மேனியரேனலினிக், காவலரேமணங்காத்தனம்யாங்களியானைசெம்பொன், னாவலரேபெறநஞ்சுங்கைகமேகநுங்குவனா, மாவலரேய்தொடையான் தஞ்சைவாணன்வரையில்வந்தே.” (தஞ்சை. கடுக.) எனவும், “பெறுவதியையாதாயினுமுதுவதொன், றுண்டுமன்வாழிநெஞ்சேதிண்டேர், கைவளேரரிகானந்தீண்டி யெறிவளிகமழுநெறிபடுகூ-தன், மையீரோதிமாஅயோள்வியி, னின்றைவன்னடப்பினின்றே, யிறுமுன்றெனவெரன்றின்றி, மறுமையுலகத்துமன்னுதல்பெறுமே.”(குறுந்தொகை.ககக.)எனவும் வரும்.

இவற்றுள், கிழவோன்பிரிந்துழிக்கிழத்திமாழையம்பொழுதுகண்டிரங்கலும், பாங்கிபுலம்பலுந், தலைவனீடத்தலைவிவருந்தலு, முன்னிலைப்புறமொழிமொழிதலும், பாங்கியோடுபகர்தலும், நீங்கற்கருமைதலைவிநினைத்திரங்கலுந், கிழவோன்றஞ்சம்பெறுதுநெஞ்சொடுகிளத்தலும் ஆகியவேழுமிரங்கற்குரிய. இவற்றுள், கிழவோன்றஞ்சம்பெறுது நெஞ்சொடுகிளத்தலொன்றுமொழித்து ஏனையவாறும்வரைதல் வேட்கைக்குரியவாம். தலைவியைப்பாங்கிகழறலுந், தலைவியைப்பாங்கியச்சுறுத்தலுந், தலைவிக்கவன்வரல்பாங்கிசாற்றலுமாகிடமுன்றும்வன்புறைக்குரிய. சிறைப்புறமாகச்செறிப்பறிவுறுத்தலு, முன்னிலைப்புறமொழிமொழிந்தறிவுறுத்தலு, முன்னின்றுரைத்தலு, முன்னின்றுணர்த்தியோம்படைசாற்றலுமாகியநான்கும் இந்நெறிப்புணர்த்தற்குரியவெனக்கொள்க. இந்நான்கும்வரைவுசடாதற்குமுரியவாம். (ந.எ)

கருநு. விலக்கல் சேறல் கலக்க மென்றாங்
கெப்பின்மு வகைத்தே பகற்குறி யிடையீடு.

(இச்-ம்.) பகற்குறியிடையீடுதொகுத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) விலக்கலுஞ்சேறலுங்கலக்கமுமென மூன்றுவகையினையுடை
த்தாம் பகற்குறியிடையீடு என்றவாறு. (நக.)

கருசு. இறைவனைப் பாங்கி குறிவரல் விலக்கலு
மிறைவியைக் குறிவரல் விலக்கலு மிறைமக
ளாடிட நோக்கி யழிதலும் பாங்கி
யாடிடம் விடுத்தாக்கொண்டகறலும் பின்னா
ணெடுத்தகை குறிவயி னீடுசென் றிரங்கலும்
வறுங்கள நாடி மறுகலுங் குறுந்தொடி
வாழுமூர் நோக்கி மதிமயங் கலுமெனு
மேழும் பகற்குறி யிடையீட்டு விரியே.

(இச்-ம்.) பகற்குறியிடையீட்டுவிரித்தொகையுணர்த்துத்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இறைவனைப்பாங்கி குறிவரல்விலக்கன் முதலாகக்குறுந்தொ
டிவாழுமூர்நோக்கிமதிமயங்கலீருகச் சொல்லப்பட்டவேழும் பகற்குறியிடை
யீட்டின்விரியாமென்றவாறு.

இறைவனைப்பாங்கி குறிவரல் விலக்கற்குச்செய்யுள்:— “புனமும்பசந்தி
னைச்செங்குரலேந்தும்புகன்றகிள்ளை, யினமுங்குழிஇவந்திறைகொள்ளுமா
லிறையார்வளையு, மனமுங்கவர்வெற்பவாணன்றென்மறைமடப்பிடியு,மன
முந்தொழுநடைபாற்பலகால்வருமன்னையுமே.” (தஞ்சை. கருசு.) எனவரும்.

பாங்கியிறைவியைக்குறிவரல் விலக்கற்குச்செய்யுள்:— “நந்துசுற்றுங்க
டன்ஞாலமெல்லாம்புகழ்நாமன்வளர்,சந்துசுற்றுங்கொக்கைமங்கையர்வேள்
சஞ்சரீகநறை, வந்துசுற்றுந்தொங்கல்வாணன்றென்மறைவரையின்மலர்க்,
கொந்துசுற்றுங்குழலாய்செல்லளையக்குளிர்பொழிந்தே.” (தஞ்சை. கருசு.)
எனவும், “யாஅங்கொன்றமாஞ்சுட்டியவிற, கரும்புமருண்முதலைபந்தா
ட்செந்தினை, மடப்பிடித்தடச்சையன்னபால்வார்பு, கரிக்குறட்டினைஞ்சிய
செறிகோற்றையங்குரற், படுக்களிகடிகஞ்சேறுமடுபொ, ரெஃகுவிளங்குதடக்
கைமலையன்கானத், தாசநாறுமார்பினை, வாரற்குதில்லவருகுவய்யாயே.”
(குறுந்தொகை. ககஅ.) எனவும்வரும்.

இறைமகளாடிட நோக்கியழிதற்குச்செய்யுள்:— “அருவித்தடமுமணி முத்தயாறுமவனியெங்குந், திருவித்தியசஞ்சைவாணன்சிலம்புமிச்சிற்றிலும் பே, நிருவிப்புனமுமின்றென்னினைக்கின்றனவென்னையின்னே, மருவிப் பிரிபவர்போலில்லையேமண்ணில்வன்கண்ணே.” (தஞ்சை-கடுஅ) எனவும் “அளியதாமே செவ்வாய்ப்பைங்கிளி, குன்றக்குறவர்கொய்தினைப்பைங்கா, வீருவிரீன்புணங்கண்டும், பிரிதேற்றாரப்போன் பின்னவே.” (ஐங்குறு-உஅச.) எனவும் வரும்.

பாங்கியாடிடம் விடுத்துக்கொண்டகற்குச் செய்யுள்:—“உன்னையா வல்குனல்லவரேயென்றுசாவினெங்கண், மன்னயாமல்வகுத்துரைநீதஞ்சை வாணன்வெற்பி, நென்னையராணைகொண்டேகுக்கின்றேனாவியத்தையும், பின்னையாடொழிவாயிதனையிதுபெற்றனமே.” (தஞ்சை-கடுக.) எனவும், “வரியினர்வேங்கைவண்டுபடுகண்ணியன், நெறியிதழ்க்குவனோத்தேம்பாய் தார, னஞ்சிலையிடவதாகவெஞ்செலந், கணைவலந்தெரிந்துதுணைபடர்ந்துள் ளி, வருதல்வாய்வதுவான்றேய்வெற்பன், வந்தனனாயினந்தளிர்ச்செயலேத், தாழ்விலோங்குகினைத்தொடுத்தவீழ்கயிற், றாசன்மாரியமருங்கும்பாய்புட, னாடாமையிற்சுழம்பிலதேறி, நீடிதழ்த்தலைஇயகவின்பெறுநீலங், கண்ணெ னமலர்ந்தகணையும்வண்பறை, மடக்கிளியெடுத்தல்செல்லாத் தடக்குரற், குல வுப்பொறையிதுத்தகோற்றலையிருவி, கொய்தொழிபுனமுநோக்கிநெடுதுரி னைந்து, பைதலன்போகுவன்கொல்லோவைதேய், கயவெள்ளருவிருடியவுயர் வரைக், கூடங்கண்ணெடெதம்முரென, வாங்கதையறிவுறன்மறந்திசின்யானே” (அகநானூறு-நஅ.) எனவும் வரும்.

பின்னாணெடுத்தகைகுறியியனீடுசென்றிரங்கற்குச் செய்யுள்:— “மான் காணிகரின்மடமயில்காடஞ்சைவாணன்வெற்பிற், நேன் காணிராமென்சி றைக்கிள்ளைகானென்றெருமாரேய், தான்காணியகொலிச்சந்தனச்சோலையைத்தன்னையின்றி, யான்காணியகொலெழுந்தருளாததின்னென்னுயிரே.” (தஞ்சை-ககூ.) எனவும், “உள்ளிக்காண்பென்போல்வன்முள்ளெயிற், நழு தழுதுஞ்செவ்வாய்க்கமழ்கி; லாரநாறுமறல்பொற்கூந்தற், பேரமர்மழைக்கண் மடங்கை, மூரன்முறுவலொடுமதைஇயநோக்கே.” (குறுந்தொகை-உஅச.) எனவும் வரும்.

தலைமகன் வறுங்களநாடிமறுகற்குச்செய்யுள்:—“செங்கேழ்விழிக்குமொழிக்கும்பகைதிருப்பாற்கடலும், பங்கேருகமும்பயந்தனவாயினும்பைங்கிள்ளைகள், சங்கேய்தடந்துறைகுழ்தஞ்சைவாணன்றரியலர்போ, வெங்கேயினித்தஞ்ஞவாரேனல்காத்திங்கிருந்தவரே.” (தஞ்சை-ககக.) எனவும், “கள் னாவிராறுங்கமழ்கூத்தற்காரிகையென், னுள்ளாவ்சென்றவழியறியேன்-றள்

ளாத, மல்லலருவி மலைநாடிவாய்திறத்து, சொல்லல்புரியாய்துணிந்து.”(.....)
எனவும் வரும்.

தலைமகன் தலைமகள் வாழுமூர்நோக்கி மதிமயங்கற்குச்செய்யுள்:--“பெறவரி
தாலவன் பின்சென்ற நெஞ்சமும் பேணலர்க்கு, மறவரிதான் ன்னவாண் னெற
ன் மறைவரைப்புண் ஞ்சூழ், நறவரிதாழ்முல்லைநாண் மலரோ திகருமெனக்,
குறவரிதாடென்செய்வேனென்று சோருமென்னோருயிரே.” (தஞ்சை-௧௬௨)
எனவும், “ஆடமைபுரையும்வனப்பிற்பிணைத்தோட், பேரமர்க்கண்ணியிரு
ந்தலுரே, நெடுஞ்சேணரிடையதுவே நெஞ்சே, யீரம்பட்டசெவ்விப்பைம்புன
த், தோரோருழவன்போலப், பெருவிதுப்புற்றான்றோனோகோயானே.” (குறுந்
தொகை-௧௩௧.) எனவும் வரும்.

இவற்றுள், முன்னையவிரண்டும் விலக்கற்குரிய; பாங்கியாடிடம் விடுத்
துக்கொண்டகறலாகிய வொன்றுஞ்சேறற்குரித்து; ஏனையநான்குக் கலக்கத்
திற்குரிய. (௪௦)

கருள. வேண்டன் மறுத்த லுடன்படல் கூட்டல்
கூடல்பா ராட்டல் பாங்கிற் கூட்ட
லுயங்க னீங்கலென் றென்பது வகைத்தே
யியம்பிப் போந்த விரவுக் குறியே.

(இச் - ம்.) இரவுக்குறியின் வகையுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேண்டன் முதலாக நீங்கலீராக வொன்பதுவகைத்துமேற்
சொல்லிப்போந்த விரவுக்குறி யென்றவாறு. (௪௧)

கருஅ. இறையோ னிருட்குறி வேண்டலும் பாங்கி
நெறியின தருமை கூறலு மிறையோ
னெறியின தெளிமை கூறலும் பாங்கி
யவனுட் டணியியல் வினாதுங் கிழவோ
னவனுட் டணியிபல் வினாது மவற்குத்
தன்னுட் டணியியல் பாங்கி சாற்றலு
மிறைவிக்கிறையோன் குறையறி வுறுத்தலு
நேரா திறைவி நெஞ்சொடு கிளத்தலு
நேரிழை பாங்கியொடு நேர் துரைத்தலு
நேர்ந்தமை பாங்கி நெடுந்தகைக் குறைத்தலுங்
குறியிடை நிறீஇத் தாய்துயி லறிதலு

மிறைவிக் கிறைவன் வரவறி வுறுத்தலு
மவட்கொண்டு சேறலுங் குறியுய்த் தகறலும்
வண்டுறை தாரோன் வந்தெதிர்ப் படுதலும்
பெருமக ளாற்றின தருமைநினைந் திரங்கலும்
புரவலன் றேற்றலும் புணர்தலும் புகழ்தலு
மிறைமக ளிறைவனைக் குறிவிலக் கலுமவ
னிறைவியை யில்வயின் விடுத்தலு மிறைவியை
பெய்திப் பாங்கி கையுறை காட்டலு
மிற்கொண் டேகலும் பிற்சென் றிறைவனை
வரவு விலக்கலும் பெருமகன் மயங்கலுந்
தோழி தலைமக டையர்கொந்து விடுத்தலுந்
திருமகட் புணர்ந்தவன் சேறலு மென்றாக்.
கருபத் தேழு மிரவுக்குறி விரியே.

(இச் - ம்.) இரவுக்குறியின்விரியுணர்ந்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) இறையோனிருட்குறிவேண்டன் முதலாகத் திருமகட்பு
ணர்ந்தவன்சேறலீராகச் சொல்லப்பட்ட விருபத்தேழுமிரவுக்குறியின் விரி
பென்றவாறு. இறையோனிருட்குறிவேண்டற்குச்செய்யுள்:—“கருவிருந்தெ
ண்டிசையுங்கன மாமழைகான் றதுள்ளம், வெருவிருந்தெம்பதிக்கேகவொண்
ணதுவிதம்விதமாய், வருவிருந்தென்றுமபுரந்தருள்வாணன் றென்மாதையன்
னீ, ரொருவிருந்தெங்களைப்போலெய்துமோகங்குலங்கஞ்ச்கே.” (தஞ்சை-
ககங்.) எனவரும்.

பாங்கிநெறியின் தருமை கூறற்குச்செய்யுள்:—“மலைமாதுவல்லவன்வா
ணன்வரோதயன்மாறைவெற்பிற், சிலைமாலுருமெங்குந்தீயி யிழாரிற்குஞ்சிங்
கமெங்குங், கொலைமாகரியிரைதேர்ந்துழலாரிற்குங்கொற்றவபொற், கலைமா
னுறைபதி நீவருமாறென்கொல் கங்குலிலே.” (தஞ்சை-ககச.) எனவும்,
“ஒருவரைபோலெங்கும் பல்வரையுஞ்சூழ்த்த, வருவரையுள்ளதாஞ்சிறார்-வ
ருவரையு, னாவாயநாகம்புறமெல்லாமாயுங்காற், கைவரயநாகஞ்சேர்காடு.”
(திணைமாலேதுந்-கங்.) எனவும் வரும்.

தலைமகணெறியின் தெளிமைகூறற்குச்செய்யுள்:—“வடுவரிநீள் கண்ணி
யஞ்சலம்யாந்தஞ்சைவாணன்வெற்பிற், கொடுவரிகேழற்குழாம்பொருகொல்
லையுங்குஞ்சார்த்தேர், தடுவரிதாவுமடுக்கமுஞ்சூர்வழங்காறுமைவாய்க், கடுவரி
நாகந்தவாமல்குக்கல்லளோக்கானமுமே.” (தஞ்சை-ககங்.) எனவரும்.

பாங்கியவனுட்டணியியல்வினாதற்குச் செய்யுள்:—“பூந்தழையாதுமலை மலர்யாதுபுனையிழையுஞ், சாந்தமும்யாதுதடம்பொழில்யாதுதாணியின்மேன், மாந்தரில்வேளன்னவாணன்றென்மாவைவளநகர்க்கும், தேந்தருசோலை வெற்பாவுங்குண்டுறைசெல்வியர்க்கே.” (தஞ்சை-௧௬௬.) எனவரும்.

தலைமகன்வனுட்டணியியல் வினாதற்குச்செய்யுள்:—“எந்நாட்டவரணி கூறியென்பேறிங்கில்லடிவேன், மைந்தாட்டவெண்முத்தவாணகையாய் சஞ்சைவாணன்மண்மே, லுன்னாட்டரிவையாடிடஞ்சாந்தமொளியிழைபூ, மொய்க்காட்டழையொடெல்லாமொளியாமன்மொழியெனக்கே.” (தஞ்சை-௧௬௭.) எனவரும்.

தலைமகற்குப்பாங்கிதன்னாட்டணியியல் சாற்றற்குச்செய்யுள்:—“வகை கொண்டமாந்தழைகாந்தளம்போதுமருப்பின்முத்தர், தகைகொண்டசுந்தனச்சாந்தணித்தாடுவர்தஞ்சையர்கோன், மிகைகொண்டதெவ்வரைவெங்கண்டவாணன்வெற்பாவெமதுர், நகைகொண்டவல்லியன்னாரெல்லிநாகநறுகிழலே.” (தஞ்சை-௧௬௮.) எனவுழ், “ஆம்பலணித்தழையாரந்துயல்வருந், தீம்புனலூரன்மகளிவ—ளாய்த்தநறுந், தேமலர்நீலம்பிணையல்செறிமலர்த், தாமரைதன்னையர்பூ.” (திணைமொழியையம்பது-௬௧.) எனவும்வரும்.

பாங்கிதலைமகளுக்குத்தலைமகன் குறையறிவுறுத்தற்குச்செய்யுள்:—“புயலேறதிருதொழும்பொங்குளமீதெழப்போதகந்தேர், தியலேறதிருமிருங்கங்குல்வாய்முத்தமின்றுசங்கம், வயலேறணைவளருந்தஞ்சைவாணன்வரையிலுண்கண், கயலேறணையநின்பால்வரவேண்டினன்காதலரே.” (தஞ்சை-௧௬௯.) எனவும், “ஒலிவெள்ளருவியோக்குமலைநாடன், சிறுகட்பெருங்களிறுவயப்புலிதாக்கித், *தொன்முரண்சேருந்துன்னருஞ்சோலை, நடுநாள்வருதலும்வருஉ, வடுநாணலமேதோழிநாமே.” (குறுந்தொ-௮௮.) எனவும்வரும்.

தலைமகணோரதுவெஞ்சொடுகிளத்தற்குச்செய்யுள்:—“விடவார்களைவிழிமெல்லியன்மாதரைமேதினியோர், மடவாரொணுமுரைவாய்மநெஞ்சேதஞ்சைவாணன்றெவ்விற்கடவாரணந்திரிகங்குனங்கண்ணன்னகாதலர்முட், பிடவார்சிறுவெறிவாய்வரல்வேண்டினன்பண்ணணக்கே.” (தஞ்சை-௧௭௦.) எனவரும்.

தலைமகணோர்துபாங்கியொடுரைத்தற்குச் செய்யுள்:—“வெங்குலவாரணமேற்றவர்க்குத்தந்துவேற்றரசர், தங்குலவாழ்வுதவித்தருள்வாணன்றமிழ்ச்சிலம்பிற், கங்குலவாவின்ன்காதலராயிற்களியபயந்த, கொங்குலவாவலர்க்குழகுழலாயென்கொல்குறுவதே.” (தஞ்சை-௧௭௧.) எனவும், “சேசேணைமாட்டியநறும்புகைகெடுகிழி, வானமீனின்வயின்வயினிமைக்கு, மோக்குமலைநாட்

ன்சாந்துபுலரகல, முள்ளினுண்ணேறும்மல்கும், புல்லின்மாய்வதெவன்கொ
லன்னாய்.” (குறுந்தொகை-௧௫௦) எனவும் வரும்.

தலைமகனேர்த்தமைபாங்கிதலைமகற் குரைத்தற்குச்செய்யுள்:— “புர
வாதவண்ணம்பரவியும்பாதம்பணிந்துஞ்சுங், கரவாதபொன்னேயின்கார
ணமாகக்கயிலையென்றே, வரவாதவனஞ்சும்வெண்மாளிகைத்தஞ்சைவாண
ன்வெற்பா, விரவாதவண்ணமெல்லாமிரந்தேனிவ்விரவியிடையே.” (தஞ்சை-
௧௭௨.) எனவரும்.

பாங்கிதலைமகனைக்குறியிடத்துரிதுத்திவந்துதாய்துயிலறிதற்குச்செய்
யுள்:—“மாகந்தரியலர்க்கிந்தருள்வாணன்றென்மாதைவெற்பின், மேகந்தரு
மின்னிடையன்னமேவிரைநாண்மலர்வேய், நாகந்தமுவுங்குடம்பையின்வாய்
நடுநாளிரவிற்த், சோகத்தவிரவிலவாய்த்துமிலாததென்றேறாகையே.” (தஞ்
சை-௧௭௩.) எனவரும்.

பாங்கிதலைமகட்குத்தலைமகன் வரவறிவித்தற்குச்செய்யுள்:— “கந்தார
நாணுங்கனிந்தசொல்லாய்நங்கடிமனைக்கே, வந்தாரவாவின்பெருமையினுற்ற
ஞ்சைவாணன்வெற்பிற், கொந்தாரசோகந்தருஞ்செழும்போதுங்கொழுந்த
ழையுந், தந்தாரகலத்தழிஇயகலாதுதணந்தவரே.” (தஞ்சை-௧௭௪.) எனவும்,
“அன்னாய்வாழிவேண்டன்னேநம்பட்ப்பைத், தண்ணயத்தமன்றகடதளங்கு
ழைய, வின்னிசையருவிப்பாடுமென்னதூஉந், கேட்டியோவாழிவேண்டன்
னைநம்பட்ப்பை, யூட்டியன்னவொண்டளிர்ச்செயலை, யோக்குசினைதொடுத்
தஞ்சல்பாம்பென, முழுமுதறுமியவுருமெறிந்தன்றே, யின்னுங்கேட்டியோ
வெனவும்தறியா, ளன்னையுங்கனைதுயின்மடிந்தளைதன்றலை, மன்னுயிர்
மடிந்தன்றாற்பொழுதேகாதலர், வருவராயிற்பருவமிதுவெனச், சுடர்த்திலங்
கெல்வளைஞெகிழ்த்தநம்பயிற், படர்த்தவுள்ளம்பழுதின்றாக, வந்தனர்வாழி
தோழியந்தாத், திமிழ்பெயறலையுவின்ப்பலகொணமூத், தவிரவில்வெள்ள
ந்தலைத்தலைசிற்பக, கன்றுகாலொய்யுங்கடுஞ்சுழிநீத்தம், புன்றலைமடப்பி
டிப்பூசல்பலவுடன், வேண்கோட்டியானைவிளிபடத்துழவு, மகல்வாய்ப்பாந்
தட்படாஅர்ப், பகலுமஞ்சும்பணிக்கடுஞ்சுரனே.” (அகநா. ௬௮.) எனவும்
வரும்.

பாங்கிதலைமகளைக்குறியிடத்துக்கொண்டு சேரற்குச்செய்யுள்:—“மின்
னையயிலொடுமின்விளக்காவந்தவெற்பரைநாம், பொன்னேயெதிர்கொளப்
போதுகம்வாபுவியேழினுக்குந், தன்னேயம்வைத்தருள்சந்திரவாணன்மமிழ்
ச்சிலம்பி, னின்னேரியன்மயில்கண்டியினாகநிழல்கத்தே.” (தஞ்சை-௧௭௫.)
எனவரும்.

பாங்கிதலைமகளைக்குறியிடத்துய்த்து நீங்கற்குச்செய்யுள்:— “மந்தாரம
ன்னகைவாணன் றென் மாரைமயிலினையாய், நந்தாவனப்பாய்சைநாண்டொ
ய்குவேன் குழ்நாணங்கங்குற், கொந்தார்தெரியனின் செங்கனி வாயொடுங்
கொக்கையொடும், பைந்தாமரையையுஞ்சேதாம்பலையும்பகைப்பித்தே.”
(தஞ்சை-௧௭௬.) எனவரும்.

தலைமகன் தலைமகளைக்குறியிடத்தெதிர்ப்படுதற்குச்செய்யுள்:— “முதிரா
முலையிப்பனியந்தகாரமுனியவல்ல, சதிராயிரமில்லையேழ்பரித்தேதரில்லைக்கா
வல்வெய்யோற், கெதிராதல்சோமற்கியல்வதன்றே துமில்லயார்திறந்தார், ம
துராயுரித்தமிழ்தேர்வாணன் மாரைவனத்துவந்தே.” (தஞ்சை-௧௭௭.) என
வரும்.

தலைமகளாற்றினதருமை நினைந்திரங்கற்குச்செய்யுள்:— “செழிதன்கய
லைத்திசைவைத்தவாணன் றென் மாரையென்மேற், கழியன்புடையநின் கால்
கண்களாகக்கரம்பயிலுங், குழியன்றியும்வெஞ்சுழியொன்றும்யாறுங்குழிஇக்
கொடிதாம், வழியன்பநீயெங்குணைவந்தவாறிம்மழையிருளே.” (தஞ்சை-
௧௭௮.) எனவும், “பெயல்கண்மறைத்தலின்விசும்புக்காணலையே, நீர்பாரந்தோ
முகவினிலங்காணலையே, யெல்லேசேறவினிருள்பெரிதுபட்டன்று, பல்லோர்
நாஞ்சும்பாடாட்கங்குல், யாங்குவந்தனையோவோங்கல்லெற்ப, வேங்கைகம
முமெஞ்சிறுகுடி, யாங்குநிற்கனையோநோகோயானே.” (குறுந்தொகை-
௩௫௫.) எனவும் வரும்.

தலைமகன் தலைவியைத் தேற்றற்குச்செய்யுள்:— “வெயிலுந்தாவிந்த
மென்மலர்நன்னும்விந்தைவெற்றி, மயிலும்பயில்புயன்வாணன் றென் மாரை
நின்வாள்வழிபோ, லயிலுங்குயின்மொழிகின்னிகடபோன்மின்னுமாடளிக
ள், பயிலுந்தொடைநிக்குழல்போலிருளைப்பருகினவே” (தஞ்சை-௧௭௯.)
எனவும், “குருகிவேட்கையுருகெழுவுயமான், வலிமுகமுன்பின்முகளிறு
பார்க்கு, மரம்பயில்சோலைமலிப்பூழிய, ருருவத்துருவிநான்மேயல்பார்க்கு,
மாரியெண்கினமலிதருநீளினடை, நீயந்துவருதலெவனெனப்பலபுலக், சமுத
னையுறையுமம்மாவரிவை, பயங்கெழுபலவின் கொல்லிக்குடவரைப், பூதம்பு
ணர்த்தபுகிதியல்பாவை, விரிகதிரிளவெயிற்றேன்றியன்னநின், மாணல்முள்
ளிவரினெமக், கேமமாக்குமலைமுதலாறே.” (நற்றிணை-௧௯௨.) எனவும் வரும்.

புணர்தற்குச்செய்யுள்:— “சுழிநீரலைகடற்றெல்லலெகழினுந்தோற்றும்
வண்மைக், கழுநீமொடகமேருவின்மீதினுங்காவல்கொண்டு, வழிநீன்புகழ்
கொண்டவாணன் றென் மாரைவரையின்மலர்ப், பொழிநீழ்நும்பரமுதனை
யாரைப்புணர்த்தனமே.” (தஞ்சை-௧௮௦.) எனவும், “தம்மிலிருத்துதமதுபா
த்துண்டற்று, லம்மாவரிவைமுயக்கு.” (திருக்குறள்-௧௯௦.) எனவும்வரும்.

* காணலரே என்றும் பாடம்.

புகழ்த்தற்குச்செய்யுள் :— “மண்ணாற்பெரும்புகழ்மாறன்றென் மானைவரை பயிலுந், தண்ணா முங்கமழ்சார்வருஞ்சாரலிற்சார்துறையும், பெண்ணாணங் தன்னின் முகத்தாங்கண்டபின்னுமுண்டோ, கண்ணா தடங்களின் வாயொடுங்காதகமலங்களே.” (தஞ்சை-கஅ௩) எனவரும்.

தலைமகனைத் தலைமகள்குறிவிலக்கற்குச் செய்யுள் :— “மூர்த்தகிர்முத்தவா ர்முலையாயின் மூழ்கத்தனி, வாரற்கநீதஞ்சைவாணன்வெற்பாவயமாவழங் கும், வேர்த்தடியகவலையினுடுவெயிலவற்குஞ், சாரற்கருமையதாலிருந் கூரு மெஞ்சாரலிலே.” (தஞ்சை-கஅ௨) எனவும், “இருள் பேருலகின்வாரலான்ற கோட்டுமாவழங்குங்காட்டக்கறையே.” (.....) எனவும் வரும்.

தலைமகன் தலைமகளையிலவயின் விடுத்தற்குச்செய்யுள் :— “மல்லையம் போர்வென்றவாணன்றென் மானைநின் மாளிகையாந், தொல்லையம்போருகத் தேடவுங்குட்கொடித்தளிரான், முல்லையம்போது முகையுங்கொய்யாதுந் கிழ்முலையாய், செல்லையம்பொற்பளிங்கிற்றலம்பாதஞ்சிவப்பிக்கவே.” (தஞ்சை-கஅ௩) எனவரும்.

பாங்கிதலைமகளையெய்திக் கையுறைகாட்டற்குச்செய்யுள் :— “முகையா யுலராய்முலைக்குரின்வாய்க்குமுறைமுறையே, பகையா முளரியுஞ்சேதாம்ப லுநிவைபைங்கழுநீர், வகையார் தொடைபுனைவாணன்றென் மானையின்மொள வலன்ன, நகையாயவைவியைவின் குழற்காமுல்லையாண்மலரே.” (தஞ்சை-கஅ௪) எனவரும்.

பாங்கிதலைமகளையிற்கொண்டேகற்குச்செய்யுள் :— “ஒல்காவீருண்மண ன்தொல்க டும்போழ்தினுணர்ந்துநம்மை, நல்காவியல்பன்னைநாடிநுநாடுநட் தருணீ, மல்காவிகுத்தஞ்சைவாணன்றென் மானையின்வள்ளையின்மேற், செ ல்காவியன்னவியித்திருவேரின்நிருமனைக்கே.” (தஞ்சை-கஅ௫) எனவரும்.

பிற்சென்று தலைமகனைப்பாங்கிவரவுவிலக்கற்குச்செய்யுள் :— “வெம்போ ர்முருகென்னவேல்வலனேந்திவறிதிவங்கனே, வம்போர்நகரெல்லிவாரல்வெ ற்பாமருவாவரசர், தம்போர்கடந்ததடம்புயவாணன்றமிழ்த்தஞ்சைநாட், டம் போருகமல்லவோ திருக்கோயிலணங்கிணுக்கே.” (தஞ்சை-கஅ௬) எனவும், “தாமரைக்கண்ணியைதண்ணுஞ்சாந்தினை, கோரிதழக்கோதையாள்செய் குறிநீவரின், மணங்கமழ்நாற்றத்தமலையின்னுபலிபெறுஉ, மணங்கெனவஞ் சுவர்சிறுகுடியோரே, யீர்த்தணுடையெல்லிமாலையை, சோர்த்தவீழ்கதுப் பிணர்செய்குறிநீவரி, நொளிதிக்கழ்ஞுகிழியர்கவணையர்வல்லர், களிநெனவா ர்ப்பவவோனல்காவலரே.” (கவித். குறிஞ்சு-௧௬) எனவும் வரும்.

தலைமகன் மயங்கற்குச்செய்யுள்:-- “வஞ்சக்கலந்தகலிவென்றவாணன்
தென் மாதைவெற்பிற், தஞ்சக்கலந்தசொற்றையலுமயானுந்தனித்தனியே,
நெஞ்சக்கலந்தநிலைமையெல்லாங்கண்டிரீயமுதினஞ்சக்கலந்தனையேநனைவா
ர்குழனன்னுதலே.” (தஞ்சை-௧௮௭.) எனவரும்.

தோழிதலைமகடியர்கிலைகிளந்துவிடுத்தற்குச்செய்யுள்:-- “முன்னூராவந்
தெரியாவிருணெறிமுன்னிறையு, மின்னூர்புனையிழைமின்னையாநுய்யவே
லின்வெம்போர், மன்னூர்களிறுதினெகொண்டவாணன்நென் மாதையன்ன,
கின்னூரகம்புருந்தாற்குறிகாட்டுநெடுந்தகையே.” (தஞ்சை-௧௮௮.) எனவும்,
“காணமானதர்யானையும்வழங்கும், வானமீமிசையருமுநனியுரறு, மரவும்
புலியுமஞ்சுதகவுடையு, விரவுவழங்குஞ்சிறுநெறிதமியைவருதி, வரையிழிய
ருவிப்பாடொடுபிரசு, முழவுச்சேர்நாம்பினிம்மெனவிநிரும், பழவிநன்ன
ந்தலைப்பயமலைநாட, மன்றல்வேண்டினும்பெறுகுறையொன்றோ, வின்று
தலையாகவாசல்வரினே, யேமுறுதுயாமோடியாமிவெணுழியு, வெற்கண்டுபெ
யருங்காலையாழநின், கற்கெழுசிறுகுடியெய்தியபின்மை, யூதல்வேண்டுமாற்
சிறிதேவேட்டொடு, வேய்ப்பயிலமுலவத்துப்பிரிந்தகி, ஞய்பயில்குறியிலைக்கொ
ண்டகோடே.” (அகம்-௩௧௮.) எனவும் வரும்.

நிருமகட்புணர்ந்தவன்சேறற்குச்செய்யுள்:-- “இருங்குன்றனமதினெலம்
பதிக்கேகலெளிதுசெம்மை, தருங்குங்குமமுலைத்தையனல்லாய்தஞ்சைவா
ணன்வெற்பிற், கருங்குஞ்சரவினம்வெண்சிங்கவேறஞ்சக்கங்குலினெம், மரு
ங்குஞ்சுடர்விளக்காமடவார்குழைமாணிக்கமே.” (தஞ்சை-௧௮௯.) எனவும்,
“நெஞ்சநெடுங்கரும்படர்நீரவந்து, குன்றுழைநண்ணியசீறூரங்கட், செவ்விய
பெயர்வோள்வணர்சுரியையம்பா, னுண்கோலகவுநர்ப்புரந்தபேரிசைச், சினங்
கெழுதானைத்தித்தன்வெளிய, னிரங்குநீர்ப்பாப்பிற்கானலம்பெருந்துறைக்,
கனந்தருநன்கலஞ்சினதயத்தாக்குஞ், சிறுவெள்ளிறவின்குப்பையன்ன, வுறு
பகைதருஉமொய்ம்முகபிண்டன், முனைமுரணுடையக்கடந்தவென்வே, லி
சைநல்லீகைக்களிறுவீசுவண்மகிழ்ப், பாரத்துத்தலைவனாரன்ன, நேழினெடு
வரைப்பாழிச்சிலம்பிற், களியயிற்கலவத்தன்னதோனே, வல்லில்லையார்
பெருமகன்னளி, சோலையுக்கத்துச்சுரும்புணவிரிந்த, கடவுட்காந்தனாந்
ம்பலவுட, னிறும்புதுகளுலியவாய்மலர்நாறி, வல்லினும்வல்லாராயினுஞ்சென்
றோர்க்குச், சாலவழிநெடுங்குழிநிறையவீசு, மாஅலயானையாஅய்கானத்துத்,
தலையாற்றுகிலையுசேயுயர்யிறங்கல், வேயமைக்கண்ணிடைகடுப்பச், செய
வாயினுநெடுங்குதுயர்தருமே.” (அகநானூறு-௧௯௦.) எனவும் வரும்.

இவற்றுள், இறையோனிருட்குறிவேண்டி, நெறியினதெளிமைகூ
றலு, மவனுட்கணியில்வினாதுலும், பாங்கியிறவிக்கிறையோன்குறையறி

வுறுத்தலு மாகியநான்கும்வேண்டற்குரிய; பாங்கினெறியின தருமைகூறலும், இறைமகளிறைவனைக் குறிவிலக்கலும், பாங்கியின்றவனைவரவுவிலக்கலு மாகியமூன்றாமறுத்தற்குரிய; பாங்கியவளுட்டணியியல்வினாது, மவற்குத்தன் றாட்டணியியல்சாற்றலுந், தலைமகனேர்ந்துபாங்கியொடுசாற்றலுமாகியமூ ன்றுமுடன்படற்குரிய; தலைமகனேர்ந்ததும்பாங்கித் தலைம்கற்குணர்த்தலுந், குறியிடைநிறீஇத்தாய்துயலறிதலு, மிறைவிக்கிறைவன்வரவறிவுறுத்தலும், அவட்டொண்டசேறலுமாகியநான்குக்கூட்டற்குரிய; தலைமகளையெதிர்ப்படு தலுந், தேற்றலும், புணர்த்தலுமாகியமூன்றுக்கூட்டற்குரிய; தலைமகனலம்பாரா ட்டலுந், கையுறைகாட்டலுமாகிய விரண்டும் பாராட்டற்குரிய; தலைமகளி றைவியை இவ்வயின்விடுத்தலும், பாங்கித் தலைமகளைக் கொண்டேகலுமாகிய விரண்டும் பாங்கி கூட்டற்குரிய; நேராதிறைவீடுஞ்சொடுகிளத்தலுந், தலை மகளாற்றின தருமைநினைந்திரங்கலும், பெருமகன் மயங்கலுந், தோழித் தலைமது டியர்நிலைகிளந்து விடுத்தலுமாகிய நான்குமயங்கற்குரிய; பாங்கி குறியுய்த்த கறலுந் திருமகட் புணர்த்தவன்சேறலுமாகியவிரண்டுந்கற்குரியவாமெனக் கொள்க. இவற்றுணேராதிறைவீடுஞ்சொடுகிளத்தலும், பெருமகளாற்றின தருமைநினைந்திரங்கலு, மிறைமகளிறைவனைக் குறிவிலக்கலுமாகியமூன்று ம் வரைதல்வேட்கைக்குரிய; பாங்கினெறியின தருமைகூறலு, மிறைவனைவர வுவிடக்கலுந், தலைமகடியர்நிலைகிளந்து விடுத்தலுமாகியமூன்றும்வரைவுகடா தற்குரியவாகும். (ச௮)

கருக. அல்லகுறி வருந்தொழிற் கருமையெயுன்றாங்
கெல்லிக்குறி யிடையீ டிருவகைத் தடரும்.

(இ-ள்) அல்லகுறியும் வருந்தொழிற் கருமையெனவிரண்டு வகை யினை யுடைத்திரவுக் குறியிடையீடென்றவாறு.

அல்லகுறியென்பது குறியல்ல வென்றவாறு. அதனைமுன்றிலென்பது போலக் கொள்க அல்லகுறியாவது தலைம்களுனிகழ்த்தப் படுவனவாகிய புள்ளொழுப்பன் முதலியனபிறிதொன்றினானிகழ்தல். வருந்தொழிற்கருமை யாவது தலைமகன்வருகின்றதொழிற் கருமையாம். என்றென்பதெண்ணி டைச்சொல். ஆக்கென்பதகை. (ச௯)

கசு௦. இறைவிக் கிருளை யிறைவரவுணர்த்துழித்
தான்குறி மருண்டமை தலைவியவட் குணர்த்தலும்
பாங்கித் தலைவன் நீங்கெழுத் தியம்பலும்
புலந்தவன் போதலும் புலந்தபின் வறுங்களந்
தலைவிகண் டிரங்கலுந் தன்றுணைக் குறைத்தலுந்

தலைமத ளவலம் பாங்கி தணித்தலு
 மிறைவன்மேற் பாங்கி குறிபிழைப் பேற்றலு
 மீறையிமே லிறைவன் குறிபிழைப் பேற்றலு
 அவள்குறி மருண்டமை யுவளவற் சியம்பலு
 மவன்மொழிக் கொடுமைசென், நவளவட் சியம்பலு
 மென்பிழைப் பன்றென் நிறைவிநேர் தலுமென
 வென் றுபன் னென்று மல்லகுறிக் குரிய.

(இ-ள்.) இறைவிக்கு இருளையிறைவரவுணர்த்துழித் தான் குறிமரு
 ண்டமை தலைவி யவட்குணர்த்தன்முதலாக வென்பிழைப்பன்றென்றிறை
 வி நேர்தலீறாகச் சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டும் அல்லகுறிக் குரியவாகு
 மென்றவாறு.

இறைவிக்கிருளே யிறைவரவுணர்த்தற்குச் செய்யுள்:—“கயல்வென்றவு
 ண்கண்ணிகாரணமே துகொல்லைகையங்கா, னயனின்றபுன்னையினன்னமெ
 லாமடலாழியங்கைச், சயமங்கைதன்பெருமான் நஞ்சைவாணன்றரியலர்போ
 ற், றுயரம்பெருகியிராவொருபோதுந் துயின் நிலவே.” (தஞ்சை-௧௧௦) என
 வும், “அம்மவாழியோவண்ணைநம்பட்பை, பொம்மலோ தியம்மென்சாயன்,
 மின்னென துடங்கிடைக்கின்னிழலாகிய, புன்னைமென்காய்போகுசினையிரி
 ய, வாடுவளி தூக்கியவசைவிற்கொல்லோ, தெண்ணீர்ப்பொய்கையில்வீழ்ந்த
 ன, வெண்ணியை யுரைமோவுணர்குவல்லானே.” (தொல்-பொருள்: பக்கம்-
 ௩௩௬) எனவும் வரும். இதுதோழி தாய்க்குரைப்பாள்போற் தலைமகட்
 குணர்த்தியவாறும்.

தான்குறி மருண்டமை தலைவி பாங்கிக்குணர்த்தற்குச்செய்யுள்:—“பேசத்
 தருவதென்றன் றுகண்டாய்பிறிதோர்குறியை, நேசத்தவர்குறியென்றுசெ
 ன்றியான்குறியின் றுவந்தேன், வாசத்தமிழ்புணேதோளுடையான் நஞ்சைவா
 ண்னென்னார், தேசத்தவருமெய்தாவெய்யநோயெய்திச்சேயிழையே” (தஞ்
 சை-௧௧௧) எனவும், “அணிகடற்றண்ணேர்ப்பன்றேர்ப்பரிமாப்பூண்ட, மணி
 யரவமென்றெழுத்துபோந்தேன்-கனிவிரும்பு, புள்ளரவங்கேட்டுப்பெயர்ந்தே
 னெளியிழா, புள்ளருருகெஞ்சினேனாய்.” (ஐந்திணை-௫௦) எனவும் வரும்.

பாங்கி தலைமகன்றீங்கெடுத்தியம்பற்குச்செய்யுள்:—“வடியோவெனுக
 கண்மடந்தல்லாய்தஞ்சைவாணனைவந், தடியோமெனச்சென்றடையலர்
 போலயர்கின் றநின்கைத், தொடியோடமென்பிணைத்தோளிரிணவாடுந்தொ
 ழில்புரிந்த, கொடியோர்துணிந்துசெய்தார்குறியாதகுறிமக்கே.” (தஞ்சை-
 ௧௧௨) எனவும், “கொடுமண்மடற்றழைக்கூம்பவிழ்த்தவொண்பூ, விடையு

ளிழுதொப்பத்தோன்றிப்—புடையெலாந், தெய்வங்கமழுந்தெளிகடற்றண்
சேர்ப்பன், செய்தான்மெளியாக்குறி.” (ஐந்திணைய-சக.) எனவும்வரும்.

தலைமகன்புலந்துபோதற்குச் செய்யுள்:—“தேனுற்றவாகையத்தார்த்
தஞ்சைவாணனைச்சேரலர்போன், மானுற்றபார்வைமயில்பொருட்டாகவழி
தெரியாக், காணுற்றகாணற்கணையிருள்வாய்வாக்கற்பித்தநீ, யானுற்றநோய்க
ளெல்லாம்படுவாயினியென்னெஞ்சமே” (தஞ்சை-ககக) எனவும், “குணக
டற்றிரையதுபவதைபுநாரை, திண்டேர்ப்பொறையன்றொண்டிமுன்றுறை,
யயிரையாரிரைக்கணவந்தாங்குச், சேயளரியோட்பட்டி, நோய்கொஞ்சேநோ
ய்ப்பாலோயே.” (குறுந்தொகை-கஉஅ) எனவும் வரும்.

புலந்தபின்வறுங்களந்தலைவிகண்டிரங்கற்குச்செய்யுள்:—“தாதகைதண்
டலெழுந்தஞ்சைவாணன் றடந்துறைவாய், நீதகைகொண்டென்முன்னின்ற
னையேசென்றிற்றக்கனியாய், மேதகுமுள்ளெயிற்றொண்டுகைக்கொண்கவெ
ண்டோட்டிமென்பூங், தேதகையென்னுநல்லாய்கொண்கர்மாலெகிடைத்த
தென்றே.” (தஞ்சை-ககச) எனவரும்.

தலைமகள் பாங்கியேடுகிரைத்தற்குச்செய்யுள்:—“தேனேரலங்கற்புனை
புகழ்வாணன்செழுந்தஞ்சைகுழி, காணேர்குறியிற்கணையிருள்வாய்வந்துகா
லுழத்தி, யானேகியபின்புதாம்வந்துபோனதியம்புதற்கோ, மானேயிறைவரவைத்
தார்பங்கசாதம்வலம்புரிக்கே.” (தஞ்சை-ககக) எனவும், “நெய்தற்படுவினி
றைகழித்தன்சேர்ப்பன், கைகைதகுழ்காண்விற்கண்டநாட்போலானாற், செய்
தகுறியும்பொய்யாயினவாற்சேயிழா, யையகொலான்றாந்தொடர்பு” (திணை
மொழியைப்பது-சஉ) எனவும் வரும்.

தலைமகளவலம் பாங்கிதணித்தற்குச்செய்யுள்:—“பொய்யாதவர் தங்கு
றியிழையாரவர்ப்புண்டவன்பு, மெய்யாததேறியழுங்கன்மின்னேபுயவெற்
பிரண்டான், மையாழிவையநிலையிட்டவாணன்மென்மாறைவெற்பி, னுய்
யானமென்கழுநீர்நறுமாலையுடைத்தல்லவே.” (தஞ்சை-ககக) எனவரும்.

இறைவன்மேற்பாங்கிகுறியிழைப்பேற்றற்குச்செய்யுள்:—“விம்மூர்து
யர்க்கடல்வெள்ளத்துள்ளேயெம்மைவீழ்வித்துநீ, மெம்மூரகத்துவாலொழிந்
தீரோ திரேற்றதெவ்வர், தம்மூராமுப்புரமாக்கியவாணன் மறிழ்த்தஞ்சைபோ,
லம்மூர்வாத்துணிந்தோமன்பர்கூறுமவ்வொமக்கே.” (தஞ்சை-ககக) என
வும், “காமங்கடவவுள்ளமினைப்ப, யாம்வந்துகாண்பதோர்பருவமாயி, னே

* இச்செய்யுள் தஞ்சைவாணன்கோவை அச்சுப்புத்தகத்தில் விடப்
பட்டுள்ளது.

† பட்டப்பெயன்றும் பாடம்.

ககித்தோன்றுமுயர்வரைக், கியாங்கெனப்படுவதுதும்மூர்தெய்யோ” (ஐங்குறுநூறு-௨௩௭) எனவும் வரும்.

இறைவிமேலிறைவன்குறிபிழைப்பேற்றற்குச்செய்யுள் :—“ துறந்தன ளாகியம்போருகத்தன்னையித்தொல்வரைமேற், பிறந்தனனாகும்பெருந்திரு மாதெனப்பேதையரிற், சிறந்தனனாதலிற்செந்தமிழ்வாணன்றென்மாரை யன்னாள், மறந்தனனாயினும்யாமொருபோதுமறவலமே.” (தஞ்சை-௧௧௮) எனவும், “மழைவரவறியாமஞ்ஞையாலு, மடுக்கநல்லூரசைநடைக்கொடிச்சி, தானெம்மருளாளாயினும், யாந்தன் னுள்ளுபுமறத்தறியேமே.” (ஐங்குறுநூறு-௨௧௮) எனவும் வரும்.

தலைமகன்குறிமருண்டமைதோழிதலைவற்குரைத்தற்குச் செய்யுள்.— “தனையாவரும்புகழ்த்தரும்வாணன்றமிழ்த்தஞ்சைமா, னனையாளவன்குறி யர்மிடென்றேநினைந்தல்லதொன்று, நினையாவருங்க்குருளின் குறியாவந்துநி ன்றதாநம், வினையால்வினைந்தென்றேவெறிதேயன்பரீண்டனளே.” (தஞ்சை-௧௧௯) எனவரும்.

தலைமகன்சொல்லிய கொடுமையைத் தலைமகட்குத்தோழிசொல்லிய தற்குச்செய்யுள் :—“ பல்லியம்போலுருமேறெக்குமார்ப்பதும்பார்ப்பதின் தி, வல்லியம்போதகம்போர்பயில்கான்வந்துவாணன்றஞ்சை, யல்லியம்போரு கையன்னநின்கேளருளாசையினின், றெல்லியம்போதுசென்றேனென்று கேள்வரியம்பினரே.” (தஞ்சை-௨௦௦) எனவரும்.

என்பிழைப்பன்றென்றிறைவிநேர்த்தற்குச்செய்யுள் :—“வியலூரெயிற்புற னொச்சியினூழ்மலர்வீழ்தொறெண்ணி, மயலூர்மனத்தொடுவைகின்னயான் றஞ்சைவாணன்வெற்பர்,புயலூரிருட்கங்குல்வந்தவமெரின்றுபோயினொன், றயலூர்நகைக்குமென்னேயென்னபாவங்கொலாக்கினவே.” (தஞ்சை-௨௦௧) எனவும், “கொன்னூர்துஞ்சினும்யாந்துஞ்சலமே, யெம்மிலயலதேழிலும்பர், மயிலடியிலயமாக்குரஞ்சை, யணிபிகுமென்சொம்பூழ்த்த, மணிமருள்பூ விற்பாடுகளிகேட்டே.” (குறுந்தொகை-௧௩௮) எனவும்வரும்.

முன்னொன்று நிகழ்த்தவையறிந்திருந்து மற்றைஞான்றுதலைமகளிவ வாறு சொல்லியாற்றுதல் காரணமாகவும், பாங்கிசொல்லியாற்றுவித்தல் காரணமாகவும் வந்தன. (சசக)

கசக. தாயு நாயு மூருந்துஞ் சாமை
காவலர் கடுகுத னிலவு வெளிப் படுதல்
குகை குழறுதல் கோழிகுரற் காட்டுத

லாகிய வேழு மல்லகுறித் தலைவன்

வருந்தொழிற் கருமை பொருந்துத லுரிய.

(இ-ள்.) தாய்துஞ்சாமைமுதலாகக்கோழிசூரற்காட்டுதலீராகச், சொல்லப்பட்டவேழு மிரவுக்குறிக்கட் டலைமகன்வருந்தொழில்ருமைக்குப் பொருந்துதலுடையவா மென்றவாறு.

தாய்துஞ்சாமைக்குச்செய்யுள்:— “ஆழியகன்புவியுள்ளனயாவுமடங்கி நள்ளென், ழாழிமுடிந்தன்னவோங்கிருள்யாமத்துமோடையினுந், தாழியினு ம்போதலர்தஞ்சைவாணன் நரியலர்போற், றேழிநம்மன்னைகண்ணே துயில் கோடறுந்தனவே.” (தஞ்சை-உ௦௨) எனவும், “மண்ணியசென்றவொண்ணு தலரிவை, புனறருபசங்காய்தின் றதன்றப்பற், கொன்பதிற்றென்பதுகளி ற்றோடவணிறை, பொன்செய்பாவைகொடுப்பவுங்கொள்ளான், பெண்கொ லைபுரிந்தநன்னன்போல, வரையாரியத்துச்செலீஇயரோவண்ணை, யொரு நாணைகமுகவிருந்தினன்வந்தெனப், பகைமுகவூறிற்றுஞ்சலோவிலளே.” (குறுந்தொகை-௨௧௨) எனவும் வரும்.

நாய்துஞ்சாமைக்குச் செய்யுள்:— “தண்ணென்புனல்வையைசூழ்தஞ் சைவாணன் நரியலர்போற், பெண்ணென்பிறவியும்பேருடைத்தன்றிப்பெ ரும்பதிருங், கண்ணென்பவர்வரக்கங்குவின்ருாளிக்கணங்குரைத்துத், தண் ணென்கடுங்குரல்வாயன்னை துஞ்சினுந்துஞ்சிலவே.” (தஞ்சை-௨௦௩) என வரும்.

ஊர்துஞ்சாமைக்குச்செய்யுள்:— “ஓங்கண்ணல்வெம்பகடுந்திவந்தேதாரை யுடன்றுதும்பைத், தேங்கண்ணிகுடிச்செருவென்றவாணன்றென்மாறையி ன்னே, தாங்கண்ணியர்தமைப்பிரிந்தோந்தனிமைகண்டோ, நாங்கண் ணுறங்கினுமோவுறங்கார்கண்ணகரவரே.” (தஞ்சை- ௨௦௪) எனவும், “குறு ங்கையிரும்புலிக்கோள்வல்லேற்றை, பூறுதலிரும்பிடிபுலம்பத்தாக்கித், தாழ் நீர்நனந்தலைப்பெருங்கிறிதேஉங், கல்லகவெற்பன்சொல்லிற்றேறி, யாமேநல னிழந்தனமேயாமத், தலர்வாய்ப்பெண்டிரம்பலோடொன்றிப், * புரையறி மொழிபயிற்றியுரையெடுத்த, தானுக்கெளவைத்தாகத், தானென்னிழந்ததிவ் வமுங்கலாரே.” (நற்றிணை-௩௬) எனவும் வரும்.

காவலர்க்குகுதற்குச்செய்யுள்:— “புயற்கண்ணியதலைப்புகமென்பா னைப்புதுமதுநீர், வயற்கண்ணிறைதஞ்சைவாணன்றென் மாறையிலவஞ்சியன் னொள், கயற்கண்ணிணையஞ்சிநீர்மலக்ககாவலர்கைப்பறையின், செயற்கண்ணி ணையல்லவோபடுகின்றனதிண்கடிப்பே.” (தஞ்சை ௨௦௫) எனவரும்.

* புரைப்பஃறிமொழி. என்றும் பாடம்.

நிலவுவெளிப்படுத்தற்குச் செய்யுள்:—“தெண்பாற்குநிர்முத்தவெண்ணையாய்திகிரிக்கிரிசூழ், மண்பாற்புகழ்நுவலத்தவாணன்றென்மாறைநம்மன்னர்பொற்றேர், பண்பாற்பரிக்கும்பரிவருமாறென்பரத்தநிலா, வெண்பாற் றடலில்லவையம்பதினாலுமிதக்கின்றவே.” (தஞ்சை ௨௦௬) எனவும், “கருந் கால்வேங்கைவீயுகுதுறுக, விரும்புலிக்குருளையிற்தேரூன்றுங்காட்டிடை, யெ ல்லவருநர்களவிற்குந்ரல்லையல்லெனெடுவெண்ணிலவே.” (குறுந்தொகை. ௪௭) எனவும் வரும்.

கூகைகுமுறுதற்குச் செய்யுள்:—“நம்பேறுடைமையிருக்கின்றவாகடன் ஞாலத்துள்ளோர், தம்பேறெனவந்தசந்திரவாணன்றரியலர்போல், வம்பேறு கொங்கைமயிலியனாமஞ்சமன்மமராக், கொம்பேறிநள்ளிருள்வாய்க்குழமுநி ன்றுககைகளே.” (தஞ்சை ௨௦௭) எனவும், “எம்மூர்வாயிலுண்டிறைத்தடை இய, கடவுண்முதுமரத்துடனுறைவுபழகிய, தேயாவலாவாய்த்தெண்கட் கூருகிர், வாய்ப்பறையசாவாவலிழுந்துகூகை, மையூன்றறிந்தநெய்வெண் புழுக்க, லெலிவான்குட்டொடுமலியப்பேணுது, மெஞ்சாக்கொள்கையெங் கா தலர்வாணசைஇத், தஞ்சா தலமரும்பொழுதி, லஞ்சவரக்கடுங்குரல்பயிற்றா தீமே.” (நற்றிணை-௮௩) எனவும் வரும்.

கோழிகுறங்காட்டிதற்குச் செய்யுள்:—“மன்பதையுய்யவருந்தஞ்சைவா ணன்றென்மாறெவெற்பர், கொன்பதிவேல்வலங்கொண்டுவந்தாற்றங்கள் கேளனடந்தா, னென்பதுதேறியிடையிருளுரையெழுப்பும்வெம்முள், பொ ன்பதிதாள்வனாவாய்ச்செய்யகுட்டுவன்புள்ளினமே.” (தஞ்சை-௨௦௮) என வும், “கள்வரைக்கண்காட்டுவர்போலக், கொள்ளங்குரல்கூவுங்கோழி.” (...) எனவும் வரும். இவையெழும் வரைவுகடாதற்கு முரியவாம். (௪௩)

கசீ௨. திரட்டியிவ்வாறு செப்பிய வொன்பதிற்
நிரட்டியு மிரவுக்குறியிடையீட்டு விரியே.

(இ-ள்.) கூட்டியிப்படியாற் சொல்லப்பட்ட பதினெட்டிரவுக்குறியி டையீட்டுவிரியா மென்றவாறு. (௪௪)

கசு௩. அச்சமுமுவர்த்த லாற்றா மையென
மெய்ச்சிய வரைதல் வேட்கைஹ வகைத்தே.

(இ-ள்.) அச்சமுமுவர்த்த லு மாற்றாமையுமென மூன்றுவகையினையு டைத்தாம் விதிக்கப்பட்ட வரைதல்வேட்கை யென்றவாறு. (௪௭)

கசு௪. புருவரல் வினவிய பாங்கிக் கிறைவி
யருமறை செவிவி யறிந்தமை கூறலுந்

தலைமகன் வருந்தொழிற் கருமை சாற்றலுந்
தலைமக னூர்க்குச் செலவொருப் படுதலும்
பாங்கி யிறைவனைப் பழித்தலும் பூங்கொடி
யிறையோன் தன்னேநேர்ந் தியற்பட மொழிதலுங்
கனவுநலி புரைத்தலுங் கவினழி புரைத்தலுந்
தன்றுயர் தலைமகற் குரைத்தல் வேண்டலுந்
துன்புறு பாங்கி சொல்லெனச் சொல்லலு
மலர்பார்த் துற்ற வச்சக் கிளவியு
மாறுபார்த் துற்ற வச்சக் கிளவியுந்
காம மிக்க கழிபடர் கிளவியுந்
தன்னுட் கையா நெய்திடு கிளவியு
நெறிவிலக்கு வித்தலுங் குறிவிலக்கு வித்தலும்
வெறிவிலக்கு வித்தலும் பிறவிலக்கு வித்தலுங்
குரவரை வரைவெதிர் கொள்ளுவித் தலுமென
வுரைபெற வகுத்த வொன்பதிற் நிரட்டியும்
வ்வரைத் தலேவென விரியெனப் படுமே.

(இ-ள்.) பருவரல்வினவிய பர்க்கிக்கிறைவியருமறைசேவிலியறிந்த
மைகூறல் முதலாகக் குரவரை வரைவெதிர்கொள்ளுவித்த லீராகச் சொற்
பெறவகுத்த பதினெட்டும் வரைதல் வேட்கை விரியாமென்றவாறு:

அவற்றுட்டலைமகளைப்பாங்கி பருவரல் வினவுதற்குச் செய்யுள்:—
“விண்டார்பதிகொண்டவேற்படைவாணன்விரைகமழ்பூந், தண்டாமரைம
ங்கைதங்கியதஞ்சைநின்றயர்தம்மோ, டிண்டாகியமுனிவோவன் நியாயத்
தொடற்றதுண்டோ, வண்டார் குழலிசொல்லாய்செல்லலேதுன்மனத்திடை
யே” (தஞ்சை - ௨௦௬) எனவரும்.

தலைமகளருமறை செவிலியறிந்தமை கூறற்குச் செய்யுள்:—“மாணிக்
கமென்கொம்பொன்சொல்லுகேன்றஞ்சைவாணன்வெற்பர், பேணிப்புணர்
ந்துபிரிந்தபின்னோன்றலும்பேதைமூதம், பாணித்தலின் நிமிதிகண்டுநாணிய
பங்கயம்போ, னுணிக்கவழிந்ததனலறிந்தாளன்னைநங்கனவே.” (தஞ்சை -
௨௧௦) எனவும்; “யாங்காகுவமோவணிநுதற்குறுமக, டேம்படுசார்ந்சிறுதி
னைப்பெருங்குரல், செவ்வாய்ப்*பாசினங்கவாரீமற், நெவ்வாய்ச்சென்றினையி
வனெனக்கூறி, யன்னையானான் கழறமுன்னின், நருவியார்க்கும்†பயமலைநா

* பைக்கிளி—பிரதிபேதம்.

† பெருவரைநாடனை—பிரதிபேதம்.

டூனையறிதலுமறியேன்கண்டதுமில்லென, வெதிர்புனை தட்டையென்மலைப் பூக்கொய்து, சுனைபாய்ந்தாடினறுமில்லெனநினைவில், பொய்யவணந்தோவுரைத்தனையதுகேட்டுத், தலையிறைஞ்சினளேயன்னை, செலவொழிந்தனமாலையின்புனத்தே.” (நற்றிணை. ௧௪௭) எனவும் வரும்.

தலைமகடலைமகன்வருந்தொழிற்கருமைசாற்றற்குச் செய்யுள்:—
“ஒவலில்வாயன்னை ஞானியில்வூர்கணுறங்கினுமூர்க், காவலர்காய்வர்நிலா மதி
காலுங்கடுங்குடினைஞ்ச், சேவலும்வாணமுந்தஞ்சைவாணனைச்சென்றிறைஞ்சா,
மேவலர்போல்வெய்யவாயடையாவென்மெலிவறிந்தே.” (தஞ்சை-௨௧௧) எனவும்,
“இரும்பிழிமகா அரிவவழக்கன்மூதூர், விழவின்ருயினுந்துஞ்சா
தாரு, மல்லலவணமறுகுடன்மடியின், வல்லுரைக்கடுஞ்சொலன்னை துஞ்சான்,
பிணிகொளருஞ்சிறையன்னை துஞ்சிற், துஞ்சாக்கண்ணர்காவலர்கடுகு
வ, ரிலங்குலேவினைஞர் துஞ்சின்வையெயிற்று, வலஞ்சுரித்தொகையுருமலி
மகிழு, மாவவாய்ருமலி* குரையா துமடியிற், பகலுறழ்நிலவுக்கான்றுவிசுமபி,
னகல்வாய்மண்டிலநின்றுவியியும்மே, திங்கள் கல்சேர்புகனையிருள்மடியி, னில்
லெலிவல்சுவல்வாய்க்கூகை, கழுதுவழங்கியாமத்தழிதகக்குழறும், வளைக்கட்
சேவல்வாளா துமடியின், மனைச்செறிகோழிமாண்கூலியம்பு, மெல்லாமடிந்த
காலையொருநா, ணில்லாநெஞ்சத்தவரவாரலரே— அதனால், அரிபெய்ப்புட்டி
லார்ப்பப்பரிசிநற், தாதுபோகியபாய்ப்பரிநன்மா, நெஞ்சிலெவலத்தித்தனு
ற்றதைக், கண்முதிர்புறங்காட்டன்ன, பன்முட்டின்ருற்றேழிநங்கனவே.”
(அகநானூறு-௧௨௨) எனவும் வரும்.

* தலைமகனூர்க்குச்செலவொருப்படுதற்குச்செய்யுள்:— “நம்பானலனு
ண்டநம்பாதகர்தந்நகர்வினவித், தம்பாலுடன்சென்றுசார்குவமோதரியா
ரைவென்று, வம்பார்கழல்புனைவாணன்றென்மாறைவளருமவஞ்சிக், கொ
ம்பாகியமருங்குற்கரும்பாமொழிக்கோமளமே” (தஞ்சை. ௨௧௨) எனவும்,
“படுதிரைகொழீஇயபானிறவெக்கர்த், தொடியோர்மடிந்தெனத்துறைபுல
ம்பின்றே, முடிவலைமுகத்தமுடங்கிருப்படப்பைப், படுபுன்னோப்பல்ந்பா
க்கமும்வறிதே, கோட்டியினெறிந்தவுவகையர்வேட்டமடிந், தெமருமல்கி
னரோமாந்தனமெனச், சென்றுநாமறியினெவனோதோழி, மன்றப்புண்ணைமா
ச்சினைநறுவீ, முன்றிற்றொழையொடுகமழுந், தெண்கடற்சேர்ப்பன்சிறுநல்லூர்
க்கே”. (நற்றிணை. ௪௯) எனவும்வரும்.

பாங்கியிறைவனைப்பழித்தற்குச்செய்யுள்:— “வறியார்புகழ்தஞ்சைவா
ணன்றென்மாறைமடந்தையன்னு, ளறியாடியர்முன்னறிந், தவர்தாமதனொழ
லின், பொறியாருயிர்வெம்பணிமாமணியும்புதையிருள்கூர், நெறியாருள்

* மகிழாது எனவும் பிரதிபேதம்.

பெறநாநொளரிடைநீந்துதுமே.” (தஞ்சை. ௨௧௩) எனவும், “நயற்புற்ற தீநீரம்புறத்திறுத்த, குரும்பிவல்சிப்பெருங்கையேற்றை, தூங்குதோற்று தியவன்ளுக்கிதுவலிற், பாம்புமதனழியும்பாளுட்கங்குலு, மரியவல்லமனி குளைபெரிய, கேழலட்டபேழ்வாயேற்றை, பலாவமலடுக்கம்புலரவீர்க்குங், கழைநால்சிலம்பினுங்கண்வழையொடு, வாழையோங்கியதாழ்கண்ணசும்பிற், படுகெடுகளிற்றின்வருத்தஞ்சொலியப், பிடிபடிமுறுக்கியபெருமாப்பூசல், விண்டோய்விடாகத்தியம்புமவர்நாட், டெண்ணரும்பிறங்கன்மானதர்மயங் காது, மின்னுவிடச்சிறியவொதுங்கிமென்மெலத், துளிதலைத்தலைஇயம ணியேரைம்பால், சிறுபுறம்புதையவாரிக்குரல்பிழியூஉ, நெறிகெடவிலங்கி யநீரிச்சுர, மறிதலுமறிதிரோவென்னுகர்ப்பெறினே.” (அகநானூறு. ௮) எனவும்வரும்.

தலைமகளியற்படமொழிதற்குச்செய்யுள்:—“புணராவிரகமும்போகா விரவும்புணர்சூலேம, விணரார்பசப்பும்பிறவுமெல்லாமிருள்கூர்ந்தறல்போ ல், வணரார்துழற்பிறைவாணுதலாய்தஞ்சைவாணன்வெற்ப, ருணராகிருப் பதுவேறென்றுமல்லநம்மழ்வினையே.” (தஞ்சை-௨௧௪) எனவும், “இப் பியீன்றுகுத்தகித்தில, மிருளநவிமைக்குமல்கிருத்துறைவ, னருளாதுணு வாளுகவு, மிறையிறந்தனவாற்றேழியென்வனையே.” (.....) எனவும்வரும்.

தலைமகள்கனவுநலிபுரைத்தற்குச்செய்யுள்:—“சினவாகைகுடிச்செரு வென்றவாணன்றென்மாவையினம், மனைவாழ்மனையவர்வந்துநல்லியாமம ணந்ததெல்லா, நனவாமெனவேமகிழ்ந்தேவிழித்தோன்றுகாண்கண்டிலென், கனவாய்முடிந்ததுபின்னையென்னேயென்னகைதவமே.” (தஞ்சை. ௨௧௫) எனவும், “கேட்டிசின்வாழிதோழியல்கற், பொய்வலானன்மெய்யுறமரீஇ, வாய்த்தருபொய்க்குறமருட்டவேற்றெழூற், தமளிகைதவந்தனேருவனே, வண்பெமலரிற்சாஅய்த், தமியென்மன்றவளியேன்யானே.” (குறுந்தொகை. ௩௦) எனவும்வரும்.

தலைமகள் கவினழிபுரைத்தற்குச் செய்யுள்:—“வாளினுநீன் பிழிவாணு தலாய்தஞ்சைவாணன்றெவ்வி, னுளினுநாளுநலந்தோலைவேனகையாரயில் வேல், வேளினுமேர்நல்லவெற்பனுநீயுமென்மேனியினுந், தோளினுநோயறி யீற்றியாததென்றெல்லனையே.” (தஞ்சை. ௨௧௬) எனவும், “முடக்காலிற வின்முடங்குபுறப்பெருங்கிளை, புணரிமிகுதிரைதருஉந்துறைவன், புணரி யலிந்தனான்று, மின்னதுமன்னோநன்னுதற்கவியே.” (குறுந்தொகை. ௩௦௬) எனவும் வரும்.

* இத்துறைக்குத் தஞ்சைவாணன்கோவை யுரைகாரால் வேறு செய்யுள் காட்டப்பட்டுள்ளது.

† புணரியிஃதிரை, என்றும் பாடம்.

தலைமகடன்றுயர் தலைமகற்குரைத் தல்வேண்டற்குச்செய்யுள்:—“வரைப் பான்மதுரத்தமிழ்தெரிவாணன்றென்மாறைவையை, துரைப்பான்முகத்தன் னதுண்டுகிலாயிந்தோயவர்க்கின், துரைப்பாருளரே லுயிரெய்தலாமகக்கூர் திரைகூழ், தரைப்பால்வளரும்புகழெய்தலாமவர் தங்களுக்கே.” (தஞ்சை. ௨௧௭) எனவும், “புன்னம்புலம்பினபூவுக்கம்பின, காணலும்புலம்புகனி யுடைத்தேவானமு, நம்மேபோலுமம்மர்த்தாகி, யெல்லைகழியப்புல்லென் றன்றே, யின்னுமுளேனேதோழியிந்நிலை, தண்ணியகமழும்ஞாழற், றண் ணந்துறைவர்க் குரைக்குநர்ப்பெறினே.” (குறுந்தொகை-௩௧௦) எனவும் வரும்.

பாங்கி நின்ருறைநீயேசொல்லெனத் தலைமகட்குச்சொல்லற்குச்செய்யுள்:—“ஒல்லெனவேயென்னுறு துயர்தாமுமுணரும்வண்ணஞ், சொல்லென நீயிதுசொல்லியென்பேறுன்றுயரமெல்லாம், வல்லெனவேகொண்டகொங் கையர்வேடஞ்சைவாணன்வெற்பி, வல்லெனவார்கூழலாயிறுபார்கல்லரன்ப ருமே.” (தஞ்சை. ௨௧௮) எனவும், “ஊருறுகோழிச்சிறு மாப்பேடை, சேவற் செய்குறிநீடி, ஊடலுமுணர்தலுங்கூடொம்பெரிதே.”(....) எனவும் வரும்.

தலைமகளலர்பார்த்துற்றவச்சக்கிளவிக்குச்செய்யுள்:—“மலருந்தொடை வஞ்சிவஞ்சுமாதருமாரணும்வா, யலருத்தடங்கையலருந்தொடாநிப்பவஞ் சிடுஞ்சும், பலரும்புகழ்த்தஞ்சைவாணர்பிராணைப்பணியலர்போற், புலரும் பெயருங்கண்ணீர்புலராதுபுலரினுமே.” (தஞ்சை. ௨௧௯) எனவும் “அலரியாங் கொல்லதோ.” (...) எனவும் வரும்.

தலைமகளாறுபார்த்துற்றவச்சக் கிளவிக்குச்செய்யுள்:—“அரியுங்கரியும் பொருநெறிக்கோர்துணையாயவர்மேற், சொரியுந்திலைதுடைக்கவென்றோ ருமுழைதோய்த்துநஞ்சும், வரியும்பயில்கண்ணிவாணன்றென்மாறையும்மன்னர் வந்து, பிரியும்பொழுதெல்லவாய்வினையென்மனம்பின்செல்வதே.” (தஞ்சை. ௨௨௦) எனவும், “குன்றக்கூகைகுமுறினுமுன்றிற், பலவினிருஞ்சினைக் கலைபாய்த்துகளினு, மஞ்சுமனனித்தெனெஞ்சமினியே, யாரிருட்கங்குலவர் வரிற், சாரனீளிடைச்செலவானாதே.” (குறுந்தொகை. ௧௫௩) எனவும் வரும்.

காமமிக்ககழிபடர்கிளவிக்குச்செய்யுள்:—*“ஒதக்கயிலையுண்டண்ணாந்து விக்கியுடல்குலுக்கிப், பாதத்திணைநிமிர்க்குங்குருகீர்வெண்பணிவலங்க, சாதத்திருநிதியன்னாங்குலோத்துங்கன் றஞ்சையிலென், காதற்சிறையுங்குறையுங்கண்டாரில்க்கன்னெஞ்சரே.” (தஞ்சை. ௨௨௧) எனவும், “புண்கண்கூர் மாலெம்புலம்புமென்கண்ணேபோற், துன்பமுழுவாய்துயிலப்பெறுதியா,லின்

* இச்செய்யுள் தஞ்சைவாணன்கோவை அச்சுப்புஸ்தகத்தில் விடப் பட்டுள்ளது.

களவாய்நெய்தானீபெய்துங்கனவினுள், வன்கண்ணார்கானல்வாக்கண்டறிதி யோ, 9 (சிலப். கானல்வரி-௩௩௩) எனவும் வரும்.

தன்னுட்கையாறெய்திடுகிளவிக்குச்செய்யுள்:—“விண்டலையாவர்க்கும் வேதர்வண்டில்லெமெல்லங்கழிசூழ், கண்டலையேகரியாக்கண்ணிப்புண்ணை கலந் ததள்வர், கண்டிலையேவரக்கங்குடெல்லாமங்குல்வாய்விளங்கும், மண்டலமே பணியாய்தமியேற்கொருவாசகமே.” (திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார். ௧௭௭) எனவரும்.

தலைமகள் வெறிவிலக்குவித்தற்குச்செய்யுள்:—“என்றாள்னுமெனக் கன்புடையாய்சென்றிரந்துகொண்டு, சான்றாண்மையன்பர்தமக்குரைநீதஞ் சைகாவலனைத், தேன்றழுவரைத்தமிழ்சேர்த்தியவாணனைச்சேரலர்க்கும், தேன்றாவிருங்கங்குனிவருமாறெழிதோன்றலென்றே.” (தஞ்சை. ௨௨௩) எனவும், “குறையொன்றுடையென்மற்றேழுகிறையிலல்லா, மன்னுயிர்க்கே மஞ்செயல்வேண்டமென்னே, யராவழங்குநீள்சோலைநாடனைநம்பி, விராவார லென்பதுரை.” (ஐந்திணையெழுபது. ௧௪) எனவும் வரும்.

தலைமகள் குறிவிலக்குவித்தற்குச்செய்யுள்:—“வெற்றியவாவியவாணர் பிரான்றஞ்சைவெற்பகத்திற், பெற்றியசோலைப்பிறங்கிருள்வாரன்மின்பே தையின்னும், முற்றியவேன்றபடுகிள்ளையோப்புமுறைமையென், நெற்றியகாதலினுலையைத்தாளன்னையென்றுரையே.” (தஞ்சை. ௨௨௪) எனவும், “வளைவாய்ச்சிறுகிளவிலைநிலைகடையார், செல்கென்றேளேயன்னையெனநீ, சொல்லினெவனேதோழிகொல்லை, செடுங்கைவன்மான்கெம்பகையுந், குறுங்கையிரும்புலிக்கொலைவென்றை, பைங்கட்செந்நாய்ப்பிபதம்பார்க்கு, மாரிருண்டொள்வருதி, சாரளுடவாரலோவெனவே.” (குறுந்தொகை. ௧௪௧) எனவும் வரும்.

வெறிவிலக்குவித்தற்குச்செய்யுள்:—“மின்றாதித்தனவண்ணைகொண்டாள்வெறிவிந்தைதமங்கை, மன்னாண்மைமன்னியவாணன்றென்மாறைவ் வரையிலவண்டியா, மென்னாவசுணமிறைகொள்ளுநாடொனக்கருளான், முன் னாளுருளியபோய்தணிப்பாளின்மொய்குழலே.” (தஞ்சை. ௨௨௫) எனவும், “வெறிகமழ்வெற்பென்னெமய்நீர்மைகொண்ட, தறியாண்மற்றன்னேவ ணங்கணங்கிறென்று, மறியீர்த்துதிரர்தாய்வேலற்றீஇ, வெறியோடலம் வரும்பாய்.” (ஐந்திணையெழுபது. ௨௦) எனவும் வரும்.

பிறவிலக்குவித்தற்குச்செய்யுள்:—“பொருபான்மதியினைப்போன் மருப்பியானையிற்பொன்னெடின்பந், தருபான்மொழிவஞ்சிசாரவந்தார்தஞ் சைவாணன்வெற்பி, நெருபானெதுமலரென்னவெந்தீயுலையுற்றசெவ்வே,

*இத்துறைக்குத் தஞ்சைவாணன்கோவைச் செய்யுள் காணப்படவில்லை.

விருபான் மருங்கினுங்கொண்டெறிந்தாலொத்ததென்செவிக்கே.” (தஞ்சை. ௨௨௬) எனவும், “காணிவரிவாழிதோழியாணர்க், கடம்புனலடைகரைநெடுங்கயத்திட்ட, மீன்வலைமாப்பட்டாஅங், கிதுமற்றெவனொருநொதுமலர்தலையே.” (குறுந்தொகை. ௧௭௧) எனவும்வரும்.

சூரவரைவரைவெதிர்கொள்ளுவித்தற்குச்செய்யுள்:— “தற்பழியாமலுஞ்சந்திரவாணன் றமிழ்த்தஞ்சைநங், கற்பழியாமலுங்காணமாகக்கயல்விழிநின், சொற்பழியார்நமர்சொல்லுவல்லேசென்றுசொல்லலையே, விற்பழியாமவழியாநமதாருயர்க்கேதமுமே.” (தஞ்சை-௨௨௭) எனவும், “எந்தையும், யாயுமறியவுரைத்தீயின்யானுற்ற, நோயுங்களைஞுவமன்.” (கலித்தொகை. முல்லை-௧௧) எனவும்வரும்.

“பருவரல்லினவியபாங்கித்திறைவி, யருமறைசெவிலியறிந்தமைகூறலுங், தலைமகன்வருந்தொழிற்ருமைசாற்றலும்” ஆகவிண்ணும் “அவர்பார்த்துற்றவச்சக்கிளவியு, மாறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவியும்.” ஆகவிண்ணும், நெறிவிலக்குவித்தன்முதலியநான்குமாகியவெட்டுமச்சத்திற்குரியன; பாங்கியிறைவுணைப்பழித்தலுங், துன்புறுபாங்கிசொல்லெனச்சொல்லலுமாகியவிண்ணுமுவர்த்தற்குரியன; தலைமகனுர்க்குச்செல்வொருப்படுதலும், பூங்கொடியிறையோன்நன்னைநேர்ந்தியற்படமொழிதலுங், கனவுகலிவுரைத்தலுங், கவினழிபுரைத்தலுங், தன்முயர்தலைவர்க்குணர்த்தல்வேண்டலுங், காமமிக்கசுழிபடர்கிளவியுங், தன்னுட்கையாறெய்திடுகிளவியுங், சூரவரைவரைவெதிர்கொள்ளுவித்தலுமாகியவெட்டுமாற்றான்மக்குரியன. (௪௮)

௧௯௫. பொய்த்தன் மறுத்தல் கழறன் மெய்த்தலென்
றொருநால் வகைத்தே வரைவு கடாதல்.

(இ-ள்.) பொய்த்தன்முதலாக மெய்த்தலீறாக என்னுவகையினை யுடைத்து வரைவுகடாதலென்றவாறு. (௪௯)

௧௯௬. வினவிய செவிலிக்கு மறைத்தமை விளம்பலு
மலரறிவுறுத்தலுந் தாயறிவுணர்த்தலும்
வெறியச் சுறுத்தலும் பிறர்வரைவுணர்த்தலும்
வரைவெதிர்வுணர்த்தலும் வரையுநா ளுணர்த்தலு
மறிவறிவுறுத்தலுந் குறிபெயர்த்திடுதலும்
பகல்வருவாணையிரவுவருகென்றலு
மிரவுவருவாணைப் பகல்வருகென்றலும்
பகலினுமிரவினும் பயின்றவருகென்றலும்

பகலினு மிரலினு மகலிவ னென்ற லு
முரவோ னுடு மூருந் குலனு
மரபும் புகழும் வாய்மையுந் கூறலு .
மாறுபார்த் துற்ற வச்சந் கூறலு
மாற்றத் தன்மை யாற்றக் கூறலுந்
காவன்மிக வுரைத்தலுந் காமமிக வுரைத்தலுந்
கனவுநலி வுரைத்தலுந் கவினழி வுரைத்தலு
மெனமுறை நாடி யியம்பிய விருபதம்
வரைவு கடாதல் விரியெனப் படுமே.

(இ-ள்). வினவிய செவிலிக்கு மறைத்தமை விளம்பன் முதலாகக் கவினழிவுணர்த்தலீராகச் சொல்லப்பட்ட விருபதம் வரைவுகடாதல் விரியெனப்படுமென்றவாறு. அவற்றுள், வினவிய செவிலிக்கு மறைத்தமை - தலைவர்க்குத் தோழிவிளம்பற்குச் செய்யுள்:—“ தளராவின் முலைதாங்குகில் லாதுதளரிடைகண், வளராததென்ககஞ்சல்லாராயெனத் தஞ்சைவாணன் வெற்பா, விளரார்திருதுதலன்னைக்கொர்மாற்றம்விளம்பியுய்ய்தே, னுளராம வர்வலையுட்பட்டுவாழ்வதுணர்ந்தருளே.” (தஞ்சை-உஉஅ) எனவரும்.

அலரறிவுறுத்தற்குச்செய்யுள்:— “ மணிவரைமாளிகைமறைவரோத யன்வாணன்வெற்பா, பணிமொழியாளென்னுங்கொள்கொம்புமுடிப்படர்ந் தயலா, ரணிமனைதோறுங்கொழுந்துவிட்டம்பலரும்பிமண்மேற், றணிவில தாகவிப்போதலர்பூத்ததுன் றண்ணளியே.” (தஞ்சை-உஉக) எனவும், “அறிந் தோரறிவிலரென்றலர்சிறந்த, வின்னுயிர்கழியினுநளியின்னாதே, புன்னையங் கானற்புணர்குறிவாய்த்த, பின்னலோதயென்றேழியன்றோ, படுமணி யானைப்பசும்பூட்சோழர், கொடிதுடங்குமறுகினுர்காட்டாங்கட், கள்ளு டைத்தடவிற்புள்ளொலித்தோவாத், தேர்வழங்குதேருவினன்ன, கௌவை யாகின்றதையின்னருளே.” (நற்றிணை-உஉஎ) எனவும் வரும்.

தாயறிவுணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “ திரையிற்பவளம்வடவாமுகத்தெ முந்திக்கொழுந்தின், கரையிற்படருங்கடற்றுறைநாடகயற்கொடிபொன், வரையிற்புகழ்வித்தவாணன்றென்மாறைமலர்ந்தமௌவல், விரையிற்களவை யெல்லாமறிந்தாளன்னைமெய்யுறவே.” (தஞ்சை-உஉஃ) எனவும், “நாரைநல்லி னங்கடுப்பமகளிர், நீர்வார்கூந்தலுளருந்துறைவ, பொங்குகழிநெய்தலுரைப்ப வித்துறைப், பல்கால்வருஉந்தேரோனச், செல்லாதீமோவென்றன்யாயே.” (ஐங்குறுநூறு-கஉச) எனவும்வரும்.

வெறியச்சுறுத்தற்குச் செய்யுள்:—“மையுற்றநீலக்கண் மாமங்கைகோன்
றஞ்சவாணன்வெற்பி, நெய்யுற்றவேலன்பீதணியாமையி நெஞ்சினுள்
ளே,யையுற்றயர்வுற்றெம்மன்னையுமாயுமென்றாணங்கின், மெய்யுற்றநோய்
தணிப்பான்வெறியாடல்விரும்பினரே.” (தஞ்சை-உருக) எனவரும்.

பிற்ர்வரைவுணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “வெடிக்கின்றவிப்பியுணித்தி
லம்பைத்தலைவெம்பகுவாய்த், துடிக்கின்றதிங்களிற்றேன் றுந்துறைவசெஞ்
சொற்புலவோர், வடிக்கின்றமுத்தமிழ்வாணன்றென்மாதையெம்மான்மருந்
கை, யொடிக்கின்றகொங்கைகண்டாலெவநெஞ்சருகாதவரே.” (தஞ்சை-
உருக) எனவும், “சிறுகட்பன்றிப்பெருஞ்சினவொருத்தலொடி, குறுக்கை
யிரும்புலிபொருடாட, நனிநாணுடைமையமன்ற, பணிப்பயந்தனநீயந்
தோள்கண்ணே.” (ஐங்குறுநூறு-உருக) எனவும் வரும்.

வரை வெதிர்வுணர்த்தற்குச் செய்யுள்:—“குருதிகண்டாலன்னகாந்த
ளஞ்சாரற்குறிவெறிதே, வருதிகண்டாய்தஞ்சவாணன்வெற்பாவெங்கண்
மாநகர்நீ, சுருதிகண்டாரொடுந்தோன்றிலெங்கேளிரின்சொல்லிகவார், பரு
திகண்டான்மலராத்தொழியாகஉப்பங்கயமே.” (தஞ்சை-உருக) எனவும்,
“மாத்தொலம்பி” (...) எனவும் வரும்.

வரையுநா ஞ்ணர்த்தற்குச் செய்யுள்:—“அலகம்பனகண்ணிவள்கொங்
கைமென்சுணங்காங்வண்டு, பலகம்பலைசெய்யப்பூத்தனவேங்கைபனிவரை
மேற், நிலகம்பதித்தெனச்சேல்லைத்தவாணன்றென்மாதையெம்மான்மருந்
கம்பயில்புகழ்போற்சிலம்பாமதியூர்கொண்டதே.” (தஞ்சை-உருக) எனவும்,
“தோழிலைவாழைக்கோண்டிகுபெருங்குலை, யூமுதுதீங்கனியுண் ணுநர்த்ததெத்
த, சாரம்பலவின்சுளையொடுப்படு, பாதைநெடுஞ்சுளைவிளைந்ததேற, லறியா
துண்டகவெனயலது, கறிவளர்சாந்தமேறல்செல்லாது, நறுவீயடுக்கத்து
மகிழ்ந்துகண்டபெருங், குறியாவின்பமெளிதினின்மலைப், பல்வேறுவிலங்கு
மெய்துநாட, குறித்தவின்பர்க்கெவனரிய, வெறுத்தவேளர்வேய்புரை
பணைத்தோ, ணிறுப்பநிலாநெஞ்சமொடுநின்மாட், டிலுருமினையளாயிற்
றந்தை, யருங்கடிக் காவலர்சொற்பதனெற்றிக், கங்குல்வருதலுமுரியைபைம்
புதல், வேங்கையுமொள்ளினர்விரிந்தன, நெடுவெண்டிழ்சஞ்ஞாந்தொண்
டன்றே.” (அகநானூறு-உ) எனவும் வரும்.

தலைமகளறிவுதலைமகற்கறிவுறுத்தற்குச்செய்யுள்:— “வனநாண்முளரி
முகைவென்றுவாணன்றென்மாதையெம்மான்மருந், கனநாணணிந்துபொற்கச்சுற
வீசிக்கதித்தெழுந்த, தனநாணுறுண்ணிடைத்தையனல்லாள்பழிசாற்றுவல்
யா, நெனநாணிநின்பழிதான்மறைத்தாளன்பவென்னையுமே.” (தஞ்சை-
உருக) எனவும், “தன்னெவ்வங்கூரினுநீசெய்தவருளின்மை, யென்னையுமறை

த்தாளென்றேழியதுகேட்டு, சின்னையான் பிறர்முன்னர்ப்பழிகூற்றாணாணி.”
(கலித்தொகை-௪௪) எனவும் வரும்.

குறிபெயர்த்திடுதற்குச் செய்யுள்:—“ஊரோர்பவரிங்குலாவவுங்கடும்வந்
தொண்சிலம்பா, வேரோர்பொதும்பரிற்போய்விளையாடுகவேற்படையான்,
மாரோர்பகைவென்றவாணன்றென்மாதையெம்மன்னுதவப், பேரோர்படிவு
கொண்டாலன்னநீயுமென்பேதையுமே.” (தஞ்சை-௨௩௬) எனவும், “வீளை
யாட்டாயமொடுவெண்மணலழுத்தி, மறந்தனெந்தறந்தகாழ்முளையகைய,
நெம்பெய்தீம்பால்பெய்தினிதுவளர்ப்ப, தும்மினுஞ்சிறந்ததுதுவ்வையாகுமெ
ன், நன்னைகூறினள்புன்னையதுசிறப்பே, யம்மநாணுதுதும்மொடுநகையே, வி
ருந்திற்பாணருளரிசைகடுப்ப, வலம்புரிவான்கோடுநலுமிலங்குநீர், துறை
கெழுக்கொண்கநீநல்கி, னிறைபடுநீழல்பிறவுமாருளவே.” (நற்றிணை-௧௪௨)
எனவும் வரும். குறிபெயர்த்திடுதற்கு மேற்காட்டிய செய்யுள் பகற்குறி
க்கு மிரவுக்குறிக்கு மேற்குமாறறிந்துகொள்க.

பகல்வருவானே யிரவுவருகென்றற்குச்செய்யுள்:—“முத்தணிநீலமணித்
தகட்டிள்ளெங்குமொய்கொளவே, வைத்தணிசோவகுத்ததுபோற்றஞ்சைவா
ணன்வையைப்பைத்தணிவார்திரைதோய்கருந்தாட்டின்னைப்பாசிலெவெண்,
டொத்தணிபூந்துறைவாவருவாயிருடுங்கிடையே.” (தஞ்சை-௨௩௭) எனவும்,
“பனைத்திரளன்னபரோரெறுழ்த்தடக்கைக், கொலைச்சினத்தவிராமதனுடை
முன்பின், வண்டுபடுகடாஅத்துயர்மருப்பியானே, தண்கமழ்சிலம்பின்மரம்
படத்தொலைச்சி, யுறுபுலியுறக்குத்திவிறல்கடிந்து, சிறுதுணைப்பெரும்பு
னம்வெனவுநாட, கடும்பரிக்குதிரையாஅயெயின், நெடுந்தோர்மிளிலியொடு
பொருதுகளம்பட்டெனக், காணியசெல்லாக்கூகைநாணித், கடும்பகல்வழங்
காதாஅங்கிடுப்பை, பெரிதாலம்மலிவட்கேயதனான், மாலேவருதல்வேண்டுஞ்
சோலை, முளைமேய்ப்பெருக்களிறுவழங்கு, மலைமுதலடுக்கத்தசிறுகல்லாரே.”
(அகநானூறு-௨௪௮) எனவும் வரும்.

இரவுவருவானே பகல்வருகென்றற்குச் செய்யுள்:—“இழைவிளையாடு
மிளமுலைசாயற்கிடைந்தமஞ்ஞை, கழைவிளையாடுங்கடிப்புனங்காததுக்கலைய
கலா, துழைவிளையாடுமுயர்சிலம்பாலின்னுமுன்பொருட்டான், மழைவிளை
யாடுமுகிறற்றஞ்சைவாணன்மலயத்திலே.” (தஞ்சை-௨௩௮) எனவும், “நெடு
மலையடுக்கங்கண்டெடமின்னிப், படுமழைபொழித்தபாளுட்கங்கும், குஞ்சா
நடுங்கத்தாக்கிக்கொடுவரிச், செங்கணிரும்புலிகுழுமுஞ்சாரல், வாரல்வாழி
யிரையநேரிறை, நெடுமென்பனைத்தோளிவருடயானுங், காவல்கண்ணின்நி
னையேநானே, மந்தியுமறியாமரம்பயிலிறும்பி, னெண்ணெங்காந்தளவிழ்த்தவா
ங்கட், டண்பலருவித்தாழ்நீரொருசின்ற, யுருமுச்சிவந்தெறிந்தமதனழிபாம்

பின், நிருமணிலிளக்கிற் பெறுவையிவ, எருண்மென்கூந்தலேமுறுதுயிலே.”
(அகநானூறு-கூஉ) எனவும் வரும்.

பகலினுமிரவினும் பயின் றுவருகென் றற்குச்செய்யுள்:— “சூரவுங்கணியும்
விர்வரும்வெற்பாவெய்யகுஞ்சரமேல், வரவுந்தியதெவ்வைமாற்றியவாண
ன்மென் மாதையின்னு, மரவும்பணியுதுடங்கிடையாற்றலளாற்பகலு, மிரவுங்
குறிவயினீவால்வேண்டிமிவள்பொருட்டே.” (தஞ்சை-உருக) எனவரும்.

பகலினுமிரவினுமகலிவ னென் றற்குச் செய்யுள்:— “தாவா தசெல்வந்த
ருந்தஞ்சைவாணன் றடஞ்சிலம்பா, நீவாரசாரானிலவலாரம்பகனீடிருளார்,
மாவானிலவுநிலமங்கைவார்குழன் மல்லிகைபோ, லோவா திரவெறிக்குஞ்சோ
லை நீழலினூடுவந்தே.” (தஞ்சை-உருசு) எனவரும்.

தலைமகனாடுமுருங்குலனுமரபும்புகழும்வாய்மையுங் கூறற்குச்செய்யுள்:—
“தலத்திற்குமாறைக்குமன்னவன்வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைகுழி, நிலத்திற்குமா
மணியாகுநினுடையிருகின்பதிக்குங், குலத்திற்குமாசில்குடிமைக்குஞ்சீர்
மைக்குங்கோதின்மெய்ம்மை, தலத்திற்குமாவதன் றுல்லவையாதுடப்பது
வே.” (தஞ்சை-உருசு) எனவும், “பிரசங்கொளவீழ்ந்ததிந்தேனிராஅன், மரை
யான்குழவிருள்மயிற்றுக்கைக்கும், வரையகநாடவரையாவிரினெந், நிரைதொடி
வாழ்தலிலன்.” (ஐங்குறுநூறு-கரு) எனவும், “பழனக்கம்புள் பயிற் பெடை
யகவுங், கழனிபூரின்மொழிவலென்றுந், தஞ்சுமனைநெடுநகர்வருதி, யஞ்சா
யோவிவடந்தைகைவேலே.” (ஐங்குறுநூறு-கரு) எனவும், “தாமரைக்கண்ணி
யைதண்ணுஞ்சாந்தினை, நேரிதழ்க்கோதையான்செய்குறிநீவரின், மணங்க
மழ்நாற்றத்தமலைநின்றுபலிபெறுத, மணங்கெனவஞ்சுவர்சிறுகுடியோரே.”
(கலித்தொகை-ருஉ) எனவும், “கடிமலர்ப்புண்ணைக்கீழ்க்காரிகைதோற்றா
ளைத், தொடிநெகிழ்ந்ததோளளாத் துறப்பாயான்மற்றுநின், குடிமைக்கீழ்ப்
பெரியதோர்குற்றமாய்க்கிடவாதோ” எனவும், “ஆய்மலர்ப்புண்ணைக்கீழ்
நலந்தோற்றாளே, நோய்மலிநிலையளாத் துறப்பாயான்மற்றுநின், வாய்மைக்
கட்பெரியதோர்வஞ்சுமாய்க்கிடவாதோ” எனவும், “திகழ்மலர்ப்புண்ணைக்கீழ்
த்திருநலந்தோற்றாளே, யிகழ்மலர்க்கண்ணளாத் துறப்பாயான்மற்றுநின், புகழ்
மைக்கட்பெரியதோர்புகராகிக்கிடவாதோ.” (நெய்தற்கலி-கரு) எனவும்
வரும். இவை நான்குமே தலியனவற்றிற்குரிய சான்றோர்செய்யுளாம்.

ஆறுபார்த்துற்ற வச்சங்கூறற்குச்செய்யுள்:— “புராந்தகர்செஞ்சடை
வெண்பிறைபோலுதற்புள்எரிமிழ்பூங், சூரந்தொடை மென்குழற்கொம்பினை
வேண்டிக்கொடிமுல்லேநீண், மாரந்தழுவந்தஞ்சைவாணன்வெற்பாவல்கிதோர்
ந்நிலஞ்சிக், கராத்நிரிகல்லதர்வாயெல்லிவரல்கற்பலவே.” (தஞ்சை-உருசு)

எனவும், “கனாபொருகாணியாற்றங்கல்லதரெம்முள்ளிவீராயி, ன்ணையிருன்யாமத்தபுலியேறஞ்சியகன்றுபோக; நரையுருமேறுதுங்ணைவேலஞ்சுதும்மைவரையாமக்கையர்வெளவுதலஞ்சுதும்வாரலேயோ.” (யாப்-காரிகை. செய்யுள்-சு. உரைமேற்கோள்) எனவும் வரும்.

ஆற்றத்தன்மையாற்றக்கூற்றஞ்செய்யுள்:— “தலங்குந்தெளியுங்கனலெழவுச்செறியுங்கண்கணீர், மலங்கும்பொலந்தாடிசேர்மெய்சோருமறஞ்செய்கொலை, விலங்கும்படிறுசெய்யாக்குன்றநாடவினாந்தளிப்பா, யலங்குங்குடும்பரித்தேர்வாணன்மானறயணங்கினையே.” (தஞ்சை. உசாந.) எனவரும்.

காவன் மிகவுரைத்தற்குச்செய்யுள்:— “நஞ்சாரவந்திரிதருகானகிளாளி, லஞ்சாதுசெங்கையிலிவக்காவணங்கின்பொருட்டான், மஞ்சார்மதிற்றஞ்சைவாணன்வெற்பாவால்வன்சொலன்னை, தஞ்சாள்கிந்துடிக்கைநகர்காவலர்துஞ்சினுமே.” (தஞ்சை. உசாச.) எனவரும்.

காமமிகவுரைத்தற்குச்செய்யுள்:— “தென்னாகவண்டமிழ்வாணன்மென்மாதைச்செருந்தியுடன், புன்னாகமுங்கமழ்பூந்துறைவாகார்போற்றமிர்தம், பின்னாகமுன்வந்தபேதைதன்சாமப்பெருங்கடற்கு, நின்னாகமன்றியுண்டோபுணையாவதுநீந்துதற்கே.” (தஞ்சை. உசாந.) எனவும், “வேலவேலிவேர்க்கோட்பலின், சாராடசெவ்வியையாகுமதி, யாரட்தறிந்திசினோசாரற், சிறுகோட்டிப் பெரும்பழந்தாங்கியாங்கிவ, ஞாயிர்தவச்சிறிதுகாமமோ பெரிதே.” (குறுந்தொகை. சுரு.) எனவும் வரும்.

கனவுநலிபுரைத்தற்குச்செய்யுள்:— “மாணாதெவ்வென்றவாணன்மென்மாதைவளநகர்போற், பூணாகமெல்லியற்புல்லினையாகவப்பொய்யையெய்யாப், பேணாமகிழ்ந்துபெருந்துயிலேற்றவன்பின்னைநின்னைக், காணுள்கலங்கினளாற்கல்ல்காமனக்காவலனே.” (தஞ்சை. உசாச.) எனவும், “மின்னவிர்வயங்கிழைருகுகிழச்சாஅய், நன்னுதல்பசத்தல்யாவதுதுன்னிக், கனவிந்காணுமிவனே, நனவிந்காணுணின்மார்பேதய்யோ.” (ஐங்குறுநூறு. உசாச.) எனவும் வரும்.

கவினழிபுரைத்தற்குச்செய்யுள்:— “ஏறற்றகொங்கையிளங்கொடிமாந்தளிரேயந்தவண்ணங், காரேற்றகங்குலிற்சீரலர்போன்றதுகாவியுண்கண், வாரேற்றபைங்கழல்வாணன்மென்மாதையில்வாவியின்கண், ணீரேற்றசெங்கமுநீர்மலர்போன்றதுநின்பொருட்டே.” (தஞ்சை. உசாச.) எனவும், “தொடிபழிமறைத்தலிற் றேருங்ந்தனவே, வடுக்கொள்கூழையாய்மொடாடலி, னிடிப்புமெய்யதொன்றுடைத்தேக்கிக்கொள, வண்ணைகாக்குந்தொன்னலஞ்சுதையக், காண்டொறுங்கலுத்தலன்றியுமீண்டிரி, முத்துப்பெரப்பிற்கொ

ற்கைமுன்றுறைச், சிறுபாசடைபுசெம்புநெய்தற், நெண்ணீர்மலரிற்றொலை
ந்த, கண்ணோகாமங்காப்பரியவ்வே.” (நற்றிணை. ௨௩.) ஏனவும் வரும்.

இவற்றுள், வினவிய செவிலிக்கு மறைத்தமைவினம்பன் முதலாகப்பி
றர்வரைவுணர்த்தலீராகச்சொல்லப்பட்டவைந்தும் பொய்த்தற்குரிய; குறி
பெயர்த்திதிதன்முதலாகப்பகலினுமிரவினும்கலிவணென்நலீராகச்சொல்ல
ப்பட்டவைந்து மறுத்தற்குரிய; உரவோனாடுமூருக்குலமரபும் புகழும் வா
ய்மையுங்கூறலாகியவொன்று கழறற்குரியது; வரைவெதிர்வுணர்த்தலும்,
வரையுநாளுணர்த்தலும், மறிவறிவுறுத்தலும், மாறுபார்த்துற்றவச்சங்கூறலும், மா
ற்றூத்தன்மையாற்றக்கூறலும், காவன்மிகவுரைத்தலும், காமமிகவுரைத்த
லும், கனவினலிபுரைத்தலும், கவினழிபுரைத்தலுமாகிய வொன்பது மெய்
த்தற்குரிய. (௫௦)

கக௭. செலவறிவுறுத்தல் செலவுடன் படாமை
செலவுடன் படுத்தல் செலவுடன் படுதல்
சென்றுழிக் கலங்க நேற்றியாற் றுனித்தல்
வந்துழி நொந்துரை பென்றெழு வகைத்தே
யொன்றக் கூறிய வொருவழித் தணத்தல்.

(இ-ள்.) செலவறிவுறுத்தன்முதலாக வந்துழிநோதலீராகவேழுவுகையி
னையுடைத்து மேற்சொல்லிய வொருவழித்தணத்தலென்றவாறு. (௫௧)

கக௮. தன்பதிக்-ககற்சி தலைவன் சாற்றலு
மென்சொற் பாங்கி விலக்கலுந் தலைவ
னீங்கல் வேண்டலும் பாங்கி விடுத்தலுந்
தலைவிக் கவன்செலவுணர்த்தலுந் தலைவி
நெஞ்சொடு புலத்தலுஞ் சென்றோ னீடலிற்
காம மிக்க கழிபடர் கிளவியு
கோற்றொடிப் பாங்கி யாற்றுவித் தலுமவன்
வந்தமை யுணர்த்தலும் வந்தோன் றன்னொடு
நொந்துவினாதலும் வெந்தீறல் வேலோன்
பாங்கியொடு நொந்து வினாதலும் பாங்கி
யிறைவியை யாற்றுவித் திருந்த வருமை
கூறலு மென்னு மாறிரு கிளவியு
மொருவழித் தணத்தலின் விரியெனப் படுமே.

(இச்-ம்.) ஒருவழித்தணத்தலின் விரியுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தன்பதிக்ககற்சி தலைவன் சாற்றன்முதலாகத் தலைவியைப்பாங்கி யாற்றுவதித்திருத்த வருமைகூறலீராகச்சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டுகிளவியு மொருவழித்தணத்தலின் விரியென்றுசொல்லுவர் புலவரென்றவாறு. அவற்றுள், தன்பதிக்ககற்சி தலைவன்சாற்றற்குச் செய்யுள்:—“திரைகேதகை மணங்கூடுமெம்பாடியிற்சென்றுவந்தியான், வரைகேன்வருத்துணைவல்லியை நீதஞ்சைவாணன்செவவேல், புரைகேழ்மதர்விழிக்கோங்கரும்பேர்முலைப்பூசல்வண்டு, நிரைகேசவஞ்சியஞ்சேடுலென்றுதேற்றுதனின் கடனே.” (தஞ்சை. ௨௪௮.) எனவரும்.

பாங்கி தலைமகனைச் செலவுவிலக்கற்குச்செய்யுள்:—“பறந்தாங்கிவர்பரித்தேர்கடவேலுன்பதியடைந்தான், மறந்தாங்கமையவும் வல்லையன்பா தஞ்சைவாணனென்றார், நிறந்தாங்கிவர்களைபோலுண்கண்மா முகினீர்மைகொண்டு, புறந்தாழ்கருங்குழல்வெண்முத்தவாணைகப்பொன்னினையே.” (தஞ்சை. ௨௪௯.) எனவும்; “வருவையல்லவாடைநனிகொடிதேயருபுரை மருங்கிளையம்ணிவான்றி, யொல்லெனவிழிதருமருவிநின், கல்லுடைநாட்டுச்செல்லமெய்யோ.” (ஐங்குறுநூறு. ௨௬௩.) எனவும் வரும்.

தலைமகனீங்கல்வேண்டற்குச்செய்யுள்:—“அறையும்பொறையும்ணந்த வெங்கானத்தணங்கையில்வைத், திறையும்பிரிவதற்கெண்ணுகிலேனெண்ணலர்வரைமேன், மறையும்படிவென்றசந்திரவாணன்மென்மாயையிலவண், மிறையுங்குழலிசென்றேவால்வேண்டமெம்மூரகத்தே.” (தஞ்சை. ௨௫௦.) என வரும்.

தலைமகனைப்பாங்கி விடுத்தற்குச்செய்யுள்:—“இல்லத்துறையுமிவன்பொருட்டாணுமக்கியானுமொன்று, சொல்லத்தவிர்கிலன்குழ்குழலீர்கடர்தோய்புரிசை, வல்லத்தமர்வென்றவாணன்மென்மாயையிலவந்துவந்து, செல்லத்திருவுளம்வைத்தகல்வீற்றுத்திருநகர்க்கே.” (தஞ்சை. ௨௫௧.) எனவரும்.

பாங்கி தலைவிக்கவன்செலவுணர்த்தற்குச்செய்யுள்:—“நிலவேய்தரளநிரைத்தன்னவாணகைநிலநிறத்திலவேயநிகர்பொற்றொடிநெடுந்தோளிருகுவரச், செலவேகருதினர் செத்தமிழ்வாணன்செழுங்கமலத், தலவேதியன் பெறுநாள்பெற்றுவாழ்பவன் தஞ்சையிலே.” (தஞ்சை. ௨௫௨.) எனவும், “சாரற்பலவின் கொழுந்துணர்நயம்பழ, மிருங்கல்லிடானைவீழ்ந்தெனவெற்பிற், பெருந்தேளிருஅல்கீறுநாடனீ, பேரமர்மழைக்கண்கலிழத்தன், சீருடைநன் ஞாடுச்செல்லுமன்னாய்.” (ஐங்குறுநூறு. ௨௬௪.) எனவும் வரும்.

தலைவி நெஞ்சொடுபுல்தற்குச் செய்யுள்:— “குளித்தாரினங்கொங்கை யாவியிலாவிகுளிப்பநம்மை, யளித்தாரளித்தகலத்தனைத்தாரன்றணங்கின் முன்னே, தெளித்தார்செழுந்தஞ்சைவாணனென்னுரிஞ்சிந்தையை, வெளித்தாரவரிங்ஙனேநன்றுநன்றிவ்வுலகியலே.” (தஞ்சை. ௨௫௩.) எனவும், “அளித்தஞ்செலன் நவார்ப்பிற்றெளித்தசொற், நேறியார்க்குண்டோதவறு” (திருக்குறள். ௧௧௫௪.) எனவும் வரும்.

சென்றோனீடலிநகாமமிக்க கழிபடர்கிளவிக்குச்செய்யுள்:— “மயிலாடு தண்டலைமாறைவரோதயன்வாணனென்றோர்க், கெயிலாகியகடற்கானலஞ் சேர்ப்பற்கிடையிருள்யான், றுயிலாநிலையொன்றுஞ்சொல்லாய்துணையுடன் சூழ்திரைத்தேன், பயிலாமலாணைமேற்றுயிலாநிற்பிராலன்னமே.” (தஞ்சை. ௨௫௪.) எனவும், “சிறுவெள்ளாங்குருகேகிறுவெள்ளாங்குருகே, துறைபோ க்றுவைத்தாமடியன்ன, நிறங்கிளர் தூவிச்சிறுவெள்ளாங்குருகே, யெம்மார்வந் தெம்முண்டிறைத்துழைஇச், சினைக்கெடிற்றூர்கையைவருநர்ப்பெயர்தி, மன வன்பிணையோடுமருமவியையோ, வாங்கட்டும்புனலீங்கட்பரக்கும், கழனி ரல்லூர்மகிணர்க்கென், னிழைநெகிழ்பருவரல்செப்பாதோயே.” (நற்றிணை. ௭௦.) எனவும் வரும்.

தலையியைப்பாங்கி யாற்றுவித்தற்குச்செய்யுள்:— “ஆடுகம்வாநம்மகன் றவருரகலாப்புதுநீர், பாடுகம்வாடுபாற்பசுலைதந்தார்திறம்பாங்கினெல்லாந், தேடுகம்வா தஞ்சைவாணன்னன்னாட்டன்பர்தேர்வழிநாந், குடுகம்வாகவலாத வர்கானற்றுறைமலரே.” (தஞ்சை. ௨௫௫.) எனவும், “கானலம்பெருந்துறை க்கலிதிரைநிலைக்கும், வானுயர்நெடுமணலேறியானாது, காண்கம்வம்மோ தோழி, செறிவளைநெகிழ்த்தோனெறிகடனாடே.” (ஐங்குறுநூறு. ௧௯௬) என வும் வரும்.

பாங்கிதலைமகட்குத் தலைமகன்வந்தமை யுணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “பண்ணுங்குழலும்பழித்தசொற்பாவையரியெல்லாம், மண்ணும்புகழ்த்தஞ் சைவாணனென்னுரெனமைக்குவளைக், கண்ணுங்கனையிருட்கங்குலுமான் கணைகள் பட்ட, புண்ணும்புலரவந்தார்தமதூர்வயிற்போனவரே.” (தஞ்சை. ௨௫௬.) எனவும், “அம்மவாழிதோழிநம்மலை, நறுந்தன்சிலம்பினறுஞ்சூலக் காந்தட், கொங்குண்வண்டிப்பெயர்ந்துபுறமாறிரின், வன்புடைவிறற்கவின் கொண்ட, வன்பிலாளன்வந்தனனினியே.” (ஐங்குறுநூறு. ௨௨௬) எனவும் வரும்.

வந்தோன்றன்னெடுபாங்கிநொந்துவினாதற்குச்செய்யுள்:— “ஒருதலைக் கெய்தியகல்லதர்க்குச்செல்லவோருயிர்த்தா, யிருதலைப்புள்ளினியைந்ததுங் கேண்மையெண்ணியெம்மார், வருதலைக்கொண்கரினைத்திலவாணன்றெ

ன்மாறைவண்டு, பொருதலைக்குங்குழலாழநிகண்டுபோயபின்னே.” (தஞ்சை-௨௫௭.) எனவும், “யாங்குவல்லுறையோவோட்கல்வெற்ப, விரும்பல்கூந்தற்றிருந்திழையிரைவ, திதலைமாமைதேயப், பசுலைபாயப்பிரிவுதெய்யோ.” (ஐங்குறுநூறு. ௨௩௧.) எனவும் வரும்.

தலைவன் பாங்கியொடு நொந்து விதைற்குச்செய்யுள்:—“ஐவாயாவுற்ற தன்னவின்றோவிடராற்றியென்போ, லெவ்வாற்றிருந்திரீநோல்வனையீரே திந்தாரைவென்று, மைவாரணங்கொண்டவாணன் றென்மாதைமருவலர்போ, லொவ்வாவலரையுக்கேட்டிருநீருமொருதனியே.” (தஞ்சை-௨௫௮.) என வரும்.

பாங்கி தலைவியையாற்றுவித்திருந்தவருமை தலைமகற்குச்சொல்லற்குச் செய்யுள்: — “இவளாருயிர்புரந்தியானிருந்தேன்செக்கரிந்துவென்னப், பவளாடவியிற்பயினித்திலம்பங்கயங்குவியத், தவளாதவஞ்சொரிதண்டிறவாதஞ்சைவாணன் றெவ்வின், துவளாமலாற்றுவிதென் றன்முகோன்னசொன்னினேந்தே.” (தஞ்சை. ௨௫௯.) எனவும், “போதார்கூந்தலிலணியமுங்க, வேதிலாட்டியைநீபிரித்ததற்கே, யழல்வீர்மணிப்பூணையப், பெயலாறாவென்கண்ணேதெய்யோ.” (ஐங்குறுநூறு. ௨௬௨.) எனவும் வரும்.

இவற்றுள், தன்பதிக்ககற்சி தலைவன்சாற்றலும், பாங்கி தலைவிக்கவன் செலவுணர்த்தலுமாகியவிரண்டுஞ்செலவறிவுறுத்தற்குரிய; தலைமகனைப்பாங்கி விலக்கலாகியவொன்றுஞ்செலவுடன் படாமைக்குரித்து; தலைவன் நீங்கல்வேண்டலாகியவொன்றுஞ்செலவுடன் படுத்தற்குரித்து; தலைமகனைப்பாங்கிவிடுத்தலாகியவொன்றுஞ்செலவுடன் படுத்தற்குரித்து; தலைமகனெஞ்சொடுபுலத்தலுங்காமமிக்கசழிபடர்கினவியுமாகியவிரண்டுஞ்சென்றுழிக்கலங்கற்குரிய; தலைமகனைப்பாங்கி யாற்றுவித்தலுங்க, தலைமகன்வந்தமைதலைமகட்டுணர்த்தலுமாகியவிரண்டுந்தேற்றியாற்றுவித்தற்குரிய; பாங்கிவந்தோன்றன் னேனெடுநொந்துவினா தன்முதலாகியமூன்றும்வந்துழிநொந்துரைத்தற்குரிய.)

கக௯. பிரிவறி வுறுத்தல் பிரிவுடன் படாமை
பிரிவுடன் படுத்தல் பிரிவுடன் படுதல்
பிரிவுழிக் கலங்கல் வன்புறை வன்பொறை
வருவழிக் கலங்கல் வந்துழி மகிழ்ச்சியென்
றொருமையிற் கூறிய வொன்பது வகைத்தே
வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிவே.

(இச்-ம்.) வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிவாமாறுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பிரிவறிவுறுத்தன் முதலாக வந்துழி மகிழ்ச்சியீருகவொன்பது
வகையினையுடைத்தாம் வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதலென்ற
வாறு. (இங்.)

கஎ௦. என்பொருட் பிரிவுணர்த் தேந்திழைக் கென்றலு
நின்பொருட் பிரிவுரை நீயவட் கென்றலு
நீடே டென்றவ னீங்கலும் பாங்கி
யோடரிக் கண்ணிக் கவன்செலவுணர்த்தலும்
பூங்குழை யிரங்கலும் பாங்கி கொடுஞ்சொற்
சொல்லலுந் தலைவி கொடுஞ்சொற் சொல்லலும்
வுருகுவர் மீண்டெனப் பாங்கி வலித்தலும்
பருவங் கண்டு பெருமகள் புலம்பலு
மிகுளைவம் பென்றலு மிறைமகன் மறுத்தலு
மவர்தூ தாகிவந் தடைந்ததிப் பொழுதெனத்
துணைவி சாற்றலும் பிணைவிழி யாற்றலு
மவனவட் புலம்பலு மவன்வருங் காலிப்
பாகன் றன்னொடு மேகந் தன்னொடுஞ்
சோகங் கொண்டவன் சொல்லலும் பாங்கி
வலம்புரி கேட்டவன் வரவறி வுறுத்தலும்
வலம்புரி கிழத்தி வாழ்த்தலும் வந்துழி
நினைத்தமை *வினாது நினைத்தமை செப்பலு
மனைத்தகை யவளை யாற்றுவித் திருந்தமை
பாங்கிகு றலுமென வாங்கெழு மூன்றும்
வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிவின்
விரியென விளம்பினர் தெரிமொழிப் புலவர்.

(இச்-ம்.) வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற் பிரிவின் விரியாமாறுணர்
த்துதுதலிற்று.

(இ-ள்.) என்பொருட்பிரிவுணர்த்தேந்திழைக்கென்றன் முதலாகத் தலை
மகியாற்றுவித்திருந்தமை பாங்கிகுறலீருகச்சொல்லப்பட்டவிருபத்தொ
ன்றும் வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற் பிரிவின் விரியென மொழிந்தன
ராய்ந்தறிந்தோரென்றவாறு. அவற்றுள், என்பொருட்பிரிவுணர்த்தேந்தி
ழைக்கென்றற்குச்செய்யுள்:— “கழைபோல்வளர்நெற்கவின் பெறவாரிகவார்ந்
துவரும், மழைபோல்வருகுவன்வன்சூம்போய்த்தஞ்சைவாணன் வெற்பி,

*வினாவும் என்றும் பிரதிபேதம்.

‘விழைபோலிடையாண்முலைவிலைக்காவனயாவையுங்கொண், கெழைபோலரி
நெடுங்கண்மயிலேசென்றுணர்த்திதுவே.’ (தஞ்சை. உசு௦.) என வரும்.

பாங்கி நின்பொருட்பிரிவுரைநீயவட்டுகென் தற்குச்செய்யுள்:— “வகையும்
புகழுநின்மேலனவாந்தஞ்சைவாணன்வெற்பா, பிசையுங்கரும்பினில்வேம்பு
வைத்தாலன்னவேட்கையல்லாத், திசையும்பரவுந்திருவனையாடன்றிருவுள
த்துக், கிசையும்படிவல்லையேற்சொல்லி நீ மின்னெழுந்தருளே.” (தஞ்சை
உசுக.) எனவும், “இறவுப்புறத்தன்னபிணர்பபிதடவுமுதற், சுறவுக்கோட்
டன்னமுள்ளிலைத்தாழை, பெருங்களிற்றுமருப்பின்னவரும்புமுதிர்நுண்
மாணுளையின்வேறுபடத்தோன்றி, விழவுக்களங்கமழுமுரவுநீர்ச்சேர்ப்ப, வின
மணிநெடுந்தேர்பாகனியக்கச், செலீஇயசேறியாயினிவளே, வருனவயாகிய
சின்னாள், வாழாளாதனற்கறிந்தனைசென்மே.” (நற்றிணை. கக.) எனவும்
வரும்.

நீடேனென் தவனீங்கற்குச்செய்யுள்:— “காலைப்பொழுதுதடும்பரித்தேர்
பண்ணிக்கானகம்போய், மாலைப்பொழுதுவருகுவுல்லான் தஞ்சைவாணன்
னாட், டாலைப்பழைமணிந்தவெம்மூர்நும்ககங்குளிரச், சோலைப்பயில்குயில்
போன்மொழியாயென்றுணிவிதுவே.” (தஞ்சை. உச௨.) எனவும், “இன்றே
சென்றுவருவதுகளைக், குன்றியிருவியின்வெண்டேர்முக, விளம்பிறைய
ன்னவிளங்குசுடர்நேமி, விசும்புலீழ்கொள் ளியிற்பைம்பயிர்நுமிப்பித்தாலியற்
செலவின்மாலையெய்திச், சின்னிரைவால்வளைக்குறுமகள், பன்மாணுகமடை
ந்துவக்குதுமே.” (குறுந்தொகை. க௨க.) எனவும் வரும்.

பாங்கி. தலைமகட்குத்தலைமகன் செலவுணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “வில்
லைய்குறும்புமிதும்புமெவ்வாயும்விராயவெவ்வாய்க், கல்லேய்கவலைக்கடங்க
டந்தார்நமர்காய்தெதிர்ந்தார், செல்லேய்முரசச்செருவென் தவாணன்நென்
மாறையினின், வல்லேய்முலைவிலைதான் தந்துநாளைமணம்பெறவே.” (தஞ்
சை. உச௩.) என வரும்.

தலைமகளிரங்கற்குச்செய்யுள்:— “இப்பேருவகையினிப்பிரியேனென்று
மென்முன்சொன்ன, வப்பேருரைபழுதாமென்னவேயரவஞ்சுமந்த, மைப்
பேரலைகடல்வையகந்தாங்கியவாணன் தஞ்சைச், செப்பேரிளங்கொங்கைமங்
கைசெப்பாதன்பர்சென்றதுவே.” (தஞ்சை. உச௪.) எனவும், “செல்வாடல்
லரென்றியானிகழ்ந்தனனே, விடுவாளல்லனென்றவரிகழ்ந்தனரே, யாயிடை
யிருபேராண்மைசெய்தபூச, னல்லார்க்கதுவியாங்கெ, னல்லனெஞ்சுமலமல
க்குறுமே.” (குறுந்தொகை. ச௩.) எனவும் வரும்.

பாங்கிகொடுஞ்சொற்சொல்லற்குச் செய்யுள்:— “ஆரணத்தானருள் பா
ரளித்தானடங்காதவரை, வாரணத்தால்வென்றவாணன்நென்மாறையங்

‘தொளிசேர், பூரணத்தார்மதிபோன்முகத்தாயென்புலம்புதிநின், காரணத் தாலல்லவோபிரிந்தாரின்றாகாதலே.” (தஞ்சை-உசுடு.) என வரும்.

தலைவிகொடுஞ்சொற்சொல்லற்குச்செய்யுள்:— “மண்டுந்திரைவையை சூழ்தஞ்சைவாணற்குவன்புலியுஞ், செணுங்கொடுத்தகல்செம்பியர்போலன் பர்சென்றுழிமு, ளிண்டுங்கழையும்பயிலும்வெங்கானியல்கேட்டிமிந்நோய், கண்டுங்கலங்கல்செல்லாதிந்தவூரெற்கழறனன்றே.” (தஞ்சை-உசுசு.) என வும், “எறும்பியனையிற்குறும்பல்கனைய, வுலைக்கலன்னபாறையேறிக், கொ டிலிலையினர்பகழிமாய்த்துந்,கவலைத்தென்பவவர்தேர்சென்றவாதேயதுமற் றவலங்கொள்ளாது, நொதுமலர்க்கழறுமிவ்வழுங்கலூரே.” (குறுந்தொகை. கட.) எனவும் வரும்.

வருகுவர்மீண்டெனப்பாங்கிவலித்தற்குச்செய்யுள்:— “தேர்த்தானைவா ணன்றென்மாதையினையஞ்சல்செம்புருக்கி,வார்த்தாலையவழிநெடும்பா லைமடப்பெடைநோய், பார்த்தாதவந்தணிபாதவமின்மையிற்பைஞ்சிறகாற், போர்த்தாலுமஞ்சைகண்டுமபோவரோடும்புரவலரே.” (தஞ்சை-உசுசு.) என வும், “கைசெபரிதுடையர்நல்கினுநல்குவர், பிடிபசிகளைஇயபெருங்கைவேழ், மென்கினையாஅம்பிளக்கு, மன்பினதோழியவர்தென்றவாதே.” (குறுந்தொகை. கட.) எனவும் வரும்.

பருவங்கண்டு பெருமகள் புலம்பற்குச்செய்யுள்:— “மிகவும்பரத்தகரிய கண்ணீர்செங்கைவெள்வளைபோ, லுகவந்துறந்தவருன்னலராலுறைகார் பொழிய, மகவந்துணையுங்கலைதழுவுந்தஞ்சைவாணன்வெற்பி, னகவும்பெ டையிலுந்தமியேகின்ங்காற்றுவலே.” (தஞ்சை-உசுஅ.) எனவும், “அணி நிற்றமஞ்சைகுவலிவங்கி, மணிநிறமாமலைமேற்றாழ்த்து-பணிமொழி, கார் நீர்மைகொண்டகலிவானங்காண்டொறும், பீர்நீர்மைகொண்டனதோள் ”. (ஐந்திணையம்பது. உ.) எனவும் வரும்.

இருளைவம்பென்றற்குச்செய்யுள்:— “தனஞ்சேர்ந்தவஞ்சினின்சாயல்கண் டஞ்சித்தனித்தனிபோய், வனஞ்சேர்ந்தயர்ந்தமயில்களெல்லாந்தஞ்சைவா ணன்வெற்பிற், கனஞ்சேர்ந்தலர்துளிகாலுமுன்னேவம்புகாலுமென்ற, வி னஞ்சேர்ந்தகலினநாந்தனிவாடியிருத்தல்கண்டே.” (தஞ்சை-உசுக.) என வும், “மடவவாழிமஞ்சைநுமாயினன், காலமாரிபெய்தெனவதனெதி, ராலு மாலினமிடவும்பூத்தன, காரன்றிருளைதீர்க்கின்படரே, கழிந்தமாரிக்கொழி ந்தபழநீர், புதுநீர்கொளீஇயவுகுத்தரு, நொதுமல்வானத்துமுழங்குருற் கேட்டே.” (குறுந்தொகை. உடுக.) எனவும் வரும்.

இறைமகண்டொறுத்தற்குச்செய்யுள்:— “வாவலித்தகையன்னமேதஞ்சை வர்ணன்வரையித்தென், பரிவலித்தனிநெஞ்சுபார்த்தஞ்சுமேகண்பயின்றகண்

ணர், தூவித்தனை மயில்கோபங்கொள்ளாவாத் தோன்றியைச்சேர்ந், தாவித் தகாந்தளரும் மணிகா லுமராவென்னவே.” (தஞ்சை-௨ ௭௦.) எனவும், “செல் வச்சிரு அர்ச்சிமடிப்பொலிந்த, தவனாவாயபொலன்செய்கிங்கிணிக், காசின்ன னபோதின்கொன்றை, குருத்தோடலம்வரும்பெருந்தண்காலையுங், காரன் றென்றியாயிற், கனவோமற்றி துவின்னவுவல்லானே.” (குறுந்தொகை. ௧௪௮) எனவும் வரும்.

அவர் தூதாகிவந்தடைந்ததிப்பொழுதெனத்துணைவிசாற்றற்குச் செய்யுள்:— “இன்னேவருவாரின்காதலரே திலரேங்கவினிக், கொன்னேயிரங்கி வருந்தல்கண்டாய்கொற்றே மிவிந்தை, மன்னேயெனவந்தவாணன்றென்மா றைவாவுணர்த்த, முன்னேநடந்தனகாண்கடுங்காலமுகிவின்மே.” (தஞ்சை- ௨௭௧.) எனவும், “கடுங்கதிர்நல்குடர்க்கார்செல்லமெய்த, கெடுங்காடுநேர்சினையின்—கொடுங்குழா, யின்னேவருவார்நமரென்றழிவான, மின்னுமவர் தூதுரைத்து.” (கார்நாற்பது. ௨.) எனவும் வரும்.

தலைமகளாற்றற்குச்செய்யுள்:— “இன்புற்றகாலத்திருவர்க்குமொன்றுயி ரென்றுசொன்னா, ரன்புற்றகாதலராதலினாலகன்றரெனநாந், துன்புற்றகா லத்தவருமுருரல்லாதோழிசொல்லும், வன்புற்றகாரளிக்குந்தஞ்சைவாணன் றென்மாதையிலே.” (தஞ்சை-௨௭௨.) எனவரும்.

அவனவட்புலம்பற்குச்செய்யுள்*:— “விழிகுழியும்படிதேர்வழிபார்த்தனை வீழ்த்துவனடி, கொழுதிமிருங்குழல்சோரக்கிடந்துகுடங்கையின்மே, லொழு கியவஞ்சனவெள்ளத்துணங்குமணங்கைமுன்சென், மெழுக்கெனுநெஞ்சமென் னேயவரோவெனிலென்சொலுமே.” (அம்பிகாபதிக்கோவை. ௨௮௨.) என வும், “வனாபெழுத்தம்பரதவர்பகருங், கடல்கெழுக்கொண்கன்காதன்மடமக் கள், கெடலருந்துயரல்கிப், படலின்பாயல்வெளவியோளே.” (ஐங்குறுநூறு. ௧௧௫.) எனவும் வரும்.

மீண்வருகின்ற காலத்துத்தலைமகன் பாகனொடு சொல்லற்குச் செய்யுள்:— “வன் மாமுடுகவலவதிண்டேரினரிவாணன்றஞ்சைக், கென்மாலுறு நெஞ்சின்முன்செலநாகினவேறுபுல்லப், பொன்மாமணியும்பிரிந்திருந்தாரும் புலம்பமன்றிற், சென்மாலையந்திகண்டாற்றரியாளென்றிருந்திழையே.” (தஞ்சை-௨௭௪.) எனவும், “பெரும்புன்மாலையாளுதுநினைஇ, யரும்படருழத்தல் யாவதென்றும், புல்லியாற்றற்புரையோட்காண, வன்புடெதிரிந்தூர்மதிவலவ நின், புள்ளியற்கலிமாப்பூண்டதேரே.” (ஐங்குறுநூறு. ௪௮௬.) எனவும் வரும்.

*இத்துறைக்குத் தஞ்சைவாணன்கோவைச் செய்யுள் காணப்படவில்லை.

தலைமகன்மேகத்தொடுசொல்லற்குச்செய்யுள்:—“வேண்டும்பொருளைத் தரும்பொருட்போய்முற்றிமிண்டவென்றேர், தூண்டும்பரிமுன்றுணைமு கில்காள்சென்றுசொல்லுநிந்து, தீண்டுங்கொடிமதில்கூழ்தஞ்சைவாணனைச் சேரலர்போ, லீண்டும்பசுலைமய்போர்த்திருப்பார் தமக்கென்வாவே.” (தஞ்சை ௨௭௫.) எனவரும்.

பாங்கிவலம்புரி கேட்டவன்வரவறிவுறுத்தற்குச் செய்யுள்:—“பொரு கின்றசெங்கயல்போல்விழியாய்பண்டுபோய்கிண்கைக், குருகின்றணிந்திறை கொள்வதுகாண்கங்கொண்கர்பொற்றேர், தருகின்றசங்கந்தருவன்னவா ணன்றமிழ்த்தஞ்சைவாய், வருகின்றதென்றுமுன்னேயோகைகூறும்வலம் புரியே.” (தஞ்சை-௨௭௬.) எனவும், “ஈயலின்மூதாய்பார்ப்பவின்மரீஇக், கோவலருதுங்குழலிரங்கக்கோபந், தவழக்கார்செய்தன்னுதைதயலாய்வந்தா, ரிமிழ்ப்படுஞ்சங்கொலி.” (.....) எனவும் வரும்.

வலம்புரிசிறுத்திவாழ்த்தற்குச்செய்யுள்:—“மால்வண்டெனமன்னிவா ணன்றென்மாதைமன்னன்புகழே, போல்வண்டமிழ்மன்னர்போற்றவிளங் குகபொன்கொழிக்குங், கரல்வண்டல்வையைக்கரைமல்குமல்லிகைக்கான்மு கையின், மேல்வண்டிருந்ததுபோற்கருமாழகவென்சங்கமே.” (தஞ்சை- ௨௭௭.) எனவும், “புரிவளைவான்கொடேபுத்தேளொடொத்தி, திருவமர்மார் பனுமேந்தினுன்றம்மு, னுருவம்புரையுன்கேழ்.” (.....) எனவும் வரும்.

தலைமகன்வந்துழிப்பாங்கினைத்தமைவினாதற்குச்செய்யுள்:—“நினை யீர்பொருட்குப்பிரித்தயனாட்டுழிநின்றழிவே, ள்ளையீர்நினைந்துமறிதிர்கொ ல்லோவஞ்சொல்லாநிவோர், வளையீரிதழக்கண்ணிவாணன்றென்மாதையை வாழ்த்தலர்போ, ன்ளையீரிதழக்கணவைகாவெவ்வோயுற்றநவ்வியையே.” (தஞ்சை-௨௭௮.) எனவரும்.

தலைமகனினைத்தமைசெப்பற்குச் செய்யுள்:—“காணெடுங்குன்றங்கடந் துசென்றேறெருகா லுமைதோய், மாணெடுங்கண்ணிமறத்தறியென்வண்கை வாணன்றஞ்சை, நீனெடும்பண்ணைச்சுரும்பையுஞ்சுதுகெருங்குகொக்கைத். தேனெடுங்கண்ணிமென்பூங்குழன்மாதரிருமு.கமே.” (தஞ்சை - ௨௭௯.) எனவரும்.

தலைமகளையாற்றுவித்திருந்தவருமைபாங்கிகூறற்குச்செய்யுள்:—“உய ராமலகத்தருங்கனிநீர்நசைக்குண்சுரம்போய், வியாராமலிவ்வினவிடுத்தகன் றுளைமென்பூஞ்சிலம்பா, வயராமலஞ்சலென்றாற்றுவித்தேனிவ்வவனியெல் லா, மயராமல்வத்திரான் தஞ்சைவாணன்றென்மாதையிலே.” (தஞ்சை- ௨௮௦.) எனவரும்.

இவற்றுள், என்பொருட் பிரிவுணர்த்தேந்திழைக்கென்றலும், பாங்கி தலைவிக் கவன்செலவுணர்த்தலுமாகிய வீரண்டும் பிரிவறிவுறுத்தற்குரிய; பாங்கினின்பொருட்பிரிவுரை நீயவட்கென்றலாகியவொன்றும் பிரிவுடன் படாமைக்குரித்து; தலைமகனீடேனென்றவனீங்கலாகியவொன்றும் பிரிவுடன்படுத்தற்கும் பிரிவுடன்படுதற்கு முரித்து; தலைமகளிரங்கலும், பாங்கி கொடுஞ்சொற்சொல்லலும், பருவங்கண்டு பெருமகள் புலம்பலும், மிறைமகன் மறுத்தலும், மவனவட்புலம்பலுமாகிய வைந்தும் பிரிவுழிக்கலங்கற்குரிய; தலைவி கொடுஞ்சொற்சொல்லலும், வருகுவர் மீண்டெனப் பாங்கி வலித்தலும், மிகுளைவம்பென்றலும், மவர்தூதாகி வந்தடைந்ததிப்பொழுதென்றலுமாகிய நான்கும் வன்புறைக்குரிய; தலைமகளாரற்றலாகிய வொன்றும் வன்பொறைக்குரித்து; தலைமகன் மீண்டவருங்காலம் பாகன்றன்னொடு சொல்லலும், மேகந்தன்னொடு சோகங்கொண்டவன் சொல்லலுமாகிய வீரண்டும் வரும்வழிக்கலங்கற்குரிய; பாங்கி வலம்புரி கேட்டவன்வரவறிவுறுத்தன் முதலாகிய வைந்தும் வந்துழி மகிழ்ச்சிக்குரிய வெணக்கொள்க.

(இசு)

இரண்டாவது களவியன் முற்றம்.

உ

முன்றாவது வரைவியல்.

கௌக. வரைவெனப் படுவ துரவோன் கிழத்தியைக்
குரவர் முதலோர் கொடுப்பவுங் கொடாமைபுங்-
கரணமொடு புணரக் கடியயர்ந்து கொளலே.

இவ்வோத்தென்னபெயர்த்தோ வெனின் வரைவியலென்னும்பெயர்ந்து.

(இ-ள்). வரைவென்று சொல்லப்படுவது தலைமகன்றலைமகளிர்க் குரவர் முதலாயினர் கொடுப்பவுங் கொடாதொழியவும் வதுவைச்சடங்கொடு பொருந்த மணஞ்செய்து கோடலென்றவாறு.

(க)

கௌஉ. வரைவு மலிவே யறத்தொடு நிறறலென்
றுரையமை யிரண்டும் வரைவிற் குரிய
கிளவித் தொகையெனக் கிளந்தனர் புலவர்.

(இசு-ம்.) வரைவிற்குரிய கிளவித்தொகை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வரைவு மலிவுமறத்தொடுநிலையு மென்கின் றவிரண்டும்வரை விற்குரியகிளவியின்றொகை யென்று கூறினாறிவோ றென்றவாறு. (உ)

கஎக. வரைவுமுயல் வுணர்த்தல் வரைவெதிர் வுணர்த்தல்
வரைவறிந்து மகிழ்தல் பராவல்கண் பிவத்தலென்
றொருநால் வகைத்தே வரைவு மலிதல்.

(இச்-ம்.) வரைவுமலிதலின் வகையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) வரைவு முயல் வுணர்த்தன் முதலாகப் பராவல் கண்டிவத் தலீராக நான்கு வகையினையுடைத்தாம் வரைவுமலித லென்றவாறு. (க)

கஎச. காதலன் முலைவிலை விடுத்தமை பாங்கி
காதலிக் குணர்த்தலுங் காதலி நற்றா
யுள்ள மகிழ்ச்சியுள்ள லும் பாங்கி
தமர்வரை வெதிர்த்தமை தலைவிக் குணர்த்தலு
மவளுவகை யாற்றா னுளத்தொடு கிளத்தலுந்
தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தலுந் தலைவி
மணம்பொருட் டாக வணங்கைப் பரானிலை
காட்டலுங் கண்டோன் மகிழ்வுமென் றீட்டிய
விருமூன்று மொன்றும் வரைவு மலிதற்காம்
விரியென விளம்பினர் மெய்யுணர்ந் தோரே.

(இச்-ம்.) வரைவுமலிதலின் விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) காதலன் முலைவிலைவிடுத்தமை பாங்கி காதலிக்குணர்த்தன் முதலாகக் கண்டோன் மகிழ்தலீராகச் சொல்லப்பட்டவேழும் வரைவுமலி தலின் விரியென விளம்பினர் மெய்யுணர்ந்தோ றென்றவாறு. அவற்றுள், காதலன் முலைவிலைவிடுத்தமை பாங்கி காதலிக்குணர்த்தற்குச் செய்யுள்:— “தொலைவிலையாகியபல்பொருள் காதலர்குதமர்நின், முலைவிலையாகமுகந்த ளித்தார்முனைவேந்தர் தம்மைத், தலைவிலையாகத்திறைகொண்டவாணன் றமிழ்த்தஞ்சைநீ, யுலைவிலையாகுகபொன்வண்ணமாறுகவொண்ணுதலே.” (தஞ்சை-உஅக.) எனவும், “எக்கர்நாழன் மலரின்களரி, ரொண்டழையருந் துறைவன், தண்டழைவிலையென நல்கினுளுடே.” (ஐங்குறு நூறு. கசஎ.) என வும் வரும்.

காதலிநற்றாயுள்ள மகிழ்ச்சியுள்ளற்குச் செய்யுள்:—“கயமா மலரெனுங் கன்னியைவண்டெனுங்காளை பல்பு, ளியமாமணம்புணரீர்த்துறைநாடரொ டுந் தவர்மேல், வயமர்நடத்தியவாணன்மென்மாவைவருகுவுரே, னயமா

மணவணிகண்டியாயுமின்புறநம்மினுமே.” (தஞ்சை-உஅஉ.) எனவும், “குன்றக்குறவன்சாந்தந்நம்புகை, தேங்கழ்சிலம்பின்வரையகங்கமழுங், கானகநாடன்வரையின், *மன்றலுமுடையன்கொரோழியாயே.” (ஐங்குறுநூறு. ௨௫௩.) எனவும் வரும்.

பாங்கி தமர்வரைவெதிர்த்தமை தலைமகட்குணர்த்தற்குச் செய்யுள்:— “மணிப்பாலிகைமுத்தம்வைத்தாங்கடம்பலர்வார்திரைதூ, யணிப்பாய்துவலையரும்புந்துறைவர்க்கணியெதிர்த்து, பணிப்பாசிகழையல்குல்வெண்ணகையாய்நம்பாரரின்றோய், தணிப்பான்முரசறைந்தார்தஞ்சைவாணன் நமிழ்நிலத்தே.” (தஞ்சை-௨௮௩.) எனவும், “அம்மவாழிதோழிநம்மொடு, சிறுதினைக்காவலனாகிப்பெரிதனின், மென்றோண்டுக்கிழவுத்திருதுதல்பசப்பவும், பொன்போல்விறற்கவின்றொலைத்த, குன்றநாடற்கயர்வார்நன்மணனே.” (ஐங்குறுநூறு. ௨௩௦.) எனவும் வரும்.

தலைமகளுவகையாற்றுதுளத்தொடுகிளத்தற்குச்செய்யுள்:— “சோகாகுலமெய்தல்காண்டிநெஞ்சேநந்துறைவொனு, நீகானுடன்பள்ளிநீன்வங்கமேறிநிலம்புரக்கும், மாகாவிரியன்னவாணன்றன்மாதைமன்னன்பகையு, மேகாவிருட்கங்குலாங்கடந்தாலையெனுங்கரையே.” (தஞ்சை-௨௮௪.) எனவும், “இலையமர்தண்குளவியேய்ந்தபொதும்பிற், குலையுடைக்காந்தனினவண்டியிரும், வரையகநாடனும்வந்தான்மற்றன்னை, யிலையுமலைபோயிற்றின்று.” (ஐந்திணையெழுபது. ௩.) எனவும் வரும்.

தலைவனைப்பாங்கி வாழ்த்தற்குச் செய்யுள்:— “மாரியஞ்சங்கொடைவாணன்றன்மாற்றயில்வாழிவண்டார், வேரியந்தொங்கல்விரைகமழ்மாப்பவிடாதவம்பல், சேரியம்பொய்கைத்துறையலர்வாடநுஞ்செவ்வம்மணந், தூரியஞ்சங்கதிரக்காட்டுநீயன்றுகுட்டலரே.” (தஞ்சை-௨௮௫.) எனவும், “எரிமருள்வேங்கையிருந்ததோகை, யிழையணிமடந்தையிற்றோன்றுநாட, வினிதுசெய்தனையானுந்தைவாழியர், நன்மனைவதுவையரவிவன், பின்னிருங்குந்தன்மலரணிந்தோயே.” (ஐங்குறுநூறு. ௨௯௬.) எனவும் வரும்.

தலைவிமணம்பொருட்டாக வணங்கைப்பாராநிலை பாங்கி தலைமகற்குக்காட்டற்குச் செய்யுள்:— “உரவிப்பெருங்கலித்துன்பங்கள்போய்முதலாழியின்பம், வரவிப்படிதன்னைவாழ்வித்தவாணன்றன்மாதையன்னை, புரவிப்புனைநெடுந்தோண்ணலேரின்பொருட்டணங்கைப், பரவிப்பரவிரின்றேவரம்வேண்டுதல்பார்த்தருளே.” (தஞ்சை-௨௮௬.) எனவரும்.

தலைமகளணங்கைப்பாராநிலைகண்டதலைமகன்மகிழ்த்தற்குச் செய்யுள்:— “இவ்வித்தகமிவட்கெய்தியுதெவ்வணமெவ்வுலகும், வவ்வித்திகழ்புகழ்வாண

ன்றென் மானம் மணப்பொருட்டால், நவ்வித்தொகையினநாணுமென்றோக்கி
நறையுனையாச், செவ்வித்தகைமலர் தூய்த்தெய்வம் வாழ்த்துந் திருத்தகவே.”
(தஞ்சை-உ.அ.எ.) எனவும், “குன்றக்குறவன்காதன் மடமகன், மன்றவேங்கை
மலர்சிலகொண்டு, மலையுறைகடவுள் குலமுதல்வழுத்தித், தேம்பலிச்செய்த
வீரநறுங்கையண், மலர்ந்தகாந்தணுறிக், கலிழந்தகண்ணொளம் மணங்கியோ
ளே,” (ஐங்குறு நூறு. ௨௫௧.) எனவும் வரும்.

இவற்றுள், காதலன் முலைவிலைவிடுத்தமை பாங்கி காதலிக்குணர்த்த
லுந், தலைவி மணம்பொருட்டாக வணங்கைப்பரானிலை பாங்கி தலைமகற்குக்
காட்டலுமாகிய விரண்டும் வரைவுமுயல்வுணர்த்த தற்குரிய; பாங்கி தமர்வரை
வெதிர்த்தமை தலைமகளுக்குணர்த்தலாகியவொன்றும் வரைவெதிர்ப்புணர்த்
தற்குரித்து; தலைவிற்குரிய உள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளலும், அவளுவகையாற்
ருதுளத்தொடுகிளத்தலுந், தலைமகனைப் பாங்கி வாழ்த்தலுமாகிய மூன்
றும்வரைவறிந்துமகிழ்தற்குரிய; தலைமகனணங்கைப் பரானிலை கண்டோன்
மகிழ்தலாகியவொன்றும் பராவல்கண்டுவத்தற்குரித்து. (சு)

களநு. முன்னிலை முன்னிலைப் புறமொழி யென்றங்
கண்ண விருவகைத் தறத்தொடு நிலையே.

(இச்-ம்.) அறத்தொடுநிலையின்வகையுணர்த்துதுதுதலிற்று.

(இ-ள்.) முன்னிலைமொழியு முன்னிலைப்புறமொழியுமெனவிருவகை
யினை யுடைத்தா மறத்தொடு நிலையென்றவாறு. மொழியென்பதனை முன்
னும் பின்னுங் கூட்டுக. (ரு)

களசா. கையறு தோழி கண்ணீர் துடைத்துழிக்
கலுழ்தற் காரணங் கூறலுந் தலைவன்
றெய்வங் காட்டித் தெளிப்பத் தெளிந்தமை
யெய்தக் கூறலு மிகந்தமை யியம்பலு
மியற்புழித் துரைத்துழி யியற்பட மொழிதலுந்
தெய்வம் பொறைகொளச் செல்சுவ மென்றலு
மிவ்வயிற் செறித்தமை சொல்லலுஞ் செவிலி
களையிரு ளவன்வரக் கண்டமை கூறலு
மெனமுறை யியம்பிய வேழம் புனையிழைத்
தலைவி யறத்தொடு நிலைதனக் குரிய.

(இச்-ம்.) தலைவியறத்தொடுநிறற்குரியகிளவிகளையுணர்த்துதுதுத
லிற்று.

(இ-ன்.) கையறுதோழிகண்ணீர் துடைத்துழிக்கீ லுழ்தற்காரணங்கூறன் முதலாகச்செவிலிகனையிருளவன்வாக்கண்ட-மைகூறலீராகச்சொல்லப்பட்ட வேழுந்தலைமகள் தத்தொடா நிறற்றஞரிய கின்வியாமென்றவாறு. அவற்றுள், 'கையறுதோழிகண்ணீர் துடைத்தற்குச் செய்யுள்:—“அயிரார்திரைவீர்துன் வண்டலம்பாவையழித்தனவோ, செயிராதவண்ணையிர்த்தனளோசெறி நாரைதிண்போர், வயிராநாலும்வயற்றஞ்சைவாணன்றன்மாயிலெ, னுயி ராகியதையனீக லுழ்வானென்னுளங்குழைந்தே.” (தஞ்சை-௨௮௮.) என வும், “எழா அவாகவினெழின லத்தொலைய, வழா அதீமோநொதுமலர்தலையே, யேன்லகாவலர்மாவீழ்த்துப்பறித்த, பகழியன்னசேயரிமழைக்க, ணல்ல பெருந்தோளோயோகொல்ல, நெறிபொற்பி திரவிற்கிவலதாஅய், வேங்கை வீயுகுமேர்க்குமலைக்கட்சி, மயிலறிபறியாமன்னோ, பயில்கூரல்கவரும்பைம் புறக்கிளியே.” (நற்றிணை. ௧௩.) எனவும் வரும்.

தலைமகள் கலுழ்தற் காரணங்கூறற்குச் செய்யுள்:— “தாரணிகொண்ட விருதொளொருவர்தனித்துழியென், வநாரணிகொங்கைமணந்துசென்றார் தஞ்சைவாணனென்றார், தோணிவென்றசெழுமபுகர்வேல்விழித்தேனினஞ் சூழ், காரணிமென்முழலாயதுவேகலுழ்காரணமே.” (தஞ்சை-௨௮௯.) என வும், “யாமெங்காமந்தாங்கவுந்தாந்தம், கெழுதகைமையினமுதனதோழி, கன்றாற்றுப்படுத்தபுன் தலைச்சிறுஅர், மன்றவேங்கைமலர்பதநோக்கி, யேறா திட்டவேம்ப்பூசல், விண்டோய்விடரகத்தியம்புங், குன்றநாடற்கண்டவெக் கண்ணே.” (குறுந்தொகை. ௨௪௪.) எனவும் வரும்.

தலைமகன்றெய்வங்காட்டித்தெளிப்பத் தெளிந்தமையெய்தக்கூறற்குச் செய்யுள்:— “துதித்தேனணங்கொடுகுளுமுற்றேனென்றசொல்லெமெய்யா, மதித்தேனயர்ந்துமதியிலியென்றஞ்சைவாணன்வையை, நதித்தேனினம்பு ணர்மாதர்கன்போலநகைக்குநெய்தற், பொதித்தேனுநர்ந்தகலுங்கழிக்கான ற்புலம்பர்வந்தே.” (தஞ்சை-௨௯௦.) எனவும், “கண்டிரண்முத்தம்பயக்கு மிருமுந்நீர்ப், பண்டங்கொணுவாய்வழங்குந்துறைவனை, முண்டக்கான லுட் கண்டேனெனத்தெளிந்தே, நின்றவுணர்விலாதேன்.” (ஐந்திணையெழுபது. ௬௬.) எனவும் வரும்.

தலைமகளிகந்தமை தலைமகள் பாங்கிக் கியம்பற்குச்செய்யுள்:— “வரி யோலவண்டலைதண்டிலீஞ்முத்தஞ்சைவாணன்வண்மைக், குரியோனுயர்வை யையொண்டிறவாயுரவோர்தெளித்துங், கரியோர்பிறரில்லையென்றகன்றரி னிக்காரிகையாய், பெரியோர்மொழிபிநீழாரொன்றுதேறுதல்பதைமையே.” (தஞ்சை-௨௯௧.) எனவும், “யாருமில்லத்தானேகன்வன், ருனதுபொய்ப்பின் யானெவன்செய்கோ, தினைத்தாளன்னசிறுபசுங்கால, வெரமுருநீராரல்பார் க் குங், குருகுமுண்டுதாமணந்தஞான்தே.” (குறுந்தொகை. ௨௯௨.) எனவும்வரும். இது தெளிவிடைவிலங்கல்.

அதுகேட்டபாங்கியியற்பழித்துரைத்தற்குச்செய்யுள்:—“மழவேதுறந்
துமறந்தவர்போற்றஞ்சைவாணன்வென்றி, முழவேயமுந்நீர்முழங்கிருங்கா
ணன்முழுதுல்கூர், தொழுவேதகுந்தெய்வநோக்கிச்செல்லெனென்றுசொல்லி
யுநீ, யழவேதுறந்தனரானல்லர்நல்லவ்வாடவரே.” (தஞ்சை-உகஉ.) என
வரும்.

தலைமகளியற்படமொழித்தற்குச்செய்யுள்:—“மாகப்புயன்மண்ணில்வந்
தனவாணன்நென்மறைமுந்நீர், நாகப்புசர்ச்செய்யபுள்ளிபைங்காண்டுண்
டுநாகினந்தன், பூசுக்குளிரிழற்பேடையொடும்புலம்பரின்றோ, ராகக்கருதி
னல்லாயினியாரினியாருளரே.” (தஞ்சை-உகஉ.) எனவும், “அடம்பமனை
டுங்கொடியுள்புதைத்தொளிப்ப, வெண்மணல்லிரிக்குந்தண்ணந்துறைவன்,
கொடியனாயினுமாக, வவனேதோழியென்னுயிர்காவலனே.” (தொல்-பொ
ருள், பக்கம்-உஅச.) எனவும் வரும்.

தெய்வம்பொறைக்கொளச்செல்குவமென்றற்குச்செய்யுள்:—“மாதங்க
ல்குங்கைவாணன்நென்மறைவையைத்துறைவரேதம்பயந்திலரெங்கட்கு
நீயெம்மிகத்தனா, கோதம்படாதிக்கொடுதெய்வமெயென்றுகர்பலிதூய்ப்,
பாதம்பாவநல்லாயிருவேமும்படர்குவமே.” (தஞ்சை-உகச.) எனவும், “பெ
ருந்தோனென்கிழவவ்வரிவாடச், சிறுமெல்லாகம்பெரும்பசப்பூ, வின்னே
மாகவெற்கண்டுநாணி, நின்னெடுதெளிந்தனராயினுமென்னதூஉ, மணங்க
லோம்புமதிவாழியுநீயெனக், கணங்கெழுக்கடவுட்குயர்பலிதூஉய்ப், பரவினம்
வருகஞ்சென்மோதோழி, பெருஞ்சேயிறவின்றுய்த்தலையுணங்கல், சிறுவெ
ண்காக்கைநாரினைபெறுஉம், பசும்பூண்வழுதிருங்கையன்னவெ, னரும்
பெறலாய்கவின்னெல்லையப், பிரிந்தாண்டிறைதல்லல்லியோரே.” (நற்றிணை,
ஈடுஅ.) எனவும் வரும்.

இல்வயிற்செறித்தமைசொல்லற்குச்செய்யுள்:—“தன்போலுலகம்புரக்
கின்றவாணன்மறிழ்த்தஞ்சையார், மன்போலெவர்க்கும்வழங்கியுண்ணுதவர்
வைத்திழக்கும், பென்போலிறுக்கப்பொதிந்துகொண்டாளன்னைபூவையென்
மேல், வன்போதியமடவாரலர்தூற்றியவாறுகண்டே.” (தஞ்சை-உகஊ.) என
வும், “பெருநீரழுவத்தெந்தைதந்த, கொழுமினுணங்கற்பெடுள்ளோப்பி,
யெக்கர்ப்புன்னையின்னிழலசைஞ்சு, செக்கர்களுண்டிருண்டலாகெண்டி,
ஞாழலோங்குசினத்தொடுத்தகொடுங்கழித், தாழைவீழ்கயிற்றுசுறாங்கிக்,
கொண்டலிடுமணற்குரவைமுனையின், வெண்டலைப்புணரியாயமொடாடி,
மணிப்பூம்பைந்தழைதையுணித்தகப், பல்பூங்கானல்கினம்வருதல், கவ்
வைநல்லணங்குற்றலிவ்வூர்க், கொடிதறிபெண்டிர்சொற்கொண்டன்னை, கடி
கொண்டனளேதோழிபெருந்துறை, யெல்லையுமியவுமென்றோதுகல்லென,

வலவனாய்த்வண்பரி, நிலவுமணற்கொட்டுமோர்தேருண்டெனவே.” (அகநானூறு. ௨௦.) எனவும் வரும்.

செவிலிகளையிருளவன்வாக்கண்டமைகூற்றஞ்ச்செய்யுள்:—“வெங்கார் முகவெம்புருவமின்னேயன்னேமேலொருநா, னெங்காதலரிருளெய்தல்தண்டாளிந்தவேழுலகு, மங்காமல்வந்தருள்வாணன்றென்மாறைவண்டானமஞ்சச், சங்காழிகொண்டெறியுங்கண்டல்வேலியந்தண்டுறைக்கே.” (தஞ்சை-௨௧௬.) எனவும், “துழையுண்மடமகளாயர்கொலென்றென்னை, யுழையுமடைத்தாள் கதவு.” (.....) எனவும் வரும்.

இவற்றுள், கலுழ்தற் காரணங் கூறலாகியவொன்றுமொழித்தேனைய வெல்லாம் பாங்கி வினவாதொழியவுந் தலைமகளறத்தொடு நிற்றற்குரியவா மாற்றிந்துகொள்க. (சு)

கள்ள, எறிவளை வேற்றுமைக் கேதுவி னுள்ளும்,
வெறிவிலக் கியவழி வினாவினும் பாங்கி
பூவே புனலே களிதே யென்றிவை
யேது வாகத் தலைப்பா டியம்பும்.

(இச்-ம்.) பாங்கி யறத்தொடு நிற்றற்குரிய கிளவிகளை யுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) செவிலி தலைமகள்வேற்றுமைக்குக் காரணங்கேட்பினும் தான் வெறிவிலக்கியவிடத்துக் காரணங்கேட்பினும் பாங்கி பூவும் புனலுங் களிறுமாகிய விவைகாரணமாகப்புணர்ச்சியினையறிவிக்குமவட்டென்றவாறு. அவற்றுள், செவிலி தலைமகள் வேற்றுமைகண்டு பாங்கியை வினாத்தற்குச் செய்யுள்:— “பொன்னுற்றகொங்கையுமுத்துற்றகண்ணுமிப்போதுகண்டேன், பன்னுற்றசொல்லுமின்பாலுங்கொள்ளள்பதினாலுமும், மன்னுற்றவண்புகழ்வாணன்றென்மாறையென்மானையாட், சென்னுற்றதென்றறியேன் புணங்காவல்லிருந்தபின்னே.” (தஞ்சை-௨௧௬.) எனவரும்.

வெறிவிலக்கற்குச் செய்யுள்:—“அறியாமையினென்று கேட்க லுற்றே னும்மையாவதொன்றுங், குறியாமறியுயர்கொள்ளவென்றோருருதிப்பலிகூர், வெறியாலிவருயிர்பீட்கவென்றோவென்றிவெல்லவத்தீர், சிறியார்மனையில் வந்தீர் தஞ்சைவாணன் சிலம்பினின்றே.” (தஞ்சை-௨௧௭.) எனவும், “கடவுட்கற்சுனையுடையிறந்தவிழ்த்த, பறியாக்குவளைமலரொடுகாந்தட், குருதியொண்

பூவுருகெழீக்கடடிப், பெருவரையகெக்கம்பொற்பச்சூர்மக, ளருவியின்னியத் தாடுநாடன், மாற்புதரவந்தபடர்மலியருநோய், நின்னணங்கன்மையறிந்து மண்ணாந்து, கார்நறுங்கடம்பின் கண்ணிகுடி, வேலன் வேண்டவெறிமனைவந்தோய், கடவுளாயினுமாக, மடவைமன் தவாழியமுருகே.” (நற்றிணை. ௩௪.) எனவும்வரும்.

செவிலிதோழியைவினாத்தற்குச் செய்யுள்:—“மண்குன்றவந்தகலியினை மாற்றியவாணன் தஞ்சை, யொண்குன்றமங்கையர்முன்னர்மின்னேயுமையாண்மகளைப், பண்குன்றவென்றசொல்வள்ளிதன் கோணைப்பைந்தாரயிலால், வெண்குன்றெறிந்தசெவ்வேளையிவ்வாறென்விளம்பியதே.” (தஞ்சை-௨௧௬.) எனவரும்.

தோழி பூத்தருபுணர்ச்சியாலறத்தொடுநின்றற்குச் செய்யுள்:—“போருறைதிக்கணைபோலுநின்னண்கண்டுபோதவஞ்சி, நீருறைநீலமுநீயுண்பாகென்றுநின்மகட்கோர், தாருறைதோளவர்த்தனர்வாணன் தமிழ்த்தஞ்சைசூழ், காருறைசோலையிலயாம்விளையாடியகாலையிலே.” (தஞ்சை-௩௦௦.) எனவும், “தந்தார்க்கேயாமாற்றடமென்றோளின்னநான், வந்தார்க்கேயாமென்பார்வாய்காண்பாம்—வந்தார்க்கே, காவாவிளமணத்தண்கழிக்கானல்வாய்ப்பூவாவிளநாழற்போது.” (திணைமாலேநூற்றைம்பது. ௩௬.) எனவும்வரும். இது நொதுமல்லர்வரைவின் கண்ணறத்தொடுநின்றதாம்.

புனற்றருபுணர்ச்சியாலறத்தொடுநின்றற்குச்செய்யுள்:—“ஒழிதோற்றியசொல்லுன்களோதிக்குடைந்தகொண்டல், பொழிதோற்றிராநூந்திவந்தசெந்நீருந்திப்பொற்பினுக்கோர், சுழிதோற்றிடம்பகைதீர்க்கின்றபோதொருதோன்றலுமவ், வழிதோற்றிவந்தெத்தான் தஞ்சைவாணன் தன்வையையிலே.” (தஞ்சை-௩௦௧.) எனவும், “காமர்கடும்புனல்கலந்தெம்மோடாடுவா, டாமரைக்கண்புனத்தஞ்சித்தளர்த்ததனோடொழுகலா, னீணாகநூற்தண்டார்தயங்கப்பாய்த்தருளினோம், பூணுகமுறத்தழிஇப்போ தந்தானகனகலம், வருமுலைபுணர்ந்தனவென்பதனொலன்றோழி, யருமழைதால்வேண்டிற்றுகிற்கும்பெருமையனே.” (கலித்தொகை. ௩௬.) எனவும் வரும்.

களிறுதருபுணர்ச்சியாலறத்தொடுநின்றற்குச் செய்யுள்:—“மண்ணலையாமல்வளர்க்கின் தவாணன் தன்மாறவெற்பி, லண்ணலையாயிழைபாகனென்றஞ்சினமஞ்சனந்தோய், கண்ணலைநீரிடப்பாகமுமேல்வந்தகைக்களிற்றின், புண்ணலைநீர்வலப்பாகமுந்தோயப்பொருதவன்றே.” (தஞ்சை-௩௦௨.) எனவும், “சுள்ளிசீனைநீலஞ்சோபாவின்கசெயலை, யள்ளியளகத்தின்மேலாய்ந்து—தெள்ளி, யுதணைக்கடியொகிங்காவீர்ங்கடாயானே, யுதணைக்கடிந்தா

னுளன்.” (திணை மாலை நூற்றைம்பது, ௨.) எனவும் வரும். -இம்முன்றனு
 ளொன்றனறத்தொடுநிற்கவமையுமெனக்கொள்க. (எ)

௧௪௮. பின்னரிடை வேற்றுமை கண்டதாய் வினாவழி
 முன்னிலை மொழியான் மொழியுஞ் செவிலி.

(இச்-ம்.) செவிலியறத்தொடுநின்றற்குரியகிளவிகளையுணர்த்துதனுத
 விற்று.

(இ-ள்.) தலைமகள் வேறுபாடுகண்டு நற்றாய் செவிலியை வினாவியவி
 டத்து முன்னிலைமொழியானேசொல்லுஞ் செவிலி பென்றவாறு. அவற்
 றுள், தலைமகள் வேற்றுமைகண்டு நற்றாய்செவிலியை வினாதற்குச்செய்யுள்:-
 “தண்டார் தழுவியவேலண்ணல்வாணன்றென்றஞ்சைவெற்பில், வண்டார்
 குழவி தன்வண்ண முங்கண்ணும்வடிவுமுன்னாள், கண்டாறறியும்படியனவே
 யல்லகாரணமொன், றுண்டாலுயிரினையாயிராமலுரையெனக்கே.” (தஞ்
 சை-௩௦௩.) எனவும், “கண்ணுஞ்சேயரிபார்த்தன்றுதுதலு, துண்பெயர்ப்பொடி
 த்துவண்டார்க்கும்மே, வாங்கமைமென்றேரண்மடந்தை, பாங்காயினன்கொ
 லென்னுமென்னஞ்சே.” (தொல்-பொருள். பக்கம் ௨௧௬.) எனவும்வரும்.

செவிலி நற்றாய்க்கு முன்னிலைமொழியானறத்தொடு நின்றற்குச்செய்
 யுள்:- “மலைவந்ததோவெனும்வாரணவாணன்றென்மறைமதிச், சிலைவந்த
 தோவெனுநன்னுதலாயொருசெல்வரிங்கோர், கலைவந்ததோவெனவந்துவி
 னாவிநங்காரிகைக்கு, முலைவந்ததோவில்லையோவென்னுநாளின்முயங்கின
 ரே.” (தஞ்சை-௩௦௪.) எனவரும். நற்றாய் குறிப்பின்ன்றியறத்தொடுநிற்
 கப்பெருளென்றமையாற்செய்யுளில்லை. (அ)

௧௪௯. என்றுடனியப்பிய வெல்லாங் களவிய
 னின்னுழி பறத்தொடு நின்றலின் விரியே.

(இச்-ம்.) அறத்தொடுநின்றலின்விரியிவையென்பதுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) கையறுதோழி கண்ணீர்துடைத்துழித் தலைமகன்கலுழ்தற்
 காரணங் கூறன்முதலாகத் தலைமகள் வேறுபாடுகண்டு நற்றாய் வினாவிய
 வழிச் செவிலி முன்னிலைமொழியான் மொழிதலீருகச் சொல்லப்பட்டன
 வெல்லாங் களவொழுக்கம் வெளிப்படாது கின்றவிடத்து அறத்தொடுநிற்
 லின் விரியாமென்றவாறு. (க)

௧௫௦. போக்கே கற்பொடு புணர்ந்த கவ்வை
 மீட்சியென் ருக்கு விளம்பிய மூன்றும்
 வெளிப்படடக் கிளவி வெளிப்படு தொகையே.

(இச்-ம்.) களவு வெளிப்பாட்டிற்குரிய கிளவித்தொகையுணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) போக்குமுதலாக மீட்சியீராகச் சொல்லப்பட்டமூன்றுங் கள வு வெளிப்பாட்டிற்குரிய கிளவித்தொகை யென்றவாறு. (௧௦)

கஅக. போக்கறி டுறுத்தல் போர்க்குடன் படாமை
போக்குடன் படுத்தல் போக்குடன் படுதல்
போக்கல் விலக்கல் புகழ்த் தேற்றலென்
றியாப்பமை யுடன்போக் கிருநான்கு வகைத்தே.

(இச்-ம்.) ரிறுத்தமுறையானே உடன்போக்கின் வகையுணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) “போக்கறிவுறுத்தன்முதலாகத் தேற்றலீராக வெட்டுவகை யினையுடைத்தாமன்பமைந்தவுடன்போக் கென்றவாறு. (௧௧)

கஅஉ. பாங்கி தலைவற் குடன்போக் குணர்த்தலு
மாங்கவன் மறுத்தலு மவளுடன் படுத்தலுந்
தலைவன் போக்குடன் படுதலும் பாங்கி
தலைவிக் குடன்போக் குணர்த்தலுந் தலைவி
நாணழி பிரங்கலுங் கற்புமேம் பாடு
பூண்முலைப் பாங்கி புகறலுந் தலைவி
யொருப்பட்ட டெழுதலும் விருப்புடைப் பாங்கி
சுரத்திய லுரைத்துழிச் சொல்லலும் பாங்கி
கையடை கொடுத்தலும் வைகிருள் விடுத்தலு
மவன்சுரத் துய்த்தலு மசைவறிந் திருத்தலு
முவந்தலர் சூட்டி யுண்மகிழ்ந் துரைத்தலுங்
கண்டோ ரயிர்த்தலுங் காதலின் விலக்கலுந்
தன்பதி யணிமை சாற்றலுந் தலைவன்
றன்பதி யடைந்தமை தலைவிக் குணர்த்தலு
மென்றிவை யொன்பதிந் திருவகைக் கிளவியு
மொன்றிய வன்பி னுடன்போக்கு விரியே.

(இச்-ம்.) உடன்போக்கின் விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவற்குடன்போக்குணர்த்தன் மூதலாகத் தலைவன் தன்பதி யடைந்தமை தலைவிக்குணர்த்தலீராகச் சொல்லப்பட்ட பதினெட்டும் பொருந்தியவன்பினையுடைய வுடன்போக்கு விரியாமென்ற வாறு. அவற்றுள், பாங்கி தலைவற்குடன்போக்குணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “மைநீர்நெடுங்கண்மடந்தையுடன் தஞ்சைவாணன்வெற்பா, செந்நீர்விழவணி நின்னகர்க்கேகொண்டிசேர்ந்தருண்மற், நிநீர்மையல்லதொராறுமின்றலிங் கெம்மையரென்றான், முநீர்நலகுங்கொள்ளார்விலையாகமுலையினுக்கே.” (தஞ்சை-௩௦௫.) எனவும், “மூத்தோன்னவெண்டலைப்புணரி, யிலையோராமிவரிமனைசினதக்குந், தலையவிழ்தாழைக்கானலம்பெருந்துறை, சிலர்செவித்தாக்கியபுணர்ச்சியலரெழ, வில்வயிற்செறித்தமையறியாய்ப் பன்னாள், வருமுலைவருத்தாவம்பகட்டுமார்பிற், நெருமாலுள்ளமொடுவருந்துகின்வயி, நீங்குகென்றியான்யாங்கனமொழிகோ, வருந்திறந்தகவுளர்செல்லூர்க்குணது, பெருங்குடன்முழக்கிற்றுகியாண, நிரும்பிடம்படுத்தவடுவுடைமுத்ததர், கடுங்கட்கோசர்நியமமாயினு, முறுமெனக்கொள்ளுநரல்லர், நறுதுதலரிவைபாசிழைவிலையே.” (அகநானூறு. ௯௦.) எனவும் வரும்.

தலைவனுடன் போக்குமறுத்தற்குச் செய்யுள்:—“பாரோமுலைவிலையென்பர்நின்கேளிரென்பல்கிளைவா, மூரோவணியதன்றெண்டொடியாய்விற்கையுண்கண்களோ, தாரோவளரும்புயன் தஞ்சைவாணன் நரியலர்போல், யாரோதனிடப்பாரருங்கானமிவளுடனே.” (தஞ்சை-௩௦௬.) எனவும், “இரும்புலிக்கிரிந்தகருங்கட்செந்நாகு, நாட்டயிர்கடைகுரல்கேட்டொறும்வெருஉ, மானிலைப்பள்ளியல்கநம்மொடு, மானுண்கண்ணியும்வருமெனின், வாரார்யாரோபெருங்கலாதே.” (தொல்-பொருள். பக்கம். ௭௫.) எனவும் வரும்.

பாங்கி தலைமகனையுடன் படுத்தற்குச்செய்யுள்:— “சுருளேய்குழலுஞ்சுணங்கேய்முலையுஞ்சுமந்துகற்புப், பொருளேயெனச்சுரம்போதுமப்போதுபுகழ்வெயிலான், மருளேய்கவியிருண்மாற்றியவாணன்றென் மாறையினி, னருளேயொழியவுண்டோநிலலாவதணங்கினுக்கே.” (தஞ்சை-௩௦௭.) எனவும், “நீர்கால்யாத்தநிரையிதழ்க்குவளை, கோடையெற்றினும்வாடாதாகுந், கவணையன்னபூட்டுப்பொருதசாஅ, வுமெனெருத்தொழுகைத்தோடுகிறைத்தன்ன, முளிகினைபிளக்குமுன்பின்மையின், யானைகைம்மடித்துயவுந், கானமுமினியவாறும்மொடுவாரினே.” (குறுந்தொகை. ௩௮௮.) எனவும்வரும்.

தலைவன் போக்குடன் படுத்தற்குச்செய்யுள்:—“நஞ்சோவழுவோவெனுஞ்சுரமோசெல்லநாடியவென், நெஞ்சோகொடியதுநேரிழையாய்நிழன் மாமதியோ, மஞ்சோதவழ்மதில்குழ்தஞ்சைவாணன்வனையிலவம், பஞ்சோவனிச்சங்கொலோவெனுஞ்சிறடிப்பைந்தொடிக்கே.” (தஞ்சை-௩௦௮.) எனவும்,

“ஆறுசெல்வருத்தத்துச்சீறடிசிவப்பவுஞ், சினைநீங்குதளிரின்வண்ணம்வாடவுந், தான்வாறுணிந்தவிவளினுமிவளுடன், வேய்பயிலமுயவமுவுக்கும், பேதைநெஞ்சம்பெருந்தகவுடைத்தே.” (தொல்-பொருள். பக்தம். எசு.) எனவும் வரும்.

பாங்கி தலைவிக்குடன்போக்குணர்ந்தற்குச்செய்யுள்:—“பாலன்னபாயற்பகையென்னுஞ்சீறடிபட்டுருவும், வேலன்னகூர்ங்கன்மிதிக்குங்கொலென்றனர்மேதினிக்கு; மாலன்னவாணன்றென்மறைநன்ருட்டுவயலுகளுஞ், சேலன்னநீள்விழியாய்தெரியாதன்பர்சிந்தனையே.” (தஞ்சை-நக.க.) எனவும், “கூன்மக்குறவனாறமுத்தென, நறம்புகைகுழந்துகார்த்தனாலும், வண்டமிழர்சுடர்நுத்தற்குறுமகள், கொண்டனர்செல்வர்தற்குன்றுகெழுநாட்டே.” (ஐங்குறுநூறு. ௨௫௪.) எனவும்வரும்.

தலைவி நானுழிவிரங்கற்குச் செய்யுள்:—“மறவாகைவேல்கைவாணனை மாரையர்மன்னனைத்தம், முறவாகவேண்ணியுருதவர்போலுயிரோம்பியென்றுந், துறவாதநாணந்துறப்பதுவேண்டலிற்றெல்லுலகிற், பிறவாதொழிகைநன்றேயொருகாலமும்பெண்பிறப்பே.” (தஞ்சை-நக.க.) எனவும், “அளிதோதானேநானேநம்மொடு, நனிநீடுழந்தன்றுமன்னையினியே, வான்பூங்கரும்பிளேங்குமண்த்ரிசுகிறை, தீம்புனனொரிதரவீந்துக்காங்குத், தாங்குமளவைத்தாங்கிக், காமநெரிதரக்கைநில்லாதே.” (குறுந்தொகை. ௧௪௯.) எனவும்வரும்.

கற்புமேம்பாடு பூண்முலைப்பாங்கி புகறற்குச்செய்யுள்:—“செந்நாண்மலரிற்றிருவன்ன்கோலத்தெரிவையர்க்கு, மெய்நாணுயிரினுமிக்கதன்றல்லிரவாவரசர், தந்நாண்முறைமைதவிர்த்தருள்வாணன்றமிழ்த்தஞ்சைநாட்டந்நாண்முமடவாய்கற்புநோக்கவழிதன்றே.” (தஞ்சை-நக.க.) எனவரும்.

தலைவியொருப்பட்டெழுதற்குச்செய்யுள்:—“பலரேசுமந்தவுரைகளுந்தாயர்தம்பார்வைகளுந், சிலரேசுமந்துதிரியவல்லார்செய்யசென்பகநாண், மலரேசுமந்தவயற்றஞ்சைவாணனைவாழ்த்தலர்போ, லலரேசுமந்துசுமந்திந்தஞ்நினைந்துழங்குவே.” (தஞ்சை-நக.க.) எனவும், “சிலரும்பலருங்கடைக்களேக்கி, மூக்கினுச்சிச்சுட்டுவிரல்சேர்த்தி, மறுகிற்பெண்டிரம்புறாற்றச், சிறுகொல்வலத்தளன்னையலைப்ப, வலந்தேன்வாழிதொழிகானற், புதுமலர்தீண்டியபூநாறுகுருஉச்சுவற், கடுமான்பூண்டநெடுந்தேர்கடைஇ, நெடுநாள்வருடமியேறர்க்கொண்களெடு, செலவயர்ந்திசினாலயானே, யலர்சுமந்தொழிகவிவழுங்கலாரே.” (நற்றிணை. ௧௪௯.) எனவும்வரும்.

பாங்கி சுரத்தியலுரைத்துழித் தலைமகள் சொல்லற்குச்செய்யுள்:—“செல்லிற்கொடிய களிற்றண்ணல்வாணன் நென்மறைமன்னன், வில்லிற்

கொடியபுருவமின்னையென்விளம்புதிநீ, சொல்லிற்கொடியநம்மன்னையைப் போல்பவர்கூழ்த்திருக்கு, மில்லிற்கொடியகொல்லோசெல்லுநாட்டவ்விருஞ்சர்மே.” (தஞ்சை-நகந.) எனவும், “கடக்கருங்காணத் துக்காளாபின் னாளை, நடக்கவும்வல்லையோவென் றி—சுடர்த்தொடிஇ, பெற்றருளுருவன்பெருங்குதிரையிநிலையே, கற்றான்ஓதுருமாறு.” (நல்லடியார். நகஅ.) எனவும்வரும்.

பாங்கி தலைமகளைத் தலைமகற்குக்கையடைகொடுத்தற்குச்செய்யுள்:—
*“பறந்திருந்தும்பர்ப்பைதப்பப்படரும்புரங்கரப்பச், சிறந்தெரியாடிதென்றில்லையன் னாழிந்ததுச்சிலம்பா,வறந்திருந்துன்னருளும்பிறிதாயினருமறையின், நிறந்திரிந்தார்கலியும்முற்றும்வற்றுமிச்சேணிவத்தே.” (திருக்கோவையார். உகந.) எனவும், “நீற்கடலுண்டபுயல்போற்கருகிநிறைத்ததிருப், பாற்கடலுண்டபுயல்போலுநாளும்பரிந்தருள்வாய், சேற்கடனஞ்சுண்டவாழார்த்தியாகர்செழுங்கயிலே, போற்கடநாகமன்னாவெங்கன்மாதின்புரிசுழலே.” (திருவாழார். நகஅ.) எனவும், “நனைமுதிர்ஞாழற்கினை மருடரள்வீ, நெய்தன்மாமலர்ப்பெய்தல்போல், ஆதைதூற்றுமுரவரீர்ச்சேர்ப்ப, தாயுடன்றலைக்குங்காலையும்வாய்விட், டன்னையென்னுங்குழவிபோல, வின்னசெயினுமினிதுதலையளிப்பினு, † நின்வரைப்பினென்றேழுழி, ‡ தன்னுறுவிழுமக்களைஞரோவிலளே.” (குறுந்தொகை. நகஎ.) எனவும், “இவளே நின்னலதிலளே யாய்க், குவளையுண்கணிவளலதிலளே, யானுமாயிடையேனே, மாமலேநாடமறவாதீமே.” (தொல்-பொருள். பக்கம். சுரு.) எனவும் வரும்.

பாங்கிவைகிருள்விதேத்தற்குச்செய்யுள்:— “பொழிநானமன்றலம்பூங்குமுனீங்கன்புணர்ந்துசெல்லும், வழிநாடிநும்பின்வருகுவல்யான் றஞ்சைவாணன்வையைச், சுழிநாணுமுந்திரின் றெல்கிளைக்கேற்புனசொல்லியின் னா, மொழிநாவடங்கமொழிந்தயலாரைமுகங்கவிழ்த்தே.” (தஞ்சை-நகரு.) எனவும், “வேலும்விளங்கினவியையருமியன்றனர், தாருந்தைஇத்தழையுந்தொடுத்தன, நிலனீரற்றவெம்மைநீங்கப், பெயனீர்தலைஇயுலவையிலைநீத்துக், குறுமுறியின்றனமரணேநறுமலர், வேய்த்தனபோலத்தோன்றிப்பலவுடன், தேம்படப்பொதுளினபொழிலேகானமு, நனிநன்றுகியபனிரீங்குவழிநாட், பாலைனப்பரத்தருளிலின்மாலப், போதுவந்தன்றுதேநீயுங், கலங்காமனத்தையாகியென்சொ, னயந்தனைகொண்மோநெஞ்சமர்தருவி, தெற்றியுலறினும்வயலேவாடினு, நொச்சிமென்சினைவணர்கூல்காயினு, நின்னிணுமடவணனிநின்னயந்த, வன்னையல்லறாக்கினின்னையர், புலிமருள்செம்மனோக்கி, வலிமாவின்னுந்தோய்கநின்முலையே.” (அகநானூறு. உருஅ.) எனவும் வரும்.

* இத்துறைக்குத் தஞ்சைவாணன்கோவைச்செய்யுள் காணப்படவில்லை.

† நின்னலதிலென்றேழுழி எனவும் பிரதிபேதம்.

‡ தன்னுடையின்னல் எனவும் பிரதிபேதம்.

தலைமகளைத் தலைமகன்சுரத்தாய்த் தற்குச்செய்யுள் :—“தளிபோற்கொடை பயில்சந்திரவாணன் நமிழ்த் தஞ்சையா, னளிபோற்குளிர்ந்தவிள மரக்காவும்வ ன்புகழி, னொளிபோல்விளங்கியவெண் மணல்யாறுமுவந்துகண்டு, நளிபோ தவிழ்குமுலாய்மெல்லமெல்லநடந்தருளே.” (தஞ்சை-௩௧௬.) எனவும், “அழி விலர்முயலுமார்வமாக்கள், வழிபடுதெய்வங்கட்கண்டாஅங், கலமால்வருத் தந்திரயாழநின், னலமென்பிணைத்தோளெய்தினமாகப், பொரிப்பூம்புன்கிணெ ழிற்றகையொண்முறி, சுணங்கணிவனமுலையணங்குகொளத்திமிரி, சிழல்கா ண்டோறுநெடிதுவைகி, மணல்காண்டோறும்வண்டதை, வருந்தாதேகு மதிவாலெயிற்றேயே, மாநனைகொழுதிமகிழ்குயிலா லு, நறுந்தண்பொழிலகா னங், குறும்பல்லூரநாஞ்செல்லுமாதே.” (நற்றிணை, ௬.) எனவும் வரும்.

தலைமகன் தலைமகனைசுவறிந்திருத்தற்குச்செய்யுள் :— “* வரமாவை வேற்படைவாணன் நென்மாவைவணங்கலர்கள், புரமானவல்லழல்பொங்கு வெங்காணிற்பொருந்தியகூ, ராமானகல்லுன்னழமலராற்றலவாதலினாற், சுரமாறுமெல்லநல்லாயிருப்பாமிந்தச்சோலையிலே.” (தஞ்சை-௩௧௭.) என வரும்.

தலைமகன் தலைமகளையுயர்வந்தலர்கூட்டி யுண்மகிழ்ந்துரைத்தற்குச்செய் யுள் :—“அடிமலர்போற்றவும்போற்றியன்பாலிவளாய்முடிக்கியான், கடிமலர் சூட்டவுங்காட்டியதாற்கள்வர்காய்தெறியுந், துடிமலர்சீர்க்கெதிர்கூகையிர ட்டிஞ்சுரத்திடையோர், வடிமலர்வேற்படையான்வாணன் மாவையென்மா தவமே.” (தஞ்சை-௩௧௮.) எனவும், “புன்புறப்புறவின்கெங்காற்சேவல், களரி போகியகவைமுட்கள்ளி, முளரியங்கூம்பையினீன்றினைப்பட்டவயவநடை ப்பேடையுணியமன்னர், முனைகவர்முதுபாழுருநெற்பெறுஉ, மாளில்சேய் நாட்டதரிடையலர்ந்த, நன்னாள்வேங்கைப்பொன்மருள் புதுப்பூ, யாந்தனக்க ணியவுங்கண்டனமாதோ, காணினிவாழியென்னெஞ்சேநாணித், டருந்துய ருழந்தகாலே, மருந்தெனப்பெறா அமடவோளையே.” (நற்றிணை, ௩௮௬.) என வும் வரும்.

கண்டோரயிர்த்தற்குச் செய்யுள் :—“சையத்திரன்புயன்சந்திரவாணன் நளிபுரக்கும், வையத்துறைகின் றமானிடரோவன் றிவானவரோ, வையப்படு ம்ழல்வெஞ்சுரத்தாடுநடந்தவரென், றையப்படுவதல்லா லுண்மைசாலவறிவரி தே” (தஞ்சை-௩௧௯.) எனவும், “வில்லோன்காலனகழலேதொடியோன், மெல்லடிமேலண்சிலம்பேகல்லோர், யார்கொலரியர்தாமேயாரியர், கயிராடு பறையிற்கால்பொரக்கலங்கி, வாகைவெண்ணெற்றொலிக்கும், வேய்பயிலழு வமுண்ணியோரே” (குறுந்தொகை, ௭) எனவும் வரும்.

* வரமாவைவேற்படையெனவும் பிரதிபேதம்.

கண்டோர்கா தலின் விலக்கற்குச்செய்யுள்:—“மா லுத்திருவுமெனவருவீர் தஞ்சைவாண் றெறவ்வுர், போலுஞ்சுரமினிப்போகவொண் ணைதுபொருப்ப டைத்தா, னுலம்புரவியருக்கனிக்கங்குலடற்கடமான், பா லுத்தகையுமுண்டே தங்குவீரெங்கள் பாடியிலே” (தஞ்சை-௩௨௦) எனவும், “எம்முரல்லதூர்நணித் தில்லை, வெம்முரட்செல்வன் கதிருமழ்த்தனன், சேத்தனைசென்மோபூத்தார் மார்ப், வினையண்மெல்லியன் மடந்தை, யரியசேயபெருந்தான் யாதே.” (தொ ல்-பொருள்-பச்சம் சுஎ)-ஏனவும் வரும்.

கண்டோர் தன்புதியணிமைசாற்றற்குச்செய்யுள்:—“தொடங்கும்பிறை துதற்றேருகையுநீயுமுன்றோன் றுகின்ற, கடங்குன்றிரண்டுக்கீடந்தென் றுந் கமலத்தட்டும், கிடங்கும்புரிசையுஞ்சூழ்த்தெ திர்தோன் றுகிளைத்தபைந்தா ர்த், தடங்குக்குமெடுத்தோள் வாணன் மாரையுத்தஞ்சையுமே.” (தஞ்சை- ௩௨௧) எனவரும்.

தலைமகன் தன்புதியடைந்தமை தலைவிக்குணர்த்தற்குச் செய்யுள்:— “சத்தனந்தோய்த்துதயங்குமுத்தாரத்தரித்துவிம்மு, நந்தனந்தாங்கிநடுக்கிடை போலநடந்திங்ஙனே, நொத்தனங்காலென்றுநோவல்பொன்னேயொருநோயு மின்றி, வந்தனங்காணிதுகாண்வாண்ண் மாரைவளநகரே” (தஞ்சை-௩௨௨) எனவரும்.

இவற்றுள், பாங்கிதலைமகற்குடன்போக்குணர்த்தலுந், தலைவிக்குடன் போக்குணர்த்தலுமாகியவிரண்டும்போக்கறிவுறுத்தற்குரிய; தலைமகன்மறுத் தலும், தலைவிநாணழிபிரங்கலுமாகியவிரண்டும்போக்குடம்படாமைக்குரிய; பாங்கிதலைவனையுடம்படுத்தலுந், தலைவிக்குக்கற்புமேம்பாடுகூறலுமாகியவி ரண்டும்போக்குடன்படுத்தற்குரிய; தலைவன் போக்குடன்படுத்தலுந், தலைவி யொருப்பட்டெழுதலும், பாங்கிசுரத்தியலுரைத்துழிச்சொல்லுமாகியமூன் றும்போக்குடன்படுத்தற்குரிய; பாங்கிகையடைகொடுத்தலும், வைகிருள்விடு த்தலுந், தலைமகன் தலைமகளைச்சுரத்துய்த்தலுமாகியமூன்றும்போக்கற்குரிய; தலைவன் தலைவியைசைவறிந்திருத்தலுந், கண்டோர்கா தலின் விலக்கலுமா கியவிரண்டும்விலக்கற்குரிய; தலைவன் தலைவியையுவுந்தலர்கூட்டியுண்மகிழ்ந் துரைத்தலுந், கண்டோரயிர்த்தலுமாகியவிரண்டும்புகழ்த்தற்குரிய; கண்டோ ர்தன்புதியணிமைசாற்றலுந், தலைவன் தன்புதியடைந்தமை தலைவிக்குணர்த் தலுமாகியவிரண்டுத்தேற்றற்குரிய. (௧௨)

சஅந. செவிவி புலம்ப னற்றாய் புலம்பல்

சுவர்மனை மருட்சி கண்டோ ரிரக்கஞ்

செவிவிபின் தேடிச் சேறலென் றுங்குக்

‘கற்பொடு புணர்ந்த லெளவையைவகைத்தேடி.

(இச்-ம்) கற்பொடிபுணர்ந்தகௌவையின் வகையுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்) செவிலிபுலம்பன் முதலாகச் செவிலிபின்றேடிச்சேறலீராக வைந்நிவகையினையுடைத்தோங் கற்பொடிபுணர்ந்தகௌவையென்றவாறு. (௧௩௬)

கஅச. வினவிய பாங்கியி னுணர்ந்த காலே

யினைய லென்போர்க் கெதிரழிந்து மொழிதலுந்

தன்னறி வின்மை தன்னைநொந் துமைத்தலுந்

தெய்வம் வாழ்த்தலு மிவ்வொரு மூன்று

மிலங்கிழைச் செவிலி புலம்புதற் குரிய.

(இச்-ம்) செவிலிபுலம்பலின்விரியுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்) வினவியபாங்கியினுணர்ந்தகாலேயினையலென்போர்க் கெதிரழிந்துமொழிதன்னுதலாகத்தெய்வம்வாழ்த்தலீராகச் சொல்லப்பட்டவிவ்வொருமூன்றுந்தலைமகள்செவிலித்தாய்புலம்பற்குரியவாமென்றவாறு. அவற்றுள், செவிலிபாங்கியைவினவற்குச்செய்யுள்:— “நல்ம்புனையாயமுநீயுந்ருயொடுநாணுண்பொன், சிலம்புயர்சோலையுஞ்சிறிறிலம்பேரின்கெதண்டிணைமேல், வலம்புரியூர்வயல்குழ்தீஞ்சைவாணனைவாழ்த்தலர்போற், புலம்புநமாதரெங்கேமகளேதனிப்போயினளே” (தஞ்சை-௩௨௩) எனவரும்.

பாங்கிசெவிலிக்குணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “வெறுத்தாரொறுத்துரைமேலுங்கேளரிவிழைதலின்றி, மறுத்தாரவற்குமணமதனாற்றஞ்சைவாணர்பிரான், கறுத்தார்புரத்துநடந்தனள்காளைபின்காமர்கம்பாற், பொறுத்தாளழற்கூர்த்தன்னையன்னாய்நின்பொலங்கொடியே” (தஞ்சை-௩௨௪) எனவும், “செவ்வாய்க்கரியகட்சிரினாற்கேளர்துங், சவ்வையாற்காணுதுமாற்றாது—மவ்வாயந், தார்த்தத்தைவாய்மொழியுத்தன்கயத்துநீலமு, மோர்த்தொழிந்தாரொன்பேதையுந்” (திணைமாலேநூற்றைம்பது. ௭௩) எனவும் வரும்.

பாங்கியினுணர்ந்தசெவிலிதெற்றுவார்க்கெதிரழிந்துமொழிதற்குச்செய்யுள்:— “மாறவனவயல்குழ்தஞ்சைவாணன்நென்மாதையென்க, னூறவருந்துயாற்றுகின்றீரறிவேகொருத்தி, யூறவனகடிந்தென்முலையுந்மிற்தாட்டியின்சொல், கூறவளர்த்ததற்கோவெண்ணீத்தென்கோல்வளையே” (திஞ்சை-௩௨௫) எனவும், “அத்தநீளிடையவனெடுகிபோகிய, முத்தேர்வெண்பன்முகிழ்நகைமடவா, ருயரென்னும்பெயரேவல்லா, நெடுத்தென்மன்றயானே, கொடுத்தோர்மன்றவவளாயத்தேராரே” (ஐங்குறுநூறு-௩௨௭) எனவும்வரும்.

செவிலிதன்னறிவின்மைதன்னைநொந்துரைத்தற்குச்செய்யுள்:— “வழியாவரும்பெருநீர்த்தஞ்சைவாணனைவாழ்த்தலர்போற், கழியாசவன்புடைக்

காளையின் னானைக் கலந்துகொண்டல், பொழியாதவெஞ்சுரம்போருவல்லயானென்று போங்குறிப்பா, லொழியாதென்முன்புசொன்னான் பேதையெனென்றையோர்ந்திலனே” (தஞ்சை-௩௨௬) எனவும், “முலைக்கண் னுமுத்துமுழுமெய்யும்புல்லு, மிலக்கணம்யாதுமறியேன்—கலைக்கணம், வேங்கைவெருஉநெறிசெலியபோலுமென், பூம்பாவைசெய்தகுறி” (நாலடியார். ௩௬௬) எனவும் வரும்.

செவிலிவெதய்வம்வாழ்த்தற்குச்செய்யுள்:— “இணங்கிப்புலனத்தெவருமில்லாவென்னிளங்கொடியா, னுணங்கிக்கழிதலொழியவென்பால்வாவுன்னையன்பால், வணங்கிப்பலமுறைவாழ்த்துகின்றேன் தஞ்சைவாணன்றெவ்வையணங்கித்திராள் புயத்தான் மலயாசலத்தாரணங்கே” (தஞ்சை-௩௨௭) எனவும், “ஞாயிறுகாணாதமாணிழற்படஇய, மலைமுதற்சிறுநெறிமணன்பிகத்தாஅய்த், தண்மழைதலையின்றாகதண்ணளிச், சுடர்படுநெடுவேற்காளையொடு, மடவாலரிவைபோகியசுரணே” (குறுந்தொகை. ௩௭௭) எனவும் வரும். (கச)

கஅரு. செவிலியறத்தொடு நின்றலிற் கவலையிற் பாங்கி தன்னொடும் பாங்கியுர் தம்மொடு மயலார் தம்மொடும் பயிலிடந் தம்மொடுந் தாங்கல ளாகிச் சாற்றிய வெல்லாம் பூங்கொடி நற்றாய் புலம்பற் குரிய.

(இச்-ம்) நற்றாய்புலம்பலின்விரியுணர்த்துதனுதலிற்று.

{இ-ள்.) செவிலியறத்தொடுநின்றலிற் கவலையிற் பாங்கி தன்னொடு புலம்பன்முதலாதப்பயிலிடந் தன்னொடுபுலம்பலீராகச்சொல்லப்பட்டன வெல்லாந் தலைமகனற்றாய்புலம்பற் குரியவாமென்றவாறு. அவற்றுள், செவிலிநற்றாய்க்கறத்தொடுநின்றற்குச்செய்யுள்:— “சுகநல்கவந்தருள்சந்திரவாணன்றென்றஞ்சைநல்லாய், முகநல்கிநல்கமுலையொடுத்தாரின்முத்தங்கொடுத்தார், மிகநல்லரென்பதுமன்பதைதேரவிடலையின்னே, மகநல்குமந்தியங்கானடந்தாளுன்மடந்தையின்றே” (தஞ்சை-௩௨௮) எனவும், “பறைபடப்பணிமொழிப்பவிறைநொள்பு, தொன்முதலாத்துப்பொதியிற்றேன்றிய, நாலுர்க்கோசர்நன்மொழிபோல, வாயாகின்றேதொழியாய்கழற், சேயிலவெள்வேல்விடலையொடு, தொருவனைமுன்கைமடந்தைநட்பே” (குறுந்தொகை. ௧௫) எனவும் வரும்.

நற்றாய்பாங்கி தன்னொடுபுலம்பற்குச்செய்யுள்:— “முன்னையிதனைமொழிந்தனையேனுந்தைமுந்தைமணம், பின்னைய்குழலிபெருளல்லளேபிழாநதெவர்க்கு, தன்னையம்வைத்தருளுந்தஞ்சைவாணன்றமிழ்ச்சிலம்பிற், பொன்

னையனையநல்லாயவமேசுரம்போக்கினையே” (தஞ்சை-௩௨௬) எனவும், “தன்னம்ராயமொடுநன்மணநுகர்ச்சியி, னினிதாங்கொல்லோதனக்கேபனிவரை, யினக்களிறுவழங்குஞ்சோலை, வயக்குறுவெள்வேலவந்துணர்ந்துசெல்வே.” (ஐங்குறுநூறு. ௩௭௬) எனவும் வரும்.

அதுகேட்டதோழி யழுங்கல்கண்டு நற்றாய் புலம்பற்குச் செய்யுள்:—
“இல்லுங்கழங்காழிடங்களுநோக்கியிரங்கல்வம்பும், வல்லும்பொருங்கொங்கை
மங்கைநல்லாய்தஞ்சைவாணனென்றார், புல்லுந்துணைவியர்போல்வினையே
ன்பெற்றழுவையன்னாள், செல்லுஞ்சுரத்தழலன்னுள் கண்ணிரொற்றெறுகின்ற
தே.” (தஞ்சை-௩௩௦.) எனவும், “செல்லியமுயலிப்பாஅயசிறகர், வாவலுக்க
குமாலையாம்புலம்பப், போகியவவட்கோநோவேன்றேமொழித், துணையிலன்
கலுமுநெஞ்சி, னினையேருண்கணிவட்குநோவதுவே.” (ஐங்குறுநூறு. ௩௭௮.)
எனவும் வரும்.

நற்றாய்பாங்கியர் தம்மொடு புலம்பற்குச்செய்யுள்:—“நேயம்புணைதுணை
யாகவெங்கானகநீந்தலெண்ணி, யாயம்புலம்பவகன் தனளோகல்லகங்குழை
ய, மாயம்புகலொருகாளோபின்வாணன்றென்மாதையன்னீர், சேயம்புயமலர்
போலடிநோவென்சில்வனையே.” (தஞ்சை-௩௩௩.) எனவும், “இதுவென்பா
வைபாவையிதுவென், னலமருநோக்கினலம்வருசுடர்துதற், பைக்கிளியெடு
த்தபைக்கிளியென்றிவை, காண்டொறுங்காண்டொறுங்கலங்கீங்கினளோ
வென்பூங்கனோனே.” (ஐங்குறுநூறு. ௩௭௫.) எனவும் வரும்.

நற்றாயலார் தம்மொடு புலம்பற்குச் செய்யுள்:—மேனுவரங்கிடத்
தென்போல்வருந்திரிகவுமெய்நொந், தீனாதவர்துன்பமெய்துவரோவிமை
யோருலகத், தானுணநீமெதிற்றஞ்சைவாணன் நமிழ்ச்சிலம்பின், மானார்விழி
யனையாள்வினையாடியவண்டல்கண்டே.” (தஞ்சை-௩௩௨.) எனவும், “ஒருமக
ளுடையேன்மன்னையவளுந், செருமிகுமுன்பிற்கூர்வேற்காளையொடு, பெ
ருமலையருஞ்சுரநெருநற்சென்றன், ளினியே, தாங்குநின்னவலென்றீர்தும
ற், நியாங்கனமொல்லுமோவறிவுடையீரே, யுள்ளினுள்ளம்வேமேயுண்கண்,
மணிவாழ்ப்பாவைநடைகற்றன்னவென், னணியியற்குஅமகளாடிய, மணியேர்
நொச்சியுந்தெற்றியுங்கண்டே.” (நற்றிணை. ௧௮௪.) எனவும் வரும்.

நற்றாய் தலைமகள் பயிலிடந்தம்மொடு புலம்பற்குச் செய்யுள்:—“செய
லைத்தருவின்றிருநிழலேபெருஞ்சிற்றில்லமே, வயலைக்கொடிநொச்சிமண்ட
பமேதஞ்சைவாணனென்றா, ரியலைத்தனித்தனித்தனனோளமக்கின்றிதன்
றோ, கயலைப்பொருதகண்ணாண்மேலும்வாழ்விக்குங்கட்டினையே.” (தஞ்சை-
௩௩௩.) எனவும், “கொன்றாய்குருந்தேகொடிமுல்லாய்வாடினீர், கின்றேன

நிந்தேதென்கெடுங்கண்ணான்--சென்றாளுக்கென்னுரைத்தீர்க்கென்னுரைத்தாட்
கென்னுரைத்தீர்க்கென்னுரைத்தான், மின்னினார்த்தபூண்மிளிரவிட்டு.”
(திணைமர்லேதூற்றைம்பது. அக.) எனவும்-வரும். (கடு)

கஅசு. நிமித்தம் போற்றலுஞ் சுரந்தணி வித்தலுந்
தன்மகண் மென்மைத் தன்மைக் கிரங்கலு
மிளமைத் தன்மைக் குளமெலிந் திரங்கலு
மச்சத் தன்மைக் கச்சமுற் திரங்கலு
மெனவிவை யைந்துமனை மருட்சிக் குரிய.

(இச்-ம்.) அனை மருட்சியின் விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) நிமித்தம்போற்றன்முதலாக வச்சத்தன்மைக்கச்சமுற்றிரங்
கலீரகச்சொல்லப்பட்டவைந்து மனை மருட்சிக்குரியவா மென்றவாறு, அனை
நற்றாய். அவற்றுள், நிமித்தம்போற்றற்குச் செய்யுள்:—“வடியேய்புகர்முக
வாள்வலவாணன்றென்மாயையுன்யா, னடியேதொழுந்தெய்வமாகநிற்பேணி
யரும்பலியிப், படியேதருருவென்றுமின்னேயிப்பதியுவகைக், கொடியேவ
ரக்கரைநீகொடியேன்பெற்றகொம்பினையே.” (தஞ்சை-ந.ந.சு.) எனவும்,
மறுவிறுவாவிச்சிறுகருங்காக்கை, யன்புடைமாயினின்னியோடார்ப், பச்சுன்
பெய்தபைநிணவல்சி, பொலம்புனைகலத்திறற்கருவென்மாதோ, வெஞ்சி
னவிறல்வேற்காளையோ, டஞ்சிலோதியைவரக்கரைத்தீமே.” (ஐங்குறுதூறு.
ந.ந.சு.) எனவும் வரும்.

நற்றாய் சுரந்தணிவித்தற்குச்செய்யுள்:—“வெஞ்சுரங்குவியன்சுரலோக
மும்வெங்கடுங்கா, னைஞ்சுரதாருவனங்களுமாகவகிற்புகைபோன், மஞ்சுவா
டகமாமதில்குழ்தஞ்சைவாணன்வெற்பிற, பஞ்சுரமாகுமொழிச்சுருளோதி
பெண்பைந்தொடிக்கே.” (தஞ்சை-ந.ந.சு.) எனவும், “மன்னர்கொட்டின்மஞ்
ஞையாலு, முயர்வெடுங்குன் ற்ப்படுமழைதலைஇச், சுரணியினியவாகுகதில்ல,
வறநெறியிதுவெனத்தெளிந்தவென், பிறைதுதற்குறுமகன் போகியசுரனே.”
(ஐங்குறுதூறு. ந.ந.சு.) எனவும் வரும்.

*நற்றாய் தன்மகண் மென்மைத் தன்மைக் கிரங்கற்குச்செய்யுள்:—“தா
மேதமக்கொப்புமற்றிலிலவர் தில்லைத் தண்ணளரிச்சப், பூமேன்மிதிக்கிற்பதை
த்தடிபொங்குநங்காயெரியுந், தீமேலயில்போற்செறிபாற்காணிந்கிலம்படிப்
பா, யாமேநடக்கவருவியேன்பெற்றவம்மனைக்கே.” (திருக்கோவையார்.
உஉஅ.) எனவும், “உவக்கின்றவல்லிமலர்த்தானென்கண்களிலொற்றிக்கண்

* இத்துறைக்குத் தஞ்சைவாணன்கோவைச் செய்யுள் காணப்படவில்லை.

கள், சிவக்கின் ததற்குமுன்னே சிவந்தேறுஞ்செயலதன்றோ, பவக்குன் றிடிப் பவரா ளுர்த்தியாகர்பனிவரைமே, னிவக்கின் றவெஞ்சுரத்தேசென் றவாறென் னினைப்பதுவே. (திருவா ளுர்க்கோவை.)-எனவும், “அரக்காம்பளுறும்வாயம் மருங்கிற் கன்றோ, பரற்காண்மா ற்றினகொல்லோ-வரக்கார்த, பஞ்சிகொண் டுட்டினும்பையெனப்பையெனவென், றஞ்சிப்பின்வாங்குமடி.” (நாலடி யார், ௩௧௬.) எனவும் வரும்.

நற்றாய் தன்மக ளிளமைத்தன்மைக்குளமெலிந் திரங்கற்குச் செய்யுள்:—
“இரும்பாமனங்கொண்டவா றென்னை நீதன்னையேத்தியென் றும், வரும்பாவு லர்க்கருள்வாணன் றென்மாதவளவயலிற், கரும்பார்மொழியாய்மலென்று கண்ணீர் துடைத்தனைத் துன், னரும்பா முலேசெய்யவாய்ப்பசும்பாவைவக்க ளிக்குமின்னே.” (தஞ்சை-௩௩௭.) எனவும், “பல்லாழ்நினைப்பி னுநல்லென்றுழ, மீளிமுன் பிற் காளைகாப்ப, முடியகம்புகா அக்கூத்தலள், கடுவனுமறியாக்காடி றந்தோளே.” (ஐங்குறுநூறு, ௩௩௬.) எனவும் வரும்.

நற்றாய் தன்மக ளச்சத்தன்மைக் கச்சமுற்றிரங்கற்குச் செய்யுள்:—“நா ண்மாதவிமலர்நா றிருங்கூத்தனடர்தவழிக், கோண்மாமுமிறுங்கொடுங்குரால் கேட்டொறுங்கூங்கணையால், வாண்மாமுனைவென் றவாணன் றென்மாதை மணிவரைவெய்த், தோண்மாவெருவுங்கொல்லோவென் றொருயிர்சோர்கின் றதே.” (தஞ்சை-௩௩௮.) எனவும், “கேளாய்வாழியோமகளைநின்றேழி, திருநகர்வரைப்பகம்புலம்பவவடுவொடி, பெருமலையிறந்ததுநோவனோவல், கடுங் கண்யானைநெடுங்கைசேர்த்தி, முடங்குதாளுகைத்தபொலங்கெழுப்பூழி, பெரு ம்புலர்விடியல்விரிந்துவெயிலெலறிப்பக், கருந்தார்மிடற்றசெம்பூழ்ச்சேவல், சிறுபுன்பெடையொடுகுடையுமாங்க, ணஞ்சுவர்த்தருநகானநீர்திக், கன்றுகா ணாதபுன் கண்ணசெவிசாய்த்து, மன்றுநிறைபைதல்கூர்ப்பலவுடன், கறவை தந்தகடுங்கண்மறவர், கல்லென்சீறாடெல்லினசைஇ, முதுவாய்ப்பெண்டிர் செதுகாற்றூரம்பை, மடமயிலன்னைவென்னடைமலிபேதை, தோட்டுணையா சுத்துயிற்றத்ததுஞ்சான், வேட்டக்கள்வர்விசியுறுகடுங்கட், சேக்கோளவறையுந் தண்ணுமை, கேட்குவன்கொல்லெனக்கலுமுமென்னெஞ்சே.” (அகநானூறு, ௬௩.) எனவும் வரும்.

(கச)

௧௮௭. ஆயுமுந். தாபு, மழுங்கக் கண்டோர்

காதலி. னிரங்கல். கண்டோ ரிரக்கும்.

(இச்-ம்.) கண்டோரிரக்கமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ங்.) தலைமகளாயத்தாரு நற்றாய் மிரங்குமாறுகண்டன்பினுலி ரங்குதல் கண்டோ ரிரக்கமென்றுவாறு. அதற்குச் செய்யுள்:—“நொந்துக்கலுழ்

ந்துந்துணைவியராற்றலர்நோக்கொடின்சொற், நந்துங்கவையுந்தணந்துசென்
ருளெனத்தான்பணியார், மைந்துங்கதமுங்கடிந்தருள்வாணன்றென்மாரை
யன்னாள், பந்துங்கழங்குமெல்லாங்கண்டொடும்பயந்தவளே.” (தஞ்சை -
௩௩௬.) எனவும், “கயந்தலைமடப்பிடிபயம்பிற்பட்டெனக், களிறுவிளிப்படு
த்தகம்பலெவரீஇ, யொய்யெனவெழுந்தசெவ்வாய்க்குழவி, தாதெருமறுகி
ன்முதூராங்க, னெருமைநல்லான்பெருமுலைமாந்து, நாடிபலவிதந்தநன்ன
ராட்டிக், காயமுமணியிழந்தமுங்கின்றதாயு, மீன்றோட்டாராயிறீயனெனு
யீரெனக், கண்ணுதுதலுநீவித்தண்ணெனத், தடவுநிலேநோக்கிவிரிநிலைசைஇ
த், தாழிக்குவளைவாடெமலர்குடித், தருமணற்கிடந்தபாவையெ, நருமகளே
யெனமுயங்கினளமுமே.” (அகநானூறு. ௧௧௬.) எனவும் வரும். (௧௭)

௧௮௮. ஆற்றாத் தாயைத் தேற்றலு மாற்றிடை
முக்கோற் பகவரை வின்தலு மிக்கோ
ரேதுக் காட்டலு மெயிற்றியொடு புலம்பலுங்
குரவொடு புலம்பலுஞ் சுவடுகண் டிரங்கலுங்
கலந்துடன் வருவோர்க் கண்டுக்கேட் டலுமவர்
புலம்ப தேற்றலும் புதல்வியைக் காணுது
கவலைகூர் தலுமென விவையொன் பாணுஞ்
செவிலியின் தேடிச் சேறற் குரிய.

(இச்-ம்) செவிலியிந்தேடலின்விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்) ஆற்றாத் தாயைத்தேற்றன்முதலாகப்புதல்வியைக்காணுது கவ
லைகூர்தலீராகச்சொல்லப்பட்டவொன்பதுஞ்செவிலியின்றேடிச்சேறற்குரிய
வாமென்றவாறு. அவற்றுள், செவிலியாற்றாத் தாயைத்தேற்றற்குச்செய்
யுள்:—“நன்றேயிதென்றுமுக்கமுகளேக்கிநகைநகையா, மன்றேயலர் சொல்லு
மாதர்முன்னே தஞ்சைவாணன்றொல்சீர், சென்றேபரத்திசைக்கெல்லாஞ்
சென்றுதேர்த்தணங்கை, யின்றேதருவனன்னேவருந்தாதிங்கிருந்தருளே”
(தஞ்சை-௩௪௦) எனவரும்.

ஆற்றிடைமுக்கோற்பகவரைவினாதற்குச்செய்யுள்:—“ஒருவெண்குடை
யிருநீழன்முக்கோல்கொண்டொழுக்கத்தினு, லருவெங்களரியைந்தாறுசெல்
வீரருளீரொழுபார், மருவெண்டிசைபுகழ்வாணன்றென்மாரையென்வஞ்சியன்
னாள், பொருவெஞ்சுடரிலேவேலொருகாளீபின்போயினளே” (தஞ்சை-
௩௪௧) எனவும், “சேயின்வலூஉமதவலியாவுயர்ந், தோமைநீடியகானிடையத்
த, முன்னொம்பர்க்கழிந்தவென்மகட், கண்டனிராயிற்றொழுவுணுண்பற்,
கோடேந்தல்குலரும்பியதிதலை, வாஅர்ந்திலங்குவாலெயிற்றுப்பொலிந்ததார்

ச், சில்வனாப்பல்கூந்தலுளையவளே; மையணலெருத்தின் முன் பிற்றடக்கை, வல்லிலம்பினெய்யாவண்மகிழ்த், தந்தைதன்னூரிதுவே, யின்றேன்யானே பொலிகடும்பெயரே.” (நற்றிணை. ௧௯௮) எனவும்வரும்.

மிக்கோரே துக்காட்டற்குச்செய்யுள்:— “இயங்காவனமென் மகளொரு காளாபின்னேகினென், றுயங்காதொழியஃதுலகியல்பா லுலவும்புயரேய், வயங்காடகமதில்குழ்தஞ்சைவாணன் மணங்கமழ்தார்ப், புயங்காதல்கொண்ட ணைந்தானயனாந்தந்தபூமகளே.” (தஞ்சை-௩௮௨) எனவும், “சீர்கெழுவுவெ ண்முத்தமணிபவர்க்கல்லதை, நீருளேபிறப்பினுநீர்க்கவைதாமென்செய்யுள், தேருங்கானும்மக ணுமக்குமாங்கனையளே.” (கலித்தொகை. ௯) எனவும்வரும்.

செவிலியெயிறியொடுபுலம்பற்குச்செய்யுள்:— “செருமகளேயும்புயத்தய லான்பின்செல்லிடுத்தென், றெருமகளேயென்றுனையயிர்த்தேன்புனையோ வியம்போல், வருமகளே தஞ்சைவாணனெனன்றான் னுன்னும்வன்சுரத்தோ, ருரு மகளேயுரையாயவன்போனவதெனக்கே.” (தஞ்சை-௩௮௩) எனவும், “முலை முகஞ்செய்தனமுள்ளெயிறிலங்கின, தலைமுடிசான்றதண்டழையுடையை, யலமரலாயமொடியாங்க ணும்படாஅன், மும்புடைமுதுபதிதாக்கணங்குடைய, காப்பும்பூண்டிசிற்கடையும்போகலை, பேதையல்லேமேதையங்குறுமகள், பெதும்பைப்பருவத்தொதுக்கினைபுறத்தென், பொண்ணுடர்நல்லிலருங்கடிநீ வித், தன்சினதவறிதலஞ்சியின்சிலை, யேறுடையினத்தநாறுயிர்நவ்வி, வலை காண் பிணையிற்போகியிங்கோர், தொலைவில்வெள்வேல்விடலையொடென்மக, ளிச்சுரம்படர்ந்தத்தோளையாயிடை, யத்தக்கள்வராதொழுவறுத்தெனப், பி ற்படுபூசலின்வழிவழியோடி, மெய்த்தலைப்படுதல்செய்யெனத்தலை, நின் றெனிலினவுவல்கேளாய்பொன்னெடு, புலிப்பற்கோத்தபுலம்புமணித்தாலி, யொலிக்குழைச்செயலையுடைமாணல்கு, லாய்குளைப்பலவின்மேய்கலையுதிர் த்த, துய்த்தலைவெண்காழ்பெறுஉங், கற்கெழுசிறுகுடிக்கானவன்மகளே.” (அகநானூறு. ௭.) எனவும் வரும்.

செவிலிருவொடுபுலம்பற்குச்செய்யுள்:— “இரவேய்குழலியிவ்வேதில ன்பின்செல்லலென்றுசொல்லாக், குரவேயறவுங்கொடியைகண்டாய்கொடிக் கோகனகந், தரவேயெனவந்தசக்திரவாணன் றரியலர்போஞ், சுரவேயழல்வழி யேதனிப்போயவென்றோகையையே.” (தஞ்சை-௩௮௪) எனவும், “தான்றா யாக்கோங்கந்தளர்ந்துமுலைகொடுப்ப, வீன்றாய்நீபாவையிருங்குரவே-யின்றா ண், மொழிகாட்டாயாயினுமுள்ளெயிறுந்நன்சென்ற, வழிகாட்டாய்தென்று வந்து.” (திணை மாலையாற்றைம்பது. ௬௫.) எனவும்வரும்.

செவிலிசுவகிகண்டிங்கற்குச்செய்யுள்:— “தொடுசிலைக்கானவரோடிய வேற்றுச்சுவகிவையே, யடுசிலைக்காளையடியவைவையெயிற்தோறிய, விடுசிலை

ப்பார்புரக்குந் தஞ்சைவாணனின்சக்குருகப், படுசிலைப்பர்வைப் த்மிவையேவ
ண்டிபாடுகவே.” (தஞ்சை-௩௪௫) எனவரும்.

செவிலிகலந்துடன்வருவோர்க்கண்டுகேட்டற்குச்செய்யுள்:— “யான
கம்போதவருந் தநும்போல்வனப்பெய்திவெய்ய, கானகம்போயினர்கண்ட
னிரோகற்பகாடலிசூழ், வானகம்போர்பயில்வானவநீந்நருள்வாணன் தஞ்
சைத், தேனகம்போருகமா தனையாளுமொர்செல்வனுமே.” (தஞ்சை-௩௪௬)
எனவரும்.

கலந்துடன்வருவோர்புலம்பதேற்றற்குச்செய்யுள்:— “யான்கண்டவண்
ணலுமெண்ணருங்காதலினேகியவென், மான் கண்டனகண்மயில்கண்டமா
தருமாதருமம், தான்கண்டதண்ணளிச்சந் திரவாணன் றரியலர்போக, கான்க
ண்டமெய்குளிரப்பொய்சைசூழ்தஞ்சை காண்பர்களே.” (தஞ்சை-௩௪௭) என்
வும், “நண்ணிகீர்சென்மியை மாவராபவே, வெண்ணியவெண்ணமெளிதரோ
-வெண்ணிய, வெஞ்சுடரன் னானையான் கண்டேன்கண்டாளார், தன்சுடரன்
னானே த்தான்.” (திணைமாலை நூற்றைம்பது. அக.) எனவும் வரும்.

செவிலிபுதல்வியைக்காணுதுகவலைகூர் தற்குச்செய்யுள்:— “நாணினுந்
தாரணிகற்புநன்றென் றுநயந்துமுத்தம், பூணினும்பாரமிதென் னுமென்பொ
ன்னையிப்போதெனக்குச், சேணினுஞ்சார்புகழ்வாணன்றென் மாதைமன்சேர
லரைக், காணினுங்காணவந்தோவரிதாலிந்தக்கானிடையே.” (தஞ்சை-௩௪௮)
எனவும், “காலேபரிதப்பினவேகண்ணே, நோக்கிநோக்கிவாளிழந்தனவே,
யகலிருவிசம்பின்மீனினும், பலரேமன்றவிவவுலகத்துப்பிறரே.” (குறுந்தொ
கை. ௪௪) எனவும் வரும். (க௮)

க௮௯. முற்பட மொழிந்த முறையெழு மூன்றுங்
கற்பொடு புணர்ந்த கௌவையின் விரியே.

(இ-ம்) கற்பொடு புணர்ந்த கௌவையின் விரியுணர் த்துதனுதலிற்று

(இ-ள்) செவிலி தோற்றுவார்க் கெதிரழிந்து மொழிதன் முதலாகச்
செவிலிபுதல்வியைக்காணுது கவலைகூர் தலீராகச் சொன்னவிருபத்தொன்
றுங் கற்பொடு புணர்ந்த கௌவையின் விரியா மென்றவாறு. (க௯)

க௯௦. தெளித்தன் மகிழ்ச்சி வினாதல் செப்பலென
வெளிப்பட வுரைத்த மீட்சிரால் வகைத்தே.

(இ-ம்) நிறுத்த முறையானே மீட்சியின் வகையுணர் த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தெளித்தன் முதலாகச் செப்பலீராக நான்குவகையினையுடைத்தா மீட்சி யென்றவாறு. (உ௦)

கசுக. தலைவிசேணகன்றமை செவிலிதாய்க் குணர்த்தலுந்
தலைவன் நம்மூர் சார்ந்தமை சாற்றலுந்
தலைவிமுன் செல்வோர் தம்மொடு தன்வரல்
பாங்கியர்க் குணர்த்தி விடுத்தலு மாங்கவர்
பாங்கியர்க் குணர்த்தலும் பாங்கியர் கேட்டு
நற்றாய்க் குணர்த்தலு நற்றாய் கேட்டவ
னுளங்கோள் வேலனை வினாது மெனவுடன்
விளம்பிரு மூன்று மீட்சியின் விரியே.

(இ-ம்.) மீட்சியின் விரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைவிசேணகன்றமைசெவிலிதாய்க்குணர்த்ததன்முதலாகநற்றாய்க் கேட்டவனுளங்கோள் வேலனை வினாதுதலீராகச்சொல்லப்பட்டவாறுமீட்சியின்விரியாமென்றவாறு. ஆவற்றுள் தலைவிசேணகன்றமைசெவிலிதாய்க்குணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “எடார்மலர்ச்சுழல்வல்லியையன்னையித்தீவினையே, னாடாவிடமில்லைஞாலத்தகல்வயின்ன்கமலக், காடார்பழனக்கழனிநன்னாடுகடத்துதன்னூர், வாடாவளமனைகொண்டென்றொருவள்ளலின்மே.” (அம்பிகாபதிசேவை. ௪௦௮.) எனவும், “தெறுவதம்மதம்மகன்விருப்பே, யுறுதுயாவலமொடியிர்செலச்சாஅய்ப், பாழ்படுஞ்சம்படாடக்கலங்க, நாடிடைவிலங்கியவைப்பிற், காடிநந்தனணங்காதலோளே.” (ஐங்குறுநூறு. ௩௧௩) எனவும் வரும்.

தலைவன் நம்மூர்சார்ந்தமைசாற்றற்குச்செய்யுள்:— “நினையானெதிர்ப்பட்டநீயுருங்குன்றி தூக்குடைந்த, கூனையாமதுமலர்ச்சோலைகளாமுவைதுயவண்டன், மனையாமிவையினிவாணன்றென்மாறையைவாழ்த்தலர்போ, லினையாதெழுந்தருண்மானினையாய்நம்மெழினகர்க்கே.” (தஞ்சை-௩௩௦) எனவும், “முளியயிர்ப்பிறந்தவளிவளர்கூடொரிச், சுடர்விடுநெடுங்கொடிவிடர்முகைமுழங்கு, மின்னுவருஞ்சுரந்தீர்த்தமைமெல, வேகுமதிவாழியோகுறும்மகள்போதுகலந்து, சறங்கிசையருவிவீழும், பிறங்கிருஞ்சோலைம்மலகெழுநாட்டே.” (ஐங்குறு நூறு. ௩௧௩) எனவும் வரும்.

* இத்துறைக்குத் தஞ்சைவாணன் கோவைச் செய்யுள் காணப்படவில்லை.

தலைவிமுன்செல்லோர் தம்மொடு தன்வரல்பாங்கியர்க் குணர்த்திவிடுத்தற்குச்செய்யுள்:—“புனையலரே திலர்கா தலர் தாயுர்பொருமையிற் பேபா, யினை துயர்யாடொன்றுமின் நிவெங்கா னிகந்தியா னுமம்பொன், வனை கழலா னுமவருவெதல்லா ளுசென்றுவாணன் நஞ்சை, துனைவுடனே குகின் நீர் சொல்லு வீரென்றுணை வியர்க்கே.” (தஞ்சை-௩. ௫௧) எனவும், “கவிழ்மயிரொருத்திற் செந்நாயேற்றை, குருளைப்பன் நிகொள்ளா துகழியுஞ், சுரநனிவாராரின் நனளென்பது; முன்னுறவினாந்தநீருரையி, னின்னகைமுறுவலென்னுயத்தோர்க்கே.” (ஐங்குறு நூறு. ௩௧௭) எனவும் வரும்.

முன்சென்றோர்பாங்கியர்க்குணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “போதலர்ந்த லீலமுனியுமெல்லோ திப்புணையிழைதன், கா தலன்பின்வாக்கண்டனம்யாந் கண்டல்வேலிமுந்நீர், மா தலந்தன்னிருதோள்வைத்தவாணன் நென்மாறை வண்ணச், சூதலர்ந்தொல்கவிம்மித்திரண் மாமுலைத்தோகையரே.” (தஞ்சை-௩. ௫௨) எனவரும்.

பாங்கியர்க்கேட்டுநற்றாய்க்குணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “வாளேய்விழிநின் மயிலினையாடஞ்சைவாணன்வெற்பில், வேளையனையவிடலைபின்னேசுரமீ ண்டினிகந், கேளேய்ப்திவருமென்னல்லோர் சொல்லக்கேட்டனமிந், நாளேயனையநன்றாளுளவோசென்நநாள் களிலே.” (தஞ்சை-௩. ௫௩) எனவும், “மானதர்மயங்கியமலைமுதற்சிற்றெறி, தான்வருமென்பதட்டென்றேளி, *யஞ்சினளொதுங்கியவனொடு, பஞ்சின்மெல்லடிப்பால்வடுக்கொளவே,” (தொல்-பொருள். பக்கம் ௮௧.) எனவும் வரும்.

நற்றாய்தலைமகனுளங்கோள்வேலனைவினாத்தற்குச்செய்யுள்:— “தென் மாறைநன்னகர்மன்னவன்வாணன்செழுந்தஞ்சைகூழ், பொன்மாதிரத்துப்பு லுணுனர்வீர்சுரம்போய்வருவோ, னென்மானையென்மனையிற்றமுமோதன் னையின்நதற்றாய், தன்மாநகருய்க்குமோசொல்லு வீரென்றுநானெனக்கே.” (தஞ்சை-௩. ௫௪) எனவும், “வேறுகநின்னை வினவுவேன் நெய்வத்தாற், கூறு யோகூறுங்குணத்தினறைய்-வேறாக, வென்யனைக்கேறக்கொணருமோவெல் வளையைத், தன்மனைக்கேயுய்க்குமோதான்.” (துணைமலை நூற்றைம்பது. ௯௦) எனவும் வரும்.

இவற்றுட், தலைவிரேணகன்நமைசெவிலிதாய்க்குணர்த்தலுந், தலைவன் நம்மூர்சார்ந்தமைசாற்றலுமாகியவிரண்டுந் தெளித்தற்குரிய; தலைவிமுன்செல்லோர் தம்மொடுதன்வரல்பாங்கியர்க்குணர்த்திவிடுத்தலும், பாங்கியர்நற்றாய்க்குணர்த்தலுமாகியவிரண்டுமகிழ்ச்சிக்குரிய; நற்றாய்தலைமகனுளங்கோள் வேலனைவினாத்தலாகியவொன்றும்கிணாத்தற்குரித்து; முன்செல்லோர்பாங்கியர்க்குணர்த்தலாகியவொன்றுஞ்செப்பற்குரித்து. (௨௧)

கசுஉ. மடந்தையை யுடன்போய் வரைந்து மீடற்கு
மவண்மனை வரைதற்குந் தன்மனை வரைதற்கு-
மவைவையந்து முரிய செவிலிகுற் றொழித்தே.

(இ-ம்) செவிலியின்கூற்றொழிந்து எனையவைந்துகூற்றின் பருதியு
ணர்ந்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்) மடந்தையையுடன்போய் வரைந்துமீடற்கும் வரையாமல் மீ
ண்டவண்மனையின் கண்ணேயாதல் தன்மனையின் கண்ணேயாதல் வரைந்து
கோடற்கு மிலக்கணத்தினுரியவாஞ் செவிலிகுற்றாய்வொன்றையுமொழித்த
ல்லாதவைந்துமென்றவாறு. (உஉ)

கசுங். வினாதல் செப்பன் மேவலென் றிறைவன்
றனாதில் வரைத றுன்மு வகைத்தே.

(இ-ம்) தலைமகன்மீண்டிவந்து தன்மனையின் கண்ணேவரை தலுணர்
த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்) வினாதலுஞ்செப்பலுமேவுதலுமெனமுன்றுவகையினையுடைத்
தாந்தலைமகன்மீண்டிவந்துதன்மனையின் கண்ணேவரைதலென் றவாறு. (உங்)

கசுக. பணிமொழி நற்றாய் மணையர் வேட்கையிற்
செவிலியை வினாதலுஞ் செவிலிக் கிருளை
வரைந்தமை புணர்த்தலும் வரைந்தமை செவிலி
நற்றாய்க் குணர்த்தலு முற்றங் கருவருந்
தலைவியில் வந்துழித் தலைவன் பாங்கிக்
கியான்வரைந் தமைநாமர்க் கியம்புசென் றென்றலுந்
தானது முன்னே சாற்றிய னுரைத்தலு
மென்னுமிய் வைந்து மின்னிலை வேலோன்
மன்னிய தன்மனை வரைதலின் விரியே.

(இ-ம்) மீண்டதலைமகன் தலைமகளித் தன்மனையின் கண்ணேவரைந்
து கோடலின்விரியுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்) பணிமொழிநற்றாய்மணையர்வேட்கையிற்செவிலியை வினாத
ன்முதலாகப் பாங்கி தானதுமுன்னேசாற்றியதுரைத்தலீறாகச் சொல்லப்பட்ட
டவைந்துமீண்டதலைமகன் தலைமகளைத் தன்மனையின் கண்ணேவரைந்துகோ

டலின்விரியாமென்றவாறு. அவற்றுள், ப்ணிமொழிநற்றாய்மணனயர்வேட்
கையிற்செவிவீயைவினாத்தற்குச்செய்யுள்:—“தாமாகமேவின்னுநம்மனைக்கேவந்
துதன்சிலம்பர், மாமாதின்ன மணஞ்செய்வதற்கேமருவார்கமலப்புமா துகேழ்
வன்புகழ்த்தஞ்சைவாணன்பொருப்பிலினி, யாமாறுயிரணையாச்சொல்வமோ
வவரன்னையர்க்கே.” (தஞ்சை-௩௫௫) எனவும், “தம்மனைச்சிலம்புகழீஇயய
ரினு, மெம்மனைவதுவைநன்மணங்கழிகெனச், சொல்லினெவனோமற்றே
வென்வேன், மையறவிளங்கியகழலடிப், பொய்வல்காளையையின்றதாய்க்கே.”
(ஐங்குறு நூறு. ௩௬௬) எனவும் வரும்.

செவிலிக்கிணுவரைந்தமையுணர்த்தற்குச்செய்யுள்:—“ஏன்னுமியம்
புவதியாய்க்கினிராமன்னையின்றுதம்மிற், கொன்னொருரித்திலக்கோதைநம்மா
தைக்கொடிநெடுந்தேர்க், கன்னொடர்மன்கொண்டவாணன்றென்மாதையிற்
காதலர்தா, நன்னாண்மணம்புணர்த்தாரென்றுதாதர்நவின்றனரே.” (தஞ்சை
௩௫௬) எனவரும்.

வரைந்தமையெவிலிநற்றாய்க்குணர்த்தற்குச்செய்யுள்:—“எனைக்கேளி
ருகின்றியற்றவங்கேமணவிற்பமெய்தி, யனைக்கேண்மைநண்ணியவண்ணல்
பிள்ளைநம்மன்னையின்றிம், மனைக்கேவருமெனவந்துசொன்னாத்தஞ்சைவா
ணன்வெற்பிற், சுனைக்கேழ்நனைக்கழுநீர்க்குழலாய்சிலிதூதரின்னே.” (தஞ்சை
௩௫௭) எனவும், “மள்ளரன்னமாவந்தழீஇ, மகளிரன்னவாடுகொடிநுடங்கு,
மரும்பதங்கொண்டபெரும்பதவேனிற், காதல்புணர்த்தனளாகியாய்கழல்,
வெஞ்சினவிறல்வேற்காளையொ, டின்றுபுகுதருமெனவந்தன்றுதாதே.” (ஐங்
குறு நூறு. ௪௦௦) எனவும் வரும்.

உற்றாங்கிருவருந் தலைவியில்வந்துழித் தலைவன்பாங்கிக்கியான்வரைந்த
மைநுமார்க்கியம்புசென்றென்றற்குச்செய்யுள்:—“கோபுரஞ்சோலைகொடி
மதின மாடங்குலாவிமையோர், மாபுரம்போலுத்தென்மாதைவரோதயன்வா
ணன்வெற்பி, னீபுரந்தேத்தமாதையங்கியம்வரைநீர்மைச்சான்ன, நூபு
ரஞ்சுழடியாய்சென்றுகூறுநுமர்தமக்கே.” (தஞ்சை-௩௫௮) எனவரும்.

பாங்கிதானதுமுன்னேசாற்றியதுரைத்தற்குச்செய்யுள்:—“அன்னைக்
கியம்பினனாண்டகையான்முன்னறிந்துதென்னன், நன்னைப்பணர்த்துந்
தேவல்செய்யாதுசமர்க்கெழுந்த, மன்னைப்புறங்கண்டவாணன்றென்மாதை
வரையிலெங்கள், பொன்னைப்புணர்த்துதுங்கேண்முன்னர்நீபொன்புனைந்தது
வே.” (தஞ்சை-௩௫௯) எனவும், “கருவிரன்மந்திக்கல்லாவன்பார்ப், பிரு
வெதிரீங்கழையேறிச்சிறுகோன், மதுபுடைப்பதுபோற்றேன்றுநாட, வரை
ந்தனைநீயெனக்கேட்டியா, னுரைத்தனெனல்லெனோவ். தென்யாய்க்கே.”
(ஐங்குறு நூறு. ௨௮௦) எனவும் வரும்.

இவற்றுள், நற்றாய்மணனயர்வேட்கையிற்செவிலியைவினாதலாகியவொன்றுமலினாதற்குரித்து; செவிலிக்கிருளேவரைந்தமையுணர்த்தலும், வரைந்தமைசெவிலிநற்றாய்க்குணர்த்தலும், 'பரங்கிதானதுமுன்னேசாற்றியதுரைத்தலுமாகிய மூன்றுஞ்செப்பற்குரிய ; தலைமகன்யான்வரைந்தமைதுமார்க்கியம்பு சென்றென்றலாகியவொன்று பேவுதற்குரித்து. (உச)

ககரு. ஆதி யொன்றொழித் தல்லன நான்கு
மாதிரை யுடன்போய் வரைந்து மீடற்கு
நீதியி னுரிய நினைபுங் காலை.

(இ-ம்.) தலைமகன் புணர்ந்துடன்போய்த் தலைமகளைத் தன்னுரின் கண்ணேவரைந்து கோடலுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ன்.) நற்றாய்மணனயர்வேட்கையொழித்தல்லாதநான்குத் தலைமகன் புணர்ந்துடன் போய்த் தலைமகளைத் தன்னுரின் கண் வரைந்துமீடற்குரியவா மாராயுங்காலத்தென்றவாறு. (உரு)

ககசு. இருவரில் விற்கு மியைந்தபன் னென்று
மொருவகை மீண்டு வரைதலின் விரியே.

(இ-ம்-) ஒருவகை மீண்வரைதலின் விரியுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ன்.) தலைமகன் நம்மூர்சார்ந்தமையுணர்த்தன்முதலாகப் பாங்கிதானது முன்னேசாற்றியதுரைத்தலீறாகச் சொல்லப்பட்டன வவண்மனைவரைதற்குந்தன்மனைவரைதற்குமுரிய கிளவிபதினென்றுமுடன்போய்மீண்டு வரைந்துகோடலின் விரியாமொருபடியாகவென்றவாறு.

ஒருபடியென்றது மேற்குத்திரங்களுட் சுவர்ச்சிநீக்குதற் கெனக்கொள்க. (உச)

ககசு. போக்கறி வுறுத்தல் வரவறி வுறுத்த
னீக்க மிரக்கமொடு மீட்சி யென்றாங்
குடன்போக் கிடையீ டொருநால் வகைத்தே.

(இ-ம்.) உடன்போக்கிடையீட்டின் வகையுணர்த்து தனுதலிற்று.

(இ-ன்) போக்கறிவுறுத்தன்முதலாக இரக்கமொடுமீட்சியீறாக நான்குவகையினையுடைத்தாமுடன் போக்கிடையீட்டுன்றவாறு. (உஎ)

ககஅ. நீங்குங் கிழத்தி பாங்கியர் தமக்குத்
தன்செல வுணர்த்தி விடுத்தலுந் தலைமக
டன்செல வீன்றாட் குணர்த்தி விடுத்தலு
மீன்றாட் கந்தணர் மொழிதலு மீன்று
ளறத்தொடு நின்றலிற் றமர்பின் சேறலைத்
தலைவி கண்டு தலைவற் குணர்த்தலுந்
தலைமக டன்னைத் தலைமகன் விடுத்தலுந்
தமருடன் செல்பவ ளவன்புற நோக்கிக்
கவன்றூற் றலுமென நுவன்றவை யாறு.
முடன்போக் கிடையீட்டு விரியா கும்மே.

(இ-ம்.) உடன்போக்கிடையீட்டுவிரியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) நீங்குகிழத்திபாங்கியர் தமக்குத் தன்செலவுணர்த்திவிடுத்த
ன்முதலாகத் தமருடன்செல்பவளவன்புறநோக்கிக்கவன்றூற்றலீறு கச்சொ
ல்லப்பட்டவாறு முடன்போக்கிடையீட்டுவிரியாமென்றவாறு. அவற்றுள்,
நீங்குகிழத்திபாங்கியர் தமக்குத் தன்செலவுணர்த்தி விடுத்தற்குச்செய்யுள்:—
“வளவேய்மிடைந்தவழிப்படர்வீர்செங்கைவாணன் றஞ்சைத், தளவேய்நகை
யென்றுணை வியர்பாற்சென்றுசாற்றுமின்போர்க், களவேனையவோர்காளை
பின்போயினன் கான்பனிநீத், திளவேனில்வல்லிபெற்றார்க்கெவ்வநீத்தேழி
லெய்தியன்றே.” (தஞ்சை-௩௯௦) எனவும், “சேட்புலமுன்னியவழைநடைய
ந்தணிர், நும்மொன்றிரந்தனென்மொழிவலெம்மார், யாய்நயந்தெடுத்தவாய்
நலங்கவின, வாரிடையிறந்தனளென்மி, னேரிமைமுன்கையென்றாயத்தேர்
ர்க்கே.” (ஐங்குறு நூறு. ௩௮௪) எனவும்வரும்.

தலைமகடன்செலவீன்றாட்குணர்த்திவிடுத்தற்குச்செய்யுள்:—“வாயா
நுங்களைவாழ்த்துகின்றேன் றஞ்சைவாணன்வெற்பிற், சாயாதமாதவத்தாழ்,
சடையீரன்பர் தம்மொழிந்நியான், சேயாறுதேர்மிசைச்செல்வதெல்லாமெ
ங்கன்சேரியிற்சென், நியாயாகியகொடியாட்கினிதாகவியம்புமினே.” (தஞ
சை-௩௯௧) எனவும், “கடுங்கடனாளையொடுநெடுந்தேரேறிக், கோள்வல்வே
ங்கைமலைபிறக்கொழிய, வேறுபல்லருஞ்சரமிற்ற்தனளவனெனக், கூறுமின்
வாழியோவாறுசென்மாக்கள், நற்றேரணயந்துபாராட்டி, யெற்கெடுத்திருந்த
வறனில்லாய்க்கே.” (ஐங்குறு நூறு. ௩௮௫) எனவும் வரும்.

நற்றாய்க்கந்தணர்மொழிதற்குச்செய்யுள்:— “மருள்கொண்டசிந்தைம
லைகிழவோய்தஞ்சைவாணன்வெற்பில், வெருள்கொண்டமென்பிணைவென்
றகண்ணுள் வென்றிவேல்வலங்கை, யருள்கொண்டநெஞ்சினொண்ணல்பின்

னையகன்றாளுகல்வா, னிருள்கொண்ட கொண்டல்செல்லா வரைசூழ்மிருஞ் சுரத்தே.” (தஞ்சை - ௯௬௨) எனவும், “புன்கண்யானையொடுபிலவழங்கத்த, நயந்தகாதலற்புணர்ந்துசென்றனளே, நெடுஞ்சுவர்நல்லின்மருண்ட, விடும்பையுறுவிநிண்கடுஞ்சுன்களே.” (ஐங்குறு நூறு - ௯௮௬) எனவும் வரும்.

நற்றாயறத்தொடுநிற்பிறழ்ந்தமர்பின்சேறலைத் தலைவிகண்டு தலைவற்குணர்த்தற்குச் செய்யுள் :— “உவலைப்பதுக்கைமுரம்புசெல்லாமலுலகமங்கை, தவலைத் தவிர்த்ததமிழ்த்தஞ்சைவாணன்றரியலர்போங், கவலைக்கடத்துச்சிலத்திரைகோலிக்கடும்பகழித், துவலைப்படைக்கடரேன் நல்பொற்றோர்வங்கஞ்சூழ்கின்றதே.” (தஞ்சை - ௯௬௩) எனவரும்.

தலைமகளைத் தலைமகன் விடுத்தற்குச் செய்யுள் :— “ஆறலைவெஞ்சிலைக் கானவரேலென்கையம்பொன்றினு, னூறலையஞ்சலைநுண்ணிடையாய்நுமரேலவர்முன், சேறலையஞ்சவல்செல்லல்பைம்பூகச்செழும்பழுக்காய்த், தாறலைதண்டலேகுழ்தஞ்சைவாணன்றமிழ்வெற்பிலே.” (தஞ்சை ௯௬௪) எனவும், “வினையமைபாவையினியவிதுந்தை, மனைவரையிறந்துவந்தனையாயிற், றலைநாட்கெதிரியதன்பெயலெழிலி, யணிமிகுகானத்தன்புறப்பரந்த, கடுஞ்செம்மூதாய்கண்டுக்கொண்டு, நீவினையாடுக்கிந்தேயானே, மழகளிறுரிஞ்சியபராரைவேங்கை, மணலிடுமருங்கினிரும்புறம்பொருந்தி, யமர்வரினஞ்சேன்பெயர்க்குவ, னுமர்வரினமறைகுவன்மாஅயோளே” (நற்றிணை - ௯௬௨) எனவும் வரும்.

தமருடன் செல்பவளவன்புறநோக்கிக் கவன்றூற்றற்குச் செய்யுள் :— “எமாவெனவஞ்சமெற்காத்தவினவ்விரவிபொற்றோர், வாமானின்வாழ்வனவாகப்பன் னாட்டஞ்சைவாணனென்னார், போமானதரிடத்தென்னையர்தோன்றப்புறங்கொடுத்த, கோமான்மணிநெடுந்தோற்கும்பூண்டருரகதமே.” (தஞ்சை - ௯௬௫) எனவும், “அறஞ்சாலியரோவறஞ்சாலியரோ, வறனுண்டாயினுமறஞ்சாலியரோ, வாள்வண்புற்றவருவிக்கோள்வென்னையமறைத்தகுன்றே.” (ஐங்குறு நூறு - ௯௬௨) எனவும் வரும்.

இவற்றுள், முன்னைய மூன்றும் போக்கறிவுறுத்தற்குரிய; பின்னையமூன்றும் வரவறிவுறுத்தன்முதலாகிய மூன்றற்குந் தனித்தனி யுரிய வெனக்கொள்க. மேற்கூறப்பட்ட கிளவிகளிதற்குமேற்பனவறிந்துகொள்க. (உஅ)

கககக. தன்னூர் வரைதலுந் தன்மனை வரைதலு

மென்னுமில் விரண்டொழித் தெவற்றினுங் கிழுவோ

னந்தணர் சான்றோர் முன்னிட்ட டருங்கலந்

தந்து வரைத றகுதி யென்ப.

(இ - ம்) வரைதலுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்) உடன்போய்த் தன் னூரின் கண்ணே வரைதலு மீண்டுவந்து தன் மனைக்கண்ணே வரைதலுமாகிய விரண்டுமொழித் தல்லாத வெல்லாவரை வின் கண்ணுந் தலைமகனத்தனரையுஞ் சான்றோரையு முன்னிட் டருங்கலங் கொடுத்து வரைத லுலகத்தியற்கையெனச் சொல்லுவர் புலவரென்றவாறு. அவ ற்றுள், அவ்வாறு வரைந்துகொண்டுழிக் கண்டோர்மகிழ்ந்து கூறியதற்குச்செய் யுள் :—, “சேலார்புனல்வையைசூழ்தஞ்சைவாணன்றன் மாரையினம், வேலா னெனப்பிறர்வேட்டவரயார்மணம்வெண்டுகிலின், பாலாரமளியும் பாற்கடலா னதுபங்கயக்கண், மாலாயினனிவனுந்திருவாயினன்மாதுமின்றே.” தஞ்சை - ஈசுசு.) எனவும், “கயற்கண்ணையுங்காமனன்னுனையு, மியற்றினர்மணமேத் தருந்தன்மையார், மயற்கையில்லவார்மண் றலின்மன்னிய, வியற்கையன்புடையா ரியைந்தார்களுே.” (சேவக. பதுமையா. கஅக.) எனவும் வரும். (உக)

முன்றுவது வரைவியன் ழந்நும்.

நான்காவது கற்பியல்.

உ00 பொற்பமை சிறப்பிற் கற்பெனப் படுவது
மகிழ்வு மூடலு மூட லுணர்த்தலும்
பிரிவும் பிறவு மருவிய தாகும்.

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனின், கற்புணர்த்தினமையிற் கற்பிய லென்னும் பெயர்த்து.

(இ - ம்.) கற்பென்னுங்கேகோளநிலக்கணமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) பொலிவமைந்த சிறப்பினையுடைய, கற்பென்றுசொல்லப்படு வது உள்ளமகிழ்ச்சியு மூடலு மூடலுணர்த்தலும் பிரிவும் பிறவும் பொருந்தியதா மென்றவாறு.

பிறவென்றதனாற்பிரிந்துழிவரும்விகற்பமெல்லாங்கொள்ளப்படும். (க)

உ0க. இல்லாழ்க் ஐகயே பரத்தையிற் பிரிவே
யோதற் பிரிவே காவற் பிரிவே
தூதிற் பிரிவே துணைவயிற் பிரிவே

பொருள்வயிற் பிரிவெனப் பொருந்திய வேழம்
வளமலி கற்பின் கிளவித் தொகையே.

(இ - ம்.) கற்பினது கிளவித்தொகையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) இல்வாழ்க்கை முதலாகப் பொருள்வயிற் பிரிதலீறாகச் சொல்
லப்பட்ட வேழங் கற்பின்கிளவித்தொகை யென்றவாறு. (உ).

உ௦௨ கிழவோன் மகிழ்ச்சி கிழத்தி மகிழ்ச்சி
பாங்கி மகிழ்ச்சி செவிலி மகிழ்ச்சியென்
றீங்கு நால்வகைத் தில்வாழ்க் கையே.

(இ - ம்.) இல்வாழ்க்கையின் வகையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) கிழவோன்மகிழ்ச்சி முதலாகச் 'செவிலிமகிழ்ச்சியீறாகச் சொல்
லப்பட்ட நான்குவகையீனையுடைத்தா மில்வாழ்க்கை யென்றவாறு. (ங)

உ௦௩ தலைவன் றலைவிமுன் பாங்கியைப் புகழ்த்தலுந்
தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தலுந் தலைவியை
வரையுநா ளளவும் வருந்தா திருந்தமை
யுரையா யென்றனும் பெருமக ஞுரைத்தலுந்
தலைவனைப் பாங்கி வரையு நாளளவு
நிலைபெற வாற்றிய நிலைமை வினாது
மன்றன் மனைவரு செவிலிக் கிருளை
யன்புற யுணர்த்தலும் வாழ்க்கைநன் றறைதலு
மணமனைச் சென்று வந்த செவிலி
பொற்றொடி கற்பிய னற்றாய்க் குணர்த்தலு
நன்மனை வாழ்க்கைத் தன்மை யுணர்த்தலு
மன்னவர் காத லறிவித் தலுமெனு
மின்னவை பத்து மில்வாழ்க்கை விரியே.

(இ - ம்.) இல்வாழ்க்கையின் விரியுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) தலைவன் றலைவிமுன்பாங்கியைப் புகழ்தன் முதலாக வன்னவர்
காதலறிவித்த லீறாகச் சொல்லப்பட்டபத்து மில்வாழ்க்கை விரியா மென்றவாறு.
அவற்றுள், தலைவன் றலைவிமுன் பாங்கியைப்புகழ்த்தற்குச் செய்யுள்:— “நின்
மேலடுத்தபசுவின் காரணின் றுபைவி, யென்மேலடுத்தவியல்லினன்றோபெற்

றதேழுலகுந், தன்மேலடுத்தபுகழ்த்தஞ்சைவாணன் றமிழக்கிரிநுண், பொன்மேலடுத்தனபொற்சுணங்கீன் றபுணர்முலையே.” (தஞ்சை - ௩௬௭.) எனவும், “அதிரிசையருவிப்*பெருவரைத்தொடுத்த, பஃறேனிராஅல்குநர்க்குதவ, துந்தைந்ந்ந்நாட்கெவந்திறன்முருகென, நின்னேறயக்கியந்நியவெநிறின்றோழி, யென்வயினேக்கலிற்போலும்பன்னாள், வருந்தியவருத்தந்திரநின், நிருந்திழைப்பினைத்தோள்புணர்ந்துவந்ததுவே.” (தொல். பொருள். பக்கம்-௩௫௨.) எனவும் வரும்.

தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தற்குச் செய்யுள்:— “தெரியாடகவிதழ்ப்பூங்கொன்றைவேணியுந்தேவியும்போற், பிரியாதுறையப்பெறுகுதிராற்பிறைமானுநெற்றிப், புரியாழிற்கர்மொழிப்பூவையுநீயும்புணர்ந்தபல்கேழ், வரியார்சிலையண்ணலேதஞ்சைவாணன் றென்மாரையிலே.” (தஞ்சை - ௩௬௮.) எனவும், “எக்கர்நாழற்பூவினன்ன, சுணங்குவளரிளமுலைமடந்தைக், கணங்குவளர்த்தகறல்வல்லாதீமே.” ஐங்குறுதூறு - ௧௪௬.) எனவும் வரும்.

பாங்கி, தலைவியை வரையு நாளளவும் வருந்தாதிருந்தமை வினாத்தற்குச் செய்யுள்:— “கோங்கனன்மா முகைக்கொங்கைநல்லாய்மணங்கூடுமெல்லே, யாங்கனமாற்றியிருந்தனைநீயிபமாசயிலந், தாங்கனமாறத்தலம்புனைவாணன் றமிழ்த்தஞ்சைவாழ், பூங்கனமார்குமுலா ரலர்மாலப்பொறைசுமந்தே.” (தஞ்சை - ௩௬௯.) எனவரும்.

தலைமகள்வருந்தாதிருந்ததற்குக்காரணங்கூறற்குச்செய்யுள்:— “மைதேயந்தலர்ந்தமலர்த்தடஞ்சூழ்த்தஞ்சைவாணனென்னார், மெய்தோயந்தசெந்நிறவேல்வீழியாய்துயர்வெள்ளம்வெற்பார், கைதேயந்தளிப்பவசோகத்தவாய்நிறங்கால்வனவாய், நெய்தோயந்தனதழையேபுணையாக்கொண்டெந்நினனே.” (தஞ்சை - ௩௭௦.) எனவும், “மட்டம் பெய்தமணிக்கலத்தன்ன, விட்வொய்ச்சுனையபருவாய்த்தேரை, தட்டைப்பறையிற்கறங்குநாடன், நெல்லைத்திங்கணெடுவெண்ணிலவின், மணந்தனன்மன்னெந்தோளே, யின்னுமல்லமுகைநாறும்மே”. குறுந்தொகை - ௧௬௩.) எனவும் வரும்.

பாங்கி, தலைவனை வரையு நாளளவும் நிலபெறவாற்றிய நிலைமை வினாத்தற்குச் செய்யுள்:— “அயிரைபரந்தவந்தண்பழனத், தேந்தெழின்மலர்ந்ததூம்புடைத்திரள்கா, லாம்பல்குறுகாரீர்வேட்டாங்கிவ, ளிடைமுலைக்கிடந்தூங்கெலானீர், தொழுதுகாண்பிறையிற்றேனென்றியாதுமக், கரியமாகியகாலப், பெரியநோன்றநீர்நோகோயானே”. (குறுந்தொகை - ௧௭௮.) எனவரும்.

மன்றல்மனைவருசெவிலிக்கிஞ்ஞாயன்முறவுணர்த்ததற்குச் செய்யுள்:— “வளங்கொண்டதஞ்சைவரோதயன்வாணன் றென்மாரையன்னா, ளிளங்கொங்கைக்கொ

* அருவரைத் தொடுத்த பிரதிபோதம்.

ண்முத்திரங்கொண்மார்பின்முத்தேற்பவித்தி, விளங்கொண்பிறைநுதல்வேர்தன்
துபோகம்வினாத்தன்புசேர், உளங்கொண்டருத்துதலாலன்னையூரனுவப்புறுமே”
(தஞ்சை - ௬௭௨) என வரும்.

பாங்கி யில்வாழ்க்கை நன்றென்று செவிலிக்குணர்த்தற்குச் செய்யுள் :—
“சினவேய்சுளியுங்களிற்றண்ணல்வாணன்றென்மாயையினம், மனவேயகலல்
குல்வல்லியன் னுண்மன்றையார்முதலாம், சனவேதனைகெடத்தானங்கனீதலிற்
சாலவுநன், றெனவேநடக்கின்றதாலன்னைநாடொறுமில்லறமே.” (தஞ்சை
௬௭௩.) எனவரும்.

மணமனைச்சென்றுவந்த செவிலி, தலைமகள்கற்பு நற்றாய்க்குணர்த்தற்குச்
செய்யுள்:—“ஒன்றோருமக்குவந்தெய்தியநன்மையுடன்றெதிர்த்தார்; வன்றோலமர்
வென்ற வாட்படைவாணன்றென் மானையிலவாழ், நின்றோகை கற்பி னிலைமை
யெண்ணுதெதிரின்றுவெந்நிட், டன்றோவடக்கிருந்தாண்மடப்பாவையருந்ததி
யே.” (தஞ்சை-௬௭௪) எனவரும்.

செவிலி நற்றாய்க்குத் தலைமகணன்மனைவாழ்க்கைத் தன்மையுணர்த்தற்குச்
செய்யுள்:—“விண்மேலமரர்விரும்பமராவதிவெள்ளமுந்நீர், மண்மேலடைந்தன்
னவாழ்க்கையதான துவாணன்றஞ்சை, பண்மேலளிமுரல்குங்குமத்தோளவர்பங்
கயம்போல், கண்மேலருள்பெற்றுவாழ்மடமாதர்கழிமனையே.” (தஞ்சை-௬௭௫.)
எனவும், “முளிதயிர்பிசைந்தகாந்தண்மெல்லிரல், கழுவுறுகலிங்கங்கழா அதுஇக்
குவளை யுண்கண்கும்ப்புகைகமழ்த், தான் றுழந்தட்டிம்புளிப்பாக, ரினிதெனக்
கணவனுண்டலி, னுண்ணிதின மகிழ்ந்தன்றெண்ணுதன் முகனே.” (குறுந்தொ
கை-௧௯௭.) எனவும் வரும்.

செவிலி நற்றாய்க் கிருவர்காதலுமறிவித்தற்குச்செய்யுள்:—“நனையகத்தல்கிய
நாண்மலரோதிரயந்துறையும், மனையகத்தல்லிடை வைகுதலாற் றஞ்சைவாண
னெண்ணர், வினையகத்தல்குதல்செல்லுவரேனுமவ்வேந்தர்பொற்றேர், முனைய
கத்தல்கல்செல்லாதொருநாளுமுகிழ்நகையே.” (தஞ்சை-௬௭௬) எனவும், “கானங்
கோழிக்கவர்குரந்தேசுவ, லொண்பொறியெருத்திற்றண்சிதருறைப்ப, புதனீர்வா
ரும்பூநாறுபுறவிற், சீறாரோளேமடந்தைவே றார், வேந்துவிடுதொழிலொடுசெ
லினுஞ், சேந்துவரலரியாதுசெம்மறே.” (குறுந்தொகை-௨௪௨) எனவும்
வரும்.

இவற்றுட் டலைவன்றலைவிமுன் பாங்கியைப்புகழ்தலாகிய வொன்றும், கிழ
வொன்மகிழ்ச்சிக்குரித்து. தலைவனைப்பாங்கி வாழ்த்தன்முதலாகச் செவிலிக்கு
வாழ்க்கை நன்றென்றதைதலீடுகாச் சொல்லப்பட்டவாறனுட் பெருமகளுடைய
லாகிய வொன்றுங்கிழத்திமகிழ்ச்சிக்குரித்து. அல்லாதவைந்தும் பாங்கிமகிழ்ச்சி

சிக்குரிய. செவிலி நற்றாய்க்குத் தலைமகள் கற்பியலுணர்த்தன்முதலாகியமூன்றுஞ்
செவிலிமகிழ்ச்சிக்குரியவெனக் கொள்க. (௪)

௨௦௪. வாயில் வேண்டல் வாயின் மறுத்தல்
வாயினேர்வித்தல் வாயினேர் தலென்
றாய பரத்தையி னகற்சினால் வகைத்தே.

(இ - ம்.) பரத்தையிற் பிரிவின் வகையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) வாயில்வேண்டன்முதலாக வாயினேர்தலீராக நான்குவகையினை
யுடைத்தாம் பரத்தையிற் பிரிவென்றவாறு. (௫)

௨௦௫. காதலன் பிரிவுழிக் கண்டோர் புலவிக்
கேதுவி தாமவ்விதைவிக் கொன்றலுந்
தனித்துழி யிறைவி துனித்தழு திரங்கலு
மீங்கிது வென்னெனா பாங்கி வினாதுலு
மிறைமகன் புறத்தொழுக் கிறைமக ஞுணர்த்தலுந்
தலைவியை பாங்கி கழறலுந் தலைவி
செவ்வணி யணிந்து சேடிபை விடுப்புழி
யவ்வணி யுழையுர்கண் டமுங்கிக் கூறலும்
பரத்தையர் கண்டு பழித்தலும் பரத்தைய
ருலகிய னோக்கி விடுத்தலிற் றலைவன்
வரவுகண் வெந்து வாயில்கண் மொழிதலும்
வரவுணர் பாங்கி யரிவைக் குணர்த்தலும்
முதிரா மென்முலை யெதிர்கொண்டு பணிதலும்
புணர்ச்சியின் மகிழ்வுமென் றுரைத்தபன் னென்று
முணர்த்த வுணரு மூடற் குரிய.

(இ - ம்.) பரத்தையிற் பிரிவிலுணர்த்தவுணருமூடற்குரிய விரியுணர்த்து
துத லுதலிற்று.

(இ - ள்.) காதலன்பிரிவுழிக் கண்டோர் புலவிக் கேது விதாமவ்விதைவிக்
கென்றன் முதலாகப் புணர்ச்சியின் மகிழ்தலீராகச் சொல்லப்பட்ட பதினென்று
முணர்த்தவுணரு மூடற்குரியவா மென்றவாறு:—அவற்றுள், காதலன்பிரிவுழிக்
கண்டோர் புலவிக் கேதுவிதாமவ் விதைவிக் கென்றற்குச் செய்யுள்:—“மாறையர்
காவலன் வாணன்றென்றற்குசையில் வாணுதற்கிவ், வாறையர் காரணமாகுமன்

தேகொங்கையானையுடன், சாறயர்வீதியரிப்பறையார்ப்பத்தயங்குதழல், குறை
யார்குறைகொள்வான்வயலூரணைச்சூழ்ந்தனரே.” (தஞ்சை-௩௭௭.) எனவரும்.

தனித்துழி யிறைவி துனித்தழு திரங்கற்குச் செய்யுள்:— “வன்போதணி
தொங்கல்வாணன்றென்மாறைமகிழ்நர்நம்மே, லன்போடு நன்னெஞ்சறிவறை
போகவழுவள்வெந்த, பொன்போனிற் கொண்டி ரவுங்கண்ணீரும்புலர்வதுபார்த்,
தென்போலெவரிங்ஙனேயிமையாமலிருப்பவரே.” (தஞ்சை-௩௭௮.) எனவும்,
“சிறைபனியுடைந்தசேயரிமழைக்கட் பொறையரு நோயொடு புலம்பலைக் கலங்
கிப், பிறருக்கேட்டுருளர்கொல்லுரைசிறந், துதைதுற்றுங்கு-திர்யாமத், தானு
ளம்புலம்புதோறுளம்பு, நாநலில்கொடுமணிநல்கடர்குரலே”. (குறுந்தொகை-௮௬.)
எனவும் வரும்.

ஈங்கிது வென்னென்பாங்கி வினாதற்குச் செய்யுள்:— “எம்மாதிரமும்புர
வலர்தேடியிரந்தழல்வோர், தம்மாதுயரந்தணித்தருள் வாணன்றமிழ்த் தஞ்சை
வாழ், நம்மாவியன்னவநாடொறுநாடொறுநல்கவுநீ, விம்மாவருந்துவதென்பிரிந்
தாரின்விளங்கிழையே.” (தஞ்சை-௩௭௯.) எனவரும்.

இறைமகன்புறத்தொழுக் கிறைமகளுணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “தாராகநல்
கினர்காரிகையாய்தஞ்சைவாணன்றன்னைச், சேராதவரென்னத்தீவினையேனை
யச்செங்கண்வன்கட், காராகழ்நிக்கரும்பினஞ்சாயக்கதழ்ந்துசெந்நெல், லாராத
யலிற் பஞ்சாயாருமரயலவர்க்கே.” (தஞ்சை-௩௮௦.) எனவும், “என்கேட்டியே
ழாயிருநிலத்தும்வானத்து, முன்கேட்டுங்கண்முடிவறியேன்-பின்கேட், டணி
யிகவாரிந்கவவணங்குமாதர், பணியிகவான்சாலப்பணிந்து”. (திணைமாலே தூற்
றைப்பது-௧௩௫.) எனவும் வரும்.

தலைவியைப் பாங்கிகழறற்குச் செய்யுள்:— “புனையலங்காரங்கற்பியல்
போற்றியும்போற்றருஞ்சீர், மனையறம்பாலித்தும் வாழ்வதல்லாற் தஞ்சைவாண
ன்னனா, டனையவண்டார்முழலாரணங்கேநமக்கன்பரிந்நா, ளினையென்றார்வ
மில்லாவுரையாடலியல்பல்லவே.” (தஞ்சை-௩௮௧.) எனவும், “இது மற்றெவ
ளேதோழிதுனியிடை, யின்னரென்னுமின்னாக்கிளவி, யிருமருப்பெருமை
யின்றணிக்காரா, னுழவன்யாத்தகுழவியினகலாது, பாஅற்பைப்பயிராருமரன்,
றிருமனைப்பலகடம்பூண்ட, பெருமுதுபெண்டிரோமாகியநமக்கே. (குறுந்தொ
கை-௧௮௧.) எனவும் வரும்.

தலைவி செவ்வணியணிந்து சேடியைவிடுப்புழியவ்வணியுழையர்கண்டழுங்
கிக்கூறற்குச் செய்யுள்:— “வேளாண்மரபுவிளக்கியவாணன்மின் னார்கழல்குழ்,
தாளான்வளங்கெழுதஞ்சையன்னீர்சங்கந்தந்தநன்னீர்த், தோளாமணியன்ன
தொல்குலவோடையிற்றோன்றியபூ, வாளாவலர்தொடுப்பார்க்கெங்ஙனே வந்து

வாய்த்ததுவே.” (தஞ்சை-௩௮௨.) எனவும், “அரத்தமுடி இயணிபுழுப்புப்பூசிச், சிரத்தையாற்செங்கமுநீர்சூடிப்-பரத்தை, நினைநோக்கிக்கூறினுநீமொழியல்லென்று, மனைநோக்கிமாணவிடும்”. (திணைமாலுதாற்றைம்பது-௧௪௪.) எனவும் வரும்.

பரத்தையர்கண்டு பழித்தற்குச் செய்யுள்:— “படியொன்றுசாலியினையவர்* சேரிப்படர்பவளக், கொடியொன்றுநீலமலர்ந்துகாட்டக்கொடியவெம்போர்,வடி, யொன்றுகூடிரிலே வேல்வல்லவாணன்றென் மாரையிற்பொற், ரொடியொன்று தோண்மடவார்சேரிவாய்வந்துதோன்றியதே.” (தஞ்சை-௧௮௩.) என வரும்.

பரத்தை யுலகியதோக்கி விடுத்தலிற் தலைவன்வரவுகண் டுவந்துவாயில்கண் மொழிதற்குச் செய்யுள்:— “வாருந்துபச்சிளநீர்முலையார்மதன்வாணன் தஞ்சை, யாருந்தொழத்தகுமெம்பெருமாட்டிதன்னேவலிதற், சேரும்பரத்தையர்சேரியி லேசென்றசேடியைக்கண், ருருந்திரைப்புனலூரன்வந்தானின் துலகியதற்கே.” (தஞ்சை-௩௮௪.)* எனவரும்.

தலைமகன்வரவு பாங்கி, யரிவைக்குணர்த்தற்குச்செய்யுள்:— “தள்ளாவளவ யல்குழ்தஞ்சைவாணன் நரியலர்போ, லுள்ளாதுணப்பண்டகன் நனராயினுமுள் ளியிப்போ, தெள்ளாதுவந்துன்கடையினின்றூர்நம்பிறைவர்குற்றங், கொள்ளா தெதிர்கொள்வதேகுணமாவதுகோமளமே.” (தஞ்சை-௩௮௫.) எனவரும்.

தலைவனைத் தலைவியெதிர்கொண்டு பணிதற்குச்செய்யுள்:— “மருவிற்பெரு நலமுன்னுவதாந்தஞ்சைவாணன்வெற்ப, ரொருவிற் பசுலையுருக்குவதா நமக்கட லெவ்வா, நிருவிற்புருவவிளங்கொடியேயெய்துமெய்தலில்லாத், திருவிற்புனை நலுந்தார்வரைமார்பர்திருமுனின்றே.” (தஞ்சை-௩௮௬.) எனவும்வரும்.

புணர்ச்சியின் மகிழ்தற்குச்செய்யுள்:— “மன்னவர்காமநெடுங்கடல்வாணன் றென்மாரையன்னுள், தொன்னலம்வார்முலைமத்தந்தழி இத்தடந்தோளிரணயாம் பன்னகநாணிநகடைந்திதழ்வார்திரைப்பட்டநன்னீ, நின்னமிழ்தார்த்திமையோ ரமையாவின்பமெய்தினரே.” (தஞ்சை-௩௮௭.) எனவரும். (சு)

௨௦௬. வெள்ளணி யணிந்து விடுத்தழிப் புள்ளணி

(1) மலைவே லண்ணல் வாயில் வேண்டலுந்

தலைவிரெய் யாடிய திருநீர் சாற்றலுந்

தலைவன் நன்மனத் துவகை (2) கூறலுந்

தலைவிக் கவன்வரல் பாங்கி சாற்றலுந்

தலைவி யுணர்ந்து தலைவனொடு புலத்தலும்

பாணன் முதலாப் பாங்கி யீரூப்
 பேணிய வாயில் பெரிதோன் விடுத்தாழி
 மறுத்தலும் விருந்தொடு வந்துழிப் பொறுத்தல்கண்
 டிதையோன் மகிழ்தலு மிறைமகள் விருந்துகண்
 டொளித்த ஆடல் வெளிப்பட நோக்கிச்
 சீறே லென்றவள் சீறடி தொழலுமிஃ
 தெங்கையர் கர்ணி னன்றன் றென்றலு
 மங்கவர் யாரையு மறியே னென்றலுங்
 காமக் கிழத்தியைக் கண்டமை பகர்தலுந்
 தாமக் குழலியைப் பாங்கி தணித்தலுந்
 தணியா ளாகத் தலைமக னூடலு
 மணிவளைப் பாங்கி யன்பிலை கொடியையென்
 றினர்த்தரார் மார்பனை மிகழ்தலும் பிறவு
 முணர்த்த வுணரா ஆடற் குரிய.

(இ - ம்.) உணர்த்தவுணரா ஆடற் குரியகிளவிகளை யுணர்த்துதலுந்
 விற்று.

(இ - ள்.) வெள்ளணியணிந்து விடுத்தாழித் தலைவன் வாயில்வேண்டன்
 முதலாகப் பாங்கி தலைவனை யன்பிலை கொடியையென் றிகழ்தலீராகச் சொல்லப்
 பட்டனவும், பிறவுமுணர்த்தவுணரா ஆடற் குரியவாமென்றவாறு. அவற்றுள்,

வெள்ளணியணிந்துவிடுத்தாழிப் புள்ளணிமலைவேலண்ணல் வாயில்வேண்
 டற்குச் செய்யுள்:— “என்பாற்குறையை நினைந்துமறுதெதிர் கொள்ளவல்லே,
 தன்பாற்புலவிதணிசென்றுநீ தஞ்சைவாணன்வையு, மன்பாற்பரவும்புகமுடை
 யானருளேயினயா, யுன்பாற்புலவியுறள்வண்ணவார்குழ லொண்ணுதலே.”
 (தஞ்சை-நாஅஅ.) எனவரும்.

தலைவனெய்யாடிய திருளேசாற்றற்குச் செய்யுள்:— “மலர்புரையேர்கொண்
 டவாட்கணெங்கோமங்கைவாணன் தஞ்சைப், பலர்புகழ்பாலற்பயந்துநெய் யாடி
 னன்பாங்கெவர்க்கு, மலர்புரையீடொளியாடியுட்பாவையுன் னாட்குளரீர், புலர்புன்
 னுரவென் னோதிருவுள்ளமிப்போ துணக்கே” (தஞ்சை-நாஅஅ.) எனவும், “ருவ
 னோமேய்ந்தகுறுந்தாளெருமை, குடநிறைதீம்பால்படே டுமர, புதல்வனையின் றிவ்
 ணெய்யாடினளே”. (தொல்-பொருள்-பக்கம்-நாருச.) எனவும் வரும்.

தலைவன் தன்மனத்துவகை கூறற்குச் செய்யுள்:— “மையணிவேல்விழிவா
 னுதல்கூர்ந்ததுவாணன் தஞ்சைக், கொய்யணிநாண்மலர்க் கொம்பரன் னாக்குழ

வீப்பயந்து, நெய்யணிமேனியிலையவிழுண்டிலையறிந்தே, கையணிவால்வளை யைக்கண்டராளினுங்காதன்மையே.” (தஞ்சை-௩௯௦.) எனவரும்.

தலைவித் தவன்வரல் பாங்கிசாற்றற்குச் செய்யுள்:—“ஏரார்புதல்வன்பிறந் தன்னவாழியவென்னுமுன்னே, வாரார்வளமனைவந்துநின்றார்கங்குல் வாணன் றஞ்சை, நீராவிலெடுங்கண்மின்னேநின்னேநீப்பதல்லாத், தேராதொழிசுவ ரோபெரியோர் தஞ்சிறுவனையே.” (தஞ்சை-௩௯௧.) எனவும், “நெடுநாவொண் மணிகடிமனையிரட்டக், குரையிலேபோகியவிரவுமணற்பந்தர்ப், பெரும்பரண்கா வல்புண்டெனவொருசார், திருந்திழைமகளிர்விரிச்சிநித்ப், வெறியுறவிரிந்தவறு வைமெல்லனைப், புனிறுநாறுசெவ்வியொடுபுதல்வன்றுஞ்ச, வையவி யணிந்த நெய்யாட்டெரணிப், பசினோய்கூர்ந்தமென்மையாக்கைச், சீர்கெழுமடந்தையீர் மைபொருந்த, நன்னெனக்கங்குற்கள்வன்போல, வகன்றுறைபூரனுமவந்தனன், சிறந்தோன்பெயரன்பிறந்தமாறே.” (நற்றிணை-௪௦.) எனவும் வரும். (இது, முன்னிலைப் புறமொழி.)

தலையிணர்ந்து தலைவனொடு புலத்தற்குச் செய்யுள்:—“வயங்கேழுலகும் புரக்கின் தவாணன் றென்மாரையன்ன, நயங்கேழ்பெருவளநல்குநல்லூரநயந்து நண்ணி, முயங்கேல்சிறுவற்பயந்தவென்மேனியின்முத்துவடந், தயங்கேரகமு முதும்பமுதாமதுதானினக்கே.” (தஞ்சை-௩௯௨.) எனவும், “கரும்புநடுபாத்தி யிற்கலித்தவாம்பல், சுரும்புபுகிலையும்பெரும்புனலூர், புதல்வனையின்றவென் மேனி, முயங்கன்மோதெய்யநின்மார்புகிதைப்பதுவே.” (ஐங்குறுநூறு-௬௫.) எனவும் வரும்.

பாணன்முதலாகப் பாங்கியீராகப் பேணியவாயில்கள் பெரியோன்விடுத்து ழித் தலைமகள் பாணனை மறுத்தற்குச் செய்யுள்:—“தலையாகியதன்மைபூரற்கு வானன் றமிழ்த்தஞ்சைசூழ், மலையாகிய மதிலவையைநன் னுட் டெங்கைமான்ப டிக்குங், கலையாகுநின்னிசைக்கண்ணிகொண்டேதிரிகன்று தின்னிப், புலையாக டக்கவெம்மிற்போகபோகபுறங்கடையே.” (தஞ்சை-௩௯௩.) எனவும், “புலை மகனாதவிற்பொய்நின்வாய்மொழி, நிலல்லபாணசெல்லினிப்பரியல், பகலெஞ் சேரிகாணி, எனகல்வலுநாணுவும்பெறுமே.” (தொல்-பொருள்-பக்-௩௯௪.) எனவும் வரும்.

வாயின்மறுக்கப்பட்டபாணன் கூறற்குச் செய்யுள்:—“நினக்கேதகுநின் னெடும்புனலூரனுரீயுமவன், தனக்கேதகுவைதமிழ்த்தஞ்சைவாணன் றடங்கிரி சூழ், புனக்கேகயமன்னநின்னடிபோற்றிப்புகன் றகன்று, மெனக்கேதகுமிகையா லெம்பிராட்டியெறிந்தகல்லே.” (தஞ்சை-௩௯௪.) எனவரும்.

தலைமகள் விறலிவாயின் மறுத்தற்குச் செய்யுள்:—“வண்புனலூர்வையை சூழ்தஞ்சைவாணனைவாழ்த்தலர்போற், கண்புனலூருமென்காதல்கண்டேநின்

கடைத்தலைக்கே, 'தண்புனலூரன்வந்தானென்றுசாற்றினதானமுற்பு, பண்புனலூர்கொல்லாம்பாடியேற்றுண்ணும்பாண்மகளே." (தஞ்சை-௩௯௫.) எனவும், "விளக்கினன்னசுடர்விடுதாமரை, களிற்றுச்செவியன்னபாசடைதயங்க, வுண்ணிறைமகளிரிரியக்குண்ணீர், வாளைபிறழ்முரந்தருநாளே, மகட்கொடையெதிரந்தமடங்கெழுபெண்டே, தொலைந்தநாவிலுலந்தகுறுமொழி, யுடம்பட்டோராய்த்தாயரோடழிவுடன், சொல்லலகொல்லோநீயேவல்லக், களிறுபெறுவல்லிப்பாணன்கையதை, வள்ளுயிர்த்தண்ணுமைபோல, வுள்யாதுமில்லதோர்போர்வையஞ்சொல்லே." (நற்றிணை-௩௯௦.) எனவும் வரும். பிறவு மன்ன.

விருந்தொடுவந்துழித் தலைமகள்பொறுத்தல்கண்டு தலைமகன் மகிழ்தற்குச் செய்யுள்:—"புரவையெதிரந்தமக்குவிருந்தின்றுபோலவென்றும், வரவேபுணர்ந்தநம்மாதவம்வாழியவாணன்மஞ்சைக், குரவேய்கருமுகிற்கொந்தளபாரங் குரும்பைகொங்கை, யரவேய்துடங்கிடையாள்வீழியூர்சிவப்பாற்றுதற்கே." (தஞ்சை-௩௯௬.) எனவும், "தடமுருப்பெருமைமடநடைக்குழவி, தூண்டொழும்பாத்தகாண்டருநல்லிற், கொடுங்குழைபெய்தசெழுஞ்செய்ப்பெழைச், சிறுதாழ்செறிந்தமெல்விநல்லிசேப்ப, வாளையீர்த்தடிவல்லிதின்வகைஇப், புகையுண்டமர்த்தகண்ணடைகைபெறப், பிறைதுதற்பொறித்தசிறுநுண்பல்லிய, ரந்துகின்றிலையிற்றுடையினண்ப்புலந்தட்டிலோளையம்மாவரிவை, யெமக்கேவருகதில்விருந்தேசிவப்பான்று, சிறியமுள்ளையிறுதோன்ற, முறுவல்கொண்டமுகங்காண்கம்மே." (நற்றிணை-௩௯௦.) எனவும் வரும்.

தலைமகள் விருந்துகண்டொளித்தலுடல் பள்ளியிடத்துவெளிப்படத் தலைமகன் சீதேலென்றவன்சீறடிதொழற்குச் செய்யுள்:—"தெரியோர்பொருட்டன்றுதேர்வின்றியூடல்செயிர்த்தவர்க்குக், கரியோர்தெளித்தென்னகாரணங்காட்டுவர்காணுண்டுதேன், வரியோர்தொடைப்புயன் வாணன்றென்மாறை மலர்த்திருவே, பெரியோர்பொறுப்பரன்றேசிறியோர்கள்பிழைத்தனவே." (தஞ்சை-௩௯௭.) எனவரும்.

இஃதெங்கையர்காணி னன்றன்றென்றற்குச் செய்யுள்:—"எண்போனநெஞ்சமுநீருமென்பாதமிறைஞ்சதனுங், கண்போலுமெங்கையர்காணின்றேகயன்மாதிரத்துத், திண்போதகந்தொறுத்தீட்டிய வாணன்செழுந் தஞ்சைகுழ், வண்போதளவியீர்வையைநாட்டுறைமன்னவரே." (தஞ்சை-௩௯௮.) எனவரும்.

அங்கவாயாரையு மறியேனென்றற்குச் செய்யுள்:—"பாவைநீபுலவியினீடல்பாவியேற், காவியொன்றிரண்டிம்பல்லதாற்றுநீர்க், கூவல்வாய்வெண்மணல்குறுகச்செல்லுமே, மேவிப்பூங்கங்கையுள்வீழைந்தவன்னமே." (சீவகசிந்தாமல-௩௯௭.) எனவரும்.

தலைமகள் காமக்கிழத்தியைக்கண்டமை பகர்தற்குச் செய்யுள்:—“போயே தெருவிற்றனிவினாயாடும்புதல்வற்புல்ல, நீயேதிலையல்லேநின்மகனேயிவளீயும் வன், ருயேவருகெனச்சேயன்னவாணன் நமிழ்த்தஞ்சைமான், ஏயேயெனநிற்ற லானநிந்தேனன்னையெங்கையென்றே.” (தஞ்சை-சு௦௦.) எனவும், “நாயுடை முதுநீர்க்கலித்ததாமரைத், தாதினல்லியவிரிதழ்புரையு, மாசிலங்கைமணிமரு ள்வவாய், நாவொடுவிலாநகைபடுத்திஞ்சொல், யாவரும்வியழையும்பொலந்தொடிப் புதல்வனைத், தேர்வழங்குதெருவிற்றமியோற்கண்டே, கூரெயிற்றரிவைகுறுதி யாரும், காணுநரின்மையிற்சேர்த்தனள்பேணிப், பொலங்கலஞ்சுமந்தபூண்டாங் கிளமுலை, வருகமாளவென்னுயிரென்பபெரிதுவந்து, கொண்டன்னின்னோட் கண்டுநிலைச்செல்லேன், மாசில்குறுமுகளெவன்பேதுற்றனை, நீயுந்தாமையிவற் கெனயான்றற், கரையவந்துவிரைவனள்கவைஇக், களவுடம்படுநிற்கவிழ்ந்து நிலங்கிலையா, நாணியின்னோணிலைகண்டியானும்,பேண்ணேனல்லென்கிழங்கவா னத், தணங்கருங்கடவுளன்னோணின், மகன்றயாதலுமுண்டவதாங்கெனவே.” (அகநானூறு-௧௬.) எனவும் வரும்.

தலைமகளைப் பாங்கி புலவிதணித்தற்குச் செய்யுள்:—“மாவா ரணமன்னவா ணன் நென்மாறையம்மன்னர்நின்னைப், பாவாய்பணியவும்பார்க்கிலைவீயிடப்பாக மங்கை, தாவாதசங்கரன் கங்கைதன்கொங்கைதழிஇயிதழிப், பூவார்சடைமுடி மேல்வைத்தபோதும்பொறுத்தனளே.” (தஞ்சை-சு௦௧.) எனவும், “உப்பமைந் தற்றற்புலவியதுசிறிது, மிக்கற்றனீளவிடல்.” (திருக்-௧௬௦௨.) எனவும்வீரோம்.

தலைமகள் புலவிதணியாளாகத் தலைமகனுடற்குச் செய்யுள்:—“தழங்கார் புனல்வையைசூழ்த்தஞ்சைவாணன் நனதருள்போற், பழங்காத லெண்ணலென் பைதனெஞ்சேயிவன்பண்டுபைம்பொற், கழங்காடிடமுங்கடிமலர்க்காவுங்கடந்து புள்ளும், வழங்காவழிநமக்கோர்துணையாய்வந்தமானல்லளே.” (தஞ்சை-சு௦௨.) எனவும், “எவ்வியிழந்தவறுமையாழ்ப்பாணர், பூவில்வறுந்தலைபோலப்புல்லென் றினைமதிவாழிநெஞ்சேமனைமரத், தெல்லுறுமௌவாறும், பல்லிருங்கூந்தல்யா வளோநமக்கே.” தொல்-பொருள்-பக்-௩௬௫அ.) எனவும் வரும்.

பாங்கியன்பிலை கொடியையென் றிணர்த்தார்மார்பினையிகழ்த்தற்குச் செய் யுள்:—“மைந்நான்மலர்ந்தொடைவரணன் நென்மாறையம்மன்னவுவந், தந் நாண்முயங்கியமிழ்தெனவார்ந்தனி ரார்வமுற்றும்,முந்நாண்மதிவட்டமென்முலை மாதைமுனிந்தருஞ்சென், நிந்நாண்மிகவுவர்த்தீர் புலவாநிற்றி ரெங்கிலையே.” (தஞ்சை-சு௦௩.) எனவும், “வேம்பின்பைங்கையென்றொழிதரினே, தேம்பூங்கட் டியென்றனிரினியே, பாரிபறம்பிற்பனிச்சுனைத்தெண்ணீர், தைஇத் திங்கட்

டண்ணியதரினும், அதுவே, வெய்யவ்வுவர்க்குமென்றனி, ரையவற்றாலன்பின்பா
லே.” (குறுந்தொகை-௧௧௬.) எனவும் வரும். (௭)

௨௦௭. ஆயிழை மைந்தனு மாற்றா மையும்
வாயி லாக வரவெதிர் கோடலு
மணந்தவன் போயபின் வந்த பாங்கியோ
டிணங்கிய மைந்தனை யினிதிற் புகழ்தலுந்
தலைவனைப் புகழ்தலுஞ் சிலைநுதற் பாங்கி
மனைவியைப் புகழ்தலு மினையவும் பிறவு
மனைவகை மொழிந்த வதன்பாற் படுமே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஆயிழைமைந்தனு மாற்றாமையும் வாயிலாகத் தலைமகன்வந்து
ழித் தலைமகனெதிர்கோடன் முதலாகப்பாங்கி மனைவியைப் புகழ்தலீராகச்சொல்
லப்பட்டனவும், பிறவு மத்தன்மைத்தாகிய வுணர்த்தவுண் ராவுடற்றூரியவா
மென்றவாறு; இவை வேறுகூறிய தவைபோல ஓட்டற்சிறப்பின்மை நோக்கின்க.
அவற்றுள், மகனுமாற்றாமையும்வாயிலாகத் தலைமகன்வந்துழித் தலைமகனெதிர்
கோடற்குச் செய்யுள்:— “வெள்ளம்பரந்தன்ன வேட்கைசென்றாலு மிசப்பெரி
யோர், உள்ளஞ்சிறியவர்மேற்செல்வரோவொளிர்கோமளஞ்செய், வள்ளங்கமல
மலர்த்தஞ்சைவாணன் றென்மாரையன்னப், புள்ளம்புனல்வயலூ ரபுன் காமம்புகல்
வதன்றே.” (தஞ்சை-௪௦௪.) எனவும், “வெண்ணுதற்கம்புளரிக்குரற்பேடை,
தண்ணறும்பழனத் துக்கியோயோடாலு, மீறிவிலயர்ணர்மலிகேழரீ, சிறுவரி
னினையசெய்தி, நகாரோபெருமரிந்கண்டிசினோரே.” (ஐங்குறுநூறு-௮௬.)
எனவும் வரும்.

தலைமகனைப் புணர்ந்து நீங்கியபின் வந்தபாங்கியொடு தன்மகனைப் புகழ்தற்
குச் செய்யுள்:— “இருமையிலேயும்புழன்களெல்லாந்தன்னையின் நறமக், கொரு
மையிலேவந்துறத்தகைந்தான் மைந்தனெண் சுடர்போல், வருமயிலேகொண்மொ
தடிந்தான்னவாணன் றஞ்சைத், திருமயிலேயினையாய் புனலூரனைத் தேருட
னே.” (தஞ்சை-௪௦௬.) எனவும், “இம்மையுலகத்திசையொடுவிளங்கி, மறு
மையுலகமுமறுவின் றெய்துப், செறநரும்விழையுஞ்செயிர்தீர்காட்சிச், சிறுவர்ப்
பயந்தசெம்மலோரெனப், பல்லோர்கூறுமீழ்மொழியெல்லாம், வாயேயாகுதல்
வாய்த்தனந்தோழி, றிரைதார்பார்பெருநலொருத்தியொடு, வதுவையயர்தல்
வேண்டிப்புதுவதி, னியன்றவணியனித்தெருவிறப்போன், மாண்டேர்மாணர்
கறங்கக்கடைகழிந்து, காண்டல்லி ருப்பொடுதளர்புதளர்போடும், பூங்கட்புதல்வ
னைநோக்கிநெடுந்தீர், தாங்குமதிவலவென்றிழிந்தன்ன றுங்காது, மணிபுரை

யவ்வாய்மாப்பகஞ்சிவணப், புல்லிப்பெருமசெல்லினியகத்தென, விடுப்போற் கொல்லான் கலுழ்தலிற் றடுத்த, மாரி திக்கிழவனும்பொன்மென்மகனொடு, தானே புருதந்தோனையானது, படுத்தனெனாருதனணியிடித்திவற், கலக்குநன்போலு மிக்கொடியோனெனச்சென், றிலக்குங்கோலொடுகுறுகத்தலைக்கொண், டிமிழ் கண்முழவினின்சீரவார்மீனப், பயிர்வனபோல்வந்திசைப்பவுந்தவிரான், கழங்கா டாயத்தன் றுநம்மருளிய, பழங்கனோட்டமுந்லிய, வழங்கினனல்லனொவாயர்ந்த னன்மணனே.” (அகநானூறு-௬௬.) எனவும் வரும்.

தலைவி தலைவனைப்புகழ்தற்குச் செய்யுள்:— “கொண்டானிற்றுன்னியகே ளிர்மற்றிலிலுதிப்பினென்று, தண்டாதவர்சொன்னசாற்புகண்டேன் றலமேழ் புரக்கும், வண்டார்மலர்ப்புயன்வாணன்றென்மாறைமகிழ்நர்முந்நா, ஞண்டா கியபழங்கேண்மையிந்நாளுமொழிந்திலரே.” (தஞ்சை-௪௦௬.) எனவரும்.

பாங்கி மனைவியைப் புகழ்தற்குச் செய்யுள்:— “சிறந்தார்புகழ்தருந்தீம்புன லூரன்செய்தீமையெல்லா, மறந்தார்வமெய்தி வணங்குதலாலிவள்வாணன் றஞ் சை, நிறந்தாரகையன்னரித்திலம்போலுநெடுங்குலத்திற், பிறந்தார்நிறைந்தகற் போர்வடிவேபெற்றபெற்றியனே.” (தஞ்சை-௪௦௭.) எனவும், “யாயாகியனே மாஅயோனே, மடைமாண்செப்பிற்றமியவைகிய, பெய்யாப்பூவின்மெய்சாயின னே, பாசடைநிவந்தகணைக்கானெய்த, வினமீனிருங்கழியோதமல்குதொறுங், கயமூழ்குமகளிர்கண்ணின்மானுந், தண்ணந்துறைவன்கொடுமை, நம்முணைணிக் காப்பாடுமே.” (குறுந்தொகை-செய்-௬.) எனவும் வரும். பிறவுமன்ன.” (அ)

௨௦௮. மூன்றுசூத் திரத்து மொழிந்தவை யெல்லா

மொன்ற பரத்தையின் கஞ்சியின் விரியே.

(இ - ம்.) பரத்தையிற்பிறிவின் விரியுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) காதலன்பிரிவுழிக் கண்டோர்புலவிக் கேதுவிதாமவ்விறைவிக் கென்றன்முதலாகப் பாங்கி மனைவியைப்புகழ்தலீறாகச் சொல்லப்பட்டனவெல் லாம் பரத்தையிற்பிரிவின் விரியா மென்றவாறு.

இவைவாயில்வேண்டன் முதலாக நால்வகைக்குமேற்குமா றறிந்துகொள்க.

௨௦௯. பிரிவறி வுறுத்தல் பிரிவுடன் பாடாமை

பிரிவுடன் படுத்தல் பிரிவுடன் படுதல்

பிரிவுழிக் கலங்கல் வன்புறை வன்பொறை

வருவழிக் கலங்கல் வந்துழி மகிழ்ச்சியென்

றொருமையிற் கூறிய வென்பது வகையு

தல்வி முதலா வெல்லாப் பிரிவும்.

(இ - ம்.) நிறுத்தமுதையானே யோதற்பிரிவுமுதலிய வைவகைப் பிரிவுகளின்வகை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) பிரிவறிவுறுத்தன்முதலாக வந்துழிமகிழ்ச்சியீராகச் சொல்லப் பட்ட வொன்பதுவகையினையுடையவாங் கல்விமுதலாகிய வைவகைப் பிரிவுமென்றவாறு. அவற்றுள், கல்விக்குப்பிரிவுதலைமகனானுணர்ந்ததோழி தலைமகட்குணர்த்தற்குச் செய்யுள்:—“மல்வித்தகன்கொண்டதோளுடையான் றஞ்சைவாணன் றொல்சீர், நல்வித்தகன்புவிநாவில்வைத்தோன்வையைநாடனையாய், கல்வித்தடங்கடனீந்தியகாதலர்கற்றவர்முன், சொல்வித்தவென்றழலார்சுரம்போகத்துணிந்தனரே.” (தஞ்சை-ச௦அ.) எனவரும்.

தலைமகன் கல்விக்குப் பிரிந்துழித் தலைமகன் கார்ப்பருவங்கண்டு புலம்பற்குச் செய்யுள்:— “யாணர்க்குமுன்மொழியென்செய்குவேன் கல்வியெல்லையெல்லாங், காணப்பிரிந்தவர்காண்கிலரற்கடன்மேய்ந்துதஞ்சை, வாணர்க்கெதிர்த்தவர்மன்கையர்போலுமென்வல்லுயிரின், ஊணற்பமென்னவெண்ணாவருமேகமுருமுடனே.” (தஞ்சை-ச௦க.) எனவரும்.

ஒதற்குப்பிரிந்துழிக் கார்ப்பருவங்கண்டு வருந்திய தலைமகளைத் தோழியாற்றுவித்தற்குச் செய்யுள்:—“காதற்கயம்படிந்துன்னோடுகாமக்கனிதுகரா, தோதற்ககன்றவுணர்வுடையோருடைநீருலகம், மாதர்க்கமைந்தருள் வர்ணன்றென்மாறைவரக்கடவா, ராதற்கணங்கனையாப்புயலேதுவறிந்தருளே.” (தஞ்சை-ச௦க.) எனவரும். பிறவுமன்ன.

காவற்பிரிவு தலைமகனானுணர்ந்ததோழி தலைமகட்குணர்த்தற்குச் செய்யுள்:—“விண்காவல்கொண்டதிலோத்தமைதான்முதன்மெல்லியலார், கண்காவல்கொண்டருள்காரிகைகாவலர்கார்க்கடல்கூழ், மண்காவல்கொண்டமனத்தினராயினர்வாணன் றஞ்சைப், பண்காவல்கொண்டமொழிச்செய்யவாயிதழ்ப்பைங்கிளியே.” (தஞ்சை-ச௦க.) எனவரும்.

தலைமகன்காவற்குப் பிரிந்துழித் தலைமகன்குதிர்ப்பருவங்கண்டு வருந்தியதற்குச் செய்யுள்:— “மன்னுயிர்காவலன்வாணன்றென்மாதையிலவந்தளியா, ரென்னுயிர்காவலரேந்தியையாயிதயம்புலர்த்திக், கொன்னுயிர்வாடைக்கொடும்பனிநீரிற்றுகுளிர்குழைத்துப், பின்னுயிராமலென்மேற்பூசுநாளுமென்பேசுவதே.” (தஞ்சை-ச௦க.) எனவரும்.

காவற்குப்பிரிந்துழிக் கூதிர்ப்பருவங்கண்டு வருந்தியதலைமகளைத் தோழியாற்றுவித்தற்குச் செய்யுள்:— “வரற்காலமென்றென்றெனப்பலகூடல்வளைத்துதிராம், விரற்காலவின்றுமெலியன்மின்னேசென்றுமேதினிகாத், * துரற்கால

குஞ்சரமஞ்சமஞ்சூர்ந்துறைவீசுகின்ற, சரற்காலம்வந்தடைந்தார்தஞ்சைவாணன்
றமிழ்வெற்பேரே.” (தஞ்சை-௪௧௩.) எனவரும்.

தூதிற்குப்பிரிவு தலைமகளுணுணர்ந்ததோழி தலைமகட்குணர்த்தற்குச்
செய்யுள்:—“தூதாகவன்பர்செலத்துணிந்தாரென்றுஞ்சொற்புலவோர், மாதாக
வன்பசிதீர்த்தருள்வாணன்மென்மாயறையிந்து, மீதாகவம்புகிடந்தன போலுண்
கண்மெல்லியலிப், போதாகவம்புகல்வோரிகலார்தம்புரம்புகவே.” (தஞ்சை-௪௧௪)
எனவரும்.

தலைமகன் தூதிற்குப் பிரிந்துழித் தலைமகள் முன்பணிப்பருவங்கண்டு வருந்
தியதற்குச் செய்யுள்:—“மலிகின்றவண்புகழ்வாணன்மென்மாயறையவாழ்த்த
லர்போன், மெலிகின்றசிறந்தையுமேனியுங்கொண்டுவிளர்ப்பெனும்பேர், பொலி
கின்றகஞ்சுகம்பேர்த்திருந்தேனைப்புரந்தருளார், நலிகின்றமுன்பணிநாளினண்
ணர்முனைநண்ணினரே.” (தஞ்சை-௪௧௫.) என வரும்.

தூதிற்குப்பிரிந்துழி முன்பணிப்பருவங்கண்டு வருந்தியதலைமகளைத் தோழி
யாற்றுவித்தற்குச் செய்யுள்:—“சுற்றுங்குழலின்பிணிவிடுப்பான்வந்துதோன்றி
னர்பார், முற்றும்பொழிகின்றமுன்பணிநாண்முகிலுங்கடலும், வற்றும்பருவத்து
மண்புரப்பான்றஞ்சைவாணனொன்னூர்ச், செற்றும்படையின்வெம்போர்தணிப்
பானன்றுசென்றவரே.” (தஞ்சை-௪௧௬.) எனவரும். பிறவுமன்ன.

வேந்தர்க்குற்றுழி யுதவியிற்பிரிவு தலைமகளுணுணர்ந்ததோழி தலைமகட்
குணர்த்தற்குச் செய்யுள்:—“நண்பானமன்னர்க்கிடர்தணிப்பானெண்ணினல்
லுதவிப், பண்பானமன்னர்படர்தலுற்றார்பணிநீர்பொழியுந், தண்பானலந்தொ
டையம்புவாணன்றமிழ்த்தஞ்சைவாழ், வெண்பானலந் கொள்செவ்வா யன்ன
மேயன்னமென்னடையே.” (தஞ்சை ௪௧௭.) எனவரும்.

தலைமகன்வேந்தர்க்குற்றுழி யுதவியிற்பிரிந்துழித் தலைமகள் பின்பணிப்பரு
வங்கண்டு வருந்தியதற்குச் செய்யுள்:—“இன்னற்படுகின்றவெண்ணையெண்ணுர்
தமக்கின்றிணையாம், மன்னற்குதவிப்பிரிந்தநங்காதலர்வாணன்றஞ்சைக், கண்
னற்கழகையறிவதல்லாற்பகல்காண்பரிதாம், பின்னற்கணியிருள்கூர் துன்பமேவி
யபின்பணிழே.” (தஞ்சை-௪௧௮.) எனவரும்.

வேந்தர்க்குற்றுழி யுதவியிற்பிரிந்துழிப் பின்பணிப்பருவங்கண்டு வருந்
தியதலைமகளைத் தோழியாற்றுவித்தற்குச் செய்யுள்:—“வடுக்கண்டனையகண்மங்
கைநல்லாய்தஞ்சைவாணன்வெற்பிர் னடுக்கங்குளிர வசைகின்றவாடையகன்ற
வர்க்கு, நடுக்கஞ்செய்பின்பணிநாளின்வந்தாரமர்நண்பனுற்ற, விடுக்கண்களைய
வென்றேயகன்காணமிகந்தவரே.” (தஞ்சை-௪௧௯.) எனவரும்.

பொருள்வயிற்பிரிவு தலைமகனானுணர்ந்ததோழி தலைமகட்குணர்த்தியதற்குச் செய்யுள்:— “மஞ்சைப்புனைமதின மாரைவரோதயன்வாண்பிரான், மஞ்சைப்பதியண்ணலெண்ணலர்போற்றனிநாமிருக்க, நெஞ்சைப் பொருள்வயின் வைத்துநங்கேள்வநன்னீண்மதியின், பிஞ்சைப்புரை நுதலாய்பிரிவானின் றுபேசினரே.” (தஞ்சை-சஉ௦.) எனவரும்.

தலைமகன் பொருள்வயிற்பிரிந்துழித் தலைமக ளிளவேனிற்பருவங்கண்டு வருந்தியதற்குச் செய்யுள்:— “நங்கணி ரங்கவரும்பொருடேடநடந்தவன்பர், செங்கணிநங்குயிலார்ப்பதுகேட்கிலர்செந்தமிழோர், தங்கணிமம்பைதவிர்த்தருள்வாணன்மென் மஞ்சைவஞ்சி, திங்கணிவந்ததுபோற்கவினா முகத்தேமொழியே.” (தஞ்சை-சஉ௧.) எனவரும்.

பொருள்வயிற்பிரிந்துழி யிளவேனிற்பருவங்கண்டு வருந்தியதலைமகளைத் தோழியாற்றுவதற்குச் செய்யுள்:— “வார்த்தனபாரமடமயிலே குயின்மாருதமார், தேர்த்தனவீரன் நிருநானம்வந்ததுசேர்மின்சென்றார், தார்த்தடமேருவெனும்புவாணன் மஞ்சாபிரிநின், ஸூர்த்ததுகேட்டுவந்தார்பொருடேடவகன்மவரே.” (தஞ்சை-சஉ௨.) எனவரும். பிறவுமன்ன.

கல்வியிற்பிரிவுமுதலாகிய வைத்தினுள்ளும் தாதுமுதலியுங் காரணமாகிய பிரிவின் கணவ்வின் யோர்யாண்டின்முடியாது நீட்டித்தமுடிந்துழித் தலைமகனருவு வெளிப்பாடுகண்டு சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:— “மைக்குஞ்சரகிரையாற்றஞ்சைவாணன்மருவலரைக், கைக்குங்களங்கெழுபாசறையுடையலும்வில்லும், மொய்க்குஞ்சுடரிளவம்புலிதானுமுயங்கியெல்லாத், திக்குநொழுவருமே சுருளோலைத்திருமுகமே” (தஞ்சை-சஉ௩.) எனவும், “முல்லநாறுங்கூந்தல்கமழ்கொள, நல்லகாண்குமமாதுயோயே, பாசறையருந்தொழிலுதவிநங், காதனன் னுட்கிப்போதரும்பொழுதே” (ஐங்குறுநூறு-சச௬.) எனவும் வரும்.

பாசறையுற்றிமீண் றேவயின்வந்ததலைமகன் பாகற்குச்சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:— “மால்கொண்டவாரணவாணன்மென்மாரைவலவண்ணார், கால்கொண்டவாளமர்கையகல்பாசரைக்கையின்முட், கோல்கொண்டவாறுநின்னே வல்கொண்டியானிக் கொடிநெடுந்தேர், மேல்கொண்டவாறுநம்மூர்வந்தவாறும் வியப்பெனக்கே” (தஞ்சை-சஉ௪.) எனவரும்.

தலைமகளோடிருந்த தலைமகன் கார்ப்பருவங்கண் டுவந்துசொல்லியதற்குச் செய்யுள்:— “கொத்தலரோதியங்கொம்பரன்னாள்பொங்கொங்கைவிம்ம, முத்தலராகமுயங்கினம்யாமுழுநீர்விழிபோல், மைத்தலர்நீலமலர்வயல்குழ்தஞ்சைவாணன்வண்மைக், கைத்தலமானவினிப்பொழிவாழியகார்முகிலே.” (தஞ்சை-

சீஉரு.) எனவும், “நாழிருடுமியமின்னித்தண்ணென, வீழுறையினியசிதறி யூழிற், கடிப்பிடுமரசின்முழங்கியிடித்திடித்துப், பெய்தினிவாழியோபெருவான் யாமே, செய்வினமுடித்தசெம்மலுள்ளமோ, டிவளின்மேவினமாகிக்குவளைக், குறுந்தாணைமலர்நாறு, நறுமென் கூந்தன்மெல்லணையேமே. (குறுந்தொகை- ௨௪௦.)” எனவும் வரும்.

(௧௦)

நான்காவது கம்பியன் ழற்றும்.

உ

ஐந்தாவது ஒழிபியல்.

௨௧௦. ஒழிபெனப் படுவ தகப்பாட்டுறுப்புத்
வழுவு மமைவுந் தழுவிய தாகும்.

இவ் வோத்தென்னபெயர்த்தோவெனின் முன்னவந்தவியனான்கினுள் ளுந் கூறிக் கூறாதவொழிபிலக்கணமுணர்த்தினமையான் ஒழிபியலென்னும் பெயர்த்து.

(இ-ம்.) ஒழிபாவதிதுவென்பதுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஒழிபென்று சொல்லப்படுவது அகப்பாட்டிற்குரிய வறுப்புக்களையும், அகப்பாட்டிலக்கணத்தினைத்தப்பியதனையும், அமைந்தீதியினையும் பொருந்தியதாமென்றவாறு.

(௧)

௨௧௧. திணையே கைகோள் கூற்றே கேட்போ
ரிடனே காலம் பயனே முன்ன
மெய்ப்பா டெச்சம் பொருள்வகை துறையென
வப்பா லாறிரண் டகப்பாட் டுறுப்பே.

(இ-ம்.) அகப்பாட்டுறுப்பின் பாகுபாடுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அகப்பாட்டுறுப்பாவன திணைமுதலாகத் துறையீராகப் பன்னிருபகுதிப்பட்டனவாமென்றவாறு.

(௨)

௨௧௨. அவற்றுள்,

முன்னவை யிரண்டுஞ் சொன்னவை யாகும்.

(இ-ம்.) நிறுத்தமுறையானே திணையுங்கைகோளுமியவென்பதுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அப்பன்னிரண்டனுள்ளு முற்பட்ட திணையுங் கைகோளுமாகிய விரண்டு மேலகத்திணையியலிற்சொல்லப்பட்டனவாமென்றவாறு. (ங)

உகந. தலைவன் தலைவி பார்ப்பான் பாங்கன்
பாங்கி செவிலியென் தீங்கிவ் வறுவருஞ்
சாற்றிய களவிற் கூற்றிற் சூரியர்.

(இ-ம்.) களவுக்கைகளாகத்துக்கூற்றிற்குரியோரையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைவன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டவறுவரும் மேற்சொல்லப்பட்ட களவினகத்திற்கூற்றிற்குரியராவென்றவாறு. (ச)

உகச. நற்றாய் கண்டோர் பாணன் கூத்தர்
விறவி பரத்தை யறிவரென் நெழுவரு
மறுவரென் றவரு மாகிய வணைவருங்
குறைவறு கம்பிற் கூற்றிற் சூரியர்.

(இ-ம்.) கற்பிற்கூற்றிற்குரியோரையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நற்றாய்முதலாகியவெழுவரும் மேற்சொல்லப்பட்ட தலைவன்முதலாகிய வறுவருமாகிய பதினமூவரும் குற்றமற்ற கற்பினகத்துக்கூற்றிற்குரிய ராவென்றவாறு. (டு)

உகரு. பயந்தோன் தன்னை யுயங்கு நோயறிவோர்
* அறிஞ ரயலோர் சேரியோ ரென்றிவர்
முகத்துரை நிகழா வகப்பொரு ளாகத்தே.

இதுவு மகப்பொருளகத்து முகத்துரைநிகழாதோரையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பயந்தோன்முதலாகச் சொல்லப்பட்டவர்க்குமுகத்துச் சொன்னி கழா வகப்பொருளகத்தென்றவாறு.

எனவே யவை பிறராலெடுத்துப் பிறராலோர் சொற்றந்தடுத்துக்கூறப்படு மெனக்கொள்க.

இதற்குச் செய்யுள்:—“..... எந்தையுநிலனுறப்பெறாநின், சீறடி
சிவப்பவேயவல்குவலி,.....வெவனிலங்குறுமகளியங்குதி
யென்னு,” மித்தன்மையன தந்தைகூறினாகத் தோழி யெடுத்துக்கூறுதலாம்.
பிறவு மன்ன. (சு)

உகசு. தமர்வாரி னிடைச்சுரந் தன்னிற் கிழத்தியோ
டமர்தரு கிழவோ னுணையுங் கூறும்.

(இ-ம்.) தலைவன் கூற்றுள் வரைவியலின் ஒழிபுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) புணர்ந்துடன்போகின் றகாலத்துத் தலைமகடம்பிற்செல்லிற் தலை
மகன் தலைமகளோடாணையுங்கூறுவனென்றவாறு.

உதாரணம். “கடுஞ்செம்மூதாய்கண்டுங்கொண்டு, நீவீளையாடுகசிறிதே.”
என்பதாம். (எ)

உக௭. உடன்போய் மீண்ட கொடுங்குழை மடந்தை
பிரிவுழித் தலைவனொடு சுரத்தியல்பு பேசலும்
பிரிந்துழி நெஞ்சொடும் பிறரொடும் வருந்திச்
சொல்லு முரியள் சொல்லுங் காலை.

(இ-ம்.) தலைவிகூற்றுள் வரைவியலின் ஒழிபுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) புணர்ந்துடன்போய் மீண்டதலைமகள் பிரியுங்காலத்துத் தலை
மகனொடு சுரத்தியல்புகூறலு மவன்பிரிந்தகாலத்து வருந்தி நெஞ்சொடும்பிறரா
டுஞ் சுரத்தியல்புசொல்லு முரிய ளாராய்ந்து சொல்லுமிடத்தென்றவாறு.

எனவே புணர்ந்துடன்போகாத்தலைமகள் சுரத்தியல்பு கூறானென்றவாறு.

தலைமகள் பிரியுங்காலத் தவனொடு சுரத்தியல்பு கூற்றஞ்ச் செய்யுள்:—
“நினைக்கலும்நினை திரோவையவன்றுநாம், பிணத்தாளோமைப்படுகினைபயந்த,
பொருந்தாப்புக்கர்நிழலிருந்தனெமாக, நடுக்கஞ்செய்யாதுநண்ணுவழித்தோன்றி,
யொடித்துமிசைக்கொண்டவோங்குமருப்பியானை, பொறிபடுதடக்கைசுருக்கிப்
பிறிதோ, ராறிடையிட்டவளவைக்குவேறுணர்ந், தென்றுழ்விடரஞ்சிலம்பப்,
புன்றலைமடப்பிடிப்புலம்பியகுரலே.” (நற்றிணை - ௩௧௮.) என்பதாம்.

பிரிந்துழி நெஞ்சொடு சுரத்தியல்பு கூற்றஞ்ச் செய்யுள்:—“வில்லுழவர்
நானுமறகு புள்ளும்போவர்கொல்.” என்பதாம்.

பிரிந்துழிப் பிறரோடு சுரத்தியல்பு கூற்றஞ்செய்யுள்:— “அறியாய்தோழியவர்சென்றவாறே, தறுகட்கொண்கனன்ன, சிறுகண்யாணை திரிதருகாடே.” என்பதாம். இவை களவின்வழிவந்த கற்பினொழிபெனக்கொள்க. (அ)

உகஅ. தலைவன் றலைவியோடு நற்றாய் கூறுள்.

(இ-ம்.) நற்றாய்கூற்றிற்கெய்திய தொருசார் விலக்கல் துதலிற்று.

(இ-ள்.) தலைவனோடு தலைவியோடு நற்றாய் கூறப்பெறுளென்றவாறு.()

உகக. புணர்ந்துடன் போய துணர்ந்த பின்ன
ரந்தணர் தெய்வ மயலோ ரறிவர்
சிந்தைநோ யறிவோர் செவிலிபாங் கியோடு
கண்டோர்க் குரைக்கும் பண்புடை நற்றாய்.

(இ-ம்.) நற்றாய்கூற்றுக் கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அந்தணர்முதலாகச் சொல்லப்பட்டவனைவரோடும் நற்றாய்கூறந், தலைமகள் புணர்ந்துடன்போனவாறு தானறிந்தபின்னென்றவாறு. (க0)

உஉ0. தாயொடும் பாங்கி தான்முதலா ரொடுஞ்
சேயிழை செவிலியுஞ் செப்பு மாங்கே.

(இ-ம்.) செவிலிகூற்றுக் கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நற்றாயோடும் பாங்கிமுதலாளுரோடும் தலைமகள்செவிலித்தாயுஞ் சொல்லு, மவன் புணர்ந்துடன்போனதன்மை தானறிந்த பின்னென்றவாறு.

இவ்விருவர் கூற்றிற்கு முதாரண முடன்போக்கினுட் காட்டப்பட்டன. ()

உஉக. தாயர் பாங்கியர் தலைவன் றலைவியோ
டேயு மென்ப கண்டோர் கூற்றே.

(இ - ம்.) கண்டோர்கூற்றிற்கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தாயர் முதலானவரோடு நிகழுங் கண்டோர்கூற்றென்று சொல்லுவர் புலவரென்றவாறு.

உதாரண முடன்போக்கினுள்ளங் கற்பினுள்ளங் கண்டுகொள்க. (கஉ)

உஉஉ. சாற்றா வெழுவருந் தலைவன் றலைவியோ

கூடற்றன கூறுப விடந்தொறு மிடந்தொறும்.

(இ - ம்.) மேற்சொல்லப்படாதவர் கூற்றுக் கெய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லப்படாத பார்ப்பானும், பாங்கனும், பாணனும், கூத் தரும், விறலியரும், பரத்தையரும், அறிவருமென்கின்ற வெழுவருந் தலைமக னோடு தலைமகளோடு மிடந்தொறு மிடந்தொறும் பொருந்தியவற்றைக் கூறுவ ரென்றவாறு. (கங்)

உஉங். நெஞ்சு நாணு நிறைசோ ரறிவுஞ்

செஞ்சுடர்ப் பருதியுந் திங்களு மாலையும்

புள்ளு மாவும் புணரியுங் கானலு

முள்ளுறுத் தியன்றவு மொழிந்தவை பிறவுந்

தன்சொற் கேட்குந் போலவுந் தனக்கவை

யின்சொற் சொல்லுந் போலவு மேவல்

செய்குந் போலவுந் தேற்றுன போலவு

மொய்குழற் கிழத்தி மொழிந்தாங் கமையும்.

(இ - ம்.) தலைவிகூற்றுக் கெய்துவதோர் வேறுபாடுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) நெஞ்சுமுதலாகக் கானலீராகச் சொல்லப்பட்டனவு மவையல் லாத பிறவுந் தன்சொற்கேட்கின்றனபோலவும், தனக்கவையின்சொற்சொல்லு கின்றனபோலவும், ஏவல்செய்குந் போலவும், தன்னைத்தேற்றுகின்றனபோல வுஞ் சொல்லியமாத் திரத்தானேயாற்றுந் தலைமகளென்றவாறு.

பிறவுமென்றதனாற் கழியு நெய்தலு மரமுதலாயினவுங் கொள்க. உதார ணம் மேற்காட்டியவற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளங் கண்டுகொள்க. (கசு)

உஉச. இறையோன் முதலோர் யாரொடு மின்றித்

தம்மொடு தாமே சாற்றியு மமைப.

(இ - ம்.) எல்லார்கூற்றுக்கு மெய்துவதோர் வேறுபாடுணர்த்துத னுத லிற்று.

(இ - ள்.) 'மேற்சொல்லப்பட்ட தலைவன் முதலாகிய பதின்மூவரும் யாரோடுங்கூறாது தம்மொடு தாமே கூறியமைவரென்றவாறு. உதாரண மேற் காட்டியவற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளும் கண்டுகொள்க. இத்துணையுங் கூறப்பட்டது கூற்றியலெனக் கொள்க. (கரு)

உஉரு. கிழவோன் கூற்றுங் கிழத்தி கூற்றும்
பழமறை யோர்முதற் பதின்மருங் கேட்ப.

(இ - ம்.) நிறுத்தமுறையானே கேட்போரென்னு முறுப்பைக்கூறுவான் றொடங்கித் தலைவன்கூற்றும், தலைவிகூற்றும் உணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) தலைவன்கூற்றுந் தலைவிகூற்றும் பார்ப்பான் முதலாகிய பதின் மருங்கேட்பரென்றவாறு.

தலைவன் தலைவியோடு நற்றாய் கூறாய் எனவே நற்றயோடு அவ்விருவருங் கூறரென்பது போதருதலான் மறையோன்முதலிய பதினொருவருந் நற்றயை யொழித்துப் பதின்மரென்றாரென்க. (கக)

உஉசு. மறையோன் கூற்று மறிவர் கூற்று
மிறையோன் முதலா வெணைவருங் கேட்ப.

(இ - ம்.) மறையோன்கூற்று மறிவர்கூற்று முணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) பார்ப்பானு மறிவருமாகிய விருவர் கூற்றுந் தலைமகன் முதலாகிய வெல்லாருங் கேட்பரென்றவாறு.

இவ்விரண்டு சூத்திரத்தானுஞ் சொல்லியது கேட்போரிவரெனக்கொள்க.

உஉஎ. நெறிப்படு கரும நிகழ்வுழி யிடனே.

(இ - ம்.) நிறுத்தமுறையானே இடனென்னு முறுப்புணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) முறைப்பட்டகாரியம் நிகழுநில, மிடமென்னுமுறுப்பா மென்ற வாறு.

அன்றித் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை யெனினுமமையும். நெறிப்பட்ட கருமாவன களவுங் கற்பு. மென்பனவாம். (கஅ)

உஉஅ. சென்றது நிகழ்வது மெதிர்வது மெனமுறை
நின்று பொருளுணர நிகழ்வது காலம்.

(இ - ம்.) நிறுத்தமுறையானே காலமென்னுமுறுப்புணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) இறந்தகாலமு நிகழ்காலமு மெதிர்காலமுமென வடைவே நின் மூலகத்துள்ள பொருள்களை யறியும்படியாக நடப்பது காலமென்னு முறுப்பா மென்றவாறு. (௧௧)

உஉ௯. இப்பொருள் பயக்குமிஃ தென்பது பயனே.

(இ - ம்.) நிறுத்தமுறையானே பயனென்னு முறுப்புணர்த்துத னுத லிற்று.

(இ - ள்.) இப்பொருளை இதுபயக்குமென்று சொல்லுவது பயனென்னு முறுப்பாமென்றவாறு. (௨௦)

உ௩௦. இன்னார்க் கின்னுழி யிதுபயக் குமெனு
முன்னந் தருவது முன்ன மாகும்.

(இ - ம்.) நிறுத்தமுறையானே முன்னமென்னு முறுப்புணர்த்துத னுத லிற்று.

(இ - ள்.) இத்தன்மையர்க் கிவ்விடத் திததருமென்னுங் குறிப்பினை வெளிப்படுத்தி முன்னமென்னு முறுப்பாமென்றவாறு. (௨௧)

உ௩௧. நகைமுத லாமிரு நான்குமெய்ப் பாடு
நிகழ்பொருள் மெய்ப்பட நிற்பமெய்ப் பாடே.

(இ - ம்.) நிறுத்தமுறையானே மெய்ப்பாடென்னு முறுப்புணர்த்துத னுத லிற்று.

(இ - ள்.) நகையு மழகையு மிழிவரனு மருட்கையு மச்சமும் பெருமித மும் உவகையும், வெகுளியு மென்னுமெட்டுவகை மெய்ப்பாடும் அவ்விடத்து நிகழும் பொருளைக்கேட்டோர் மெய்யின்கண்ணே வெளிப்பட நிற்பன மெய்ப் பாடென்னு முறுப்பாமென்றவாறு.

மெய்ப்பாடு வெளிப்பாடெனக்கொள்க.

(௨௨)

உ௩௨. சொல்லே யாயினுங் குறிப்பே யாயினுள்
சொல்லி முடித்தல் வேண்டுமென தெச்சம்.

(இ - ம்.) நிறுத்த முறையானே யெச்சமென்னு முறுப்புணர்த்துத னுத லிற்று.

(இ - ள்.) ஒருசொல்லேயாயினு மொருகுறிப்பேயாயினுங் கூட்டிப் பொருண்முடித்தல்வேண்டிநிற்ப தெச்சமென்னு முறுப்பாமென்றவாறு. (உக)

உங்ங. ஒருதிணைக் குரிமை பூண நிலைமை

பொருள்வகை பென்மனார் புலமை யோரே.

(இ - ம்.) நிறுத்தமுறையானே பொருள்வகையென்னு முறுப்புணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ - ள்.) இத்திணைக்கே யிப்பொரு ளுரித்தாவது என்னுமல் எல்லாத் திணைக்கும் பொதுவாய் நிற்கு நிலைமை பொருள்வகை யென்று சொல்லுவ ரறி வுடையோரென்றவாறு.

அவையாவன:—நிரனிறைமொழிமாற்று, சுண்ணமொழிமாற்று, அடிமறி மொழிமாற்று, அடிமொழிமாற்று, பூட்டுவிற்பொருள்கோள், புனல்யாற்றுப் பொருள்கோள், தாப்பிசைப்பொருள்கோள், அனைமறிபாப்புப்பொருள்கோள், கொண்கூட்டிப்பொருள்கோள் என ஒன்பதாம். (உச)

உங்ங. சொல்லிய வல்ல வொன்றினு மவற்றே

டொல்லும் வகைதேர்ந் துணர்த்தியல் வழாம

லுரைப்போர் கேட்போ ருண்மை யின்றி

புரைக்குங் கவியே புரைப்பது துறையே.

(இ - ம்.) நிறுத்தமுறையானே துறையென்னு முறுப்புணர்த்துத னுத லிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட மக்களு மாவு முதலாயின வன்றிப் பிற வொன்றின வாயினு மவற்றை முன்சொல்லியவற்றோடும் பொருந்தும்வண்ண மாராய்ந் திலக்கணம்வழுவாதபடியாகத் தன்னையன்றி யுரைப்போருங் கேட் போருமுண்டாகவின்றிக் கவிசொல்லும்புலவன் றானேகூறுவது துறையென்னு முறுப்பாமென்றவாறு.

“உழையும்வெங்காளமும்போ லுங்கண்ணொருகாலமுள்ளங், குழையு மெம்பாலென்றுகொண்டநெஞ்சேகலிக்கோடைமண்மேன், மழையும்தாரமும் வந்தனவாணன்றென்மாதையின்மாந், தழையுநம்போலிங்ஙனேகவின் வாடத்த வஞ்செய்ததே.” (தஞ்சை - கூக) என்னும் பாட்டிற்குத் திணை - குறிஞ்சி, கைகோள் - களவு, கூற்று - தலைமகன்கூற்று. கேட்போர் - நெஞ்சு. இடம் - தனியிடம். முன்னிலையுமாம். காலம் - இறந்தகாலம். பயன் - குறைநேர்தல்.

முன்னம் - இவ்விடத்தெனக்கிதுதருமென்பது. மெய்ப்பாடி-மருட்கை. எச்சம் - இனியென்செய்வேமென்னுஞ்சொல். பொருள்வகை - சொற்றொறும் சொற்றொறும் பொருள் துறவந்தமையாற், புனல்யாற்றுப்பொருள்கோளாம்.

“ஏமானெனவஞ்சுமெற்காத்தலினவ்விரவிபொற்றேர், வாமானின்வாழ்வனவாகபன்னுட்டஞ்சைவாணனென்றார், போமானதரிடத்தென்னையர்தோன்றப் புறங்கொடுத்த, கோமான்மணிநெடுந்தேர்துகம்புண்டருகதமே.” (தஞ்சை-௩௬௫.) என்னுமிப்பாட்டிற்குத் திணை - பாலை. கைகோள் - கற்பு. கூற்று - தலைமகள் கூற்று. கேட்போரில்லை. இடம் - சுரத்திடம். காலம் - இறந்தகாலம். பயன் - ஆற்றுவது. முன்னம் - இக்காலத்திற்கிது தருவதென்பது. மெய்ப்பாடி - உவகை. எச்சம் - நின்றானாயின் என்பட்டொழியுமென்னுங்குறிப்பு. பொருள்வகை-சுரகதமெற்காத்தலின் வாழ்வனவாகவென இறுதியு முதலும் பொருள்படரிற்றலின் பூட்டிவிற்பொருள்கொள்.

“காதற்கயம்படிந்துன்னோடுகாமக்கனிநுகரா, தோதற்ககன்றவுணர்வுடையோருடைநீருலகம், மாதர்க்கமைந்தருள்வாணன்றென்மானைவரக்கடவா, ராதற்கணங்கனையாப்புயலேதுவறிந்தருளே.” (தஞ்சை-௪௬௦.) என்னும்பாட்டிற்குத் திணை - மூலலை. கைகோள் - கற்பு. கூற்று - தோழிகூற்று. கேட்போர் - தலைமகள். இடம் - மனையிடம். காலம் - எதிர்காலம். பயன் - ஆற்றுவது. முன்னம் - இவ்விடத்திவட்கிதுதருவதென்பது. மெய்ப்பாடி - உவகை. எச்சம் - நீவருந்தல் வேண்டாமென்னுஞ்சொல். பொருள்கோள்வகை - சொற்றொறுஞ் சொற்றொறும் பொருள் துறவந்தமையாற், புனல்யாற்றுப்பொருள்கோள்.

“போயேதெருவிற்றனிவினையாடும்புதல்வற்புல்ல, நீயேதிலையல்லெனின்மகனேயிவனீயுமவன், றுயேவருகெனச்சேயன்னவாணன்றமிழ்த்தஞ்சைமான், ஏயேயெனநின்றலானறிந்தேனன்னையெங்கையென்றே.” (தஞ்சை-௪௦௦.) என்னும் பாட்டிற்குத் திணை-மருதம். கைகோள் - கற்பு. கூற்று-தலைமகள் கூற்று. கேட்போர் - தலைமகன். இடம் - பள்ளியிடம். காலம் - இறந்தகாலம். பயன் - பரத்தையிற்பிரிவொழித்தல். முன்னம் - இவ்விடத்திவட்கிதுதருவதென்பது. மெய்ப்பாடி - அச்சம். எச்சம் - நீமறைத்தல்வேண்டாமென்னுஞ்சொல். பொருள்வகை - புனல்யாற்றுப்பொருள்கோள்.

“வெடிக்கின்றவிப்பியுணித்திலம்பைத்தலைவெம்பகுவாய்த், துடிக்கின்றதிங்களிற்றேன்றுந்துறைவசெஞ்சொற்புலவோர், வடிக்கின்றமுத்தமிழ்வாணன்றென்மாயையெம்மான்மருங்கை, யொடிக்கின்றகொங்கைகண்டாலெவரெஞ்சருகாதவரே.” (தஞ்சை-௨௩௨.) என்னும் பாட்டிற்குத் திணை - நெய்தல். கைகோள் - களவு. கூற்று - தோழிகூற்று. கேட்போர் - தலைமகன். இடம் - தனியிடம். காலம் - எதிர்காலம். பயன் - வரைவு. முன்னம் - இவ்விடத்திவட்கிதுதருவ

தென்பது. “மெய்ப்பாடி - அச்சம். எச்சம் - வரைதல்வேண்டுமென்னுஞ்சொல். பொருள்வகை - புனல்யாற்றுப்பொருள்கோள். பிறவுமன்ன. (உரு)

உரு. அவற்றுள், எச்சமின்றியு மியையு மென்ப.

(இ - ம்.) எச்சவுறுப்புக்காவதோர் புறனடையுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்கொள்ளப்பட்டதினை முதலாகியபன்னிரண்டனுள்ளும் எச்சமென்னுமுறுப்பொழிந்து தொடரவும்பெறு மகப்பாட்டென்று சொல்லுவர் புலவரென்றவாறு.

அதற்குச் செய்யுள்:— “சேலார்புனல்வையைகுழ்தஞ்சைவாணன்றென்மா றையினம், வேலானெனப்பிறர்வேட்டவர்யார்மணம்வெண்டிகிலின், பாலாரமளி யும்பாற்கடலானதுபங்கயக்கண்மாலாயினனிவனுந்திருவாயினன்மாதுமின்றே” (தஞ்சை - ௩௬௬.) இதற்குத் திணை - முல்லை. கைகோள் - கற்பு. கூற்று - கண்டோர்கூற்று. கேட்போர் - தம்மிற்றும். இடம் - வதுவைமனையிடம். காலம் - நிகழ்காலம். பயன் - காட்சி. முன்னம் - இவ்விடத்திவர்க்கிது தகுமென்பது. மெய்ப்பாடி - உவகை. எச்ச மில்லை. பொருள்கோள் - புனல்யாற்றுப்பொருள் கோள். பிறவுமன்ன. (உ௬)

உ௬. உவமைப் பொருளு மிறைச்சிப் பொருளுமென் றிருவகைப் பொருளு மெய்துமகப் பாட்டினுள்.

(இ - ம்.) அகப்பாட்டுள் வரும்பொருள்க ளிவையென்ப துணர்த்துதலுத லிற்று.

(இ - ள்.) உவமைப்பொருளு மிறைச்சிப்பொருளுமென்று கூறப்பட்ட விரண்டுவகைப்பொருளும்வரு மகப்பாட்டிடத்தென்றவாறு. (உ௭)

உ௭. உள்ளுறை யுவமம் வெளிப்படை யுவமமென வெள்ளரு முவம மிருவகை யுடைத்தே.

(இ - ம்.) உவமைவகை யுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) உள்ளுறையுவமமும், வெளிப்படையுவமமுபெ ன விரண்டுகூற் தினையுடைத்தா மகப்பாட்டினுட்கிடக்கு முவம்பொருளுென்றவாறு. (உ௮)

உ௮. அவற்றுள்,

உள்ளுறை யுவம முய்த்துணர் வகைத்தாய்ப் புள்ளொடும் விலங்கொடும் பிறவொடும் புலப்படும்.

(இ - ம்.) உள்ளுறையும மிவ்வியல்பிற்றென்ப துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட விரண்மொழித்துள்ளும் உள்ளுறையும மாவது ஆராய்ந்தியும் பகுதியினையுடைத்தாய்ப் புள்ளொடும் விலங்கொடும் பிறவொடும் தோன்றுமென்றவாறு.

உதாரணம்:—“இழைவினையாடுமிளமுலேசாயற்கிடைந்தமஞ்ஞை, கழைவினையாடுங்கடிப்புனங்காத்துங்கலையகலா, துழைவினையாடுமுயர் சிலம்பாவின்னுமுன்பொருட்டான், மழைவினையாடுமதிற்றஞ்சைவாணன்மலயத்திலே.” (தஞ்சை-உருஅ.) இதுணுண் மாணப்பிரியாது கலவினையாடுமெனவே யதுபோல நீயுந்தலையையப்பிரியாதுவினையாடுகவெனவுள்ளுறையுமம் விலங்கொடுதானியவாறு காண்க. பிறவு மன்ன. (உக)

உருக. வெளிப்படையுமம் வினைபயன் மெய்யுந்
வெளிப்பட நின்று விளங்குவ தாகும்.

(இ - ம்.) வெளிப்படையுமமாமா றுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) வெளிப்படையுமமாவது தொழிலும், பயனும், வடிவும், நிறனும் புலப்படுமாறு நின்றுவிளங்குவதாமென்றவாறு. (ரு0)

உச0. கருப்பொட் பிறக்கு மிறைச்சிப் பொருளே.

(இ - ம்.) இறைச்சிப்பொருளாமா றுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) இறைச்சிப்பொருளாவது தெய்வமுதலாகிய பொருளின்கண்ணே பிறக்குமென்றவாறு. (ருக)

உசக. காமஞ் சாலா விளமை யோள்வயிற்
குறிப்பறிவுறுது குறுகியாந் கவளோ
டிறப்பக் கூறுவ தகப்புறக் கைக்கிளை.

(இ - ம்.) வருவமைதி கூறுவான்றொடங்கி முதற்கண் அகப்புறக்கைக்கிளை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) காமஞ்சாலாவிளமைத் தன்மையினையுடையதலைமகள்பக்கத்துத் தலைமகன் குறிப்பறியாது சென்றுசார்ந் தவளோடு மேன்மேலுங்கூறுவ தகப்புறக்கைக்கிளையாமென்றவாறு.

அன்னதாதல், “ஊர்க்காணிவந்தபெர்தும்பரு”ளென்னுங்குறிஞ்சிக்கவி, உ0-ஆம் செய்யுளுள்ளும், பிறவற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க. (ருஉ)

உசஉ. அதுவே,

இறைமையில் லோர்க்கு மிழிகுலத் தோர்க்கு
முறைமையி னுரித்தே முன்னுங் காலை.

(இ - ம்.) அகப்புறக்கைக்கிளைக்குரியாரை யுணர்த்துதுணுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட கைக்கிளைதான் நலைமைப்பாடில்லாதார்க்கு
மிழிந்த குலத்தார்க்கு முறையானுரித்தா மாராயங்காலத்தென்றவாறு.

முறைமையென்பது மேற்சொல்லிய முறைமை. முன்னுங்காலையென்ற
தனா விது பயின் றவாராதெனக்கொள்க.

“ஏவயிஃதொத்த” னென்னும் குறிஞ்சிக்கலி - உச - ஆம் செய்யுளுள்ளும்,
“என்னோற்றினைகொல்லோ” வென்னு மருதக்கலி, (உச) ஆம் செய்யுளுள்ளும்
கண்டுகொள்க. (௩௩)

உசங. அகன்றுழிக் கலங்கலும் புகன்றமடற் கூற்றுங்
குறியிடை யீடுந் தெளிவிடை விலங்கலும்
வெறிகோள் வகையும் விழைந்துடன் போக்கும்
பூப்பிய லுரைத்தலும் பொய்ச்சூ ஞரையும்
நீப்பி லூடலும் போக்கமுங் கியல்பும்
பாசறைப் புலம்பலும் பருவமாறு படுதலும்
வன்பொறை யெதிரழிந்து மொழிதலு மன்புறு
மனைவியுந் தானும் வனமடைந்து நோற்றலும்
பிறவு மகப்பொருட் பெருந்திணைக் குரிய.

(இ - ம்.) அகப்பொருட்பெருந்திணைக்குரியவை யிவையென்பதுணர்த்
துது னுதலிற்று.

(இ - ள்.) அகன்றுழிக்கலங்கன்முதலாகத் தலைவியுந்தானும் வனமடைந்
து நோற்றலீடுகச் சொல்லப்பட்டனவும், பிறவு மகப்பொருட்பெருந்திணைக்
குரியவா மென்றவாறு. (௩௪)

உசச. மடலே னுதலொடு விடைதழா லென்ற
குற்றிசை தன்னொடு குறுங்கலி யென்ற
சுரநடை தன்னொடு முதுபாலை யென்ற
தாபத நிலையொடு தபுதார நிலையெனப்

புகன்றவை யியற்பெயர் பொருந்தா வாயி
னகன்றவகப்புறப் பெருந்திணைத் தாகும்.

(இ - ம்.) அகப்புறப்பெருந்திணை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) மடலேறன்முதலாகத் தபுதாரநிலையீராகச் சொல்லப்பட்டன வியற்பெயர் கூடாவாயி எனகப்புறப்பெருந்திணைத்தாகு மென்றவாறு.

எனவே யியற்பெயர் கூடுமாயின் புறப்பொருட்பெருந்திணையா மென்பதா யிற்று. அவற்றுள், மடலேற்றிற்குதாரணம் நெய்தற்கலியுட் கண்டுகொள்க. விடைதழாற்குதாரணம் முல்லைக்கலியுட் கண்டுகொள்க. சுரநடைமுதலான நான்கற்குமுதாரணம் புறப்பொருள்வெண்பாமாலைபுட் கண்டுகொள்க. (௩௫)

உச௫. பாட்டுடைத் தலைவன் கிளவித் தலைவனெனப்
பாட்டினுட் பாடப் படுவோ ரிருவர்.

(இ - ம்.) அகப்பாட்டினுட் பாடப்படுவோ ரிவரென்ப துணர்த்துதனுத லிற்று.

(இ - ள்.) அகப்பாட்டினுட் பாடப்படுவோர் பாட்டுத்தலைமகனுங் கிளவித் தலைமகனுமென விருவரென்றவாறு. (௩௬)

உச௬. அவருள், உயர்ந்தோன் பாட்டுடைத் தலைவ னாகும்.

(இ - ம்.) மேற்சொல்லப்பட்டவரு ஞாயர்த்தோனையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட விருவருள்ளு முயர்ந்தோன் பாட்டுடைத் தலைவனுமென்றவாறு.

“அரிபெய்சிலம்பினும்பலந்தொடலை” என்னு நெடுந்தொகைப்பாட்டினுள் “மழைவளந்தருஉ-மாவண்டித்தன், பிண்டிநெல்லினுறந்தையாங்கட், கழைநிலை பெறாஅக்காவிரிநீத்தம், குழைமாணொள்ளிழைநீவெய்யோளொடு, வேழவெண்பு ணைதழிஇப்பூழியர், கயநாடியானையின்முகனமர்ந்தாஅங், கேந்தெழிலாகத்துப் பூந்தார்குழைய, நெருநலாடினைபுனலே” (அகநா-௬.) என்னுமதனனும், “வே ளாப் பார்ப்பான்”என்னு நெடுந்தொகைப்பாட்டினுட், “கழித்துறைசெறியாவா ஞடையெறுழ்த்தோ, எரிவகுத்துயின்மடிந்ததானீ, யுரவுச்சினவேந்தன்பாசறை யேமே.” (அகநா-உச.) என்றதனனும் பாட்டுடைத்தலைமக னுயர்ந்தாளுத லறிக. இதுனுள், வேந்தனென்றது பாண்டியனை. பிறவுமன்ன. (௩௭)

உசௌ. நிலப்பெயர் வினைப்பெயர் பண்புகொள் பெயரொடு
குலப்பெய ரியற்பெயர் கூறுப வவர்க்கே.

(இ - ம்.) தலைமகற்குக்கூறப்படும் பெயர்களிலையென்பதுணர்த்துதனுத
லிற்று.

(இ - ள்.) நிலப்பெயர் முதலாகிய வைந்தபெயருங்கூறுவர் மேற்சொல்
லப்பட்ட தலைமக்க ளிருவர்க்குமென்றவாறு.

அவற்றுள், நிலப்பெயராவன:—மலைநாடன், சோணாடன், பாண்டியநா
டன் என்றும்போல்வனவும், சிலம்பன், ஊரன், சேர்ப்பன் என்றும்போல்வனவு
மாம். வினைப்பெயராவன:—கடம்பெறித்தான், தூங்கெயிலெறித்தான், வடும்
பலம்பறின்றான் என்றும்போல்வனவுங் கோவலன், வேட்டுவனென்றும்போல்
வனவுமாம். கோவலனென்பது கோபாலனென்னும் வடமொழித்திரிபாய் ஆப்
புரத்தற்றொழின்மேனின்றது. வேட்டுவனென்றது வேட்டைத்தொழிலின் மே
ளின்றது. பண்புகொள்பெயராவன:—நெடுஞ்சேரலாதன், இளஞ்சேட்சென்னி,
பெருவழுதியென்றும்போல்வனவும், தோன்றல், அண்ணல் என்றும்போல்வனவு
மாம். குலப்பெயராவன:—சேரன், சோழன், பாண்டியனென்றும் போல்வன
வும், குறவன், ஆயன் என்றும்போல்வனவுமாம். இயற்பெயராவன குரவராதி
யராத் பெற்றபெயரெனக்கொள்க. (௩௮)

உசஅ. அவற்றுள்,

இயற்பெயர் கிளவித் தலைவற் கிசையார்.

(இ - ம்.) கிளவித்தலைமகற்குக் கூறுப்பெய ரிஃதென்ப துணர்த்துதனுத
லிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லப்பட்டபெயருட் குரவராதியராத் பெற்றபெயரி
னைக் கிளவித்தலைமகற்குச் சொல்லார் புலவரென்றவாறு. (௩௯)

உசக. இருவரு மொருங்கே வருதலுந் தனித்தனி

வருதலு மிருவரும் வாரா தொழிதலு

முரிய வென்மனாருணர்ந்திசி னோரே.

(இ - ம்.) அகப்பாட்டினுட்டலைமக்கள் வரும்வகையும்; வாராவகையு
முணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லப்பட்ட தலைமக்களிருவருங் கூடவருதலும், பாட்
டுடைத்தலைமகனேவருதலும், கிளவித்தலைமகனேவருதலு, மவ்விருவரும்வாரா
தொழிதலு முரியவா மகப்பாட்டிற்குள்ளென்றுசொன்னு ரறிந்தோரென்றவாறு.

“அரிப்பவர்ப்பிரம்பின்வரிப்புறவினோகனி; குண்டீரிலஞ்சிக்கெண்டை
க்தாஉந்,தண்ணெறையூரன்பெண்டினையாயிற்,பலவாகுகரின்னெஞ்சிப்படரே,யோ
வாதீயுமாரிவண்கைக், கடும்கட்டியானெடுந்தேரஞ்சிக், கோன்முனையிரவூர்
போலச், சிலவாகுகநீ தஞ்சுநாளே.”(குறுந்தொகை-கூக.) என்னும் பாட்டினுளிரு
வரும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. “பெருங்கரைரிவந்தசிறுநறுநெய்தலுங், கருந்
கயத்தமன்றசெந்தாமரையு, மரும்பவிழ்புறவிற்பூத்தமுல்லையு, மிரும்புபொதிந்தி
ணரியபொன்னவிழ்வெங்கையு, மொருங்குரின்றுகமழும்பலர்மல்குமறுகிற்* குட
வர்கோமான்குணவீற்றுமுனைத், தருந்தேரோன்பொன்றனிபொழிதடக்கைத்,
தொண்டிக்கோமான் விண்டவர்த் தேய்க்குங், கேளோம்புநெடுந்தகைபறையிற்
சாஅய்,நன்னலமிழந்ததிவினையேறொடு, பண்டைபோலாதின்றுபிரிதாகிக்,கடுங்
கதிர்கரந்ததண்பனி, நெடும்புலம்படர்ந்ததண்டெறைக்குருகே.” என்னும் பாட்டி
னுட் பாட்டுடைத்தலைமகனே வந்தவாறுங்கண்டுகொள்க. “கொண்டொழிபண்
டவிலையொரிஇக்கொற்சேரி, நுண்டினேத்துன் னூசிவிற்பாரி-றொன்றானும், வே
றல்லபாணவியலூரன்வாய்மொழியைத், தேறவெமக்குரைப்பாய்நீ.” என்னும்
பாட்டினுட் கிளவித்தலைமகன்வந்தவாறு கண்டுகொள்க. “தேரோன்மலைமறைந்
தசெக்கர்கொள்புன்மலை, யூரன்பினையனுவந்தூதஞ்சீர்சால், சிறுகுழலோசை
செறிதொடலேவல்கொண், டெறிவதுபொலுமெமக்கு.” (ஐந்திணை யைம்பது-எ.)
என்னும் பாட்டினுள் இருவரும் வாராதொழிந்தவாறு கண்டுகொள்க. பிறவு
மன்ன. (சு0)

உரு0. அகப்புறப் பாட்டு மிகப்பில வவையே.

(இ - ம்.) அகப்புறப்பாட்டுக் காவதோர் விதியுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) அகப்பாட்டிற் சொன்ன விலக்கணங்களைக் கடவா தகப்புறப்
பாட்டு மென்றவாறு.

உதாரணம் வெண்பாமாலையுள்ளும், பிறவற்றுள்ளுந் கண்டுகொள்க. இத்
துணையுங் கூறப்பட்டவெல்லாம் அகப்பாட்டிற்கு மகப்புறப்பாட்டிற்கு முரிய
வறுப்புக்களாம். (சுக)

உருக. முத்திறப் பொருளுந் தத்தந் திணையொடு
மரபின் வாராது மயங்கனு முரிய

(இ - ம்.) ஐந்திணைக்குமுரிய பொருளின் வழுவமைதி யுணர்த்துதனுத
லிற்று.

(இ - ள்.) முதல் கரு வுரி யென்னு மூன்று கூற்றவாகிய பொருளும் தத் தமக்குரிய திணையோடுகூடிய விலக்கணமுறையின் வாராது பிறதிணையோடு மயங்குதலும் உரியவாமென்றவாறு.

அஃதென்னெயெனின், பெரும்பொருளாகத்து “உரிப்பொருளல்லன் மயங்க வும்பெறுமே.” என்பதனானும், உரிப்பொருட்குத்திரத்துள் “தேருங்காலே” என்னு மிலேசினானும் பெறும்.

உதாரணம்:—“கறங்குமணிநெடுந்தேர்கண்வாறுப்பப், பிறங்குமணன் மேலவன்பரப்ப, வறங்கூர்கடுங்கதிர்வல்விவரைந்துநீங்க, நிறங்கூருமாவெரும்.” (திணைமொழியைப்பாடி.ச.அ.) என்னு நெய்தற்பாட்டினுள் முல்லைக்குரிய மாவையாகிய முதற்பொருண்மயங்கினவாறு கண்டுகொள்க. “அன்னுவாவழிவேண்டன்னை” யென்னும் குறிஞ்சிப்பாட்டுள், “மான்கணமரமுதற்றெவிட்டவான்கணங், கன்றுபயிர்சூரலமன்றுநிறைபுகுதர, வேங்குவயிரிசையகொடுவாயன்றி, லோங்கிரும்பெண்ணையகமடலகவப், பாம்புமணியுமிழ்பல்வயிற்கோவல, ராம் பலந்தீங்குமுற்றென்வீளியிற்ற” என்புழி முல்லைக்குரியகருப்பொருளாகியவான்கணமும் பாம்பும் கோவலரு மாம்பற்குமுலு மதற்குரிய முதற்பொருளாகிய மாவையும் நெய்தற்குரிய கருப்பொருளாகிய வன்றிலும் பனையும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. “உரைத்திசிறேழியுதுபுரைத்தோவன்றே, யெருத்தங்கமழுமின்றே, டிறைப்பவென்றியிரீஇயரென்னுயிரே.” என்னுஞ்சிற்றட்டகத்துக் குறிஞ்சிப்பாட்டினு னூடலென்னு முரிப்பொருண் மயங்கியவாறு கண்டுகொள்க.

“சிலைவிற்பகழிச்செந்துவராடைக், கொலைவிலையினர்தங்கைநின்முலைய, சுணங்கெனநிலை திரீயே, யணங்கெனநிலையுமென்னணங்குறுநெஞ்சே.” என்னுமைங்குறுதூற்றுப்(௩௬௬) பாலைப்பாட்டினுட்புணர்தலென்னு முரிப்பொருள் வந்தது. “நாளுநாளுமான்வினையழுங்க, வில்லிருந்துமகிழ்வோற்கில்லையாற்புகழென, வொண்பொருட்ககல்வர்நங்காதலர், கண்பனிதுடையினித்தோழிரீயே.” என்பது இருத்தலென்னு முரிப்பொருள் சிற்றட்டகத்துப்பாலைப்பாட்டினுள் வந்தது.

“வளமலர்ததைந்தவண்பெருமும்பொழின், முளையிரைமுறுவலொருத்தி யொடுநெருநற், குறிநீசெய்தனையென்பவலரே, குரவநீள்சினையுறையும், பருவமாக்குயிற்கெளவையிற்பெரிதே.” என்பது ஊடலென்னுமுரிப்பொருள்வந்தவைங்குறுதூற்றுப் பாலைப்பாட்டு(௩௬௬) “வெறுக்கைக்குச்சென்றார்விளங்கிழாய்தோன்றர், பொறுக்கவென்றும்பொறுக்கலாமோ-வொறுப்பபோற், பொன்னுருறுபவளம்போன்றபுணர்முருக்க, மென்னுருநோய்ப்பெரிது.” (திணைமாவைத் துற்றைப்பாடி. ௬௭-ம் செய்யுள்.) இஃதிரங்கலென்னு முரிப்பொருள்வந்தவைந்திணைப்பாலைப்பாட்டு.

“இகல்வேந்தன் சேனையிறுத்தவாய்போல” என்பது புணர்தலென்னுமுரிப்பொருள்வந்த கவித்தொகை முல்லைப்பாட்டு. “புறவணிநாட்கூத்தன்மடம்கள், ஒண்ணுதல்பசப்பீசெலிற்றெண்ணீர்ப், போதவிழ்தாமரையன்னநின், காதலம் புதல்வனமுமினிமுலைக்கே.” என்பது பிரிதலென்னுமுரிப்பொருள்வந்த வைங்குறுதூற்றுமுல்லைப்பாட்டு. (ச௨௪)

“உதுக்காணதுவேயிதவென்மொழிகோ, நோன்சினையிருந்தவீருத்தோட்டுப்புள்ளினந், தாம்புணர்ந்தமையிற் பிரிந்தோருள்ளா, தீங்குரலகவக்கேட்டுநீங்கிய, வேதிலாளரிவண்வரிற்போதிந், பொம்மலோதியும்புனைய, லெம்முந்தொடாலென்குவமன்னே.” (குறுந்தொகை-௧௧௧.) என்பது ஊடலென்னுமுரிப்பொருள்வந்த முல்லைப்பாட்டு.

“என்னரேயேற்றதுணைபிரிந்தாராற்றென்பா, ரன்னரேயாவரவாவிர்க்குமுன்னரே, வந்தாரந்தேங்காவருமுல்லைசேர்தீந்தேன், கந்தாரம்பாடுங்கனித்து” இது இரங்கலென்னுமுரிப்பொருள்வந்த திணைமலை முல்லைப்பாட்டு. (௧௧௬)

“பழனக்கம்புள்புயிர்ப்பெடையகவுங், கழனிபூர்நின்மொழிவ்லென்றுந், தஞ்சுமனைநெடுநகர்வருதி, யஞ்சாயோவிவடந்தைகைவேலே” என்பது புணர்தலென்னு முரிப்பொருள்வந்த வைங்குறுதூற்று மருதப்பாட்டு. (௬௦)

“அழுந்துபடுவிழுப்புண்வழும்புவாய்புலரா, வெவ்வநெஞ்சத்தெஃகெறிந்தாங்குப், பிரிவிடபுலம்பிதுவலுங்குயிலினுந், தேறநீர்கெழீஇயவாறுநீனிகொடிதே, யதனினுங்கொடியாடானேமதனி, றய்த்தலையிதழைபங்குருக்கத்தியொடு, பித்திகைவிரவுமலர்கொள்ளீரொவென, வண்டுழுவட்டியடிநீதரு, தண்டலையுழவர்தனிமடமகளே.” என்பது இருத்தலென்னு முரிப்பொருள்வந்த நற்றிணை (௧௭) மருதப்பாட்டு. இறங்கற்கு மிதுவே யுதாரணம்.

“சுறவுப்பிறழிருங்கழிநீந்தியல்கலு, மிரவுக்குறிக்கொண்கண்வந்தனை, விரவுமணிக்கொடும்பூண்விளங்கிழையோயே.” என்பது புணர்தலென்னுமுரிப்பொருள்வந்த சிற்றட்டகத்து நெய்தற்பாட்டு.

“கணைக்கொண்குவிக்காண்கொழுநாடன், குறும்பொறைநாடல்வயலூரன், மண்கடற்சேர்ப்பன்பிரிந்தெனப்பண்டையிற், கடும்கல்லவருதிகையறுமலை, கொடுங்கழிரெய்தலுங்குடும்பு, காலவரினுங்களைஞரோவிலரே.” என்பது இருத்தலென்னு முரிப்பொருள்வந்த வைங்குறுதூற்று நெய்தற்பாட்டு. (௧௮௬)

“கணைமுதுமுல்லமோகொண்கனின்கேளே, யொள்ளிறையுயர்மணல்வீழ்ந்தென, வேள்ளாங்குருக்கவினவுவோளே.” என்பது ஊடலென்னு முரிப்பொருள்வந்த வைங்குறுதூற்று நெய்தற்பாட்டு. (௧௨௨) -

பிறவு மிவ்வாறு இவற்றினீங்கி மயங்கிவருவனவெல்லாங் கண்டுகொள்க.
இத்திணையுங்கூறியது வழுவமைதியாம். (சஉ)

உருஉ. கூறிய வல்ல வேறுபிற தோன்றினுங்
கூறிய வற்றொடுங் கூட்டி மெய்கொள்க
கூறி யுணர்த்தல் குணத்தோர்க் கியல்பே.

(இ - ம்.) அதிகாரத்திற்காவதோர் புறனடையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) தீதில்பொருள் வேறேதோன்றினவாயினும் அவற்றையிதனு
ளெடுத்தோதப்பட்ட பெருள்களோடுகூட்டி யுண்மைபுலப்படச்சொல்லிப் பிறர்க்
குணர்த்துதல் குணமுடையோர்க்கிலக்கணமென்றவாறு. (சக)

ஐந்தாவது ஒழிபியன் ழற்றும்.

“அகத்திணை நூற்றுப் பதினே முதங்கா
மிகுத்தகள வைம்பதுடன் மேனான்—கிசுத்த
வரைவிருபத் தொன்பஃது மன்னுங்கற் பீரைந்
துரையொழிபு நாற்பஃதோ டொன்று.”

“போக்கெல்லாம் பாலை புணர்த னனுங்குறிஞ்சி
யாக்கஞ்சே ரூட லணிமருதம்—நோக்குங்கா
லில்லிருத்தன் முல்லை யிரங்க னாறுநெய்தல்
சொல் விரிந்த நூலின் றொகை.”

